

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
ในจังหวัดสกลนคร

วิทยานิพนธ์

ของ

สุกัญญา เหมะธูลิน

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

มีนาคม 2568

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
ในจังหวัดสกลนคร

วิทยานิพนธ์
ของ
สุกัญญา เหมะธูลิน

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มีนาคม 2568
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

DIGITAL LEADERSHIP OF ADMINISTRATORS AFFECTING EFFECTIVENESS
OF SCHOOL ADMINISTRATION IN SCHOOLS UNDER THE OFFICE
OF PRIVATE EDUCATION COMMISSION
IN SAKON NAKHON PROVINCE

BY

SUKANYA HAMATULIN

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
The Master of Education Degree of Educational Administration
at Sakon Nakhon Rajabhat University

March 2025

All Rights Reserved by Sakon Nakhon Rajabhat University

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร
ชื่อผู้ทำวิทยานิพนธ์ สุกัญญา เหมะธูลีน

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการสอบ กรรมการสอบและ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิวัฒนา สุวรรณไตรย์) (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญพิศ ธรรมรัตน์) ประธานที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์
..... กรรมการสอบ กรรมการสอบและ
(รองศาสตราจารย์ ดร.สายันต์ บุญใบ) แต่งตั้งเพิ่มเติม (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์) กรรมการที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์
..... กรรมการสอบ
(ดร.ประภัสร สุภาสอน) ผู้ทรงคุณวุฒิ

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรรับรองแล้ว

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร)
ประธานหลักสูตร
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

เมื่อวันที่ 21 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2568

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างดี ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลือเป็นอย่างดีจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพลินพิศ ธรรมรัตน์ ประธานที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ กรรมการที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ ที่กรุณาแนะนำ เสนอแนะ และตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่ตลอดมา ตั้งแต่เริ่มต้นจนสำเร็จเรียบร้อย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง และขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ให้การช่วยเหลือการทำวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี

ขอขอบคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร รองศาสตราจารย์ ดร.ธวัชชัย ไพไธล ดร.กิตติพงศ์ สุวรรณเทน นางสาวนิตยา ไชสุระ นางสาวสุกานันท์ บัณงาม นายณักรบ หอมไกรลาศ ดร.อรุณรุ่ง โยธสิงห์ ดร.เพชรดาว นิลสว่าง นางสาวจิตนภา ก้อนอิน นางอุษาวดี พรหมดีราช นางอรอุมา ไชยราช ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ เครื่องมือวิจัย และเป็นผู้ทรงคุณวุฒิให้แนวทางการพัฒนาจนทำให้งานวิจัยครั้งนี้ลุล่วงไปด้วยดี

ขอขอบคุณครอบครัวของผู้วิจัย ที่เป็นกำลังใจจนทำให้งานวิจัยครั้งนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี รวมทั้งผู้บริหารและคณะครูโรงเรียนอนุบาลภัทรวรรณ เพื่อนพี่น้องนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา รุ่นที่ 24 ทุกท่าน ที่ให้การช่วยเหลือด้วยดีตลอดมา

คุณค่าและประโยชน์จากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่บิดา มารดา ของผู้วิจัย และบูรพาจารย์ทุกท่าน ที่ได้อบรมสั่งสอนจนผู้วิจัยสามารถดำรงตนและบรรลุผลสำเร็จในปัจจุบัน

สุกัญญา เหมะธูลิน

ชื่อเรื่อง	ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหาร โรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร
ผู้วิจัย	สุกัญญา เหมะธูลิน
กรรมการที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพลินพิศ ธรรมรัตน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ
ปริญญา	ค.ม. (การบริหารการศึกษา)
สถาบัน	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ปีที่พิมพ์	2568

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษา เปรียบเทียบ ศึกษาความสัมพันธ์
ศึกษาอำนาจพยากรณ์ และหาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อ
ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
ในจังหวัดสกลนคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน
45 คน และครูผู้สอน จำนวน 211 คน รวมทั้งหมดจำนวน 256 คน สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ในปีการศึกษา 2567
กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง Krejcie And Morgan และสุ่มแบบหลาย
ขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็น แบบสอบถามภาวะผู้นำดิจิทัลของ
ผู้บริหารทั้งฉบับ มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .717 - .827 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .930
และแบบสอบถามประสิทธิผลของการบริหารโรงเรียนทั้งฉบับ มีค่าอำนาจจำแนกอยู่
ระหว่าง .815 - .926 ค่าความเชื่อมั่นทั้งกับ .966 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่
ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ
แต่ละขั้นตอน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
ส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก

2. ระดับประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

3. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ไม่แตกต่างกัน จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และจำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดของสถานศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนจำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ไม่แตกต่างกัน

5. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับระดับสูง ($r_{xy} = 0.872^{**}$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

6. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ที่นำมาวิเคราะห์จำนวน 4 ด้าน พบว่ามีจำนวน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการรู้ดิจิทัล ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล และด้านการสื่อสารดิจิทัล สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยรวมกันพยากรณ์ได้ร้อยละ 77.30

7. การวิจัยในครั้งนี้ได้นำเสนอแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน จำนวน 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการรู้ดิจิทัล ผู้บริหารควรมีการประชาสัมพันธ์ข่าวสาร หรือกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนผ่านกลุ่มไลน์ หน้าเพจ หรือเว็บไซต์ของโรงเรียน 2) ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล ผู้บริหารควรช่วยเหลือ ส่งเสริม และแลกเปลี่ยนความรู้ ให้ครูได้ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลหรือโปรแกรมพื้นฐานได้ และ 3) ด้านการสื่อสารดิจิทัล ผู้บริหารควรมีทักษะความรู้ ความเข้าใจ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อนำมาพัฒนากระบวนการบริหารสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำยุคดิจิทัล ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน

TITLE	Digital Leadership of Administrators Affecting Effectiveness of School Administration in Schools under the Office of Private Education Commission in Sakon Nakhon Province
AUTHOR	Sukanya Hamatulin
ADVISORS	Asst. Prof. Dr. Ploenpit Thummarat Asst. Prof. Dr. Vijitra Vonganusith
DEGREE	M.Ed. (Educational Administration)
INSTITUTION	Sakon Nakhon Rajabhat University
YEAR	2025

ABSTRACT

The research aimed to examine, compare, and determine the relationship, identify the predictive power, and establish guidelines for developing administrators' digital leadership affecting the effectiveness of school administration under the Private Education Commission in Sakon Nakhon Province. The research sample consisted of 256 participants, including 45 school administrators and 211 teachers working under the Private Education Commission in Sakon Nakhon Province in the 2024 academic year. The sample size was determined using the Krejcie and Morgan table, and multi-stage sampling. The instruments for data collection comprised sets of questionnaires assessing administrators' digital leadership and the effectiveness of school administration, with the discriminative power ranging from 0.717 to 0.827, and from 0.815 to 0.926, and the reliability of 0.930 and 0.966, respectively. The statistics for data analysis included frequency, percentage, mean, standard deviation, One-Way ANOVA, Pearson's product-moment correlation coefficient, and Stepwise multiple regression analysis.

The results revealed that:

1. The administrators' digital leadership was rated overall at a high level.

2. The overall effectiveness of school administration was rated at the highest level.

3. The digital leadership of administrators, as perceived by participants with different positions, showed no difference. In terms of school sizes, differences were found at the .01 level of significance. However, a significant difference was observed regarding work experience at the .05 level of significance.

4. The effectiveness of school administration, as perceived by participants with different positions and school sizes, showed a difference at the .01 level of significance, but no significant difference was observed regarding work experience.

5. The administrators' digital leadership and the effectiveness of school administration showed a positive relationship with a high level of correlation ($r_{xy} = 0.872^{**}$), at the .01 level of significance.

6. The analysis of administrators' digital leadership identified four key aspects, of which three, namely digital literacy, digital culture building, and digital communication, could predict the effectiveness of school administration at the .01 level of significance, accounting for 77.30 percent.

7. The proposed guidelines for developing administrators' digital leadership affecting the effectiveness of school administration comprised three aspects:

1) Digital Literacy: Administrators should manage public relations for school news and activities through LINE groups, online platforms, or the school website; 2) Digital Culture Building: Administrators should support and share knowledge with teachers to enhance their use of digital technology and basic programs; and 3) Digital Communication: Administrators should have skills, knowledge, understanding, and utilization of digital technology to improve the school administration process effectively.

Keywords: Digital Leadership, Effectiveness of School Administration

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
คำถามของการวิจัย	7
ความมุ่งหมายของการวิจัย	8
สมมติฐานของการวิจัย	9
ความสำคัญของการวิจัย	9
ขอบเขตของการวิจัย	10
กรอบแนวคิดของการวิจัย	12
นิยามศัพท์เฉพาะ	13
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	19
ภาวะผู้นำของผู้บริหารดิจิทัล	20
ความหมายของภาวะผู้นำ	20
ความหมายของภาวะผู้นำดิจิทัล.....	22
ความสำคัญของภาวะผู้นำดิจิทัล	25
การสังเคราะห์องค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร	26
ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน.....	49
ความหมายของประสิทธิผล.....	49
ความหมายของประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน.....	50
ความสำคัญของประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน.....	54
แนวคิดของประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน.....	54
บริบทสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน และกลุ่ม	
ส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร	75
ข้อมูลทั่วไป	75

สารบัญ

บทที่	หน้า
วิทยาลัยฯ พันธกิจ เป้าหมาย ปัจจัยความสำเร็จ ยุทธศาสตร์ และ ค่านิยมองค์กร	77
ทิศทางการพัฒนาคุณภาพการศึกษา	81
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	83
งานวิจัยในประเทศ	83
งานวิจัยต่างประเทศ	99
3 วิธีดำเนินการวิจัย	105
ตอนที่ 1 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหาร โรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร	106
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	106
การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ	109
การเก็บรวบรวมข้อมูล	114
การวิเคราะห์ข้อมูล	114
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	115
ตอนที่ 2 แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อ ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ ส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร	117
คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร.....	117
ผู้ทรงคุณวุฒิ	117
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	118
การวิเคราะห์ข้อมูล	119

สารบัญ

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	121
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	121
ลำดับขั้นในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	123
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	125
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	185
ความมุ่งหมายของการวิจัย	185
สมมติฐานของการวิจัย	186
วิธีดำเนินการวิจัย	187
สรุปผลการวิจัย.....	191
อภิปรายผล	195
ข้อเสนอแนะ	203
บรรณานุกรม	205
ภาคผนวก	223
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ และผู้ทรงคุณวุฒิ.....	225
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการวิจัย.....	231
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	255
ภาคผนวก ง ค่าคุณภาพเครื่องมือ.....	265
ภาคผนวก จ ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ.....	275
ภาคผนวก ฉ ตัวอย่างการวิเคราะห์ผลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ สำเร็จรูปมาลงตาราง.....	281
ภาคผนวก ช แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อเสนอแนะทางการพัฒนา	291
ภาคผนวก ซ ภาพประกอบการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ.....	297
ประวัติย่อของผู้วิจัย	305

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 การสังเคราะห์องค์ประกอบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร	30
2 สรุปรวมการบริหารวิชาการ	58
3 สรุปรวมการบริหารงานงบประมาณ.....	63
4 สรุปรวมการบริหารงานบุคคล	67
5 สรุปรวมการบริหารงานทั่วไป	73
6 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามขนาดของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร	107
7 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ตามสถานภาพการดำรง ตำแหน่ง ขนาดของสถานศึกษา และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน.....	125
8 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม การศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร สถานศึกษา และครูผู้สอน โดยรวม.....	126
9 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม การศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนครตามความคิดเห็นของผู้บริหาร สถานศึกษา และครูผู้สอน ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล (X_1).....	128
10 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม การศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร สถานศึกษา และครูผู้สอน ด้านการรู้ดิจิทัล (X_2).....	129
11 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม การศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร สถานศึกษา และครูผู้สอน ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล (X_3).....	130

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
12 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม การศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร สถานศึกษา และครูผู้สอน ด้านการสื่อสารดิจิทัล (X ₄).....	131
13 ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม การศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร สถานศึกษา และครูผู้สอน โดยรวม.....	132
14 ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม การศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร สถานศึกษา และครูผู้สอน ด้านการบริหารงานวิชาการ (Y ₁).....	133
15 ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม การศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร สถานศึกษา และครูผู้สอน ด้านการบริหารงานงบประมาณ (Y ₂).....	135
16 ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน ด้านการบริหารงานบุคคล (Y ₃) สังกัด สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน.....	137
17 ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม การศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนครตามความคิดเห็นของผู้บริหาร สถานศึกษา และครูผู้สอน ด้านการบริหารงานทั่วไป (Y ₄).....	139
18 การเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร จำแนกตามสถานภาพการ ดำรงตำแหน่ง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน.....	141
19 การเปรียบเทียบระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความ คิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามขนาด ของสถานศึกษา.....	142

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
20 การเปรียบเทียบความแตกต่างของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร จำแนกตามขนาดของสถานศึกษาเป็นรายคู่ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน.....	144
21 การเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน.....	145
22 การเปรียบเทียบความแตกต่างของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารจำแนกตามประสบการณ์การทำงานเป็นรายคู่ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน	147
23 การเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน	149
24 การเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน	150
25 การเปรียบเทียบความแตกต่างของประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน จำแนกตามขนาดของสถานศึกษาเป็นรายคู่ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน.....	151

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
26 การเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน	153
27 การเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน เป็นรายคู่.....	154
28 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน.....	156
29 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารและประสิทธิผลการบริหารโรงเรียนโดยรวม (Y_1) สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร.....	158
30 ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ด้านการบริหารงานวิชาการ (Y_1).....	159
31 ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ด้านการบริหารงานงบประมาณ (Y_2).....	160
32 ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ด้านการบริหารงานบุคคล (Y_3).....	161

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
33 ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ด้านการบริหารงานทั่วไป (Y ₄).....	162
34 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน โดยรวม (Y ₁).....	163
35 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ที่มีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน ด้านการบริหารงานวิชาการ (Y ₁).....	164
36 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่มีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน ด้านการบริหารงานงบประมาณ (Y ₂).....	166
37 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่มีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน ด้านการบริหารงานทั่วไป (Y ₄).....	168
38 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร.....	170
39 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร.....	170
40 แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ด้านการรู้ดิจิทัล (X ₂).....	173

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
41 แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ที่ส่งผลต่อประสิทธิผล การบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษา เอกชนในจังหวัดสกลนคร ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล (X ₃)	177
42 แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ที่ส่งผลต่อประสิทธิผล การบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษา เอกชนในจังหวัดสกลนคร ด้านการสื่อสารดิจิทัล (X ₄).....	182
43 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญ ภาวะผู้นำดิจิทัลของ ผู้บริหาร ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร.....	267
44 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามภาวะ ผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม การศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร.....	277
45 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม การศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร.....	278

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดของการวิจัย.....	13
2 สัมภาษณ์ นายณักรบ หอมไกรลาศ ผู้อำนวยการกลุ่มส่งเสริมการศึกษา เอกชน ศึกษาธิการจังหวัดสกลนคร สัมภาษณ์ 11 พฤศจิกายน 2567	299
3 สัมภาษณ์ ดร. อรุณรุ่ง โยธสิงห์ ผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศติดตามและ ประเมินผลการจัดการศึกษา สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสกลนคร ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ และดร.เพชรดาว นิลสว่าง กลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา สำนักงาน ศึกษาธิการจังหวัดสกลนคร ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สัมภาษณ์ 11 พฤศจิกายน 2567.....	299
4 สัมภาษณ์ ดร.กิตติพงศ์ สุวรรณเทน ผู้รับใบอนุญาต / ผู้อำนวยการ โรงเรียนอนุบาลสุวรรณเทน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม การศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร และประธานกรรมการประสาน และส่งเสริมการศึกษาเอกชนจังหวัดสกลนคร สัมภาษณ์ 4 ธันวาคม 2567.....	300
5 สัมภาษณ์ นางสาวนิตยา ไชสุระ ผู้อำนวยการผู้อำนวยการ โรงเรียนปารววรรณศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม การศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร สัมภาษณ์ 4 ธันวาคม 2567.....	300
6 สัมภาษณ์ นางสาวจิตนภา ก้อนอิน ผู้อำนวยการโรงเรียนอุดมจิตวิทยา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร สัมภาษณ์ 4 ธันวาคม 2567.....	301
7 สัมภาษณ์ นางอุษาวดี พรหมดีราช รองผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาล วาริชภูมิ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร สัมภาษณ์ 4 ธันวาคม 2567.....	301

บัญชีภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
8 สัมภาษณ์ นางอรอุมา ไชยราช หัวหน้าฝ่ายบริหารงานบุคคล โรงเรียนอนุบาลภัทรวรรณ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม การศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร สัมภาษณ์ 15 ธันวาคม 2567 ...	302
9 สัมภาษณ์ รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร ประธานหลักสูตร ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร สัมภาษณ์ 25 มกราคม 2568.....	302
10 สัมภาษณ์ รองศาสตราจารย์ ดร.ธวัชชัย ไพใหญ่ อาจารย์ประจำหลักสูตร ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร สัมภาษณ์ 17 กุมภาพันธ์ 2568	303

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

เทคโนโลยีดิจิทัลได้เข้ามามีบทบาทในการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตแบบดั้งเดิมของผู้คนอย่างรวดเร็วต่อเนื่องมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และจะเกิดขึ้นต่อไปอีกในอนาคต เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและสภาพสังคมที่เปลี่ยนไป การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการจัดการศึกษา ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ และแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้ ทั้งในระดับผู้เรียน เช่น ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้เร็วขึ้น ช่วยสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ ช่วยให้บทเรียนและสื่อการสอนมีความหลากหลาย น่าสนใจ สามารถเรียนรู้ในทุกเวลา ทุกสถานที่ สร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงการศึกษา ที่มีคุณภาพ ลดความเหลื่อมล้ำของคุณภาพการศึกษาระหว่างโรงเรียนขนาดใหญ่ และขนาดเล็ก หรือโรงเรียนในเมืองและชนบท ประโยชน์ในระดับครู / อาจารย์ผู้สอน เช่น สามารถจัดกิจกรรมได้หลากหลายทำให้กระบวนการสอนง่ายขึ้น ทำให้ผู้สอนมีเวลาในการเตรียมการสอนได้อย่างเต็มที่ในระดับสถานศึกษา เช่น การบริหารงานบุคคล การบริหารหลักสูตร การประกันคุณภาพการศึกษา การติดตาม ประเมินผลการจัดการศึกษา รวมไปถึงระบบงานสารบรรณต่าง ๆ ภายในสถานศึกษา ดำเนินการได้อย่างรวดเร็วและลดขั้นตอนการปฏิบัติงานได้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2565, หน้า 1)

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยจึงกำหนดให้มียุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 – 2580) เพื่อเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน สอดคล้องกับนโยบายและแผนระดับชาติ ว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (พ.ศ. 2561 – 2580) ซึ่งเป็นแผนแม่บทหลักในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลของประเทศ ระยะ 20 ปีที่กำหนดทิศทางการขับเคลื่อนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล โดยมีเป้าหมายในภาพรวม คือ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศด้วยการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อเตรียมความพร้อมให้บุคลากรทุกกลุ่มมีความรู้ และทักษะที่เหมาะสมต่อการดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพในยุคดิจิทัล

ปฏิรูปกระบวนการทัศน์ การทำงานและการให้บริการของภาครัฐด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลให้การปฏิบัติงานเกิดความโปร่งใสมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล (สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2561, หน้า 1) ซึ่งปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการขับเคลื่อนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงดังที่กล่าวข้างต้นภายในองค์กร ปัจจัยหนึ่งที่สำคัญคือ ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา

ภาวะผู้นำ เป็นพฤติกรรมและกระบวนการของบุคคลที่มีอิทธิพลระหว่างผู้นำและผู้ตามซึ่งสามารถจูงใจให้บุคคลยอมรับและร่วมมือร่วมใจในการดำเนินงานให้บรรลุผลตามเป้าหมายขององค์กรที่ตั้งไว้ร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ ภาวะผู้นำจึงเป็นสภาพหรือการแสดงออกของบุคคลที่เป็นผู้นำที่มีพื้นฐานความคิดเพื่อบรรลุความสำเร็จด้วยคนอื่นและฐานความคิดเพื่อการเปลี่ยนแปลงและเพื่ออนาคตที่ดีกว่า (วิโรจน์ สารัตนะ, 2563, หน้า 90) หรืออาจกล่าวได้ว่าภาวะผู้นำ เป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ในการจูงใจบุคคลอื่นให้กระทำตามเพื่อให้การดำเนินงานบรรลุผลสำเร็จ ตามเป้าหมายขององค์กร และมีความจำเป็นอย่างยิ่งในยุคดิจิทัลซึ่งถือเป็นยุคแห่งการเปลี่ยนผ่านที่เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทและมีอิทธิพลต่อการพัฒนาองค์กรเป็นอย่างมาก ภาวะผู้นำจึงมีการเปลี่ยนแปลงแนวคิดและรูปแบบมาอย่างต่อเนื่องตามสภาพแห่งการเปลี่ยนแปลงในแต่ละยุคสมัย (ดาวรૂวรรณ ถวิลการ, 2564, หน้า 75) ซึ่งหนึ่งในภาวะผู้นำที่ได้รับความสนใจตรงต่อความต้องการและเหมาะสมกับโลกในยุคดิจิทัลซึ่งถือเป็นยุคแห่งการเปลี่ยนผ่านที่ความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีเข้ามามีอิทธิพลต่อการพัฒนาองค์กรเป็นอย่างมาก นั่นคือ ภาวะผู้นำดิจิทัล

ภาวะผู้นำดิจิทัล เป็นพฤติกรรมของผู้นำที่แสดงออกถึงการมีความรู้ความเข้าใจในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารองค์กร มีวิสัยทัศน์และเป็นผู้นำในการส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรนำเทคโนโลยีมาบูรณาการในการสื่อสาร การสร้างสรรค์นวัตกรรม และการทำงานภายในองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากการจัดการเรียนรู้และการบริหารจัดการศึกษาในยุคดิจิทัลมุ่งเน้นไปที่การพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้และทักษะที่หลากหลาย ผู้เรียนจะต้องใฝ่เรียนรู้เพื่อสร้างองค์ความรู้ให้ตนเอง ผักผ่อนการพัฒนาและต่อยอดองค์ความรู้สู่การสร้างสรรค์ผลงานผลิตภัณฑ์ หรือนวัตกรรมใหม่ มีความไวเชิงเทคโนโลยีและสามารถประยุกต์ใช้เพื่อสร้างรายได้ในการดำรงชีวิตหรือการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ดาวรૂวรรณ ถวิลการ, 2564, หน้า 48) ผู้บริหารสถานศึกษาจึงเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการเข้ามาพัฒนาด้านการศึกษา ขับเคลื่อน

การพัฒนาการเรียนรู้และนำพาองค์กรไปสู่ความสำเร็จภายใต้บริบทการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีดิจิทัล ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลจึงต้องก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี เนื่องจากผู้บริหารเป็นกุญแจสำคัญในการเปลี่ยนแปลงทั้งในทางปฏิบัติและวัฒนธรรมภายในโรงเรียนมุ่งเน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารจัดการเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนและบุคลากรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและบรรลุเป้าหมายองค์กร (Sheninger, 2019, p. 3) ดังนั้น ภาวะผู้นำดิจิทัล ของผู้บริหารสถานศึกษาจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวขององค์กรหรือสถานศึกษา (จันทนา แสนสุข, 2559, หน้า 251)

จากการที่เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นปัจจัยหลักที่ทำให้เศรษฐกิจ สังคมและการเมืองต้องปรับตัวตามเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ในด้านการศึกษาทั้งภาครัฐ และเอกชน ต้องพัฒนาองค์กรปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีดิจิทัล ในปัจจุบัน อนาคตของประเทศจะตกอยู่ในสภาวะวิกฤต หากไม่มีนโยบาย และมีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน ในการนำเอาเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้อย่างจริงจัง ซึ่งเทคโนโลยีดิจิทัลเป็นการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วอยู่ตลอดเวลาและยากต่อการคาดเดาในระยะยาว ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาจึงเป็นตัวแปรสำคัญในการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ โดยเฉพาะในยุคปัจจุบันที่ผู้บริหารจำเป็นต้องมีทักษะภาวะผู้นำดิจิทัล คือผู้นำที่สามารถนำพาองค์กรให้ดำรงอยู่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ในการบริหารงานการเป็นผู้นำในการบริหารองค์กรดิจิทัลจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลง ซึ่งประกอบไปด้วยมิติในด้านวิสัยทัศน์ ผู้นำต้องทำการยอมรับและนำเทคโนโลยีเข้ามาเปลี่ยนแปลงนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมาย สู่การปฏิบัติที่ให้บรรลุผลสำเร็จ ผู้บริหารสถานศึกษาจึงต้องพัฒนาตนเองให้มีความรู้ ความสามารถ คุณลักษณะ ทักษะ ประสพการณ์ทางการบริหาร เพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้ทัน เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงในยุคปัจจุบัน ทั้งนี้ผู้บริหารจำเป็นต้องพัฒนาตนให้มีทักษะภาวะผู้นำดิจิทัล เช่น ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม ผู้นำเชิงเทคโนโลยี (Technology Leadership) ผู้นำดิจิทัล (Digital Leadership) และพัฒนาความรู้ประสบการณ์เหล่านี้เป็นสมรรถนะในการบริหารสถานศึกษา การศึกษาดิจิทัลจะประสบความสำเร็จได้จะต้องอาศัย ความร่วมมือ ความรู้ ความสามารถ ประสพการณ์ของผู้บริหารสถานศึกษา ครู ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพในยุคดิจิทัล ผู้บริหารสถานศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญ มีอิทธิพลสูงสุดต่อคุณภาพของผลลัพธ์ที่ได้จากระบบการศึกษา ทั้งประสิทธิภาพของการบริหาร

และประสิทธิผลของสถานศึกษานักวิชาการหลายท่านมีความเห็นตรงกันว่าความสำเร็จหรือความล้มเหลวทางการศึกษานั้นขึ้นอยู่กับผู้บริหารส่วนหนึ่ง (สุกัญญา แซ่มชัย, 2560, หน้า 127)

การบริหารจัดการสถานศึกษาของผู้บริหารโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของระบบสารสนเทศ (Information System) ต้องการคุณลักษณะสำคัญของเทคโนโลยีดิจิทัลเป็นอย่างมาก ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีในปัจจุบันของผู้บริหารสถานศึกษาที่ถูกต้อง และการบริหารและการจัดการความรู้ (Knowledge Management) ของสถานศึกษา มีความสำคัญที่จะส่งผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการบริหารโรงเรียนและมีผลทำให้การลงทุนและการใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ ของสถานศึกษาเป็นไปอย่างเหมาะสม เกิดความคุ้มค่าละเกิดประโยชน์สูงสุดต่อการบริหารงานของสถานศึกษา เทคโนโลยีดิจิทัลส่งผลต่อการบริหารสถานศึกษาในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการบริหารงานวิชาการ การจัดการเรียนการสอน การบริหารทรัพยากรบุคคล การบริหารอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมการบริหารกิจการนักเรียน และการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน งานต้องมีระบบการจัดการฐานข้อมูลของสถานศึกษาในทุกด้าน เพื่อการตัดสินใจในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ICT (Information and Communication Technology) มาใช้การเพื่อสร้างระบบฐานข้อมูลเพื่อการบริหารและการจัดการความรู้ในงานด้านต่าง ๆ ของสถานศึกษา (กัญญารัตน์ สุขแสน, 2563, หน้า 46)

การบริหารสถานศึกษาเป็นกระบวนการสำคัญที่ส่งผลโดยตรงต่อคุณภาพการศึกษาและการพัฒนานักเรียน โรงเรียนเป็นหน่วยงานที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และต้องมีการบริหารจัดการที่มีประสิทธิผลเพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการศึกษา การบริหารโรงเรียนโดยทั่วไปแบ่งออกเป็น 4 ด้านหลัก ได้แก่ การบริหารงานวิชาการ การบริหารงานงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารงานทั่วไป ซึ่งแต่ละด้านมีความสำคัญต่อการดำเนินงานของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายทางการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2564)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 มาตรา 39 บัญญัติไว้ว่า “กำหนดให้กระทรวงกระจายอำนาจการบริหารงาน 4 ฝ่ายดังนี้ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 128/ตอนที่ 46 ก/หน้า 1 – 9 มิถุนายน 2554) ดังนั้นการบริหารโรงเรียนตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ

พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ให้ดำเนินงานตามภารกิจ 4 งาน คือ 1) งานวิชาการ 2) งานงบประมาณ 3) งานบริหารงานบุคคล 4) งานบริหารงานทั่วไป สำหรับภารกิจ 4 งาน ถือเป็นการกระจายอำนาจสู่สถานศึกษา โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะให้สถานศึกษาเป็นนิติบุคคลเพื่อให้การบริหารงานคล่องตัว และรวดเร็วสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน สถานศึกษา ชุมชนท้องถิ่น และประเทศชาติอย่างแท้จริง อย่างไรก็ตามโดยทั่วไปสถานศึกษาเอกชนมีอิสระคล่องตัวและรวดเร็วในการบริหารงานประกอบกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ดังนั้นสถานศึกษาทุกสังกัดทั้งสถานศึกษาของรัฐและเอกชนจะต้องปฏิบัติตามขณะเดียวกันทางโรงเรียนมีอำนาจในการบริหารงานที่สามารถตัดสินใจโดยโรงเรียนเองได้มากขึ้น เช่น การบริหารงานบุคคลการบริหารงบประมาณในการกิจดังกล่าวประสิทธิผลการบริหารโรงเรียนจะเกิดขึ้นได้จะต้องดำเนินงานตามภารกิจที่สำคัญ (กนกวรรณ สารโป, 2558, หน้า 25 – 30)

ผู้บริหารสถานศึกษาเข้าใจทิศทางการเปลี่ยนแปลงองค์การโดยการปรับองค์กรให้สามารถปรับตัวได้อย่างรวดเร็วและทำให้องค์กรพร้อมที่จะเรียนรู้ทักษะใหม่ ๆ ตลอดเวลา หมายความว่าองค์กรต้องมีความคล่องแคล่วมากขึ้น และผู้นำต้องพร้อมที่จะลงมือเปลี่ยนองค์กรด้วยตัวเอง มีทักษะและกรอบความคิดที่จะเอื้ออำนวยให้บุคคลหรือองค์กรให้สามารถอยู่รอดในเทคโนโลยีดิจิทัลได้ ทักษะภาวะผู้นำที่จำเป็นในเทคโนโลยีดิจิทัล อาทิ เช่น ความสามารถในการปรับตัว ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นต้น ผู้นำที่จะบริหารความเปลี่ยนแปลงได้ดี คือ ผู้นำที่สามารถเข้าใจและพร้อมที่จะลงมือทำเองด้วยไม่ว่าจะเป็นการเรียนรู้เทคโนโลยีใหม่ ๆ ด้วยตัวเอง หรือลงมือสนับสนุนหรือร่วมมือช่วยให้องค์กรสามารถขับเคลื่อนไปในยุคปัจจุบันได้อย่างต่อเนื่อง เนื่องจาก “นักบริหาร” คือ ผู้ที่จะต้องเข้ามามีบทบาทสำคัญอย่างมากและจะมีผลอย่างมีนัยสำคัญต่อผลงานของบุคลากรทุกคนและองค์กรโดยรวม เพื่อยกระดับคุณภาพการบริหารจัดการสู่การเป็นโรงเรียนดิจิทัล ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีความเข้าใจ สามารถสร้างสรรค์ เข้าถึงและนำเทคโนโลยีนวัตกรรมดิจิทัล มาใช้ในการบริหารโรงเรียน มีภาวะผู้นำดิจิทัล ซึ่งประกอบด้วย การมีวิสัยทัศน์ การเป็นผู้ใช้งานดิจิทัลได้อย่างคล่องแคล่วมีความสามารถในการนำข้อมูลมาใช้ มีความเข้าใจในความรู้และทักษะความสามารถของคนในองค์กร สามารถสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ในโลกดิจิทัล และการเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล ซึ่งเป็น

องค์ประกอบสำคัญที่จะขับเคลื่อนผลลัพธ์ของสถานศึกษา (ปวงนิษฐา มาเชศ, 2565, หน้า 9)

สถานศึกษาเอกชนเป็นองค์กรทางการศึกษา ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนมีการดำเนินงานภายใต้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาสถานศึกษาเอกชนนับว่าเป็นส่วนหนึ่งของระบบการศึกษาไทย มาโดยตลอดและมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของประเทศมาช้านาน ตลอดจนมีบทบาทสำคัญในการช่วยแบ่งเบาภาระความรับผิดชอบของภาครัฐตลอดมาอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในยุคที่ปฏิรูปการศึกษาเช่นนี้ การจัดการศึกษาเอกชนมีความสำคัญต่อการปฏิรูปการศึกษาที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ไม่แตกต่างจากสถานศึกษาของรัฐ ในส่วนของสถานศึกษาเอกชนในระดับจังหวัดมีกลุ่มงานส่งเสริมการศึกษาเอกชน ศึกษาธิการจังหวัด มีหน้าที่กำกับดูแลติดตามนโยบายโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนั้น ๆ ให้สอดคล้องและขับเคลื่อนไปกับนโยบายของภาครัฐ ดังนั้นด้วยบทบาทของสถานศึกษาเอกชนที่มีต่อประเทศไทยดังกล่าว จึงทำให้สถานศึกษาเอกชนมีอาชญาวิเสศกระแสนการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาได้ ตรงกันข้ามสถานศึกษาเอกชนต้องตระหนักไว้เสมอว่า การเปลี่ยนแปลงเป็นเรื่องสำคัญสำหรับสถานศึกษา ประกอบด้วยปัจจุบันการแข่งขันระหว่างโรงเรียนเอกชนด้วยกัน และกับโรงเรียนของรัฐ สูงมาก สถานศึกษาเอกชนจำเป็นต้องมีรูปแบบการบริหารสถานศึกษาเอกชนที่มีประสิทธิภาพ มันคงถึงแม้จะมีการเปลี่ยนแปลงใด ๆ มากกระทบก็ตาม สถานศึกษาเอกชน จึงจำเป็นต้องปฏิรูปการศึกษา มีรูปแบบการบริหารเพื่อพัฒนาสถานศึกษา พัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษา พัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้ได้มาตรฐานสูงอยู่ในระดับสากล (พา อักษรเลื้อ, 2562, หน้า 1)

จากที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เพื่อนำผลไปใช้ในการเป็นแนวทางในการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลในการบริหารโรงเรียน เพื่อพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง ปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาเพื่อให้โรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนพัฒนาการศึกษาโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้ดียิ่งขึ้น

คำถามของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดคำถามของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน อยู่ในระดับใด
2. ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน อยู่ในระดับใด
3. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดของสถานศึกษา และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน แตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร
4. ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดของสถานศึกษา และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน แตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร
5. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร มีความสัมพันธ์กันหรือไม่ อย่างไร
6. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารด้านใดบ้าง ที่มีอำนาจพยากรณ์ต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร
7. แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร เป็นอย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน
2. เพื่อศึกษาประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน
3. เพื่อเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดของสถานศึกษา และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน
4. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดของสถานศึกษา และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน
5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน
6. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ที่มีอำนาจพยากรณ์ต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน
7. เพื่อหาแนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร

สมมติฐานของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน อยู่ในระดับมาก
2. ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน อยู่ในระดับมาก
3. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดของสถานศึกษา และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน แตกต่างกัน
4. ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดของสถานศึกษา และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน แตกต่างกัน
5. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารและประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน มีความสัมพันธ์กันทางบวก
6. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารอย่างน้อย 1 ด้าน มีอำนาจพยากรณ์ ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน

ความสำคัญของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดความสำคัญของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. ผลการวิจัยครั้งนี้จะทำให้ทราบถึงภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารและ ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร

2. ผลการวิจัยครั้งนี้นำไปใช้ในการพัฒนาส่งเสริมภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารและประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร

3. ใช้เป็นแนวทางที่เหมาะสมในการส่งเสริมภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารและประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร

4. เพื่อเป็นข้อมูลสารสนเทศสำหรับผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาได้ใช้เป็นแนวทางในการวางแผนจัดการศึกษา การให้ความช่วยเหลือแก้ไขปรับปรุง และพัฒนาการดำเนินงานตามแนวทางภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหาร เป็นข้อเสนอแนะให้โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดสกลนคร ประจำปีการศึกษา 2567 จำนวนทั้งสิ้น 758 คน ผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน 45 คน และครูผู้สอนจำนวน 713 คน จากทั้งหมด 45 โรงเรียน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ประจำปีการศึกษา 2567 กำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้ตารางของ Krejcie and Morgan (1970, pp. 607 – 610, อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2556 หน้า 43) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 254 คน จาก 45 โรงเรียน แต่ในการวิจัยครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่าง 256 คน ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi – Stage Random Sampling) โดยใช้โรงเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม

2. ขอบเขตด้านตัวแปร

2.1 ตัวแปรอิสระ แบ่งเป็นดังนี้

2.1.1 สถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประกอบด้วย

2.1.1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา

2.1.1.2 ครูผู้สอน

2.1.2 ขนาดของสถานศึกษา ประกอบด้วย

2.1.2.1 ขนาดเล็ก

2.1.2.2 ขนาดกลาง

2.1.2.3 ขนาดใหญ่

2.1.3 ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ประกอบด้วย

2.1.3.1 น้อยกว่า 5 ปี

2.1.3.2 ตั้งแต่ 5 – 10 ปี

2.1.3.3 มากกว่า 10 ปี

2.2 ตัวแปรตาม

2.2.1 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ได้แก่

2.2.1.1 การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล

2.2.1.2 การรู้ดิจิทัล

2.2.1.3 การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล

2.2.1.4 การสื่อสารดิจิทัล

2.2.2 ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน ได้แก่

2.2.2.1 การบริหารงานวิชาการ

2.2.2.2 การบริหารงานงบประมาณ

2.2.2.3 การบริหารงานบุคคล

2.2.2.4 การบริหารงานทั่วไป

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

3.1 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์เอกสาร

ทางวิชาการและผลงานที่เกี่ยวข้องของ สุเขต หมดอะดัม และสุนทรี วรรณไพเราะ (2562, หน้า 1910); ทัศนัยรัตน์ สุขแสน (2563, หน้า 8); ชญานิศ โฆษิตพิมานเวช และเอกราช โฆษิตพิมานเวช (2563, หน้า 262); ณัฐกานต์ แยมชื่น และกัญญ์รัชการย์ เลิศอมรศักดิ์ (2563, หน้า 341); จันทิมา รุ่งเรือง (2563, หน้า 55); สุนิสา ศรีสมภาร และโสภณ เพ็ชรพวง (2563, หน้า 19); กฤษฎาพร ชาพิศร วลัยพรรณ อ้วนนาแว และจิตติยาภรณ์ ชาววรากุล (2566, หน้า 118); พรมา จันทรโคตร (2566, หน้า 170); พิมพิลา อำนาจ (2566, หน้า 9);

วรารณ พวงสำเนา (2566, หน้า 5); ไอรดา นรสาร (2566, หน้า 11); Munriah Khalis AlAjmi (2022, pp. 2 – 3); Rais Hidayat, and Yuyun Elizabeth Patras (2024, p. 34) ได้ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร จำนวน 4 ด้าน ได้แก่

3.1.1 การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล

3.1.2 การรู้ดิจิทัล

3.1.3 การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล

3.1.4 การสื่อสารดิจิทัล

3.2 ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียนตามกฎหมายกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์

และวิธีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา พ.ศ. 2550

(ราชกิจจานุเบกษา, 2550, หน้า 29 – 35) และคู่มือการบริหารโรงเรียนในโครงการพัฒนาการบริหารรูปแบบนิติบุคคลกระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2556, หน้า 39 – 113) ระบุว่า สถานศึกษาทุกสังกัด ทั้งสถานศึกษาของรัฐและเอกชน จะต้องดำเนินการตามภารกิจที่สำคัญ 4 ด้าน ได้แก่

3.2.1 การบริหารงานวิชาการ

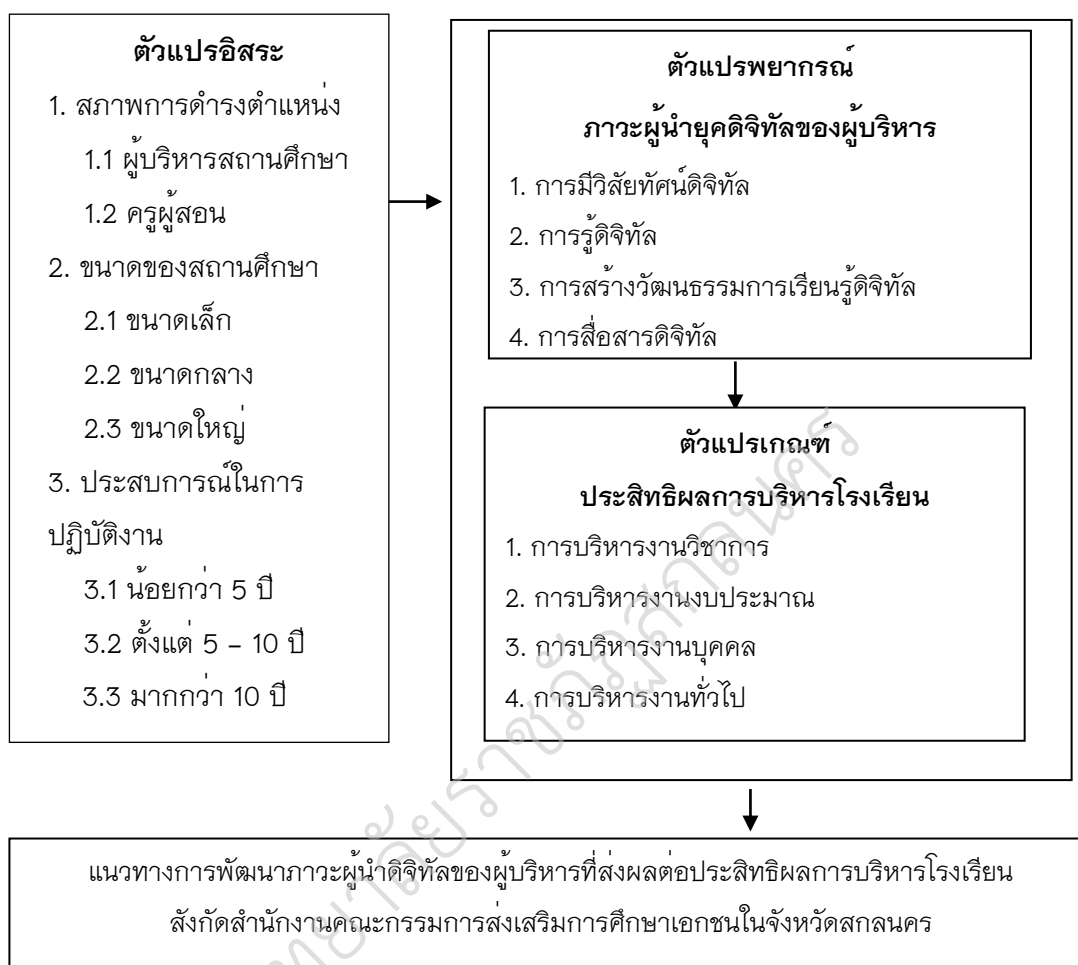
3.2.2 การบริหารงานงบประมาณ

3.2.3 การบริหารงานบุคคล

3.2.4 การบริหารงานทั่วไป

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ในการวิจัยเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์เอกสารทางวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำดิจิทัล ปรากฏดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นิยามศัพท์เฉพาะไว้ ดังนี้

1. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร หมายถึง พฤติกรรมการแสดงออกของผู้บริหารสถานศึกษาในการดำเนินการบริหารจัดการ โดยนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้ในการบริหารโรงเรียนทุก ๆ ด้าน ส่งเสริมและสนับสนุนบุคลากรด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล สำหรับการจัดการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผลนักเรียน การวิเคราะห์ข้อมูลผู้เรียน การประเมินการปฏิบัติงาน และการพัฒนาความชำนาญเชิงวิชาชีพด้านเทคโนโลยีดิจิทัลให้แก่ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่

1.1 การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ที่แสดงออกถึงการดำเนินงานในสถานศึกษาสามารถกำหนดภาพอนาคตของสถานศึกษาว่า ต้องการก้าวหน้าไปในทิศทางใดในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติงานเพื่อส่งเสริมให้ครูและบุคลากรสามารถเรียนรู้ ปรับตัว พัฒนาตนเอง และสร้างนวัตกรรม

1.2 การรู้ดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ที่แสดงออกถึง สืบค้นและส่งต่อข้อมูลให้กับผู้อื่นได้อย่างปลอดภัย รวมไปถึงประเมินความ น่าเชื่อถือของข้อมูลและคัดเลือกสื่อเทคโนโลยีดิจิทัลในแหล่งต่าง ๆ มาใช้ในการทำงานได้ อย่างเหมาะสม พร้อมทั้งมีการจัดเก็บข้อมูล สารสนเทศและเนื้อหาดิจิทัลอย่างเป็นระบบ

1.3 การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมของ ผู้บริหารสถานศึกษาที่แสดงให้เห็นถึงค่านิยม ความรู้ ความคิด ศีลธรรม ประเพณี จากการเรียนรู้และใช้เป็นวิถีชีวิตที่คนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งยึดถือปฏิบัติสืบต่อกันมาซึ่งจะ กลายเป็นนิสัยและความเคยชิน โดยใช้เป็นเครื่องมือในการแก้ไขปัญหาการปรับตัวและ ถูกถ่ายทอดไปยังสมาชิกหรือบุคลากรในวัฒนธรรมองค์กรดิจิทัล

1.4 การสื่อสารดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ที่แสดงออกถึงการสื่อสาร การประชาสัมพันธ์ และการสร้างเครือข่าย โดยใช้สื่อเทคโนโลยี ดิจิทัล เพื่อการสื่อสารกับนักเรียน ครู บุคลากร และชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การวิจัยครั้งนี้ ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสามารถวัดได้จาก แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ของลิเคิร์ท (Likert's Rating Scale) ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

2. ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน หมายถึง ความสำเร็จของโรงเรียนตาม วัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ที่ประกอบด้วยองค์ประกอบหลาย ๆ อย่าง โดยอาศัยความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ของผู้บริหาร ประสิทธิภาพการทำงานของบุคลากรการ ส่วนร่วมของคนในองค์กร ใช้หลักสูตรที่มีคุณภาพ มีกระบวนการจัดการเรียนการสอน ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน การใช้งานข้อมูลสารสนเทศในการบริหารจัดการ เพื่อกำหนดทิศทางและสิ่งที่คาดหวังให้เกิดขึ้นได้อย่างครอบคลุม ซึ่งประกอบด้วย 4 งาน ดังต่อไปนี้

2.1 การบริหารงานวิชาการ หมายถึง กระบวนการบริหารจัดการ กิจกรรมทุกชนิดตามภารกิจที่ได้รับมอบหมายที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน การพัฒนา หรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น การวางแผน

งานด้านวิชาการ การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ การนิเทศการศึกษา การแนะแนว การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา การส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวย องค์กร หน่วยงานสถานประกอบการจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา การคัดเลือกหนังสือแบบเรียนเพื่อใช้ในสถานศึกษา และการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

2.2 การบริหารงานงบประมาณ หมายถึง กระบวนการการบริหารจัดการกิจกรรมทุกชนิดที่เกี่ยวกับการจัดหางบประมาณรายรับรายจ่าย การทำบัญชี การตรวจสอบและการควบคุมดูแลการใช้จ่ายเงินการดำเนินการเกี่ยวกับการวางแผนงบประมาณ การคำนวณต้นทุนผลผลิต การจัดระบบการจัดหาพัสดุ การบริหารทางการเงิน และการควบคุมงบประมาณ การรายงานทางการเงิน ผลการดำเนินงานการบริหารสินทรัพย์ และการตรวจสอบภายใน การใช้จ่ายงบประมาณให้เป็นไปตามที่ฝ่ายนิติบัญญัติหรือรัฐสภาโดยการควบคุมการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ เป้าหมาย แผนงาน ตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี และเอกสารงบประมาณและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการใช้จ่ายเงินแผ่นดิน

2.3 การบริหารงานบุคคล หมายถึง กระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมทุกชนิดที่เกี่ยวกับบุคคลที่ปฏิบัติงานในองค์การในกิจกรรมทั้งปวงที่ทำให้ปัจจัยด้านบุคคลอันเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีประสิทธิภาพถูกนำออกมาใช้จนส่งผลสำเร็จต่อการปฏิบัติงานให้ได้มากที่สุด การปฏิบัติงานบริหารงานบุคคลในโรงเรียนตามขอบข่ายและภารกิจงาน การจัดการบุคคล โดยจุดมุ่งหมายเพื่อให้ได้คนดี คนเก่ง มีความสามารถเหมาะสมกับตำแหน่งงาน เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลกับงานหรือองค์กร ตลอดจนส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จในการทำงาน

2.4 การบริหารงานทั่วไป หมายถึง กระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมทุกชนิดที่เกี่ยวกับการจัดระบบบริหารองค์การให้การบริหารงานอื่น ๆ บรรลุผลตามมาตรฐาน คุณภาพและเป้าหมายที่กำหนดไว้ความสำเร็จของการจัดระบบการบริหาร

องค์การระบบการบริหารงานธุรการที่ทันสมัยสะดวก ถูกต้อง รวดเร็ว การให้บริการงานอื่น ๆ ในสถานศึกษา การประสานส่งเสริมสนับสนุน และอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการบริการงานทุกรูปแบบ มุ่งพัฒนาหน่วยงานให้ใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีอย่างเหมาะสม การประสานงาน ส่งเสริม สนับสนุน และการอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการให้บริการการศึกษาในทุกรูปแบบการดูแลอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม การจัดทำสำมะโนผู้เรียน การรับนักเรียนการประสานการจัดการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย การระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา การทัศนศึกษา การส่งเสริมกิจการนักเรียน การประชาสัมพันธ์งานการศึกษา และประสานการจัดการศึกษาของบุคคล ชุมชน องค์กร หน่วยงานและสถาบันสังคมอื่นที่จัดการศึกษาเพื่อให้เกิดการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

การวิจัยครั้งนี้ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียนสามารถวัดได้จากแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ของลิเคิร์ต (Likert's Rating Scale) ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

3. สถานภาพการดำรงตำแหน่ง หมายถึง สถานะของบุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ในสถานศึกษา มีหน้าที่ในการปฏิบัติงาน ต้องรับผิดชอบภารกิจที่ได้รับมอบหมายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

3.1 ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง บุคคลซึ่งได้รับแต่งตั้งให้เป็น ผู้รับใบอนุญาต / ผู้จัดการ / ผู้อำนวยการโรงเรียน / ผู้รักษาการแทนตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน หรือรองผู้อำนวยการโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร ปีการศึกษา 2567

3.2 ครูผู้สอน หมายถึง บุคคลซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่หลักด้านการจัดการเรียนการสอน ที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการรับผิดชอบด้านการจัดการเรียนการสอน หรือที่เกี่ยวข้องในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร ปีการศึกษา 2567

4. ขนาดของสถานศึกษา หมายถึง สภาพทางกายภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร ที่กำหนดตามจำนวนนักเรียนตามเกณฑ์ โดยแบ่งเป็น 3 ขนาด ได้แก่

4.1 ขนาดเล็ก หมายถึง สถานศึกษาที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 119 คนลงมา

4.2 ขนาดกลาง หมายถึง สถานศึกษาที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่

120 – 719 คน

4.3 ขนาดใหญ่ หมายถึง สถานศึกษาที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 720 คนขึ้นไป

5. ประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน หมายถึง ระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ในสถานศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยแบ่งระยะของประสิทธิภาพในการทำงานซึ่งโดยแบ่งเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

5.1 น้อยกว่า 5 ปี หมายถึง ระยะเวลาในการปฏิบัติงานน้อยกว่า 5 ปี

5.2 ตั้งแต่ 5 – 10 ปี หมายถึง ระยะเวลาในการปฏิบัติงานตั้งแต่ 5 ปี ถึง 10 ปี

5.3 มากกว่า 10 ปี หมายถึง ระยะเวลาในการปฏิบัติงานมากกว่า 10 ปี

6. แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร หมายถึง แนวทางที่เหมาะสมในการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร โดยนำภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารด้านที่มีอำนาจพาการณ์ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียนโดยรวม ไปสร้างแบบสัมภาษณ์เพื่อสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 คน เพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาให้ข้อเสนอแนะแนวทางพัฒนาในด้านนั้น ๆ ให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร โดยสามารถสรุปสาระสำคัญ ตามลำดับ ดังนี้

1. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร

- 1.1 ความหมายของภาวะผู้นำ
- 1.2 ความหมายของภาวะผู้นำดิจิทัล
- 1.3 ความสำคัญของภาวะผู้นำดิจิทัล
- 1.4 องค์ประกอบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร

2. ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน

- 2.1 ความหมายของประสิทธิผล
- 2.2 ความหมายของประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน
- 2.3 ความสำคัญของประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน
- 2.4 แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน

3. บริบทสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน และกลุ่มส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร

- 3.1 ข้อมูลทั่วไป
- 3.2 วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย ปัจจัยความสำเร็จ และยุทธศาสตร์
- 3.3 ทิศทางการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- 4.1 งานวิจัยในประเทศ
- 4.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร

1. ความหมายของภาวะผู้นำ

โดยทั่วไปนักวิชาการมักจะถือว่า “ผู้นำ” (Leaders) เป็นตัวบุคคลหรือกลุ่มบุคคล (Persons) ส่วน “ภาวะผู้นำ” (Leadership) นั้น เป็นสิ่งที่แสดงออกมา (Actions) จากบุคคลที่เป็นผู้นำอย่างเป็นกระบวนการ ดังนั้น การจะเข้าใจความหมายของ “ผู้นำ” มักจะไม่เป็นปัญหามากนัก ทั้งนี้เพราะจะรู้ว่าใครเป็นผู้นำนั้น ก็มักจะพิจารณาจากตำแหน่ง (Position) ของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลดังกล่าว การทำความเข้าใจเกี่ยวกับภาวะผู้นำหรือ ความเป็นผู้นำ (Leadership) นั้นเป็นเรื่องยาก แต่อย่างไรก็ตามนักวิชาการได้ให้ความหมายของภาวะผู้นำเอาไว้ต่าง ๆ กันหลายทฤษฎีดังนี้

ไชยา ภาวะบุตร (2554, หน้า 278) ได้ให้ความหมาย ภาวะผู้นำเป็น การใช้อิทธิพลของผู้นำกับผู้ตามโดยการโน้มน้าวใจ การสร้างค่านิยมและความเชื่อให้คล้อยตามและปฏิบัติงานให้ได้ตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ตลอดจนการสร้างเครือข่ายความสัมพันธ์ให้เกิดขึ้นภายในองค์การให้บรรลุเป้าหมายขององค์การ

พิฑูล อภัยโส (2557, หน้า 21) ได้ให้ความหมาย ภาวะผู้นำ หมายถึง กระบวนการในการใช้อิทธิพลเหนือบุคคลอื่นให้มีความเชื่อถือ ยอมร่วมมือหรือยอมรับที่สามารถส่งแรงกระทำอันก่อให้เกิดการขับเคลื่อนกลุ่มคนเพื่อดำเนินงานของกลุ่มให้บรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกัน

กิตติศักดิ์ บุญรังศรี (2559, หน้า 21) ได้ให้ความหมาย ภาวะผู้นำ หมายถึง กระบวนการที่ผู้นำใช้ในการบริหารงานโดยโน้มน้าวใจ การสร้างค่านิยมความเชื่อ เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในองค์กร ให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายร่วมกัน

ชำนาญ คำบุญโน้ต (2559, หน้า 22) ได้ให้ความหมาย ภาวะผู้นำ หมายถึง คุณสมบัติพฤติกรรมที่สำคัญของผู้นำที่มีทักษะความสามารถจูงใจให้บุคคลหรือกลุ่มปฏิบัติตามความคิดเห็นของตนด้วยความเต็มใจ ยินดีที่จะให้ความร่วมมืออันนำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้

กรณีรัฐ ตาแปง (2562, หน้า 25) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับภาวะผู้นำว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง กระบวนการหรือลักษณะที่แสดงออกของผู้นำที่มีอิทธิพลต่อบุคคลอื่นในการชักจูงผู้อื่นให้ร่วมกัน ทำงานด้วยความเต็มใจและมีความกระตือรือร้นเพื่อให้

บรรลุป้าหมายร่วมกันตามที่ได้กำหนดไว้ ซึ่งเป็นผลรวมของบุคลิกภาพ เช่น ลักษณะทางกาย ทางอารมณ์ทางสังคมและมนุษยสัมพันธ์ เป็นต้น

ธนกร จันทะนาม (2562, หน้า 22) ได้ให้ความหมาย ภาวะผู้นำ หมายถึง บุคคลที่ได้รับการยกย่อง การยอมรับจากบุคคลอื่น ว่าเป็นผู้ที่มีความสามารถในการบังคับบัญชาผู้อื่นให้ปฏิบัติตามคำสั่ง เป็นบุคคลที่สามารถใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์ในการที่จะชักนำและจูงใจให้ผู้ร่วมงานหรือผู้ใต้บังคับบัญชา ปฏิบัติงานด้วยความเต็มใจและกระตือรือร้น ในการที่จะทำสิ่งต่าง ๆ ตามความต้องการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์การ

สุชนา โกมลวานิช (2563, หน้า 41) ได้ให้ความหมาย ภาวะผู้นำ หมายถึง กระบวนการที่ผู้นำสามารถโน้มน้าวใจผู้ตาม ผู้ร่วมงาน หรือผู้ใต้บังคับบัญชา ให้มีความร่วมมือร่วมใจกันดำเนินงานต่าง ๆ ให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ อย่างมีประสิทธิภาพ

ศิริพงษ์ กลั่นไพฑูรย์ (2564, หน้า 18) ได้ให้ความหมาย ภาวะผู้นำ หมายถึง กระบวนการหรือความสามารถของบุคคลที่มีอิทธิพลต่อบุคคลหรือกลุ่มบุคคล ในการใช้ศาสตร์และศิลป์ จูงใจให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม สร้างความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน อย่างประสานสัมพันธ์กัน มีคุณลักษณะที่เหมาะสม มีทักษะเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง สามารถบริหารจัดการและขับเคลื่อนองค์การให้ปฏิบัติตามภารกิจตามแผนงาน เพื่อบรรลุเป้าประสงค์ขององค์การ

พิชญ์พิมล สุนทะวงศ์ (2565, หน้า 10) ได้ให้ความหมาย ภาวะผู้นำ หมายถึง ศิลปะหรือกระบวนการของบุคคลคนหนึ่งที่สามารถโน้มน้าวกระตุ้นหรือใช้อิทธิพล จูงใจผู้ร่วมงานมาประสานกัน เพื่อให้ปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ด้วยความเต็มใจ เพื่อการบรรลุป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ขององค์การที่ตั้งไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยได้รับการยอมรับและยกย่องจากผู้ร่วมงาน

รุจากรณีย์ ลักษณะดี (2565, หน้า 23) ได้ให้ความหมาย ภาวะผู้นำ หมายถึง การกระทำหรือการแสดงพฤติกรรมของผู้นำที่มีอิทธิพลต่อผู้อื่นและผู้ใต้บังคับบัญชา ให้มีพฤติกรรมที่คล้ายตามหรือยอมรับ สามารถชักนำ กระตุ้น จูงใจหรือชี้นำให้บุคคลหรือสมาชิกในองค์การร่วมกันปฏิบัติภารกิจให้สำเร็จและบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้

Schermerhorn, Hunt and Osborn (2005, p. 241) ได้ให้ความหมาย ภาวะผู้นำ หมายถึงลักษณะเฉพาะของการใช้อิทธิพลระหว่างบุคคล เพื่อให้บุคคลหรือกลุ่ม ทำในสิ่งที่ผู้นำต้องการ

Marpais and Huston (2007, p. 243) ได้ให้ความหมาย ภาวะผู้นำ หมายถึงกระบวนการชักชวน และมีอิทธิพลต่อกลุ่มในการทำงานให้บรรลุเป้าหมายของกลุ่มประกอบด้วยบทบาทของผู้มีความสามารถ มีอิทธิพลต่อผู้ตามในการปฏิบัติด้วยความ เต็มใจ ศรัทธาในการตัดสินใจ และปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมาย

Daft (2008, pp. 4 – 5) ได้ให้ความหมาย ภาวะผู้นำ หมายถึง ความสัมพันธ์ที่มีอิทธิพลระหว่างผู้นำกับผู้ตามที่มีความตั้งใจต่อการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ และการเปลี่ยนแปลงนั้นสะท้อนจุดมุ่งหมายที่มีร่วมกัน

Stodgily (1974, pp. 7 – 15) ได้ให้ความหมายของผู้นำ หมายถึง ศูนย์กลางของกระบวนการกลุ่ม เป็นผู้มีโอกาสติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นมากกว่าทุกคนในกลุ่ม มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่มสูง มีบุคลิกภาพ ความสามารถเหนือบุคคลทั่วไป โดยที่ จะสามารถชักจูงให้ผู้อื่นปฏิบัติตามที่ต้องการได้ โดยใช้อิทธิพลและกระบวนการใช้อิทธิพล ต่อผู้อื่น เพื่อให้เขามีความเต็มใจและกระตือรือร้นในการปฏิบัติงานจนประสบความสำเร็จ ตามจุดมุ่งหมายของกลุ่มตลอดจนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การมองปัญหาเผชิญกับ สถานการณ์เก่า ๆ ด้วยวิธีการใหม่ ๆ มีการให้กำลังใจผู้ใต้บังคับบัญชา

สรุปได้ว่า “ภาวะผู้นำ” หมายถึง พฤติกรรมหรือความสามารถของบุคคล ในการจูงใจ ชี้แนะ และกำกับดูแลบุคคลหรือกลุ่มบุคคลให้ปฏิบัติตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเกี่ยวข้องกับทักษะในการสื่อสาร การบริหารจัดการ และการ ตัดสินใจเพื่อให้เกิดความร่วมมือและบรรลุเป้าหมายร่วมกัน

2. ความหมายของภาวะผู้นำดิจิทัล

ความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี ซึ่งเกิดจากสติปัญญาของมนุษย์ ทำให้บริบทของการจัดการศึกษาต้องปรับตัวให้ทันกับสถานการณ์ ซึ่งเป็นวิถีใหม่ของโลก ปัจจุบันที่มีนวัตกรรมเกิดขึ้นมากมายที่เป็นโลกของดิจิทัล การเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วนี้ ผู้นำที่ดีจะต้องมีภาวะผู้นำที่สามารถนำพาองค์กรให้ดำรงอยู่ได้ อย่างมีประสิทธิภาพ โดยต้องมีภาวะผู้นำ ซึ่งเป็นความสามารถด้านอิทธิพลต่อบุคคลอื่น หรือกลุ่มอื่น เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายโดยใช้กระบวนการต่าง ๆ ทั้งการมี อิทธิพลต่อผู้อื่นและการมีปฏิสัมพันธ์โดยการถ่ายทอดแนวคิด เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติที่ให้

บรรลุผลสำเร็จ (จิณณวัตร ปะโคทั้ง, 2561, หน้า 67) และวิชาการได้ให้ความหมายของภาวะผู้นำดิจิทัลเอาไว้ต่าง ๆ กันหลายทระคนดังนี้

จิรพล สังข์โพธิ์ (2560, หน้า 4) ได้ให้ความหมายของ ภาวะผู้นำดิจิทัลไว้ว่า การเป็นภาวะผู้นำในการบริหารองค์กรยุคดิจิทัลจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงซึ่งประกอบไปด้วยมิติในด้านของมิติวิสัยทัศน์ ผู้นำต้องทำการยอมรับและนำเทคโนโลยีเข้ามาเปลี่ยนแปลงในองค์กร มิติการสื่อสารที่สร้างแรงบันดาลใจ ผู้นำในยุคดิจิทัล จะต้องทำการสื่อสารเพื่อให้บุคลากรเกิดการบรรลุวิสัยทัศน์ที่วางไว้ มิติการกระตุ้นทางปัญญา ผู้นำ องค์กรในยุคดิจิทัลจะต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาและเปิดโอกาสให้บุคลากรในองค์กรได้ร่วมกัน แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นภายในองค์กร ภาวะผู้นำในองค์กรยุคดิจิทัลต้องทำการเรียนรู้มีการเปิดโอกาส มีการยอมรับและแสดงความคิดเห็นการเป็นผู้นำยุคดิจิทัลเป็นต้องเกิดการเปลี่ยนแปลงจากทุกมิติเพื่อให้เกิด การเปลี่ยนแปลงอย่างยั่งยืน

ณัฐวุฒิ พงศ์ศิริ (2560, หน้า 2) ได้ให้ความหมายของภาวะผู้นำดิจิทัลไว้ว่า ทักษะที่ผู้นำในยุคดิจิทัลต้องมี คือ สามารถนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาสร้างความโดดเด่นแบบแตกต่าง ให้ประสบการณ์ที่เหนือความคาดหมายกับลูกค้า และมีวิสัยทัศน์ในการใช้ข้อมูลให้เกิดประโยชน์ในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์และบริการ

ปรกรณ์ ลีสกุล (2561, หน้า 1) ได้ให้ความหมายของ ภาวะผู้นำดิจิทัลไว้ว่า ผู้นำที่ดีต้องสร้างแรงบันดาลใจให้คนในองค์กร มีความคิดสร้างสรรค์ในการทำงาน มากกว่าสนใจแต่ผลลัพธ์เป็นหลัก รูปแบบองค์กร แบบที่มีลำดับชั้นของโครงสร้างหลาย ๆ ชั้นอาจเคยมีประสิทธิภาพในอดีต แต่ในปัจจุบัน โลกปรับเปลี่ยนอยู่ตลอดเวลาโครงสร้างองค์กรแบบเดิมจึงอาจส่งผลต่อประสิทธิภาพ การทำงานในยุคดิจิทัลและลดความสร้างสรรค์ในการทำงาน ดังนั้นผู้นำในยุคนี้ จึงต้องมีความสามารถด้านดิจิทัลในการนำข้อมูลที่มีอยู่มากมายมหาศาล (Big Data) นำมาใช้ให้เกิดประโยชน์กับองค์กรได้อย่างไม่จำกัด ตั้งแต่การทำงานในประจำวัน (Day – to – Day Operation) ไปจนถึงการวางแผนกลยุทธ์ที่จะสนับสนุนเป้าหมายขององค์กร ความเข้าใจในความรู้และทักษะความสามารถของคนในองค์กร (Talent management) รวมไปถึงการบริหารจัดการและสร้างสมดุลของทักษะความสามารถในหลาย ๆ ด้าน ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ขององค์กร

สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน (2561, หน้า 5) ได้ระบุความหมายของภาวะผู้นำดิจิทัล ไว้ว่า เป็นความสามารถในการเป็นผู้นำองค์กรดิจิทัล (Digital

Leadership) ในมิติของการทำงานเป็นทีม การบริหารจัดการทีมที่มีคุณภาพ การตัดสินใจที่มีคุณภาพ การสื่อสาร จูงใจและเจรจาต่อรอง การกระตุ้นการเรียนรู้และการเป็นแบบอย่าง (Role model) การพัฒนาภาวะผู้นำให้แก่บุคลากร เพื่อมุ่งสู่การเป็นองค์กรดิจิทัล

ชัยศักดิ์ ศุภระกาญจน์ (2562, หน้า 3) ได้ให้ความหมายของภาวะผู้นำดิจิทัล ไว้ว่า ผู้นำที่ พร้อมในการทำงานยุคดิจิทัลต้องมีทักษะความเป็นผู้นำแบบดั้งเดิมที่มีความแข็งแกร่งและต้องแสดงให้เห็นว่ามี ทักษะใหม่นี้ด้วยเช่นกัน ผู้นำต้องแสดงศักยภาพ ความกล้าที่จะนำและเพิ่มขีดความสามารถในการทำงานได้โดยผู้นำสามารถพัฒนาทักษะเพิ่มพูนความรู้และเรียนรู้ร่วมกับผู้นำแบบดิจิทัลจากองค์กรอื่น ๆ มาปรับประยุกต์ในการ บริหารงานเพื่อขับเคลื่อนความสำเร็จขององค์กร เป็นหนึ่งในปัจจัยที่สร้างความสำเร็จให้แก่องค์กรนั้น

ศิริพงษ์ กลั่นไพฑูรย์ (2564, หน้า 36) ได้ให้ความหมายของภาวะผู้นำดิจิทัลหมายถึง พฤติกรรมของบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่พยายามใช้อิทธิพลของตนหรือกลุ่มตน กระตุ้น ชี้นำ ผลักดันให้ตนเองและบุคคลอื่นในองค์กร มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และเชื่อมโยง พร้อมสร้างนวัตกรรมและศักยภาพ เพื่อผลักดันโอกาสและความสำเร็จในการเปลี่ยนแปลงการทำงานในยุคดิจิทัล

พิชญ์พิมล สุนทรวงศ์ (2565, หน้า 31) ได้ให้ความหมายของภาวะผู้นำดิจิทัล หมายถึง กระบวนการหรือความสามารถ หรือพฤติกรรมที่ผู้บริหารโรงเรียนใช้อิทธิพลและอำนาจที่มีกระตุ้นให้บุคลากรในหน่วยงานปฏิบัติหน้าที่ด้วยความกระตือรือร้นและเต็มใจ โดยผู้นำมีวิสัยทัศน์ มีความรู้ ความสามารถในการนำกระบวนการทางดิจิทัลมาใช้อย่างเหมาะสม นำทางพฤติกรรมของบุคคลมุ่งไปสู่การบรรลุเป้าหมายของคุณ พร้อมจะผลักดันและสนับสนุนการเปลี่ยนการจัดการศึกษาและการทำงานภายในโรงเรียนได้อย่างสอดคล้องกับสภาพบริบท

สรุปได้ว่า “ภาวะผู้นำดิจิทัล” หมายถึงพฤติกรรมของผู้บริหารโรงเรียนที่แสดงออกถึงการดำเนินงานในสถานศึกษา สามารถประยุกต์เทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารงานในโรงเรียนทุก ๆ ด้านสนับสนุนครูและบุคลากรในการเชื่อมโยง สร้างและใช้ระบบเทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับการปฏิบัติงานในการเรียนรู้และการสอน เตรียมความพร้อม และให้ความช่วยเหลือครูในการใช้เทคโนโลยียุคดิจิทัล พร้อมสร้างนวัตกรรมและศักยภาพอย่างสร้างสรรค์และมีจริยธรรม เพื่อนำพาองค์กรให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้อย่างยั่งยืน

3. ความสำคัญของภาวะผู้นำดิจิทัล

จิระนันท์ มูลมาตราช (2564, หน้า 26) ได้สรุปว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีภาวะผู้นำดิจิทัล เป็นผู้ที่มีความสามารถนำเทคโนโลยีมาพัฒนาสถานศึกษาให้เหมาะสมกับบุคลากรสอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา มีความเข้าใจความก้าวหน้าของ เทคโนโลยี ยอมรับการเปลี่ยนแปลงและพร้อมเรียนรู้การนำแพลตฟอร์มมาใช้ในการบริหารเปลี่ยนบทบาทจากการเป็นผู้นำที่ใช้การสั่งการมาเป็นการโค้ชและให้คำแนะนำ มีความยืดหยุ่นในการบริหารงานใช้เทคโนโลยีมาเพื่ออำนวยความสะดวกและสร้างสารสนเทศที่ใช้ร่วมกันได้ในหลายกลุ่มงานของสถานศึกษา ไม่สร้างภาระแก่บุคลากร และผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถนำสารสนเทศที่ได้มาปรับปรุงและใช้ประโยชน์อย่างเป็นระบบได้

จิรพล สังข์โพธิ์ (2560) ได้ระบุว่าภาวะผู้นำในการบริหารองค์กรยุคดิจิทัล ต้องมีความเข้าใจและสามารถปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีได้อย่างรวดเร็ว เพื่อให้สามารถแข่งขันและดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สุกัญญา แซ่มซ้อย (2560) ได้ระบุว่าผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ต้องอาศัยภาวะผู้นำที่สามารถนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารจัดการ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลขององค์กร

ภารดี อนันต์นาวิ (2562, หน้า 40 – 53) ได้ระบุว่าผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีภาวะผู้นำดิจิทัลที่ประกอบด้วยความสามารถในการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ ๆ มีความคิดสร้างสรรค์ และสามารถบริหารการเปลี่ยนแปลงองค์กรเพื่อให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

Wilson III (2013, อ้างถึงใน วิโรจน์ สารรัตน์, 2557) ได้ระบุว่าปัจจุบันเป็นสังคมโลกใหม่ สังคมแห่งการเปลี่ยนแปลงภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ การเปลี่ยนแปลงบริบทของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล การให้ผู้บริหารยอมรับเทคโนโลยี นวัตกรรมและการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมของ สถานศึกษาที่มีความซับซ้อน และท้าทายผู้บริหารจะต้องมีคุณสมบัติพิเศษและก้าวหน้า การเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ตามทัศนะของภาวะผู้นำยุคดิจิทัล (Digital era leadership) หากพิจารณาตามบทบาทหน้าที่ (Function) เป็นปัจจัยที่ส่งเสริมความเป็นสังคมความรู้ใหม่ (New knowledge society) จะต้องประกอบด้วย 1) ทักษะการสร้างตระหนักรู้ (Awareness building) ถึงความสำคัญของเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) ต่อการช่วยให้บรรลุ ความสำเร็จ 2) ทักษะการระดมทรัพยากร (Resource mobilizing skills) เพื่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

(ICT) อย่างหลากหลาย 3) ทักษะเชิงปฏิบัติการ (Operational skills) มีกิจกรรมการบริหาร การจัดการ และการใช้งานด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) และ 4) ภาวะผู้นำเชิงโครงสร้าง (structural leadership) การปฏิวัติสารสนเทศไม่เป็นเพียง แค่การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) แต่ยังเป็น การเคลื่อนตัวไปสู่รูปแบบใหม่ของการ กระจายสังคมดิจิทัลด้วย ทำให้ต้อง มีทักษะภาวะผู้นำเชิงโครงสร้างด้วย

สรุปได้ว่า จากแนวคิดของนักวิชาการเหล่านี้ แสดงให้เห็นว่าภาวะผู้นำ ดิจิทัลมีบทบาทสำคัญในการนำพาองค์กรหรือสถานศึกษาให้สามารถปรับตัวและประสบความสำเร็จในยุคที่เทคโนโลยีดิจิทัลมีอิทธิพลต่อทุกด้านของการดำเนินงาน ความสำคัญ ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารจะต้องมีวิสัยทัศน์สามารถนำเทคโนโลยีมาพัฒนา สถานศึกษา สนับสนุนการจัดการเรียนรู้ ระบบการสื่อสาร การบริหารและขับเคลื่อน องค์กรให้ประสบความสำเร็จ ภาวะผู้นำดิจิทัลยังช่วยส่งเสริมการสื่อสารและการทำงาน ร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้แพลตฟอร์มและเครื่องมือดิจิทัลให้เกิดประโยชน์สูงสุด ภาวะผู้นำดิจิทัลยังมีบทบาทในการสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง ปลุกฝังแนวคิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) และสนับสนุนให้บุคลากรพัฒนา ทักษะดิจิทัลเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการทำงาน นอกจากนี้ยังช่วยให้องค์กรสามารถ แข่งขันในตลาดที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ปรับตัวให้ทันต่อเทคโนโลยีใหม่ ๆ และลด ความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัล

4. การสังเคราะห์องค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร

นักวิชาการและนักวิจัยได้ศึกษาและนำเสนอเกี่ยวกับองค์ประกอบ ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ไว้หลากหลายดังนี้

สุหเต หมดอะดัม และดร.สุนทรี วรรณไพเราะ (2562, หน้า 1910) ได้ศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ ได้แก่

1. การรู้ดิจิทัล
2. การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล
3. การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล
4. การสื่อสารดิจิทัล
5. การเป็นพลเมืองดิจิทัล
6. การเป็นมืออาชีพดิจิทัล
7. การเรียนรู้ด้านการสอน

8. การวัดและประเมินผล

กัญญารัตน์ สุขแสน (2562, หน้า 8) ได้ศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบได้แก่

1. การมีวิสัยทัศน์
2. การรู้ดิจิทัล
3. ความสามารถนำเสนอข้อมูล
4. ความเข้าใจในความรู้ทักษะความสามารถของคนในองค์กร
5. การสร้างวัฒนธรรมในการเรียนรู้ดิจิทัล

ชฎานิส โขจิตพิมานเวช และเอกราช โขจิตพิมานเวช (2563, หน้า 262) ได้ศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัล ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบได้แก่

1. การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล
2. การรู้ดิจิทัล
3. การสื่อสาร
4. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

ณัฐกานต์ แยมชื่น และกัญญ์รัชการย์ เลิศอมรศักดิ์ (2563, หน้า 338) ได้ศึกษาทักษะภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่

1. ทักษะการรู้ดิจิทัล
2. ทักษะการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล
3. ทักษะการสื่อสาร
4. ทักษะการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล
5. ทักษะการคิดสร้างสรรค์

จันทิมา รุ่งเรือง (2563, หน้า 59) ได้ศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัล ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบได้แก่

1. การสื่อสารดิจิทัล
2. การบริหารตามหลักธรรมมาภิบาล
3. การสร้างแรงจูงใจ
4. การทำงานเป็นทีม

สุนิสา ศรีสมภาร และโสภณ เพ็ชรพวง (2563, หน้า 17) ได้ศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ได้แก่

1. การสื่อสารดิจิทัล
2. การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล
3. การประชาสัมพันธ์ด้วยสื่อดิจิทัล
4. กลยุทธ์การบริหารสื่อดิจิทัล
5. การปรับตัวในการทำงานดิจิทัล
6. การรับรู้ทางวัฒนธรรมดิจิทัล

กฤษฎาพร ชาพิศร, วลัยพรรณ อ้วนนาแวง, และจิตติยาภรณ์ เขาวรรากุล (2566, หน้า 118) ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนเอกชน ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ได้แก่

1. การมีวิสัยทัศน์ด้านดิจิทัล
2. การสื่อสารด้านดิจิทัล
3. การรู้ด้านดิจิทัล
4. การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ด้านดิจิทัล
5. การปฏิบัติงานอย่างมืออาชีพ
6. การเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล

พรมมา จันทรโคตร (2566, หน้า 170) ได้ศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่

1. มีวิสัยทัศน์ด้านดิจิทัล
2. รู้ด้านดิจิทัล
3. ความเป็นมืออาชีพ
4. ทักษะเทคโนโลยีและการสื่อสารดิจิทัล
5. การบริหารจัดการดิจิทัล

พิมพิลา อำนาจ (2566, หน้า 9) ได้ศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่

1. การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล
2. การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล
3. การสร้างเครือข่ายดิจิทัล
4. การเป็นมืออาชีพดิจิทัล

วรารักษ์ พวงสำเภา (2566, หน้า 5) ได้ศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่

1. การสื่อสารดิจิทัล
2. การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล
3. การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล
4. การเป็นพลเมืองดิจิทัล
5. การเป็นมืออาชีพดิจิทัล

ไอรดา นรสาร (2566, หน้า 11) ได้ศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่

1. การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล
2. การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล
3. การเป็นพลเมืองดิจิทัล
4. การเป็นมืออาชีพดิจิทัล
5. การพัฒนาองค์กรด้วยดิจิทัล

Munriah Khalis AlAjmi (2022, pp. 2 – 3) ได้ศึกษาผลกระทบของความเป็นผู้นำด้านดิจิทัลที่มีต่อเทคโนโลยีของครูการบูรณาการระหว่างการระบาดใหญ่ของ COVID -19 ในคูเวต ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่

1. การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล
2. การรู้ยุคดิจิทัล
3. การเป็นมืออาชีพดิจิทัล
4. การเป็นพลเมืองดิจิทัล

Rais Hidayat, and Yuyun Elizabeth Patras (2024, p. 34) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง ผู้นำหลักของโรงเรียนในอินโดนีเซียสัมภาษณ์เชิงยุทธศาสตร์ที่จำเป็น ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่

1. การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล
2. การรู้ยุคดิจิทัล
3. การเป็นมืออาชีพดิจิทัล
4. ผู้นำดิจิทัล

[illegible]

ตาราง 1 (ต่อ)

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร	สฤทธ หมดอดัดม และสุนทรี วรรณโพระะ (2562) กัญญารัตน์ สุขแสน (2563) ชญานิศ โสชิตพิมานเวช และเอกราช โสชิตพิมานเวช (2563) ณัฐกานต์ แยมชืน และกัญญารัตน์ เลิศอมรศักดิ์ (2563) คณิทมา รุ่งเรือง (2563) สินิดา ศรีสมการ และโสภณ เพ็ชรพวง (2563) กัญญารัตน์ ชวพิตร และดณณะ (2566) พรมมา จันทรโคตร และดณณะ (2566) พิมพิลา อานาจ (2566) วรการณ พวงลำเนา (2566) ไอรดา นรสาร (2566) Munirah Khalis AlAjmi (2022) Rais Hidayat, and Yuyun Elizabeth Patros (2024)													ความถี่	ร้อยละ
12. ด้านสนับสนุนส่งเสริมการวัด ประเมินผล และสังคม กฎหมาย จริยธรรม	✓		✓		✓			✓						4	30.76
13. ทักษะมนุษยสัมพันธ์						✓								1	7.69
14. ทักษะเทคโนโลยีและการใช้ ดิจิทัล		✓	✓			✓								3	23.07
15. ทักษะการคิดรวบยอด และคิดสร้างสรรค์		✓		✓		✓							✓	4	30.76
16. การพัฒนาบุคลากร ทางเทคโนโลยี							✓							1	7.69
17. ทักษะการประชาสัมพันธ์						✓								1	7.69
18. กลยุทธ์การบริหารสื่อ						✓								1	7.69
19. การปรับตัวในการทำงาน ยุคดิจิทัล						✓								1	7.69
20. การพัฒนาองค์กรด้วยดิจิทัล											✓			1	7.69

จากตาราง 1 องค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ที่ผู้วิจัยได้ศึกษา
งานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้อง ดังนี้ สฤทธ หมดอดัดม และสุนทรี วรรณโพระะ (2562,
หน้า 1910); กัญญารัตน์ สุขแสน (2563, หน้า 8); ชญานิศ โสชิตพิมานเวช และเอกราช
โสชิตพิมานเวช (2563, หน้า 262); ณัฐกานต์ แยมชืน และกัญญารัตน์

เลิศอมรศักดิ์ (2563, หน้า 341); จันทิมา รุ่งเรือง (2563, หน้า 55); สุนิสา ศรีสมภาร และโสภณ เพ็ชรพวง (2563, หน้า 19); กฤษฎาพร ชาพิศร, วลัยพรรณ อ้วนนาแวง, และจิตติยาภรณ์ เขาวรรากุล (2566, หน้า 118); พรมา จันทรโคตร วัลนิกา ฉลากบาง และวันเพ็ญ นันทะศรี (2566, หน้า 170); พิมพิลา อำนาจ (2566, หน้า 9); วราภรณ์ พวงสำเภา (2566, หน้า 5); ไอรดา นรสาร (2566, หน้า 11); Munriah Khalis AlAjmi (2022, pp. 2 – 3); Rais Hidayat, and Yuyun Elizabeth Patras (2024, p. 34) ใช้เกณฑ์ ร้อยละ 50 ขึ้นไป ซึ่งมีจำนวน 4 ด้าน ประกอบด้วย

1. การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล
2. การรู้ดิจิทัล
3. การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล
4. การสื่อสารดิจิทัล

โดยแต่ละด้านมีรายละเอียด ดังนี้

1. การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล

1.1 ความหมายของการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล

นักวิชาการได้ให้ความหมาย ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ไว้ดังนี้

สุภัทธา สังขวร (2560, หน้า 28) ได้ให้ความหมายของการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล หมายถึง ผู้บริหารที่มีคุณลักษณะในการกระตุ้นให้ทุกฝ่ายเกิดวิสัยทัศน์ในการ บูรณาการ การใช้เทคโนโลยีในการส่งเสริมการเรียนรู้สร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการนำวิสัยทัศน์มาสู่ความเป็นจริง ในการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษา ซึ่งเป็นผู้นำทางเทคโนโลยีในระดับผู้บริหารสถานศึกษานั้น จะต้องมีส่วนร่วมในการมีส่วนร่วมต่อการดำเนินงานต่าง ๆ ร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์ให้มีความชัดเจน ปรับปรุง และพัฒนาแผนของโรงเรียนให้มีความสมบูรณ์ และจะต้องให้การสนับสนุนในการใช้เทคโนโลยีของทุกฝ่ายในองค์กร เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างสูงสุด

สุนันทา สมใจ และวิชุดา กิจธรรม (2561, หน้า 354) ได้ให้ความหมายของการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล หมายถึง ผู้บริหารต้องมีความสามารถกำหนดเป้าหมายสามารถกำหนดให้เกิดการประสานวิสัยทัศน์ และสามารถสร้างเครือข่ายชุมชนให้ดำรงไว้อย่างยั่งยืน เพื่อการเรียนรู้ส่งเสริมให้เกิดบรรยากาศ และสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษาสู่การนำวิสัยทัศน์เป็นจริง

สฤกัญญา แซ่มซ้อย (2561, หน้า 120) ได้ให้ความหมายของการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องสามารถถ่ายทอดวิสัยทัศน์ร่วมกับการแลกเปลี่ยน วิสัยทัศน์กับบุคลากรอื่น ๆ ได้ สามารถนำการพัฒนาการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี และการบูรณาการเทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการเปลี่ยนแปลงในองค์กร และยกระดับความเป็นเลิศขององค์กรได้

Tran (2017, อ้างถึงใน จิตติมา วรณศรี, 2565, หน้า 118) ได้ให้ความหมายของการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล หมายถึง ความสามารถของผู้นำในการสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้อื่นเชื่อมั่นในวิสัยทัศน์ สามารถสื่อสารให้คนอื่นคล้อยตามได้มีแรงจูงใจและยึดมั่นในวิสัยทัศน์

CASTLE (2009, p. 125) กล่าวว่า ภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ (Leadership and Vision) คือ ผู้นำต้อง มีลักษณะของการกระตุ้นให้บุคลากร เกิดการผสมผสานวิสัยทัศน์ สำหรับการใช้งานเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้และสนับสนุนส่งเสริมให้เกิดบรรยากาศ และสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่เอื้อต่อการนำวิสัยทัศน์สู่ความเป็นจริงนำไปสู่การเชื่อมต่อวิสัยทัศน์สู่ความสำเร็จ ซึ่งต้องอาศัยการรับรู้ของผู้ร่วมงานเกี่ยวกับความสำคัญ และผลกระทบของเทคโนโลยีสารสนเทศด้วย โดยเมื่อวิสัยทัศน์ของผู้นำถูกแสดงออกมาในทิศทางที่ถูกมองว่ามีความสำคัญบุคคลอื่น ๆ ก็จะเข้ามามีส่วนร่วมในวิสัยทัศน์นั้นด้วยสรุปได้ว่า การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหาร

สถานศึกษาที่แสดงออกถึงการดำเนินงานในสถานศึกษาสามารถกำหนดภาพอนาคตของสถานศึกษาว่าต้องการก้าวหน้าไปในทิศทางใดในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติงานเพื่อส่งเสริมให้ครูและบุคลากรสามารถเรียนรู้ ปรับตัว พัฒนาตนเอง และสร้างนวัตกรรมการจัดการเรียนการสอนขึ้นมาให้ทันโลกยุคดิจิทัล

1.2 ความสำคัญของการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล

มีนักวิจัยและนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญ ของวิสัยทัศน์ดิจิทัล ไว้ดังนี้

ทินกร บัวชู และทิพาพร บัวชู (2562, หน้า 289) ได้ให้ความหมายของผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องมีวิสัยทัศน์สามารถแลกเปลี่ยนถ่ายทอดวิสัยทัศน์ หรือความคิดรวบยอดเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงองค์กรด้วยการพัฒนานวัตกรรมดิจิทัล และประยุกต์ใช้ดิจิทัลเพื่อยกระดับความเป็นเลิศขององค์กร การเข้าใจกลยุทธ์ที่สนับสนุนเป้าหมาย จะเป็นการเพิ่มโอกาสในการแข่งขันขององค์กรด้วยนวัตกรรมดิจิทัล

จิราภรณ์ ปกรณ์ (2565, หน้า 406) ได้ให้ความหมายของ ผู้บริหารสถานศึกษาต้องตระหนักถึงความสำคัญของเทคโนโลยีดิจิทัล โดยเริ่มจากมุมมองเชิงดิจิทัล ที่นำมาประยุกต์ใช้ในการบริหารสถานศึกษา โดยเริ่มจากการมองภาพอนาคตด้านดิจิทัล เพื่อกำหนดแผนการปฏิบัติงานทั้งระยะสั้นและระยะยาว ให้สถานศึกษามีทิศทางการดำเนินงานที่มีทิศทางเดียวกันอย่างชัดเจน เพื่อนำไปสู่การบริหารสถานศึกษาให้จัดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

สุพิชา คิตคำ (2566, หน้า 61) ได้ให้ความหมายของ ความสำคัญของ วิสัยทัศน์ทางดิจิทัลจะช่วยในการกำหนดทิศทางการใช้ดิจิทัลเพื่อดำเนินงานของสถานศึกษาหรือองค์กรไปสู่เป้าหมายตามที่ต้องการ วิสัยทัศน์ดิจิทัลจึงเป็นการชี้แนวทางการพัฒนาและในทำนองเดียวกันก็จะสะท้อนถึงการบริหารงานที่มีความทันสมัยของผู้นำด้วย หากผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลที่ดีก็จะสามารถจูงใจให้บุคลากรเข้ามาร่วมทำงานด้วยความเต็มใจ มีแรงจูงใจ เพื่อผลักดันให้สถานศึกษาหรือองค์กรประสบความสำเร็จ อีกทั้งยังเป็นตัวเชื่อมระหว่างความเข้าใจและความต้องการ ในอดีตปัจจุบันและในอนาคต

Tran (2017, อ้างถึงใน พิชญ์พิมล สุนทวงค์, 2565 หน้า 34) ได้ให้ความหมายของความสำคัญของวิสัยทัศน์ดิจิทัล ไว้ว่า หนึ่งในสิ่งที่ผู้นำประสบความสำเร็จมีเหมือนกัน คือ พวกเขามีวิสัยทัศน์และสามารถสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้อื่นเชื่อในวิสัยทัศน์ ซึ่งหมายความว่า ผู้นำดิจิทัลต้องเป็นนักเล่าเรื่องที่ยอดเยี่ยมเนื่องจากมีเรื่องราว มีอารมณ์ความรู้สึก ซึ่งช่วยให้ผู้นำดิจิทัลเชื่อมต่อและกระตุ้นผู้เรียน การแบ่งปันวิสัยทัศน์และความเชื่อ ช่วยให้เขาได้รับผู้ติดตามก่อนในขณะที่ให้เวลามากพอที่จะทำให้พวกเขาคุ้นเคยกับเทคโนโลยีใหม่ ๆ

จากความสำคัญและแนวคิดข้างต้น สรุปได้ว่า ความสำคัญของวิสัยทัศน์ดิจิทัลจะช่วยในการกำหนดทิศทางการใช้ดิจิทัลเพื่อดำเนินงานของสถานศึกษาหรือองค์กรไปสู่เป้าหมายตามที่ต้องการ กำหนดแผนการปฏิบัติงานทั้งระยะสั้นและระยะยาว อีกทั้งช่วยผลักดันให้สถานศึกษาหรือองค์กรประสบความสำเร็จ เป็นตัวเชื่อมระหว่างความเข้าใจและความต้องการ ในอดีตปัจจุบัน และในอนาคต ยกกระดับความเป็นเลิศขององค์กร การเข้าใจกลยุทธ์ที่สนับสนุนเป้าหมาย จะเป็นการเพิ่มโอกาสในการแข่งขันขององค์กรด้วยนวัตกรรมดิจิทัล และช่วยให้สถานศึกษามีทิศทางการดำเนินงานที่มีทิศทางเดียวกันอย่างชัดเจน เพื่อนำไปสู่การบริหารสถานศึกษาให้จัดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 องค์ประกอบของการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล

นักวิชาการได้ให้ความหมายขององค์ประกอบของการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลไว้ดังนี้

มลิวัลย์ ธรรมแสง (2558, หน้า 10 – 11) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบของการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล มี 8 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) วิสัยทัศน์ผู้นำทางดิจิทัล 2) การบริหารจัดการเทคโนโลยีในโรงเรียน 3) วัฒนธรรมเรียนรู้ดิจิทัล 4) ความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา 5) การบูรณาการเทคโนโลยีในการจัดการศึกษา 6) การประเมินและการนิเทศด้วยเทคโนโลยี 7) สังคม จริยธรรม และกฎหมายสำหรับพลเมืองดิจิทัล และ 8) ความเป็นมืออาชีพ

จุฬาลักษณ์ อังษรณรงค์ (2561, หน้า 181) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบของการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ความเป็นผู้นำด้านวิสัยทัศน์ 2) การพัฒนาการเรียนรู้ดิจิทัล 3) ความเป็นเลิศในการปฏิบัติอย่างมืออาชีพ 4) การปรับปรุงอย่างเป็นระบบ และ 5) ความเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล

รัตนภรณ์ วัชรอติยาพล (2563, หน้า 153) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบของการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล มี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) มีการสร้างวิสัยทัศน์ดิจิทัล 2) มีการเผยแพร่วิสัยทัศน์ดิจิทัล และ 3) มีการปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ดิจิทัล

สุชนา โกมลวนิช (2563, หน้า 639 – 640) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบของการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล มี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การกำหนดนโยบายดิจิทัลร่วมกัน (Set digital policies together) 2) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการปฏิบัติงาน (Use of digital technology in operations) และ 3) การใช้สื่อดิจิทัลอย่างสร้างสรรค์ และมีจริยบรรณ (The use of digital media creative and ethic)

Celep (2014, p. 248) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบของการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล มี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ภาวะผู้นำมุ่งเน้นคนเป็นศูนย์กลาง 2) การสื่อสารและความร่วมมือ 3) วิสัยทัศน์ และ 4) การสนับสนุน

Kebyemera (2014, อ้างอิงมาจาก ชูติรัตน์ กาญจนธนชัย, 2562, หน้า 60) ได้กล่าวถึงผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ดิจิทัลจะต้องมี ดังนี้ 1) การสร้างวิสัยทัศน์ (Formulate) 2) การเผยแพร่วิสัยทัศน์ (Articulating) 3) การปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ (Implementing) 4) เป็นแบบอย่างที่ดี (Role Model) 5) ทำงานเป็นทีม (Teamwork)

England (2018, Abstract) ได้ทำการวิจัย การนำในยุคดิจิทัล
ภาวะผู้นำดิจิทัลที่ส่งผลต่อวัฒนธรรมการพัฒนาวิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา
ผลการวิจัย แสดงให้เห็นความมุ่งมั่นของผู้บริหารสถานศึกษาในการพัฒนาวิชาชีพ โดยการใช้
ทวิตเตอร์ช่วยให้เกิดวัฒนธรรมความร่วมมือและการเรียนรู้ด้วยตัวเอง ข้อมูลนี้จะทำให้เกิด
การจัดการเรียนการสอนในระดับมหาวิทยาลัย โดยรวบรวมข้อมูลการใช้สื่อสังคม
ออนไลน์เป็นเครื่องมือในการพัฒนาวิชาชีพสำหรับนักศึกษาในหลักสูตรภาวะผู้นำ เพื่อการ
การจัดเตรียมการพัฒนาอาชีพและทรัพยากรที่จำเป็นสำหรับการบรรลุเป้าหมายต่อไป

Ilomäki & Lakkala (2018, Abstract) ศึกษาและนำเสนอโมเดล
สถานศึกษาดิจิทัลแห่งนวัตกรรม (The innovative digital school model – IDI school)
ผลการศึกษาพบว่า เป็นการประสานแนวคิดร่วมกันระหว่างแนวคิดด้านการพัฒนา
คุณภาพสถานศึกษา ด้านการสร้างสรรค์นวัตกรรม และด้านเทคโนโลยีดิจิทัลทาง
การศึกษา โดยมีองค์ประกอบสำคัญ 6 องค์ประกอบ คือ 1) วิสัยทัศน์ของสถานศึกษา
2) ภาวะผู้นำ 3) ชุมชนแห่งการเรียนรู้ 4) กลยุทธ์การจัดการเรียนรู้ 5) ระดับความรู้พื้นฐาน
ในการใช้เทคโนโลยี และ 6) สื่อเทคโนโลยีดิจิทัล ทั้งนี้ผล การนำโมเดลดังกล่าวไป
ประยุกต์ใช้กับกลุ่มตัวอย่างได้ผลลัพธ์ที่ดีมาก

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรม
การแสดงออกของผู้บริหารสถานศึกษาที่แสดงออกถึงการดำเนินงานในสถานศึกษา
สามารถสร้างกลยุทธ์การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติงานเพื่อส่งเสริมให้ครูและ
บุคลากรสามารถเรียนรู้ ปรับตัวพัฒนาตนเอง และสร้างนวัตกรรม

2. การรู้ดิจิทัล

2.1 ความหมายของการรู้ดิจิทัล

มีหน่วยงาน นักวิจัยและนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความหมาย
ของการรู้ดิจิทัล ไว้ดังนี้

พรชนิตว์ สีนาราช (2560, หน้า 81) ได้ให้ความหมายของการรู้
ดิจิทัล ไว้ว่า ความรู้ ความเข้าใจในการใช้เครื่องมือทางเทคนิค และมีความรู้ความสามารถ
พื้นฐานในการใช้ในการทำงานกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและเครือข่ายสารสนเทศ
ซึ่งได้แก่ ความสามารถในการสืบค้น การจัดการ การแบ่งปัน รวมถึงการสร้างสารสนเทศ
และความรู้ ทักษะการเรียนรู้ในการทำงานกับสารสนเทศที่นำเสนอผ่านคอมพิวเตอร์
ในรูปแบบและจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย ทักษะในการคิดเชิงวิพากษ์และทักษะ

ทางด้านอารมณ์และสังคม โดยการมีตระหนักรู้ความคิดที่ถูกต้องและไม่ใช้อารมณ์ แต่สามารถให้ความสำคัญกับเนื้อหา ทั้งยังต้องมีทักษะการแก้ปัญหา ทักษะการสื่อสาร การร่วมมือกับผู้อื่น รวมถึงมีการตระหนักในด้านจริยธรรมและมารยาทบนอินเทอร์เน็ต

สำนักงานคณะกรรมการการข้าราชการพลเรือน (2560, ออนไลน์) กล่าวว่า ทักษะความเข้าใจและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล หรือ Digital literacy หมายถึง ทักษะในการนำเครื่องมือ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีอยู่ในปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็น คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์มือถือ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ และสื่อออนไลน์ต่าง ๆ มาใช้ให้เกิด ประโยชน์สูงสุดในการสื่อสาร การทำงาน และการปฏิบัติงานร่วมกัน เพื่อสามารถพัฒนา กระบวนการในการทำงานหรือระบบงานในองค์กรให้มีความทันสมัย และเกิดประสิทธิภาพ อย่างสูงสุด ซึ่งทักษะจะสามารถครอบคลุมความสามารถได้ 4 มิติ อาทิ การใช้ (Use) การเข้าใจ (Understand) การสร้าง (Create) และการเข้าถึง (Access) เทคโนโลยีดิจิทัลได้ อย่างมีประสิทธิภาพ

สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม (2562, ออนไลน์) กล่าวว่า ทักษะความเข้าใจและใช้เทคโนโลยีดิจิทัล หรือ Digital literacy หมายถึง ทักษะความเข้าใจและใช้เทคโนโลยีดิจิทัล หรือ Digital literacy หมายถึง ทักษะในการนำเครื่องมือ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีอยู่ในปัจจุบัน อาทิ คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ แท็บเล็ต โปรแกรมคอมพิวเตอร์ และสื่อออนไลน์ มาใช้ให้เกิด ประโยชน์สูงสุด ในการสื่อสาร การปฏิบัติงาน และการทำงานร่วมกัน หรือใช้เพื่อพัฒนา กระบวนการทำงาน หรือระบบงานในองค์กรให้มีความทันสมัยและมีประสิทธิภาพ ทักษะความสามารถสำหรับการรู้ดิจิทัลนั้น สามารถแบ่งเป็น 4 ส่วนที่สำคัญ ได้แก่ ใช้ (Use) เข้าใจ (Understand) สร้าง (Create) และเข้าถึง (Access) เทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่าง มีประสิทธิภาพ ในแต่ละส่วนมีรายละเอียดดังนี้

ใช้ (Use) หมายถึง ความคล่องแคล่วทางเทคนิคที่จำเป็นในการใช้ คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต ทักษะและความสามารถที่เกี่ยวข้องกับคำว่า “ใช้” ครอบคลุมตั้งแต่เทคนิคขั้นพื้นฐาน คือ การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ เช่น โปรแกรม ประมวลผลคำ (Word processor) เบราว์เซอร์ (Web browser) อีเมล และเครื่องมือ สื่อสารอื่น ๆ สู่วิธีขั้นสูงขึ้นสำหรับการเข้าถึงและการใช้ความรู้ เช่น โปรแกรมที่ช่วย ในการสืบค้นข้อมูล หรือ เสิร์ชเอนจิน (Search engine) และฐานข้อมูลออนไลน์ รวมถึง เทคโนโลยีอุบัติใหม่ เช่น Cloud computing

เข้าใจ (Understand) คือ ชุดของทักษะที่จะช่วยผู้เรียนเข้าใจบริบทและประเมินสื่อดิจิทัล เพื่อให้สามารถตัดสินใจเกี่ยวกับอะไรที่ทำได้และพบบนโลกออนไลน์ จัดว่าเป็นทักษะที่สำคัญและที่จำเป็นที่จะต้องเริ่มสอนเด็กให้เร็วที่สุดเท่าที่พวกเขาเข้าสู่โลกออนไลน์ เข้าใจยังรวมถึงการตระหนักว่าเทคโนโลยีเครือข่ายมีผลกระทบต่อพฤติกรรมและมุมมองของผู้เรียนอย่างไร มีผลกระทบต่อความเชื่อและความรู้สึกเกี่ยวกับโลกรอบตัวผู้เรียนอย่างไร เข้าใจยังช่วยเตรียมผู้เรียนสำหรับเศรษฐกิจฐานความรู้ที่ผู้เรียนพัฒนาทักษะการจัดการสารสนเทศเพื่อค้นหา ประเมิน และใช้สารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อติดต่อสื่อสาร ประสานงานร่วมมือ และแก้ไขปัญหา

สร้าง (Create) คือ ความสามารถในการผลิตเนื้อหาและการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพผ่านเครื่องมือสื่อดิจิทัลที่หลากหลาย การสร้างด้วยสื่อดิจิทัลเป็นมากกว่าแค่การรู้วิธีการใช้โปรแกรมประมวลผลคำหรือการเขียนอีเมล แต่มันยังรวมความสามารถในการดัดแปลงสิ่งที่ผู้เรียนสร้างสำหรับบริบทและผู้ชมที่แตกต่างและหลากหลายความสามารถในการสร้างและสื่อสารด้วยการใช้ Rich media เช่น ภาพ วิดีโอ และเสียง ตลอดจนความสามารถในการมีส่วนร่วมด้วย Web 2.0 อย่างมีประสิทธิภาพและรับผิดชอบ เช่น Blog การแชร์ภาพและวิดีโอ และ Social media รูปแบบอื่น ๆ

เข้าถึง (Access) คือ การเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลและข้อมูลข่าวสาร เป็นฐานรากในการพัฒนา การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ผู้เรียนจำเป็นต้องเข้าใจอินเทอร์เน็ตและการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตด้วยช่องทางต่าง ๆ รวมถึงข้อดีข้อเสียของแต่ละช่องทางได้ เพื่อให้สามารถใช้ Search Engine ค้นหาข้อมูลที่ต้องการจากอินเทอร์เน็ตได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังจำเป็นต้องเข้าใจสื่อทางดิจิทัลชนิดต่าง ๆ รวมถึง การนำไปประยุกต์ใช้งานในปัจจุบัน

กูร์รัตน์ สุกใส (2565, หน้า 7) ได้ให้ความหมายของการรู้ดิจิทัล ไว้ว่า พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่แสดงออกถึงการมีความรู้ความเข้าใจในเทคโนโลยีดิจิทัล มีวิจรรย์ญาณในการเลือกใช้สื่อดิจิทัลที่เหมาะสมสามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาช่วยในการแก้ไขปัญหาและการบริหารจัดการสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มุขัฒมัตรุชุลัน ลือบาคะลูติง (2565, หน้า 6) ได้ให้ความหมายของการรู้ดิจิทัล ไว้ว่า ความรู้ ความเข้าใจของผู้บริหารสถานศึกษาในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในปัจจุบัน มาใช้ให้เกิดประโยชน์กับการบริหารในสถานศึกษา

Kamyshan (2016; อ้างถึงใน ชุตีรัตน์ กาญจนธนชัย, 2562, หน้า 60) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของการสร้างเครือข่ายดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ ประกอบด้วย 5 ด้านคือ 1) เป้าหมายที่ชัดเจน (Clear Goals) 2) การทำงานเป็นทีม (Does a Perfect Team Imply Shared Leadership) โดยการมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ การเป็นผู้นำ สถานการณ์มีการกระจายบทบาทการสื่อสารของทีม 3) ค่านิยม และการสื่อสาร (Values and Effective Team Member Communication) การสื่อสารที่เป็นไป ได้คือการรับฟังความคิดเห็นของบุคคลอื่นจึงจำเป็นต้องมีความเข้าใจซึ่งกันและกันสามารถบรรลุข้อตกลงร่วมกัน 4) การมีส่วนร่วมข้อเสนอแนะและอื่น ๆ (Engagement, Feedback, and Other key) สมาชิกสามารถช่วยเหลือกันได้ตลอด การรับรู้มีความชัดเจนในการตัดสินใจ ทักษะการฟังที่ดี ความสุจริต และคุณค่า 5) ใช้เครื่องมือที่เป็นประโยชน์ จัดสภาพแวดล้อมการทำงาน (Useful Tools for Setting a Working Environment) การใช้เครื่องมือในการสื่อสาร เช่น แอปพลิเคชัน

จากความหมายและแนวคิดข้างต้น สรุปได้ว่า การรู้ดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่แสดงออกถึงความสามารถในการนำเครื่องมือ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีอยู่ในปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็น คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์มือถือ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ และสื่อออนไลน์ต่าง ๆ มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการสื่อสาร การทำงาน และการปฏิบัติงานร่วมกัน ความสามารถในการเข้าถึง ใช้งาน เข้าใจ และ ประเมินข้อมูลจากเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างมีวิจารณญาณ ผู้ที่รู้ดิจิทัลสามารถใช้เครื่องมือ สื่อสารและสื่อสังคมออนไลน์ได้อย่างเหมาะสมและปลอดภัย มีทักษะในการแยกแยะข้อมูล เท็จหรือข่าวปลอม สามารถสร้างเนื้อหาดิจิทัลอย่างสร้างสรรค์และเคารพลิขสิทธิ์ ปกป้อง ข้อมูลตนเองและผู้อื่นในโลกออนไลน์ การรู้ดิจิทัลจึงเป็นทักษะสำคัญในการดำรงชีวิต ในยุคเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างยั่งยืน

2.2 ความสำคัญของการรู้ดิจิทัล

มีนักวิจัยและนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของการรู้ดิจิทัล ไว้ดังนี้

พรชนิตว์ สีนาราช (2560, หน้า 78) ได้กล่าวว่า ทักษะการรู้ดิจิทัล เป็นหัวข้อสำคัญในบริบทที่เทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว เกินกว่าสังคมจะตามทัน ในขณะที่ความก้าวหน้าที่เกิดขึ้นนี้ทำให้บุคคลสามารถทำงานได้ รวดเร็วและง่ายดายมากขึ้น สามารถค้นข้อมูลจากฐานข้อมูลออนไลน์ ดูหนังฟังเพลง

ส่งหรือเผยแพร่ข้อความให้ผู้อื่นได้อย่างง่ายดาย จากสิ่งต่าง ๆ ดังกล่าว ทำให้เกิดความท้าทายอย่างเร่งด่วนเพื่อนำมาซึ่งบรรทัดฐานทางสังคม รูปแบบการตลาดและกรอบกฎหมายโครงสร้างทางสังคม มาตรฐานหรือกฎเกณฑ์ของพฤติกรรมที่เหมาะสม ในบริบทสภาพแวดล้อมดิจิทัลและยังไม่มี การรับรู้แพร่หลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริบทการเรียนการสอนในระดับต่าง ๆ รวมถึงการสร้างแนวความคิดที่ถูกต้องในเรื่องการรับ การใช้ การเผยแพร่ลิขสิทธิ์รวมถึงจริยธรรมทางวิชาการในบริบทดิจิทัล ซึ่งพบว่าในประเทศไทยยังไม่ปรากฏมาตรฐานการรู้สารสนเทศดิจิทัลที่ชัดเจน ที่สามารถนำไปใช้เป็นบรรทัดฐานในการศึกษาและการสอนในระดับต่าง ๆ

ธิดา แซ่ซัน (2562, หน้า 22) ได้กล่าวว่า การรู้ดิจิทัล (Digital Literacy) มีความสำคัญต่อผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตในภาพกว้าง คือ การมีทักษะเอาตัวรอด (Survival Skill) ในยุคดิจิทัลที่มีสภาพแวดล้อมทุกอย่างรอบตัวเป็นดิจิทัลที่ผู้ใช้งานจำเป็นต้องรู้จักพิจารณาความน่าเชื่อถือของข้อมูลเลือกใช้สื่อดิจิทัลที่เหมาะสมกับงานใช้สื่อดิจิทัลในเชิงสร้างสรรค์พร้อมรับมือกับความเสี่ยง อาจเกิดจากการใช้งานอินเทอร์เน็ตได้ ส่วนผู้เรียนในสถานศึกษาควรได้รับความรู้ ฝึกทักษะและตระหนักถึงการคิดวิเคราะห์ การประเมิน และการสร้างสรรค์ความรู้ใหม่ ๆ จากแหล่งสารสนเทศที่น่าเชื่อถือด้วยเครื่องมือดิจิทัลที่เหมาะสมกับงานต่าง ๆ หรือพัฒนาผู้เรียนให้มีการคิดระดับสูง (Higher – or der Thinking)

สุพิชา คิตคำ (2566, หน้า 58) ได้กล่าวว่า การรู้ดิจิทัลเป็นทักษะที่ซับซ้อนมากขึ้นกว่าเพียงแค่การรู้เทคโนโลยี แต่เป็นการที่ผู้ใช้ดิจิทัลสามารถใช้งานดิจิทัลได้อย่างเหมาะสม ครอบคลุมทั้งด้านการใช้อุปกรณ์ดิจิทัล ด้านข้อมูลและการสื่อสาร ด้านการคิดและการแก้ไขปัญหา การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล รวมถึงการมีแนวความคิดที่ถูกต้องในเรื่องการรับ การใช้ การเผยแพร่ลิขสิทธิ์รวมถึงจริยธรรมทางวิชาการในบริบทดิจิทัลอีกด้วย

จากความสำคัญและแนวคิดข้างต้น สรุปได้ว่า ความสำคัญของการรู้ดิจิทัลจำเป็นต่อการดำเนินชีวิต รู้จักพิจารณาความน่าเชื่อถือของข้อมูลเลือกใช้สื่อดิจิทัลที่เหมาะสมกับงาน ใช้สื่อดิจิทัลในเชิงสร้างสรรค์ พร้อมรับมือกับความความเสี่ยงสามารถใช้ดิจิทัลได้อย่างเหมาะสม ทั้งด้านการใช้อุปกรณ์ดิจิทัล ด้านข้อมูลและการสื่อสาร ด้านการคิดและการแก้ไขปัญหา รวมถึงการมีแนวความคิดที่ถูกต้องและคำนึงถึงจริยธรรมในบริบทดิจิทัลในการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัล

2.3 องค์ประกอบของการรู้ดิจิทัล

นักวิชาการได้ให้ความหมายขององค์ประกอบของการเรียนรู้ดิจิทัลไว้ดังนี้

จิณณวัตร ปะโคทั้ง (2561, หน้า 306) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของการสร้างเครือข่ายดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ ประกอบด้วย 6 ด้าน คือ 1) การใช้เครื่องมือที่มีอยู่เทคโนโลยี (Tools & Technologies) 2) “การค้นหา และใช้งาน” (Find & Use) 3) “การสอน และเรียนรู้” (Teach & Learn) 4) “การสื่อสาร และความร่วมมือ” (Communication and Collaborate) 5) “สร้าง และนวัตกรรม” (Create and Innovate) และ 6) “อัตลักษณ์และสุขภาวะ” (Identity & Wellbeing)

Kamyshan (2016; อ้างถึงใน ชุตีรัตน์ กาญจนธนะชัย, 2562, หน้า 60) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของการสร้างเครือข่ายดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ 1) เป้าหมายที่ชัดเจน (Clear Goals) 2) การทำงานเป็นทีม (Does a Perfect Team Imply Shared Leadership) โดยการมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ การเป็นผู้นำสถานการณ์มีการกระจายบทบาทการสื่อสารของทีม 3) ค่านิยม และการสื่อสาร (Values and Effective Team Member Communication) การสื่อสารที่เป็นไป ได้คือการรับฟังความคิดเห็นของบุคคลอื่นจึงจำเป็นต้องมีความเข้าใจซึ่งกันและกันสามารถบรรลุข้อตกลงร่วมกัน 4) การมีส่วนร่วมข้อเสนอแนะและอื่น ๆ (Engagement, Feedback, and Other key) สมาชิกสามารถช่วยเหลือกันได้ตลอด การรับรู้มีความชัดเจนในการตัดสินใจทักษะการฟังที่ดี ความสุจริต และคุณค่า 5) ใช้เครื่องมือที่เป็นประโยชน์ จัดสภาพแวดล้อมการทำงาน(Useful Tools for Setting a Working Environment) การใช้เครื่องมือในการสื่อสาร เช่น แอปพลิเคชัน

สรุปได้ว่า องค์ประกอบด้านการเรียนรู้ยุคดิจิทัล เป็นพฤติกรรมผู้บริหารสถานศึกษาที่มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสารกับบุคคลอื่น มีประสานงานกันหลากหลายช่องทาง เพื่อสร้างเครือข่ายในการเรียนรู้ โดยมีองค์ประกอบ 1) การใช้เครื่องมือเทคโนโลยีที่มีอยู่ 2) สืบค้นข้อมูลสารสนเทศและใช้งาน 3) สื่อสารและร่วมมือ 4) การสอนและการเรียนรู้ 5) สร้างนวัตกรรม

3. การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล

3.1 ความหมายของการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล

นักวิชาการได้ให้ความหมายของการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลไว้ดังนี้

ต้องลักษณะ บุญธรรม (2559, หน้า 75 – 78) ได้ให้ความหมายของการการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล หมายถึง ผู้นำทางการศึกษาจะต้องสร้างสรรค์พลวัตในการใช้เทคโนโลยีให้เป็นปกติจนเกิดเป็นวัฒนธรรมการเรียนรู้แบบโลกดิจิทัลในสถานศึกษา การจัดหาและส่งเสริมให้ผู้เรียนทุกคนได้รับการเรียนรู้ดังกล่าวอย่างทั่วถึงได้แก่ การตรวจสอบนวัตกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นพัฒนาอย่างต่อเนื่องของการเรียนรู้ยุคดิจิทัล การส่งเสริมการมีประสิทธิภาพการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ การจัดสภาพแวดล้อมที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางพร้อมกับเทคโนโลยีและการเรียนรู้ทรัพยากรอื่น ๆ เพื่อตอบสนองแต่ละความต้องการที่หลากหลายของผู้เรียนทุกคนและการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในระดับท้องถิ่น และชุมชนการเรียนรู้ที่กระตุ้นให้เกิดนวัตกรรมความคิดสร้างสรรค์และดิจิทัล

เอกชัย กิสุขพันธ์ (2559, หน้า 65 – 66) ได้ให้ความหมายของการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล หมายถึง การสร้างวัฒนธรรมการทำงานและบรรยากาศสถานศึกษาให้มีการใช้ ICT อย่างแพร่หลาย ไม่ว่าจะเป็นการจัดการเรียนการสอนของครู การบริหารงานสถานศึกษาในด้านต่าง ๆ ตลอดจนการให้นักเรียนสามารถใช้และเข้าถึงแหล่งข้อมูลความรู้ต่าง ๆ ผ่าน Internet ได้ตลอดเวลา

ทินกร บัวชู และทิพาพร บัวชู (2562, หน้า 289 – 290) ได้ให้ความหมายของการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องสร้างสรรค์พลวัตในการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัลให้เป็นปกติในองค์กรจนเกิดเป็นวัฒนธรรมการเรียนรู้ในโลกดิจิทัลในองค์กรได้อย่างทั่วถึง

ฐิติมา วรรณศรี (2564, หน้า 118) ได้ให้ความหมายของการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล หมายถึง การส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูและบุคลากรใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรมดิจิทัลให้เป็นปกติในองค์กร จนเกิดเป็นวัฒนธรรมการเรียนรู้ในโลกดิจิทัลในองค์กร

จิตรกร จันทร์สุข (2564, หน้า 42) ได้อธิบายถึงคุณลักษณะการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารมีการสร้างวัฒนธรรม

การทำงานและบรรยากาศสถานศึกษาให้มีการใช้ดิจิทัล และสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้บนโลกยุคดิจิทัลในการทำงานร่วมกันได้ตลอดเวลา พร้อมทั้งเพิ่มขีดความสามารถในการสร้างวัฒนธรรมองค์กรโดยให้คุณครูสร้างนวัตกรรม ด้านเทคโนโลยีในการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จิตติมา วรรณศรี (2564, หน้า 118) ได้อธิบายถึงคุณลักษณะการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล หมายถึง การส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูและบุคลากรใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัลให้เป็นปกติในองค์กร จนเกิดเป็นวัฒนธรรม การเรียนรู้ในโลกดิจิทัลในองค์กร

วสันต์ชัย สดคมขำ (2564, หน้า 10) ได้ให้ความหมายของการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล ความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษามีความตระหนักในกาดำเนินการให้เกิดความเสมอภาคในการเข้าถึงการใช้เทคโนโลยี สร้างความตระหนักถึงความสัมพันธ์ของเทคโนโลยีกับประเด็นสังคม กฎหมาย และจรรยาบรรณ ให้กับครูบุคลากรในสถานศึกษาและนักเรียน การแสดงออกถึงการเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้เทคโนโลยีด้วยความระมัดระวังมีความรับผิดชอบต่อสังคม และไม่ขัดกับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร รวมไปถึงสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีเพื่อการบริหารจัดการศึกษา

สรุปได้ว่า การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่แสดงให้เห็นถึงค่านิยม ความรู้ ความคิด ศีลธรรม ประเพณี จากการเรียนรู้และใช้เป็นวิถีชีวิตที่คนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งยึดถือปฏิบัติสืบต่อกันมา ซึ่งจะกลายเป็นนิสัยและความเคยชิน โดยใช้เป็นเครื่องมือในการแก้ไขปัญหาการปรับตัวและถูกถ่ายทอดไปยังสมาชิกหรือบุคลากรในวัฒนธรรมองค์กรดิจิทัล

3.2 ความสำคัญของการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล

มีนักวิจัยและนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล ไว้ดังนี้

ปัทมา ชัยโรจน์วงศ์ (2563, หน้า 6) ได้กล่าวว่า เป็นการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการปฏิบัติงานในสถานศึกษาอย่างสม่ำเสมอจนกลายเป็นวัฒนธรรมองค์กร ผู้บริหารสถานศึกษาควรกำหนดนโยบาย ออกคำสั่ง กระตุ้นให้ครูได้ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลจนเป็นปกติในการจัดการเรียนการสอน และผู้บริหารสถานศึกษาควรเป็นผู้นำเทคโนโลยีรูปแบบใหม่มาใช้ในการปฏิบัติงานการปฏิบัติงานอื่นนอกเหนือจากการสอน สร้างแพลตฟอร์ม (Platform) และระบบการปฏิบัติงานที่มีความกระชับ คล่องตัว

และมีประสิทธิภาพต่อการส่งต่อข้อมูล รวบรวมข้อมูล และค้นหาข้อมูล และง่ายต่อการใช้งาน และผู้บริหารสถานศึกษาควรสร้างแรงบันดาลใจ กระตุ้นให้ครูและบุคลากรได้นำเทคโนโลยีมาพัฒนางานให้เกิดประสิทธิผลที่สูงขึ้นผู้บริหารสถานศึกษาควรให้ความสำคัญกับสร้างสรรค์พลวัตในการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัลให้เป็น

จිරะนันท์ มูลมาตร และคณะ (2564, หน้า 26) ได้กล่าวว่า เป็นการสร้างวัฒนธรรมและบรรยากาศการใช้เทคโนโลยีให้มีการใช้ดิจิทัล ส่งเสริมให้ครูสร้างนวัตกรรมด้านเทคโนโลยีในการเรียนการสอน

วรวรรณ อินทร์ชู และจิตติมา วรรณศรี (2565, หน้า 310) ได้กล่าวว่า เป็นการสร้างวัฒนธรรมในการทำงานโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นหลัก สร้างชุมชนเครือข่ายในการแลกเปลี่ยนการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อนำมาสู่การพัฒนาการบริหารสถานศึกษาให้มีคุณภาพและก้าวเข้าสู่สถานศึกษายุคดิจิทัล

วรุฒิ ไชยสัตย์ (2566, หน้า 66 – 67) ได้กล่าวว่า เป็นการสร้างวัฒนธรรมการทำงาน และบรรยากาศสถานศึกษาให้มีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลภายในองค์กร เพื่อพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงไปสู่สังคมยุคดิจิทัลตลอดจนการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการปฏิบัติงานในสถานศึกษาอย่างสม่ำเสมอจนกลายเป็นวัฒนธรรมองค์กร ผู้บริหารสถานศึกษาควรกำหนดนโยบายกระตุ้นให้ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลจนเป็นปกติในการจัดการเรียนการสอน มีการสร้างแรงบันดาลใจ ตลอดจนกระตุ้นให้ครูและบุคลากรได้นำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้และพัฒนางานให้เกิดประสิทธิผลที่สูงสุด

จากความสำคัญและแนวคิดข้างต้น สรุปได้ว่า เป็นการสร้างวัฒนธรรมในการทำงานและสร้างบรรยากาศของสถานศึกษาให้มีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลภายในองค์กร สร้างชุมชนเครือข่ายความร่วมมือในการแลกเปลี่ยนความรู้ของเทคโนโลยีดิจิทัล พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงไปสู่สังคมยุคดิจิทัลตลอดจนการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการปฏิบัติงานในสถานศึกษาอย่างสม่ำเสมอจนกลายเป็นวัฒนธรรมองค์กร เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการบริหารสถานศึกษาให้มีคุณภาพและก้าวเข้าสู่สถานศึกษายุคดิจิทัล มีการสร้างแรงบันดาลใจ ตลอดจนกระตุ้นให้ครูและบุคลากรได้นำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้และพัฒนางานให้เกิดประสิทธิผลที่สูงสุด

3.3 องค์ประกอบของการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล

นักวิชาการได้ให้ความหมายขององค์ประกอบของการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล ไว้ดังนี้

ปกรณัม ลีลสกุล (2561, หน้า 24) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การมีวิสัยทัศน์ 2) การเป็นผู้นำดิจิทัลได้อย่างคล่องแคล่ว 3) ความสามารถในการนำข้อมูลมาใช้ 4) ความเข้าใจในความรู้และทักษะความสามารถของคนในองค์กร และ 5) การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล

สุรรัตน์ รอดพัน (2564, หน้า 40) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล มี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล 2) ด้านการรู้ดิจิทัล 3) ด้านการสื่อสารดิจิทัล และ 4) ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล

พนทิพย์ หาญชนะ (2565, หน้า 122) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ด้านการรู้ดิจิทัล 2) ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล 3) ด้านการสื่อสารดิจิทัล

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการสร้างค่านิยมวิถีชีวิตใหม่เพื่อส่งเสริมการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล

4. การสื่อสารดิจิทัล

4.1 ความหมายการสื่อสารดิจิทัล

นักวิชาการได้ให้ความหมายของการสื่อสารดิจิทัล ไว้ดังนี้

ชูชาติ พุทธิมาลา (2561, อ้างถึงใน ดาวรอรณ ฤวิการ, 2564, หน้า, 172) ได้ให้ความหมายของการสื่อสารดิจิทัล หมายถึง การนำข้อมูลข่าวสารจากบุคคลหรือองค์กรไปสู่อีกคน เพื่อให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับความเห็น เจตคติและค่านิยม ตลอดจนบรรลุดัตุประสงค์ขององค์การอันจะทำให้เกิดการพัฒนาและเปลี่ยนแปลง

สุทธินันท์ ชื่นชม, กัลยา ใจรักษ์, อำนาจ โกวรรณ (2564, หน้า 15) ได้ให้ความหมายของการสื่อสารดิจิทัล หมายถึง ความเข้าใจการสื่อสารผ่านทางสื่อและเครื่องมือทางดิจิทัลในแง่มุมต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นความเหมาะสม ความแตกต่าง และเครื่องมือพร้อมทั้งสามารถสื่อสารโดยใช้ข้อความหรือถ้อยคำอย่างสร้างสรรค์ มีประโยชน์ และเคารพผู้อื่นเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวมนอกจากนี้ยังรวมถึงความสามารถวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ที่มีอยู่บนสื่อดิจิทัลว่าสิ่งไหนเป็นข้อเท็จจริง เพื่อไม่ให้ตกเป็นเหยื่อของการสื่อสารทางดิจิทัล

auge and Payton (2010, อ้างถึงใน ดาวรรุวรรณ ถวิลการ, 2564, หน้า 166) ได้ให้ความหมายของการสื่อสารดิจิทัล หมายถึง ความสามารถในการแสดง ความคิด ความเข้าใจผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล มีความรู้ ความเข้าใจสามารถเลือกเทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อใช้ทำงานของตนเอง

Martin (2005, p. 135) อธิบายใน DigEuLit (European Framework for Digital Literacy) ซึ่งเป็นกรอบแนวคิดการรู้ดิจิทัลของสหภาพยุโรปว่า Digital literacy เป็นความตระหนักทัศนคติ และความสามารถของแต่ละบุคคลในการใช้ เครื่องมือดิจิทัลอย่างเหมาะสมเพื่อระบุเข้าถึงจัดการบูรณาการ วิเคราะห์ สังเคราะห์ ทรัพยากรดิจิทัลรวมถึงการสร้างความรู้ใหม่ สร้างสื่อเพื่อการสื่อสารและการสะท้อน ความคิดไปยังผู้อื่นเพื่อให้เกิดกิจกรรมทางสังคมที่สร้างสรรค์ในบริบทของสถานการณ์ ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน

Mike Ribble (2011, pp. 15 – 44) การสื่อสารดิจิทัล (Digital Communication) วิธีติดต่อสื่อสารได้ เปลี่ยนรูปแบบไปจากเดิมมาก วิธีการที่ใช้ดิจิทัล สื่อสารเอื้อให้สามารถเข้าถึงอีกผู้หนึ่งได้ ผู้ใช้มากมายที่มีธุรกิจมีการใช้อีเมลมากกว่า โทรศัพท์ เพราะสามารถเก็บรักษาข้อมูลไว้ และแม้ว่าจะลบข้อความไปแล้ว ระบบปฏิบัติการสามารถดึงข้อมูลขึ้นมาใหม่ได้ รูปแบบเหล่านี้ได้สร้างโครงสร้างทางสังคม ใหม่ของผู้ที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ดังนั้น ต้องตระหนักว่าเมื่อไหร่ อย่างไร จึงใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการสื่อสาร การที่เขียนหรือสื่อความคิดของคนอื่นและ ส่งข้อมูลออกไปบ่อยครั้งที่ไม่ได้คิดถึงผลที่ตามมาบางครั้งการมีเวลาสนทนากันซึ่งหน้า สามารถแก้ไขปัญหาที่เผชิญได้ง่ายกว่าการส่งอีเมลเยาะ ๆ หรือแค่พูดคุยผ่านโทรศัพท์ การติดต่อสื่อสารที่ขยายตัวกว้างออกไปได้เปลี่ยนทุกสิ่ง เพราะว่าผู้คนสามารถรักษาการ ติดต่อสัมพันธ์กันได้ตลอดเวลา โรงเรียนส่วนใหญ่กำลังประสบกับปัญหานี้ซึ่งจะต้อง จัดการให้เหมาะสม ข้อมูลข่าวสารสามารถแพร่กระจายได้อย่างรวดเร็วทุกที่ทุกเวลา ผู้ใช้งานเทคโนโลยีควรรู้ว่าเวลาใดที่ควรจะติดต่อสื่อสารกัน และรู้ว่าควรติดต่อสื่อสาร อย่างเหมาะสมกับผู้อื่น

สรุปได้ว่า การสื่อสารดิจิทัล หมายถึง วิธีการส่งสารจากฝ่ายหนึ่ง เผยแพร่ไปหาผู้รับสารทั้งแบบส่วนตัว และแบบสาธารณะ โดยผ่านช่องทางเทคโนโลยี ดิจิทัลในแง่มุมต่าง ๆ เช่น เครื่องมือสื่อสาร โทรศัพท์มือถือ คอมพิวเตอร์ หรือ Social Media Platforms เป็นต้น นอกจากนี้ยังเป็นเครื่องมือประชาสัมพันธ์ขององค์กรในด้าน

การศึกษาผู้บริหารสามารถใช้การสื่อสารดิจิทัลบริหารการดำเนินงานกับบุคลากรในสถานศึกษา, บริหารข้อมูลสารสนเทศ, บริหารการสร้างเครือข่าย ผ่าน Social Media Platforms

4.2 ความสำคัญของการสื่อสารดิจิทัล

มีนักวิจัยและนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของการสื่อสารดิจิทัล ไว้ดังนี้

เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2559, ออนไลน์) ได้กล่าวว่า การสื่อสารดิจิทัลทำให้เกิดความรวดเร็วในการสื่อสาร ไม่ว่าจะเป็นการจัดเก็บ หรือการเข้าถึงแหล่งข้อมูลข่าวสารและความรู้ต่าง ๆ ของผู้ใช้ และการใช้เทคโนโลยีการสื่อสารที่ไม่มีขอบเขตหรือข้อจำกัดในเรื่องเวลาหรือสถานที่ทำให้สามารถเข้าถึงรับรู้และเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา ตลอดจนการใช้เทคโนโลยีมาบูรณาการเชื่อมโยงเครือข่ายต่าง ๆ ให้ทุกคนสามารถจัดเก็บเข้าถึง ใช้พัฒนาความรู้ เผยแพร่และแบ่งปันความรู้ได้อย่างทั่วถึง

อาภาภรณ์ ภูศร และพรวิทย์ จันทร์ศิริ (2565, หน้า 69) ได้กล่าวว่า เทคโนโลยีดิจิทัลจะช่วยให้การบริหารงานสถานศึกษา ไม่ว่าจะเป็นการบริหารงานวิชาการ การจัดการเรียนการสอน การบริหารทรัพยากรบุคคล การบริหารอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม เป็นต้น ซึ่งจะต้องมีระบบจัดการฐานข้อมูลของสถานศึกษาเพื่อการตัดสินใจในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communication Technology) มาใช้การเพื่อสร้างระบบฐานข้อมูลเพื่อการบริหารและการจัดการความรู้ในงานด้านต่าง ๆ

วรุฒิ ไชยสัตย์ (2566, หน้า 56) ได้กล่าวว่า ความสำคัญด้านการสื่อสารดิจิทัลนั้นเป็นการสื่อสารดิจิทัลที่ทำให้เกิดความรวดเร็ว สะดวกสบายในการสื่อสาร ไม่ว่าจะเป็นการจัดเก็บ การเข้าถึงแหล่งข้อมูลต่าง ๆ และเป็นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสื่อสารที่สามารถเข้าถึง รับรู้และเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา มีการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการสื่อสารผ่านสื่อดิจิทัล ด้วยรูปแบบวิธีการที่หลากหลาย รวมทั้งการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนางานวิชาการ การจัดการเรียนการสอน การบริหารทรัพยากรบุคคล การบริหารอาคารสถานที่ และด้านอื่น ๆ ตลอดจนสามารถสร้างเครือข่ายการสื่อสารดิจิทัลได้อย่างเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพ

จากความสำคัญและแนวคิดข้างต้น สรุปได้ว่า เป็นการสื่อสารดิจิทัลที่ทำให้เกิดความรวดเร็ว สะดวกสบายในการสื่อสาร รวมถึงการจัดเก็บหรือการเข้าถึงแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เผยแพร่และแบ่งปันความรู้ได้อย่างทั่วถึง และเป็นการใช้เทคโนโลยีการสื่อสารที่ไม่มีขอบเขตหรือข้อจำกัดในเรื่องเวลาหรือสถานที่ทำให้สามารถเข้าถึงรับรู้และเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา ช่วยในการพัฒนางานวิชาการ การจัดการเรียนการสอน การบริหารทรัพยากรบุคคล การบริหารอาคารสถานที่ และด้านอื่น ๆ รวมถึงการตัดสินใจในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา ตลอดจนสามารถสร้างเครือข่ายการสื่อสารดิจิทัลได้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

4.3 องค์ประกอบของการสื่อสารดิจิทัล

นักวิชาการได้นำเสนอองค์ประกอบของการสื่อสารดิจิทัลไว้ดังนี้
ไพฑูรย์ (2559) ได้รายงานไว้ว่า องค์ประกอบของสื่อดิจิทัลเบื้องต้น
จึงน่าจะเป็นอย่างเดียวกันกับองค์ประกอบเบื้องต้นของมัลติมีเดียด้วย ได้แก่

1. ข้อความ (Text)
2. เสียง (Audio)
3. ภาพนิ่ง (Image)
4. ภาพเคลื่อนไหว (Animation)
5. ภาพวีดิโอ (Video)

กัญญารัตน์ สุขแสน (2563, หน้า 96) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบของการสื่อสารดิจิทัล มี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การสื่อสารผ่านสื่อดิจิทัล 2) การประชาสัมพันธ์ด้วยสื่อดิจิทัล และ 3) การสร้างเครือข่ายผ่านสื่อดิจิทัล

พิชญ์พิมล สุนทวงค์ (2565, หน้า 56) เสนอองค์ประกอบ คือ

- 1) ทักษะการสื่อสาร มีตัวชี้วัดที่มีความหมายเหมือนกันดังนี้ ทักษะการสื่อสาร ทักษะในการสื่อสาร การฟัง (Listening) รับการสื่อสาร ผู้ส่งสารและผู้รับสารมีทักษะการสื่อสารที่ดี
- 2) ทักษะคิดในการสื่อสาร มีตัวชี้วัดที่มีความหมายเหมือนกันดังนี้ ทักษะคิด ทักษะคิดที่ดีการรับรู้ทางอารมณ์ การแสดงออกด้านอารมณ์ 3) ความชัดเจนในการสื่อสาร มีตัวชี้วัดที่มีความหมายเหมือนกันดังนี้ ความชัดเจนในการสื่อสาร เป้าหมายที่ชัดเจน ความชัดเจนในจุดมุ่งหมายของผู้ส่งสาร ข่าวสารต้องมีความชัดเจน

Sheninger (2014, pp. 490 – 493) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบของการสื่อสารดิจิทัล มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่

1. การสื่อสารดิจิทัล
2. การประชาสัมพันธ์
3. การสร้างแบรนด์ธุรกิจต่าง ๆ
4. การพัฒนาอย่างมืออาชีพ
5. การมีส่วนร่วม

Kamyshan (2016, อ้างถึงใน ชุตีรัตน์ กาญจนธนะชัย, 2562)

ได้กล่าวว่า องค์ประกอบของการสื่อสารดิจิทัล มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่

1. เป้าหมายที่ชัดเจน (Clear Goals)
2. การทำงานเป็นทีม (Does a Perfect Team Imply Shared Leadership)
3. ค่านิยม และการสื่อสาร (Values and Effective Team Member Communication)
4. การมีส่วนร่วมข้อเสนอแนะและอื่น ๆ (Engagement, Feedback, and Other key) และ
5. ใช้เครื่องมือที่เป็นประโยชน์จัดสภาพแวดล้อมการทำงาน (Useful Tools for Setting a Working Environment)

จากองค์ประกอบของการสื่อสารดิจิทัลและแนวคิดข้างต้น สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการสื่อสารดิจิทัล หมายถึง เครื่องมือกระบวนการในการสื่อสารผ่านช่องทางเทคโนโลยีดิจิทัล การใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ เช่น อีเมล, สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media), และเครื่องมือการสื่อสารอื่น ๆ เพื่อส่งข้อมูลและติดต่อสื่อสารได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน

1. ความหมายของประสิทธิผล

ประสิทธิผล (effectiveness) หมายถึง ผลสำเร็จที่เกิดขึ้น ส่วนประสิทธิภาพ (efficiency) หมายถึง ความสามารถในการเกิดผลในการทำงานและประสิทธิผล (Effectiveness) เป็นสิ่งสำคัญที่ชี้วัดผลสำเร็จของการดำเนินงาน และแสดงว่าการ

ดำเนินงานนั้นประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ไว้แล้ว มีนักวิชาการให้ทรรศนะเกี่ยวกับประสิทธิผลไว้ดังนี้

หทัยชนก ปัญญา (2558, หน้า 61) ได้ให้ความหมายของประสิทธิผล หมายถึง ผลการปฏิบัติงานที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจของทุก ๆ ฝ่ายโดย การใช้ทรัพยากรต่าง ๆ จนเกิดผลสำเร็จบรรลุตามเป้าหมายที่องค์การตั้งไว้ ซึ่งวัตถุประสงค์ที่ต้องพิจารณา คือ ประสิทธิผลในมิติของค่าใช้จ่าย หรือต้นทุนการผลิต (Input) ได้แก่ การใช้ทรัพยากร การบริหาร คือ คน เงิน วัสดุ เทคโนโลยีที่มีอยู่อย่างประหยัดคุ้มค่า และเกิดการสูญเสีย น้อยที่สุดประสิทธิผลในมิติของกระบวนการบริหาร (Process) ได้แก่ การทำงานที่ถูกต้องได้มาตรฐานรวดเร็ว และใช้เทคโนโลยีที่สะดวกกว่าเดิม และประสิทธิผลในมิติของผลผลิต และผลลัพธ์ (Output) ได้แก่ การทำงานที่มีคุณภาพเกิดประโยชน์ต่อสังคมเกิดผลกำไร ทันทเวลาปฏิบัติงานมีจิตสำนึกที่ดีต่อการทำงาน และบริการเป็นที่พอใจของลูกค้าหรือผู้มารับบริการ

พิพัฒน์พงษ์ วิเศษ (2560, หน้า 30) ได้ให้ความหมายของประสิทธิผล หมายถึง การบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษาในการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด ในโรงเรียนเพื่อทำให้เกิดผลสำเร็จในตัวผู้เรียน คือ ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ดีขึ้น เกิดความสำเร็จแก่บุคลากร คือ ทำให้บุคลากรสามารถทำงานร่วมกันเป็นทีมได้ และทุกคนในโรงเรียนสามารถปรับตัว เรียนรู้ที่จะทำงานต่าง ๆ ให้สำเร็จทุกสถานการณ์

Hoy and Miskel (2001, p. 373) ได้ให้ความหมายของประสิทธิผล หมายถึง ประสิทธิผลของโรงเรียนพิจารณาได้จากตัวบ่งชี้ 4 ประการ คือ 1) ความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง 2) ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก 3) ความสามารถในการปรับตัวและพัฒนาให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม และ 4) ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน

สรุปได้ว่า ประสิทธิผล หมายถึง ความสำเร็จของการปฏิบัติงานที่บรรลุตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ขององค์การที่กำหนดไว้ สามารถปรับปรุง เปลี่ยนแปลงพัฒนา เพื่อให้มีการปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์และสิ่งแวดล้อม

2. ความหมายของประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน

มีนักวิจัยและนักการศึกษาได้อธิบายความหมายของประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน ไว้หลายทัศนะ ดังนี้

ทิพวรรณ สำเภาแก้ว (2560, หน้า 18) สรุปได้ว่า ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน หมายถึง ความสำเร็จของสถานศึกษาที่สามารถดำเนินงานให้บรรลุได้ตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่วางไว้โดยอาศัยความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ของผู้บริหารสถานศึกษาศึกษาส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

วีรยุทธ เสาแก้ว (2560, หน้า 20) สรุปได้ว่า ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน หมายถึง ความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก มีความสามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง และแก้ปัญหาภายในโรงเรียนได้สำเร็จตามความมุ่งหมายขององค์การครูและบุคลากรมีความพึงพอใจในการทำงาน

ณัฐธินิชา โคทังคะ (2561, หน้า 48) กล่าวว่า ประสิทธิผลของโรงเรียน หมายถึง ความสำเร็จของโรงเรียนที่สามารถร่วมกันทำหน้าที่ให้บรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ขององค์กร ทั้งนี้เกิดจากประสิทธิภาพของบุคลากรที่สามารถใช้ความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ในการบริหารงาน ปฏิบัติงานให้เกิดผลตามเป้าหมายของโรงเรียนที่ตั้งเอาไว้ซึ่งทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน การบรรลุผลในการที่โรงเรียนสามารถผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และสามารถพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติในทางบวกตลอดจนสามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก รวมทั้งสามารถแก้ปัญหาภายในโรงเรียนได้อย่างดี

ทรัพย์หิรัญ จันทรักษ์ (2561, หน้า 29) กล่าวว่า ความหมายของประสิทธิผลของโรงเรียน หมายถึง ความสำเร็จที่เป็นผลลัพธ์ของโรงเรียนตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นผลที่เกิดจากการบริหารงานของโรงเรียน

ปัทมา ประทุมสุวรรณ (2561, หน้า 76) กล่าวว่า ประสิทธิผลโรงเรียน หมายถึง ผลสำเร็จของโรงเรียนที่สามารถบริหารงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมายที่วางไว้ โดยการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ทำให้ผู้รับบริการเกิดความพึงพอใจและยอมรับทั้งนี้เกิดจากประสิทธิภาพของผู้บริหารสถานศึกษาที่สามารถใช้ความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ในการบริหารเพื่อโน้มน้าวให้ผู้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติงานให้เกิดผลตามเป้าหมายที่วางไว้ในการจัดการศึกษา

ปิยะวรรณ คัดโสดา (2561, หน้า 43) สรุปได้ว่า ประสิทธิผลของโรงเรียน หมายถึง ระดับความสำเร็จหรือการบรรลุผลตามวัตถุประสงค์เป้าหมาย

ของโรงเรียน ประกอบด้วย คุณลักษณะที่บ่งชี้ในด้านต่าง ๆ ซึ่งเกิดขึ้นจากการตัดสินใจหรือจากความต้องการ ความพร้อม ความไว้วางใจ และมีความใกล้เคียงกับประสิทธิภาพที่หมายถึง คุณภาพหรือระดับสมรรถภาพ ประสิทธิภาพของการดำเนินการที่วิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างผลผลิตกับต้นทุนการผลิตและความคุ้มค่า

พัชรินทร์ ราชโส (2561, หน้า 41) ได้กล่าวไว้ว่า ประสิทธิภาพของโรงเรียน หมายถึง ผลสำเร็จของงานโรงเรียนที่เกิดจากการบริหารงานของผู้บริหารและบุคลากรทุกคนที่มีส่วนร่วมในการดำเนินงานหรือปฏิบัติการกรมต่าง ๆ จนส่งผลบรรลุเป้าหมายหลักของโรงเรียน คือ โรงเรียนสามารถจัดการศึกษาให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้หรือสูงขึ้น นักเรียนเจตคติที่ดีต่อการเรียน โรงเรียนสามารถดูแลนักเรียนและพัฒนาให้มีความรู้ควบคู่คุณธรรม จริยธรรม ปฏิบัติตนในทางที่ถูกต้องสามารถปรับตัวให้อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขรวมถึงการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คณิน คำแพง (2563, หน้า 9) กล่าวว่า ประสิทธิภาพของโรงเรียน หมายถึงความสำเร็จในการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ที่โรงเรียนกำหนดจนเกิดผลลัพธ์ที่ทำให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ ซึ่งได้มีการกำหนดไว้อย่างชัดเจน มีการบริหารจัดการที่สมบูรณ์ครอบคลุมทุกด้าน ซึ่งประกอบด้วย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครู คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน สภาพแวดล้อมที่ดี การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชน

วรุจ วรตล (2563, หน้า 31) ได้กล่าวไว้ว่า ประสิทธิภาพในการบริหารงานโรงเรียน หมายถึง ความสามารถในการบริหารโรงเรียนที่ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ และสามารถพัฒนานักเรียนให้มีเจตคติทางบวก สามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

อรอุมา ไกล่ฝน (2564, หน้า 18) กล่าวว่า ประสิทธิภาพของโรงเรียน หมายถึง ความสำเร็จของโรงเรียนใน การบรรลุเป้าหมาย อันเนื่องมาจากความร่วมมือของผู้บริหารและครูในโรงเรียนในการปฏิบัติการที่กำหนดไว้ล่วงหน้า ทั้งในด้านผลผลิตและผลลัพธ์ของการดำเนินงาน

อดุลย์ อุบลาลี (2566, หน้า 40) กล่าวว่า ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน หมายถึง ความสำเร็จของการบริหารงานในสถานศึกษาที่เกิดจากการบริหารจัดการโดยใช้ความรู้ความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษาและครู เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย

และวัตถุประสงค์ในการบริหารงานในสถานศึกษาหรือตามขอบข่าย งานทั้ง 4 งาน ในการบริหารงานของโรงเรียน

จากความหมายของประสิทธิผลของการบริหารโรงเรียนข้างต้น สรุปได้ว่า ประสิทธิผลของการบริหารโรงเรียน หมายถึง ผลสำเร็จของการบริหารสถานศึกษา โดยบรรลุผลตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ซึ่งเกิดจากความร่วมมือของผู้บริหาร ครู ในการวางแผนงาน การดำเนินงานและการติดตามประเมินผลของฝ่ายงานต่าง ๆ ภายในโรงเรียนซึ่งเห็นได้จากคุณภาพของผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลาง สอดคล้องกับคู่มือการบริหารโรงเรียนในโครงการพัฒนาการบริหารรูปแบบนิติบุคคล กระทรวงศึกษาธิการ มี 4 ด้าน

Burns (1987, pp. 117 – 134) ให้ความหมายไว้ว่า ประสิทธิผลของโรงเรียนหมายถึง โรงเรียนที่มีประสิทธิผลอาจพิจารณาจาก 1) ความสามารถในการจัดสรรทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ 2) ความสามารถในการปรับเปลี่ยนต่อสภาวะแวดล้อมที่มากระทบภายในและภายนอก 3) ความพึงพอใจในการทำงานของครู

Glickman (1990, p. 373) ได้ให้ความหมายของประสิทธิผลของโรงเรียน หมายถึง สถานศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด

Schein (1991, อ้างถึงใน วุฒิพร ประทุมพงษ์, 2556, หน้า 50) มองประสิทธิผลของระบบองค์การโดยให้ความหมายว่า ประสิทธิผลขององค์การ หมายถึง สมรรถนะขององค์การในการที่จะอยู่รอด ปรับตัว รักษาสภาพ และเติบโต ไม่ว่าองค์การนั้นจะมีหน้าที่ใดที่ต้องการทำให้ลุล่วงจากความหมายของประสิทธิผลของโรงเรียนข้างต้น

Hoy and Miskel (2001, p. 370) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ประสิทธิผลของโรงเรียนไว้ว่า หมายถึง ความสำเร็จที่บรรลุตามเป้าประสงค์ขององค์การทั้งในปริมาณและเชิงคุณภาพ

สรุปได้ว่า ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน หมายถึง ความสำเร็จของการปฏิบัติงานด้านการจัดการศึกษา หรือผลที่เกิดขึ้นทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพตามเป้าหมาย และวัตถุประสงค์ตามมาตรฐานที่สถานศึกษากำหนด ทั้งในระยะสั้นและระยะยาวอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อประสิทธิผลขององค์การ

3. ความสำคัญของประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน

การบริหารงานวิชาการมีความสำคัญอย่างยิ่ง เป็นส่วนสำคัญต่องานอื่น ๆ เพราะเป็นแกนหลักของคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา นักการศึกษาได้ให้ความเห็นถึงความสำคัญของงานวิชาการไว้ ดังต่อไปนี้

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553, หน้า 1) ได้กล่าวว่า ความสำคัญของการงานวิชาการว่า งานวิชาการเป็นงานหลักของการบริหารสถานศึกษา มาตรฐานและคุณภาพของสถานศึกษาจะพิจารณาจากผลงานวิชาการ ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร การจัดโปรแกรมการศึกษา รวมทั้งการจัดการเรียนการสอนซึ่งเป็นหัวใจของสถานศึกษา โดยผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากรทุกระดับของสถานศึกษา ซึ่งอาจจะเกี่ยวข้องทางตรงหรือทางอ้อมก็อยู่ที่ลักษณะของงาน

สมิทธิ์ และคณะ (1961, หน้า 33 อ้างถึงใน ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2553, หน้า 1) ศึกษาการใช้เวลาในการบริหารงาน และการให้ความสำคัญของงานในสถานศึกษางานในความรับผิดชอบของผู้บริหาร โดยแยกออกเป็น 7 ประเภท พบว่า การบริหารงานวิชาการ ร้อยละ 40 การบริหารงานบุคลากร ร้อยละ 20 การบริหารงานกิจการนักเรียนหรือนักศึกษา ร้อยละ 20 การบริหารงานธุรการและการเงิน ร้อยละ 5 การบริหารงานอาคารสถานที่ ร้อยละ 5 การบริหารงาน ความสัมพันธ์กับชุมชน ร้อยละ 5 การบริหารงานบริหารทั่วไป ร้อยละ 5

สรุปได้ว่า ความสำคัญของการบริหารงานวิชาการ หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษาต้องให้เวลากับงานวิชาการมากกว่างานประเภทอื่น ๆ เพื่อส่งเสริมคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา จึงต้องกำหนดบทบาทและบทบาทหน้าที่ของบุคลากรให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพไม่ก่อให้เกิดความสับสนในบทบาทหน้าที่

4. แนวคิดของประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน

ตามกฎหมายกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา พ.ศ. 2550 (ราชกิจจานุเบกษา, 2550 , หน้า 29 – 35) และคู่มือการบริหารโรงเรียนในโครงการพัฒนาการบริหารรูปแบบนิติบุคคล กระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2556, หน้า 39 – 113) สถานศึกษาทุกสังกัด ทั้งสถานศึกษาของรัฐและเอกชน จะต้องดำเนินการตามภารกิจที่สำคัญ 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการบริหารงานวิชาการ 2) ด้านการบริหารงานงบประมาณ 3) ด้านการบริหารงานบุคคลและ 4) ด้านการบริหารงานทั่วไป โดยมีรายละเอียดดังนี้

4.1 การบริหารงานวิชาการ

4.1.1 ความหมายของการบริหารงานวิชาการ

การบริหารงานวิชาการเป็นงานหลักและเกี่ยวข้องกับทุกกิจกรรมในสถานศึกษาโดยมีจุดหมายเพื่อนำไปสู่การมีคุณภาพของการจัดการเรียนการสอน ผู้บริหารโรงเรียนจะได้ใช้ความรู้ ความสามารถ ตลอดจนประสบการณ์การดำเนินการบริหารงานในโรงเรียน ให้ผู้เรียนมีการเรียนที่มีคุณภาพและประสบความสำเร็จ นักวิชาการได้ให้ความหมายการบริหารงานวิชาการมีดังนี้

สันติ บุญภิรมย์ (2552, หน้า 22) ได้ให้ความหมายของคำว่า การบริหารวิชาการ หมายถึง การบริหารกิจกรรมทุกชนิด ทุกประเภทที่เกี่ยวกับการเรียน การสอนและการบริหารสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างราบรื่น ส่งผลต่อประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และคุณภาพของการศึกษาอย่างต่อเนื่องตลอดไป

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553, หน้า 2) ได้ให้ความหมายของคำว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การบริหารสถานศึกษา โดยมีการจัดกิจกรรมทุกสิ่งทุกอย่างที่เกี่ยวกับการปรับปรุง พัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน

อัฐพงศ์ จารุทรัพย์สดี (2554, หน้า 29) กล่าวว่า ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ ประกอบด้วย 10 ด้าน ดังรายละเอียดการบริหารงานวิชาการไว้ดังนี้ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการวัดผลการประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน ด้านการพัฒนาประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา และด้านการส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ

สรุปได้ว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง กระบวนการบริหารงานในกิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นการกิจหลักของสถานศึกษาซึ่งจะประกอบด้วยงานด้านต่าง ๆ คือ การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การพัฒนากระบวนการเรียนรู้การวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ การนิเทศการศึกษา การแนะแนวการศึกษา การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชนการประสานความร่วมมือในการ

พัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวยุทธศาสตร์หน่วยงานและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษาซึ่งมีอิทธิพลต่อการจัดการเรียน การสอน เพื่อให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างราบรื่น และเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน หรือผู้รับบริการ

4.1.2 ความสำคัญของการบริหารงานวิชาการ

การบริหารงานวิชาการมีความสำคัญอย่างยิ่ง เป็นส่วนสำคัญต่อ งานอื่น ๆ เพราะเป็นแกนหลักของคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา นักการศึกษาได้ให้ ความเห็นถึงความสำคัญของงานวิชาการไว้ ดังต่อไปนี้

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553, หน้า 1) ได้กล่าวว่า ความสำคัญของการงานวิชาการว่า งานวิชาการเป็นงานหลักของการบริหารสถานศึกษา มาตรฐานและคุณภาพของสถานศึกษาจะพิจารณาจากผลงานวิชาการที่เกี่ยวข้องกับ หลักสูตร การจัดโปรแกรมการศึกษา รวมทั้งการจัดการเรียนการสอนซึ่งเป็นหัวใจของ สถานศึกษา โดยผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากรทุกระดับของสถานศึกษา ซึ่งอาจ จะเกี่ยวข้องทางตรงหรือทางอ้อมก็อยู่ที่ลักษณะของงาน

สรุปได้ว่า ความสำคัญของการบริหารงานวิชาการ หมายถึง ผู้บริหาร สถานศึกษาต้องให้เวลากับงานวิชาการมากกว่างานประเภทอื่น ๆ เพื่อส่งเสริมคุณภาพ การศึกษาของสถานศึกษา จึงต้องกำหนดบทบาทและบทบาทหน้าที่ของบุคลากร ให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพไม่ก่อให้เกิดความสับสนในบทบาทหน้าที่

4.1.3 ขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการ

งานวิชาการเป็นงานหลัก หรือเป็นภารกิจหลักของสถานศึกษา ที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มุ่งกระจายอำนาจในการบริหารจัดการทั่วไปให้สถานศึกษามากที่สุด ด้วยเจตนารมณ์ที่จะให้สถานศึกษาดำเนินการได้โดยอิสระ คล่องตัว รวดเร็วสอดคล้องกับ ความต้องการของผู้เรียน สถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่นและการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้ ส่วนเสียทุกฝ่ายซึ่งจะเป็นปัจจัยสำคัญทำให้สถานศึกษามีความเข้มแข็งในการบริหารและ การจัดการสามารถพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ตลอดจนการวัดผล ประเมินผล รวมทั้งการวัดปัจจัยเกื้อหนุนการพัฒนาคุณภาพนักเรียน ชุมชน ท้องถิ่นได้อย่างมี ประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งมีการกิจของงานในการบริหารงานวิชาการให้มี ประสิทธิภาพ 17 หน้า ที่ ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2556, หน้า 39 – 113)

1. การพัฒนาหรือดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนา
สาระหลักสูตรท้องถิ่น

2. การวางแผนงานวิชาการ
3. การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา
4. การพัฒนาหลักสูตรในสถานศึกษา
5. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
6. การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน
7. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา
8. การพัฒนาส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้
9. การนิเทศการศึกษา
10. การแนะแนว
11. การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในและมาตรฐาน
12. การส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ
13. การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับ

สถานศึกษาและองค์กรอื่น

14. การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครั
องค์กรหน่วยงาน สถานประกอบการและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษาของสถานศึกษา
15. การจัดทำระเบียบ และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการ
16. การคัดเลือกหนังสือ แบบเรียนเพื่อใช้ในสถานศึกษา
17. การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา

จากขอบข่ายงานวิชาการข้างต้น สรุปได้ว่า งานวิชาการ หมายถึง บัณฑิต
หลักของการบริหารโรงเรียนซึ่งต้องพัฒนาหรือดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนา
พัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่นการวางแผนงานด้านวิชาการ การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ การนิเทศการศึกษา การแนะแนว การประสาน
ความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น การพัฒนาและใช้สื่อ
เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

ตาราง 2 สรุปรวมการบริหารงานวิชาการ

ขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการ	สรุปรวมการบริหารงานวิชาการ
1. การพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น 2. การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา 3. การส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ 4. การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น 5. การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคลครอบครัวองค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา 6. การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน 7. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา 8. การพัฒนาส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ 9. การนิเทศการศึกษา 10. การแนะแนว	1. งานหลักสูตร และพัฒนาหลักสูตร
11. การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในและมาตรฐาน 12. การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ 13. การคัดเลือกหนังสือแบบเรียนเพื่อใช้ในสถานศึกษา 14. การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	2. งานแผนงานวิชาการ

ตาราง 2 (ต่อ)

ขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการ	สรุปรวมการบริหารงานวิชาการ
15. การนิเทศการศึกษา	3. งานนิเทศการสอน
16. การแนะแนว	4. งานแนะแนว
17. การพัฒนาระบบประกัน คุณภาพภายใน และมาตรฐานการศึกษา	5. งานประกันคุณภาพ ภายในสถานศึกษา

จากตาราง 2 ประสิทธิภาพของการบริหารงานวิชาการที่ผู้วิจัยสนใจศึกษา ประกอบด้วยงานที่เกี่ยวข้องกับ 1) งานหลักสูตร และพัฒนาหลักสูตร 2) งานแผนงาน วิชาการ 3) งานแผนงานวิชาการ 4) แนะแนว 5) งานประกันคุณภาพ ภายในสถานศึกษา

สรุปได้ว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรม ทุกด้านในสถานศึกษาโดยเฉพาะเกี่ยวกับการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนให้มี คุณภาพ เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน ผู้บริหารสถานศึกษาต้องเป็นผู้นำทางวิชาการ การบริหารงานวิชาการจะประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพได้ขึ้นอยู่กับความสามารถ ของผู้บริหารสถานศึกษาที่จะมุ่งในการพัฒนาตนเองให้มีความก้าวหน้าและมีความ เชี่ยวชาญในวิชาชีพของตนเอง

4.2 การบริหารงานของงบประมาณ

4.2.1 ความหมายของการบริหารงานงบประมาณ

การบริหารงานงบประมาณเป็นภารกิจที่ช่วยสนับสนุนในการ บริหารสถานศึกษา ด้านการอำนวยความสะดวกในเรื่องของการจัดการงบประมาณค่าใช้จ่าย ในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ให้ลุล่วงโดยมีนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

อำนาจ วงศ์สิงห์ (2552, หน้า 15) กล่าวว่าการบริหาร งบประมาณ หมายถึง การตัดสินใจในเรื่องการจัดทำและเสนอของบประมาณการจัดสรร งบประมาณการตรวจสอบติดตามประเมินผลและรายงานผลการใช้เงินและผลการ ดำเนินงานการระดมทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษาการบริหารงบประมาณการ บริหารบัญชีและการบริหารพัสดุและทรัพย์สิน

ศิลป์ชัย อวตระกุล (2553, หน้า 6) ได้กล่าวว่า การบริหาร งบประมาณ หมายถึง การจัดทำและเสนอของบประมาณ การจัดสรรงบประมาณ

การตรวจสอบ ติดตาม ประเมินผลและรายงานการใช้จ่ายเงิน การระดมทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา การบริหารการเงิน การบริหารบัญชี การบริหารพัสดุและสินทรัพย์

สรุปได้ว่า การบริหารงบประมาณ คือ การจัดทำแผนงบประมาณ การจัดทำแผนปฏิบัติการใช้จ่ายเงิน การรายงานผลการเบิกจ่ายงบประมาณการตรวจสอบ ติดตามและรายงานการใช้งบประมาณ การระดมทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา การวางแผนพัสดุ กำหนดรูปแบบรายงาน หรือคุณลักษณะเฉพาะของครุภัณฑ์หรือ สิ่งก่อสร้าง การจัดทำและจัดหาพัสดุ การจัดทำบัญชีการเงิน การจัดทำรายงานทางการเงินและงบการเงิน

4.2.2 ความสำคัญของการบริหารงานงบประมาณ

ศิริวรรณ แก้วกันยา (2561, หน้า 12) กล่าวว่า งบประมาณมีความสำคัญและเป็นประโยชน์ต่อการบริหารหน่วยงานสามารถนำเอางบประมาณมาใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารหน่วยงานให้เจริญก้าวหน้า ความสำคัญและประโยชน์ของงบประมาณมีดังนี้

1. ใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารหน่วยงาน ตามแผนงาน และกำลังเงินที่มีอยู่โดยให้มีการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับแผนงานที่วางไว้เพื่อป้องกันการรั่วไหลและการปฏิบัติงานที่ไม่จำเป็นของหน่วยงานลดลง
2. ให้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาหน่วยงาน ถ้าหน่วยงานจัดงบประมาณการใช้จ่ายอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ จะสามารถพัฒนาให้เกิดความเจริญก้าวหน้าแก่หน่วยงานและสังคมโดยหน่วยงานต้องพยายามใช้จ่ายและจัดสรรงบประมาณให้เกิดประสิทธิผลไปสู่โครงการที่จำเป็นเป็นโครงการลงทุนเพื่อก่อให้เกิดความก้าวหน้าของหน่วยงาน
3. เป็นเครื่องมือในการจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่จำกัดให้มีประสิทธิภาพ เนื่องจากทรัพยากรหรืองบประมาณของหน่วยงานมีจำกัด ดังนั้นจึงจำเป็นที่จะต้องใช้งบประมาณเป็นเครื่องมือในการจัดสรรทรัพยากรหรือใช้จ่ายเงินให้มีประสิทธิภาพ โดยมีการวางแผนในการใช้และจัดสรรเงินงบประมาณไปในแต่ละด้านและมีการวางแผนการปฏิบัติงานในการใช้จ่ายทรัพยากรนั้น ๆ ด้วย เพื่อที่จะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในเวลาที่เร็วที่สุด และใช้ทรัพยากรน้อยที่สุด
4. เป็นเครื่องมือกระจายทรัพยากร และเงินงบประมาณ ที่เป็นธรรม งบประมาณสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการจัดสรรงบประมาณที่เป็นธรรมไปสู่

จุดที่มีความจำเป็นและทั่วถึงที่จะทำให้หน่วยงานนั้นสามารถดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4.2.2.5 เป็นเครื่องมือประชาสัมพันธ์ งานและผลงานของ

หน่วยงาน เนื่องจากงบประมาณเป็นที่รวมทั้งหมดของแผนงานและงานที่จะดำเนินการในแต่ละปีพร้อมทั้งผลที่จะเกิดขึ้น ดังนั้นหน่วยงานสามารถใช้งบประมาณหรือเอกสารงบประมาณที่แสดงถึงงานต่าง ๆ ที่ทำเพื่อเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบ

หวน พันธุ์พันธ์ (2565. หน้า 18 – 22) สถานศึกษาเป็นองค์กรที่ผลิตคนให้มีคุณภาพ โดยอาศัยทรัพยากรที่มีอยู่หรือแสวงหาเพิ่มเติมงบประมาณเป็นแผนการใช้จ่ายทรัพยากรของสถานศึกษา จึงมีความสำคัญดังนี้

1. ใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารสถานศึกษา ทั้งงานวิชาการ งานธุรการ งานกิจการนักเรียน งานบุคลากร งานชุมชน จำเป็นต้องใช้เงินทั้งสิ้น
2. ช่วยให้สามารถจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่จำกัดให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น วิธีการของงบประมาณจะเป็นเครื่องมือในการใช้จ่ายหรือจัดสรรให้มีประสิทธิภาพสูงสุดคือมีการวางแผนการใช้จ่ายให้สอดคล้องกับรายรับรวมทั้งมีการจัดลำดับความสำคัญของงานโครงการกิจกรรมต่าง ๆ
3. เป็นประโยชน์ในการตรวจสอบดูแลการปฏิบัติงานว่าผลงานกับเงินที่ใช้จ่ายสอดคล้องกันหรือไม่เนื่องจากงบประมาณสถานศึกษาเกี่ยวข้องกับงานอื่น เช่น กิจการนักเรียนในเรื่องการนำนักเรียนไปศึกษานอกสถานที่ต้องใช้จ่ายจากงบประมาณในด้านวิชาการต้องอาศัยเงินงบประมาณในการจัดซื้อสื่อ และอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน อย่างไรก็ตามการบริหารงานด้านธุรการ การเงิน และพัสดุของผู้บริหารโรงเรียน ถ้าบริหารผิดพลาดจะเกี่ยวข้องกับระเบียบวินัย กองวินัยได้รวบรวมข้อมูลสถิติการทำผิดวินัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานธุรการการเงิน และพัสดุ ซึ่งล้วนแต่เป็นผู้บริหารทั้งสิ้น มีการลงโทษ ตั้งแต่ตัดเงินเดือน ภาคทัณฑ์ และว่ากล่าวตักเตือน

สรุปได้ว่า การบริหารงานงบประมาณในสถานศึกษามีความสำคัญ คือ งานงบประมาณเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารสถานศึกษาให้มีคุณภาพ งานงบประมาณที่จัดสรรได้เหมาะสมจะช่วยส่งเสริมคุณภาพของการบริหารงานด้านอื่น ๆ ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

4.2.3 ขอบข่ายของการบริหารงานงบประมาณ

การบริหารงบประมาณของโรงเรียน จะมุ่งเน้นความเป็นอิสระการในการบริหารงานงบประมาณมุ่งเน้นคล่องตัว โปร่งใส เป็นอิสระ ตรวจสอบได้ ยึดหลักบริหารเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดทางการศึกษา ซึ่งมีการกิจของงานในการบริหารงานงบประมาณให้มีประสิทธิผล 22 หน้า ที่ ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2556, หน้า 39 – 113)

1. การจัดทำแผนงบประมาณและคำขอตั้งงบประมาณเพื่อเสนอต่อปลัดกระทรวงศึกษาธิการหรือเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานแล้วแต่กรณี
2. การจัดทำแผนปฏิบัติการใช้จ่ายเงินตามที่ได้รับจัดสรรงบประมาณจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยตรง
3. การอนุมัติการใช้จ่ายงบประมาณที่ได้รับจัดสรร
4. การขอโอนและการขอเปลี่ยนแปลงงบประมาณ
5. การรายงานผลการเบิกจ่ายงบประมาณ
6. การตรวจสอบติดตามและรายงานการใช้งบประมาณ
7. การตรวจสอบติดตามและรายงานการใช้จ่ายผลผลิตจากงบประมาณ
8. การระดมทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา
9. การปฏิบัติงานอื่นใดตามที่ได้รับมอบหมายเกี่ยวกับกองทุน
10. การบริหารจัดการทรัพยากรเพื่อการศึกษา
11. การวางแผนพัสดุ
12. การกำหนดรูปแบบรายการ หรือคุณลักษณะเฉพาะของครุภัณฑ์หรือสิ่งก่อสร้างที่ใช้เงินงบประมาณเพื่อเสนอต่อปลัดกระทรวงศึกษาธิการหรือเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานแล้วแต่กรณี
13. การพัฒนาระบบข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการจัดทำและจัดหาเพื่อการศึกษาพัสดุ
14. การจัดหาพัสดุ
15. การควบคุมดูแล บำรุงรักษาและจำหน่ายพัสดุ
16. การจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สิน

17. การเบิกเงินจากคลัง
18. การรับเงิน การเก็บรักษาเงิน และการจ่ายเงิน
19. การนำเงินส่งคลัง
20. การจัดทำบัญชีการเงิน
21. การจัดทำรายงานทางการเงินและงบการเงิน
22. การจัดทำหรือจัดหาแบบพิมพ์บัญชี ทะเบียน และรายงาน

จากขอบข่ายงานวิชาการข้างต้น สรุปได้ว่า งานบริหารงบประมาณ เป็นการ จัดสรรงบประมาณการศึกษาและการบริหารโรงเรียน เพื่อการระดมทรัพยากรและการ ลงทุนเพื่อการศึกษาที่จะต้องมีความคล่องตัว สะดวกรวดเร็วและให้เกิดประสิทธิภาพ โดยมีขอบข่ายด้านการบริหารงานงบประมาณ ดังตาราง 3

ตาราง 3 สรุปรวมการบริหารงานงบประมาณ

ขอบข่ายของการบริหารงานงบประมาณ	สรุปรวมการบริหารงาน งบประมาณ
1. การจัดทำแผนงบประมาณและคำขอตั้งงบประมาณ เพื่อเสนอต่อปลัดกระทรวงศึกษาธิการหรือเลขาธิการ คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน แล้วแต่กรณี 2. การจัดทำแผนปฏิบัติการใช้จ่ายเงินตามที่ได้รับจัดสรร งบประมาณจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐานโดยตรง 3. การอนุมัติการใช้จ่ายงบประมาณที่ได้รับจัดสรร งบประมาณ 4. การขอโอนและการขอเปลี่ยนแปลงงบประมาณ 5. การวางแผนพัสดุ 6. การรายงานผลการเบิกจ่ายงบประมาณ 7. การตรวจสอบติดตามและรายงานการใช้งบประมาณ 8. การตรวจสอบติดตามและรายงานการใช้ผลผลิตจากงบ	1. งานนโยบายและแผน

ตาราง 3 (ต่อ)

ขอบข่ายของการบริหารงานงบประมาณ	สรุปรวมการบริหารงาน งบประมาณ
9. การระดมทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา 10. การปฏิบัติงานอื่นใดตามที่ได้รับมอบหมายเกี่ยวกับ กองทุนเพื่อการศึกษา 11. การบริหารจัดการทรัพยากรเพื่อการศึกษา	2. จัดหารายได้และกองทุน โรงเรียน
12. การจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สิน 13. การกำหนดรูปแบบรายการ หรือคุณลักษณะเฉพาะของ ครุภัณฑ์หรือสิ่งก่อสร้างที่ใช้เงินงบประมาณเพื่อเสนอต่อ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการหรือเลขาธิการคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐานแล้วแต่กรณี 14. การพัฒนาระบบข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการจัดทำ และจัดหาพัสดุ 15. การจัดหาพัสดุ 16. การควบคุมดูแลบำรุงรักษาและจำหน่ายพัสดุ	3. งานบริหารทรัพย์สินและ ผลประโยชน์
17. การเบิกเงินจากคลัง 18. การรับเงิน การเก็บรักษาเงิน และการจ่ายเงิน 19. การนำเงินส่งคลัง 20. การจัดทำบัญชีการเงิน 21. การจัดทำรายงานทางการเงินและงบการเงิน 22. การจัดทำหรือจัดหาแบบพิมพ์บัญชี ทะเบียนและ รายงาน	4. งานงบประมาณ

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่าประสิทธิผลของการบริหารงานงบประมาณที่
 ผู้วิจัยสนใจศึกษาประกอบด้วยงานที่เกี่ยวข้องกับ 1) งานนโยบายและแผน 2) จัดหารายได้
 และกองทุนโรงเรียน 3) จัดหารายได้และกองทุนโรงเรียน 4) งานงบประมาณ

4.3 การบริหารงานบุคคล

4.3.1 ความหมายของการบริหารงานบุคคล

การบริหารงานบุคคลก็เป็นฝ่ายงานอีกฝ่ายงานหนึ่งที่มีความสำคัญมากต่อการจัดการศึกษาซึ่งจะขาดไม่ได้เลย เนื่องจากเป็นงานที่จะต้องจัดวางตัวบุคคลให้ดำเนินกิจกรรมในฝ่ายงานต่าง ๆ ของสถานศึกษาให้ลุล่วงตามวัตถุประสงค์ มีนักวิชาการให้ความหมายไว้ดังนี้

เนติกานต์ พัทบุรี (2552, หน้า 30) ได้กล่าวว่า การบริหารงานบุคคลมีความคล้ายคลึงกันในแต่ละภารกิจหลัก ๆ และเป็นภารกิจที่ผู้บริหารจะต้องศึกษาและทำความเข้าใจในรายละเอียดเพื่อให้เกิดความคล่องตัวและประสิทธิผลในการจัดการที่ดีจากแนวคิดในเรื่องการบริหารงานบุคคลที่ครอบคลุมภารกิจต่าง ๆ ที่เสนอมานี้ กล่าวได้ว่าการบริหารงานบุคคลในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบไปด้วย ประเด็น 4 ประเด็น คือ การวางแผนอัตรากำลังและการกำหนดตำแหน่งการสรรหาและการบรรจุแต่งตั้ง การเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ วินัยและการรักษาวินัย และการออกจากราชการ

อารินดา ตอหะ (2555, หน้า 42) กล่าวว่า การบริหารงานบุคคลหมายถึง การจัดการเกี่ยวกับบุคคลที่ปฏิบัติงานในองค์กร ในกิจกรรมทั้งปวงที่จะทำให้ปัจจัยด้านบุคคลอันเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีประสิทธิภาพถูกนำออกมาใช้จนส่งผลสำเร็จต่อการปฏิบัติงานให้ได้มากที่สุด

สุริดา หลังจิ (2556, หน้า 28) ได้กล่าวว่า การบริหารงานบุคคลหมายถึง การปฏิบัติเกี่ยวกับตัวบุคคล หรือเจ้าหน้าที่ในองค์การการจัดหาบุคคลที่เหมาะสมเข้าทำงานในตำแหน่งหน้าที่ที่เหมาะสมเพื่อให้การปฏิบัติงานได้เกิดประโยชน์และประสิทธิผลที่สูงสุดต่อองค์กร

สรุปได้ว่า การบริหารงานบุคคล หมายถึง ภารกิจงานที่เกี่ยวกับบุคคลในการสรรหาคนเพื่อจัดให้บุคคลที่เหมาะสมกับความสามารถในการปฏิบัติงานได้เกิดประโยชน์และประสิทธิผลที่สูงสุดต่อองค์กร ตลอดจนค่าตอบแทนและสิ่งจูงใจ การเลื่อนตำแหน่ง การโยกย้ายตำแหน่ง และได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติมีความมั่นคงและก้าวหน้าในวิชาชีพ

4.3.2 ความสำคัญของการบริหารงานบุคคล

การบริหารจัดการงานบุคคล คือ กลยุทธ์ และกระบวนการในการจัดการบุคลากรในองค์การให้บุคลากรสามารถดำเนินการทำงานตามหน้าที่ของตนเพื่อให้

เกิดประสิทธิภาพสูงสุด เกิดปัญหาความยุ่งยากให้น้อยที่สุด และยังรวมไปถึงการพัฒนาให้บุคลากรในองค์กรมีศักยภาพเพิ่มสูงขึ้นจากเดิม ให้เกิดการปฏิบัติงานที่มีคุณภาพ มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จนส่งผลให้เกิดความสำเร็จขององค์กรเพิ่มขึ้นตามไปด้วย เป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนขององค์กร การบริหารงานบุคคล มีส่วนสำคัญ แยกย่อยมากมาย ทั้งเรื่องทักษะการทำงาน การพัฒนาศักยภาพ ความสบายใจในการทำงาน การรับรู้เป้าหมายขององค์กร หากทุกอย่างมีการบริหารจัดการอย่างสอดคล้อง ก็จะทำให้เกิดการทำงานที่ราบรื่น ลดการเกิดปัญหา ทำให้การทำงานบรรลุเป้าหมาย ทำให้องค์กร และบุคลากรมีการพัฒนาควบคู่กันไปได้อย่างดี (Humansoft, 2024, หน้า 1)

4.3.3 ขอบข่ายของการบริหารงานบุคคล

การบริหารงานบุคคลในสถานศึกษาเป็นภารกิจสำคัญที่มุ่งส่งเสริมให้สถานศึกษาสามารถปฏิบัติงาน เพื่อตอบสนองภารกิจของสถานศึกษา เพื่อดำเนินการด้านการบริหารงานบุคคล ให้เกิดความคล่องตัวอิสระภายใต้กฎหมายระเบียบเป็นไปตามหลักธรรมาภิบาลข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องได้มีผู้นำเสนอเกี่ยวกับกระบวนการขอบข่ายของการบริหารงานบุคคลมีภาระหน้าที่ 20 ด้าน ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2556, หน้า 39 – 113)

1. การวางแผนอัตรากำลัง
2. การจัดสรรอัตรากำลังข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
3. การสรรหาและบรรจุแต่งตั้ง
4. การเปลี่ยนตำแหน่งให้สูงขึ้น การย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
5. การดำเนินการเกี่ยวกับการเลื่อนขั้นเงินเดือน
6. การลาทุกประเภท
7. การประเมินผลการปฏิบัติงาน
8. การดำเนินการทางวินัยและการลงโทษ
9. การสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน
10. การรายงานการดำเนินการทางวินัยและการลงโทษ
11. การอุทธรณ์และการร้องทุกข์
12. การออกจากราชการ

13. การจัดระบบและการจัดทำทะเบียนประวัติ
14. การจัดทำ บัญชีรายชื่อและให้ความเห็นเกี่ยวกับการเสนอขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์
15. การส่งเสริมการประเมินวิทยฐานะข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
16. การส่งเสริมและยกย่องเชิดชูเกียรติ
17. การส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณวิชาชีพ
18. การส่งเสริมวินัย คุณธรรมและจริยธรรมสำหรับข้าราชการ
19. การริเริ่มส่งเสริมการขอรับใบอนุญาต
20. การพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาและบุคลากรทางการศึกษา

สรุปได้ว่า งานบริหารงานบุคคล เป็นการที่ผู้บริหารโรงเรียนดำเนินการในการวางแผนการบริหารทรัพยากรบุคคล ให้บุคลากรที่อยู่ร่วมกันปฏิบัติงานให้เกิดประสิทธิผลต่อโรงเรียนให้เกิดผลดีที่สุด โดยสรุปขอบข่ายด้านการบริหารงานบุคคล ดังตาราง 4

ตาราง 4 สรุปรวมการบริหารงานบุคคล

ขอบข่ายของการบริหารงานบุคคล	สรุปรวมการบริหารงานบุคคล
1. การวางแผนอัตรากำลัง	1. งานวางแผนอัตรากำลังคน
2. การจัดสรรอัตรากำลังข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา	
3. การสรรหาและบรรจุแต่งตั้ง	2.งานบรรจุแต่งตั้ง
4. การเปลี่ยนตำแหน่งให้สูงขึ้น การย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา	และระบบทะเบียนบุคคล
5. การจัดระบบและการจัดทำทะเบียนประวัติ	
6. การดำเนินการเกี่ยวกับการเลื่อนขั้นเงินเดือน	3. งานสวัสดิการและ
7. การลาทุกประเภท การประเมินผลการปฏิบัติงาน	กองทุนบุคลากร
8. การดำเนินการทางวินัยและการลงโทษ	4. การประเมินการ

ตาราง 4 (ต่อ)

ขอบข่ายของการบริหารงานบุคคล	สรุปรวมการบริหารงานบุคคล
9. การสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน 10. การรายงานการดำเนินการทางวินัยและการลงโทษ 11. การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ 12. การออกจากราชการ 13. การดำเนินการที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น 14. การจัดระบบและการจัดทำทะเบียนประวัติ 15. การจัดทำ บัญชีรายชื่อและให้ความเห็นเกี่ยวกับการเสนอขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ 16. การส่งเสริมการประเมินวิทยฐานะข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา 17. การส่งเสริมและยกย่องเชิดชูเกียรติ 18. การส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณวิชาชีพ	4. การประเมินการพัฒนาบุคคลและวินัย

จากตาราง 4 แสดงว่า ประสิทธิภาพของการบริหารงานบุคคลที่ผู้วิจัยสนใจศึกษาประกอบด้วยงานที่เกี่ยวข้องกับ 1) งานวางแผนอัตรากำลังคน 2) งานบรรจุแต่งตั้งและระบบทะเบียนบุคคล 3) งานสวัสดิการและกองทุนบุคลากร 4) การประเมินการพัฒนาบุคคล และวินัย

สรุปได้ว่า การบริหารงานบุคคล หมายถึง การวางแผนอัตรากำลัง การจัดสรรอัตรากำลัง การสรรหาและบรรจุแต่งตั้ง การดำเนินการเกี่ยวกับการเลื่อนขั้นเงินเดือน การลาทุกประเภท การประเมินผลการปฏิบัติงาน การออกจากราชการ การจัดทำระบบและการจัดทำทะเบียนประวัติ การส่งเสริมวินัย คุณธรรมและจริยธรรม และการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ

4.4 การบริหารงานทั่วไป

4.4.1 ความหมายของการบริหารงานทั่วไป

การบริหารงานทั่วไปในสถานศึกษาเป็นภารกิจสำคัญที่มุ่งจัดระบบบริหารองค์กร ให้บริการบริหารงานอื่น ๆ บรรลุผลตามมาตรฐาน คุณภาพและเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยมีบทบาทหลักในการประสานส่งเสริมสนับสนุนและอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการให้บริการการศึกษาทุกรูปแบบภายใต้กฎหมายระเบียบเป็นไปตามหลักธรรมาภิบาลข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องได้มีผู้นำเสนอเกี่ยวกับกระบวนการขอขยายของการบริหารงานทั่วไปมีภาระหน้าที่ 22 ด้าน ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2556, หน้า 39 – 113)

4.4.2 ความสำคัญของการบริหารงานทั่วไป

การบริหารงานทั่วไปเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดระบบบริหารองค์กรให้บรรลุผลตามมาตรฐานคุณภาพและเป้าหมายที่กำหนดไว้โดยมีบทบาทและหลักการในการประสานงาน ส่งเสริมสนับสนุนและการอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการบริการการศึกษาทุกรูปแบบ มุ่งพัฒนาสถานศึกษาให้ใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีที่เหมาะสมส่งเสริมในการบริหารและการจัดการศึกษาของสถานศึกษา มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ของงานเป็นหลักโดยเน้นความโปร่งใส ความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ ตลอดจนการมีส่วนร่วมของบุคคล ชุมชนและองค์กรที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การจัดการศึกษามีประสิทธิภาพและประสิทธิผล (กรมสามัญศึกษา, 2546, หน้า 56)

หุ้มเพ็ง พันธะจันทรสุข (2547, หน้า 24 – 25) ได้กล่าวว่า ความสำคัญการบริหารงานทั่วไป มีความสัมพันธ์และเกี่ยวข้องกับการบริหารงานทุก ๆ ด้านในการปรับปรุงพัฒนาการเรียน การสอนให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดแก่ผู้เรียนให้มีคุณภาพที่พึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและเป้าหมายของนโยบายหน่วยงานการศึกษา ทั้งเป็นตัวชี้ให้เห็นถึงมาตรฐานและคุณภาพของการจัดการศึกษา ดังนั้น ผู้บริหารควรตระหนักถึงหน้าที่และความรับผิดชอบในการบริหารงานทั่วไปเพื่อประโยชน์ของนักเรียนให้มากที่สุด

ฉัตรชัย อรุณนนท์ (2554, หน้า 14; อ้างถึงใน หุ้มเพ็ง พันธะจันทรสุข, 2547, หน้า 24) ได้กล่าวว่า การบริหารงานทั่วไปเป็นงานที่มีขอบข่ายกว้างขวางและมีความสำคัญมากต่อหน่วยงานการศึกษาหรือโรงเรียนเปรียบเสมือนเป็นหัวใจของโรงเรียนทีเดียว เพราะการบริหารงานทั่วไปทุก ๆ ด้าน เป็นการตอบสนองความต้องการของครู

และนักเรียนที่ทำการเรียนการสอนในโรงเรียนทั้งนั้น จุดมุ่งหมายของการบริหารทั่วไป ก็เพื่อสร้างนักเรียนให้มีคุณภาพให้มีความรู้ความเข้าใจด้านเทคโนโลยีหรือวิชาการ ที่ทันสมัยเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้คุณธรรม สามารถดำรงตนอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข ดังนั้นการบริหารงานทั่วไปจะได้ผลดีมีประสิทธิภาพประการใดนั้นก็ต่อเมื่อผู้บริหารและครูอาจารย์ให้ความสำคัญแก่การบริหารงานทั่วไปและเข้าใจในขอบข่าย ของการบริหารงานทั่วไป ตระหนักถึงหน้าที่ของการบริหารงานทั่วไปในโรงเรียน อย่างถูกต้องและเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน

สรุปได้ว่า การบริหารงานทั่วไปเป็นงานที่มีขอบข่ายกว้างขวางและ มีความสำคัญมากต่อหน่วยงานการศึกษาเป็นอย่างมาก เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการ จัดระบบบริหารองค์การให้ บรรลุผลตามมาตรฐานคุณภาพและเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยมีบทบาทและหลักการในการประสานงาน ส่งเสริมสนับสนุนและการอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการบริการการศึกษาทุกรูปแบบ

4.4.3 ขอบข่ายของการบริหารงานทั่วไป

กระทรวงศึกษาธิการ (2556, หน้า 39 – 113) ระบุว่า ขอบข่ายของการบริหารทั่วไป ว่าเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการระบบบริหารองค์การ ให้บริการบริหารงานอื่น ๆ บรรลุตามมาตรฐานคุณภาพ และเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยมีบทบาท หลักการประสานส่งเสริม สนับสนุน และการอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการบริหาร การศึกษาทุกรูปแบบ มุ่งพัฒนาสถานศึกษาให้ใช้นวัตกรรม และเทคโนโลยีอย่างเหมาะสม ส่งเสริมในการบริหารและการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ตามหลักการบริหารงาน ที่มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ของงานเป็นหลักโดยเน้นความโปร่งใสความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ ตลอดจนการมีส่วนร่วมของบุคคล ชุมชนและองค์การที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้จัดการศึกษา มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลการบริหารงาน ไม่ว่าจะเป็นการบริหารงานทั่วไปหรือการบริหาร การศึกษาย่อมจะต้องมีปรัชญาหรือแนวคิดที่ใช้ในการบริหารหรือการจัดการ เพราะปรัชญาคือ แนวคิด หลักการและทฤษฎี ที่เราสามารถจะเลือกเชื่อ เลือกคิด เลือกวิเคราะห์ เลือกวิจารณ์ แล้วนำไปใช้เป็นแนวทางในการบริหารงานได้

การบริหารงานทั่วไปเป็นการวางแผนบริหารงานทั่วไป การ ดำเนินงานธุรการ เลขานุการคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานการพัฒนาระบบและ เครือข่าย ข้อมูลสารสนเทศ การประสานและพัฒนาเครือข่ายการศึกษาการจัดระบบการ บริหาร และพัฒนาองค์การงานเทคโนโลยีสารสนเทศ การส่งเสริมสนับสนุนด้านวิชาการ

งบประมาณ บุคลากร การดูแลอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม การจัดทำสำมะโนนักเรียน การรับนักเรียน การส่งเสริมและประสานงานการจัดการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัยการระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษาการส่งเสริมงานกิจการนักเรียน การประชาสัมพันธ์ งานการศึกษาการส่งเสริมสนับสนุนและประสานงานการจัดการศึกษาของบุคคล ชุมชน องค์กร หน่วยงานและสถาบันสังคมอื่นที่จัดการศึกษา ประสานงานราชการกับเขตพื้นที่การศึกษาและหน่วยงานอื่น การจัดระบบ การควบคุมภายในหน่วยงาน งานบริการสาธารณะ งานที่ไม่ได้ระบุไว้ในงานอื่น ๆ การติดตาม ตรวจสอบ วัดผล ประเมินผลการบริหารงานทั่วไป การนำผลการประเมินมาพัฒนาและปรับปรุง

สรุปได้ว่า การบริหารงานทั่วไปเป็นการบริหารกิจกรรมทุกชนิดหรือทุก ๆ ด้านในสถานศึกษาและเกี่ยวข้องกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพ ซึ่งมีภาระงานหลักที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนบริหารงานทั่วไป คือ การดำเนินงานธุรการ การเลขานุการ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานการพัฒนา ระบบและเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศ การประสานและพัฒนาเครือข่ายการศึกษาการจัดระบบการบริหารและพัฒนาองค์กร งานเทคโนโลยีสารสนเทศ การส่งเสริม สนับสนุน ด้านวิชาการ งบประมาณ บุคลากรการดูแลอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม การจัดทำสำมะโน นักเรียน การรับนักเรียน การส่งเสริมและประสานงานการจัดการศึกษาในระบบ นอกระบบและตามอัธยาศัยการระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษาการส่งเสริมงานกิจการนักเรียน การประชาสัมพันธ์งานการศึกษา การส่งเสริมสนับสนุนและประสานงานการจัดการศึกษาของบุคคล ชุมชน องค์กร หน่วยงานและสถาบัน สังคมอื่นที่จัดการศึกษา ประสานงานราชการกับเขตพื้นที่การศึกษาและหน่วยงานอื่น การจัดระบบการ ควบคุมภายในหน่วยงาน งานบริการสาธารณะ งานที่ไม่ได้ระบุไว้ในงานอื่น ๆ การติดตาม ตรวจสอบ วัดผล ประเมินผลการบริหารงานทั่วไป การนำผลการประเมินมาพัฒนาและปรับปรุง

1. การพัฒนาระบบและเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศ
2. การประสานงานและพัฒนาเครือข่ายการศึกษา
3. การวางแผนการบริหารงานการศึกษา
4. งานวิจัยเพื่อพัฒนานโยบายและแผน

5. การประสานการจัดการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย
 6. การประชาสัมพันธ์งานการศึกษา
 7. งานเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
 8. การดำเนินงานธุรการ
 9. การดูแลอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม
 10. การจัดทำสำมะโนผู้เรียน
 11. การรับนักเรียน
 12. การเสนอความเห็นเกี่ยวกับเรื่องการจัดตั้ง ยุบ รวมหรือเลิกสถานศึกษา
 13. การประสานการจัดการศึกษาในระบบ นอกระบบและตามอัธยาศัย
 14. การระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา
 15. การทัศนศึกษา
 16. งานกิจการนักเรียน
 17. การประชาสัมพันธ์งานการศึกษา
 18. การส่งเสริม สนับสนุนและประสานการจัดการศึกษาของบุคคล ชุมชน องค์กรหน่วยงานและสถาบันสังคมอื่นที่จัดการศึกษา
 19. งานประสานราชการกับส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น
 20. การรายงานผลการปฏิบัติงาน
 21. การจัดระบบการควบคุมภายในหน่วยงาน
 22. แนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการลงโทษนักเรียน
- สรุปได้ว่า งานบริหารงานทั่วไป คือ งานการสนับสนุน ส่งเสริมการปฏิบัติงานของโรงเรียนให้บรรลุตามนโยบาย และมาตรฐานการศึกษาที่โรงเรียนกำหนดให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามมาตรฐาน โดยสามารถสรุปขอบข่ายด้านการบริหารงานทั่วไป ดังตาราง 5

ตาราง 5 สรุปรวมการบริหารงานทั่วไป

ขอบข่ายของการบริหารงานทั่วไป	สรุปรวมการบริหารงานทั่วไป
1. การพัฒนาระบบและเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศ 2. งานเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา 3. การประสานงานและพัฒนาเครือข่ายการศึกษา 4. การจัดระบบการบริหารและพัฒนาองค์กร 5. การประสานการจัดการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย	1. งานธุรกิจ / สารบัญ
6. การประชาสัมพันธ์งานการศึกษา 7. การส่งเสริม สนับสนุนและประสานการจัดการศึกษาของบุคคล ชุมชน องค์กร หน่วยงานและสถาบันสังคมอื่นที่จัดการศึกษา 8. งานประสานราชการกับส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น	2. งานชุมชนสัมพันธ์
9. การรายงานผล 10. การวางแผนการบริหารงานการศึกษา 11. งานวิจัยเพื่อพัฒนานโยบายและแผน 12. การพัฒนามาตรฐานการปฏิบัติงาน 13. การดำเนินงานธุรการ 14. การจัดทำสำมะโนผู้เรียน 15. การรับนักเรียน 16. การทัศนศึกษา 17. งานกิจการนักเรียน	3. งานเลขานุการ/กิจกรรมโรงเรียน
18. การดูแลอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม	4. งานอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม

ตาราง 5 (ต่อ)

ขอบข่ายของการบริหารงานทั่วไป	สรุปรวมการบริหารงานทั่วไป
19. การเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องการจัดตั้ง ยุบ รวม หรือเลิกสถานศึกษา 20. การระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา 21. การจัดระบบการควบคุมภายในหน่วยงาน 22. แนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการลงโทษนักเรียน	5. งานแผนจัดการทรัพยากรทั่วไป

จากตาราง 5 ประสิทธิภาพของการบริหารงานทั่วไปที่ผู้วิจัยสนใจศึกษา ประกอบด้วยงานที่เกี่ยวข้องกับ 1) งานธุรกิจ / สารบัญ 2) งานชุมชนสัมพันธ์ 3) งานเลขานุการ / กิจกรรมโรงเรียนงานอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม 4) งานอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม 5) งานแผนจัดการทรัพยากรทั่วไป

สรุปได้ว่า ภาระงานสำคัญของการบริหารงานทั่วไปเป็นงานเกี่ยวข้องกับการจัดระบบบริหารสถานศึกษาให้การบริหารอื่น ๆ บรรลุผลตามมาตรฐาน คุณภาพ และเป้าหมายที่กำหนดไว้โดยมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของบุคคล ชุมชนและองค์กรที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การจัดการศึกษามีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

กล่าวมาข้างต้น ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียนเป็นหน้าที่โรงเรียนสามารถปฏิบัติงานและนำทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดมาใช้นำดำเนินงานของโรงเรียนให้บรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยจะต้องคำนึงถึงในด้านผลผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงในการดำเนินงานประกอบด้วยภารกิจที่สำคัญ ประกอบด้วย 1) งานบริหารวิชาการ 2) งานบริหารงบประมาณ 3) งานบริหารบุคคล 4) งานบริหารทั่วไป

บริบทสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน และกลุ่มส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร

โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร มีบริบททั่วไปดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน, 2566, หน้า ก - ง)

1. ข้อมูลทั่วไป

ประเทศไทยเริ่มมีการจัดการศึกษาของเอกชนมาเป็นระยะเวลายาวนานก่อนการจัดการศึกษาในระบบโรงเรียนของรัฐ เริ่มตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยาในแผ่นดินสมเด็จพระนารายณ์มหาราช พ.ศ. 2199 - 2231 ซึ่งเป็นการเผยแพร่ศาสนาควบคู่กับการให้การศึกษา เป็นที่ประจักษ์แล้วว่าตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน การจัดการศึกษาเอกชนมีบทบาทสำคัญในการแบ่งเบาภาระหน้าที่ความรับผิดชอบของภาครัฐในการจัดการศึกษาให้แก่เยาวชนได้อย่างมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของสังคม เกิดการแข่งขันและเปรียบเทียบ ทำให้ประสิทธิภาพของการจัดการศึกษาทั้งระบบดีขึ้น อีกทั้งช่วยภาครัฐประหยัดงบประมาณค่าใช้จ่ายด้านการศึกษาของประเทศจำนวนมากอีกด้วย การให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาได้กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ และกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน อย่างไรก็ตาม การพัฒนาการศึกษาของประเทศ ต้องขับเคลื่อนให้สอดคล้องกับกรอบทิศทางของการพัฒนาประเทศตามยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บท แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติและบริบทต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) (อังกฤษ: Office of the Private Education Commission: OPEC) เป็นหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เดิมมีชื่อว่า “สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน” ในปี พ.ศ. 2545 ได้มีพระราชบัญญัติปรับปรุงโครงสร้างกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 ทำให้ สช. ถูกควบรวมกับหลายหน่วยงานในกระทรวงศึกษาธิการแล้วเปลี่ยนเป็น สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในวันที่ 12 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2559 ราชกิจจานุเบกษาได้มีการเผยแพร่คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ 8/2559 ซึ่งมีสาระสำคัญคือให้โอนอำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษา

เอกชน ในส่วนของการอาชีวศึกษาไปสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา อันมีผลทำให้สถาบันอาชีวศึกษาทั้งของรัฐและเอกชนถูกควมรวมเข้าด้วยกันโดยมีผลตั้งแต่วันที่ 13 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2559

สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสกลนคร

สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสกลนครเป็นหน่วยงานที่เกิดขึ้นจากคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ

(คสช.) ที่ 19/2560 เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของ กระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ 3 เมษายน พ.ศ. 2560 กำหนดให้สำนักงานศึกษาธิการ จังหวัด สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อปฏิบัติภารกิจของ กระทรวงศึกษาธิการเกี่ยวกับการบริหารและการจัดการศึกษาตามที่กฎหมายกำหนด การปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ นโยบาย และยุทธศาสตร์ของภาคส่วนต่าง ๆ ที่มอบหมาย และให้มีอำนาจในเขตจังหวัด ดังนี้

1. รับผิดชอบงานธุรการของ กศจ. อศจ. คณะอนุกรรมการบริหาร ราชการเชิงยุทธศาสตร์ คณะอนุกรรมการเกี่ยวกับการพัฒนาการศึกษา คณะอนุกรรมการ และคณะทำงาน รวมทั้งปฏิบัติงานราชการที่เป็นไปตามอำนาจ และหน้าที่ของ กศจ. และตามที่ กศจ. มอบหมาย
2. จัดทำแผนพัฒนาการศึกษาและแผนปฏิบัติการ
3. ส่งการ กำกับ ดูแล เร่งรัด ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงาน ของส่วนราชการ หรือหน่วยงาน และสถานศึกษาในสังกัดกระทรวง ศึกษาธิการให้เป็นไป ตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ
4. จัดระบบ ส่งเสริม และประสานงานเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศ และเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา
5. ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาเพื่อคนพิการ ผู้ด้อยโอกาส และผู้มีความสามารถพิเศษ
6. ดำเนินงานเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา
7. ส่งเสริม สนับสนุน และดำเนินการเกี่ยวกับงานด้านวิชาการ การนิเทศ และแนะแนวการศึกษาทุกระดับและทุกประเภท รวมทั้งติดตามและประเมินผล ระบบบริหารและการจัดการศึกษา

8. ดำเนินการเกี่ยวกับการตรวจสอบด้านการบริหาร การเงินและการบัญชีของส่วนราชการหรือหน่วยงานและสถานศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ

9. ส่งเสริมและประสานงานการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และการกีฬาเพื่อการศึกษา

10. ส่งเสริม สนับสนุน และดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการศึกษาเอกชน

11. ปฏิบัติภารกิจตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการหรือตามที่ได้รับมอบหมาย รวมทั้งปฏิบัติภารกิจเกี่ยวกับราชการประจำทั่วไปของกระทรวงศึกษาธิการ และประสานงานต่าง ๆ ในจังหวัด

กลุ่มส่งเสริมการศึกษาเอกชน ศึกษาธิการจังหวัดสกลนคร มีหน้าที่ดังนี้ (สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสกลนคร, 2567, ออนไลน์)

1. กำกับ ดูแล ประสาน ส่งเสริม และสนับสนุนสถานศึกษาเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน

2. ดำเนินการเกี่ยวกับการออกใบอนุญาตจัดตั้งโรงเรียน และการเปลี่ยนแปลงกิจการโรงเรียนเอกชน

3. ดำเนินการเกี่ยวกับการสงเคราะห์และเงินทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชนและที่กฎหมายอื่นกำหนด

4. ดำเนินการอื่นเกี่ยวกับงานการศึกษาเอกชนตามที่กฎหมายกำหนด

5. ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

2. วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย ปัจจัยความสำเร็จ ยุทธศาสตร์และค่านิยมวัฒนธรรมองค์กร

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนได้ศึกษา วิเคราะห์ และทบทวนบริบทที่เกี่ยวข้องซึ่งมีการปรับเปลี่ยนตามทิศทางการพัฒนาการศึกษาของประเทศ ประกอบด้วย ยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บท แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ และบริบทต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เป็นกรอบแนวทางการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ 2566 – 2570 ดังนี้

2.1 วิสัยทัศน์

สถานศึกษาเอกชนจัดการศึกษาที่มีคุณภาพมาตรฐานด้วยความรับผิดชอบต่อผู้เรียนการกำกับส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาเอกชนที่มีความเท่าเทียมและเป็นธรรม

2.2 พันธกิจ

2.2.1 พัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารจัดการองค์กรกำกับติดตามประเมินผลการรายงานผลการดำเนินงานและการส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาเอกชน

2.2.2 พัฒนานโยบายและแนวทางการส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาเอกชนให้สามารถพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและทิศทางการพัฒนาการศึกษาของประเทศปรับปรุงแก้ไขกฎหมายกฎระเบียบวิธีปฏิบัติเพื่ออำนวยความสะดวกแก่บุคคลองค์กร หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการให้และรับบริการศึกษาเอกชน

2.2.3 ส่งเสริมสนับสนุนให้ตลาดบริการการศึกษามีการแข่งขันด้วยความเสมอภาคและเป็นธรรมภายใต้การกำกับของรัฐ

2.3 เป้าหมาย

2.3.1 ผู้เรียนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพและมาตรฐานเต็มตามศักยภาพในแต่ละช่วงวัย

2.3.2 สร้างการรับรู้จากทุกภาคส่วนของสังคมเพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมในการระดมทุนและการลงทุนเพื่อการศึกษา

2.3.3 สถานศึกษาเอกชนสามารถพัฒนาการศึกษาที่มีคุณภาพและมาตรฐานสูงสนองตอบความต้องการของผู้เรียนภายใต้การกำกับของรัฐ

2.3.4 สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนมีระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพในการกำกับติดตามประเมินผลการส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาเอกชน

2.4 ปัจจัยความสำเร็จ

2.4.1 เปลี่ยนกระบวนทัศน์ของการจัดการศึกษาจากการเป็นผู้จัดการศึกษาโดยรัฐ มาเป็นการจัดการศึกษาโดยทุกภาคส่วนของสังคมและเป็นการจัดการศึกษาเพื่อความเท่าเทียมและทั่วถึง (Inclusive Education) ตลอดจนการส่งเสริม

การเรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับทุกคนซึ่งสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals)

2.4.2 ปรับระบบการบริหารจัดการภาครัฐให้เกิดประสิทธิภาพ โดยการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายกฎระเบียบวิธีปฏิบัติที่ยุ่ยากซับซ้อนการนำระบบเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้เพื่อกำกับการส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาเอกชน

2.4.3 สร้างการรับรู้ความเข้าใจและการยอมรับจากทุกภาคส่วนของสังคมรวมทั้งผู้มีอำนาจในการตัดสินใจเพื่อให้เกิดการขับเคลื่อนแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนไปสู่การปฏิบัติโดยมีระบบงบประมาณเป็นกลไกสนับสนุนให้บรรลุอย่างเป็นรูปธรรม

2.4.4 พัฒนาระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศที่บูรณาการและเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงานกับสถานศึกษาเอกชนและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องที่สามารถรายงานผลการดำเนินงานการบริหารจัดการการติดตามประเมินผลต่อสาธารณชนเพื่อเป็นกลไกในการสร้างการรับรู้ของผู้จัดการศึกษาผู้ปกครองผู้เรียนหน่วยงานองค์กรอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ทุกภาคส่วนสามารถนำข้อมูลไปใช้เพื่อการปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารจัดการที่สร้างความรับผิดชอบต่อผู้เรียน

2.5 ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ 1 การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ มาตรการ

1.1 ออกแบบและพัฒนาโครงสร้างระบบข้อมูลและสารสนเทศสถานศึกษาเพื่อการบริหารจัดการศึกษาการกำกับติดตามประเมินผลการตัดสินใจเชิงนโยบายของผู้บริหารและการตัดสินใจในการเลือกบริการทางการศึกษาของผู้เรียนผู้ปกครองที่สะท้อนคุณภาพผลิตภัณฑ์และประสิทธิภาพของการจัดการศึกษา

1.2 พัฒนาระบบข้อมูลผู้เรียนให้รองรับการเชื่อมโยงกับการส่งเสริมสิทธิและสวัสดิการรัฐ

1.3 การจัดกลุ่มเป้าหมายสถานศึกษาตามคุณภาพและมาตรฐาน

1.4 ส่งเสริมสนับสนุนด้านวิชาการการวิจัยและนวัตกรรมพัฒนาหลักสูตรสร้างระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่ยั่งยืนผลักดันศักยภาพผู้เรียนให้สอดคล้องกับความแตกต่างของแต่ละบุคคล

ยุทธศาสตร์ 2 การมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนของสังคม

มาตรการ

2.1 สร้างการรับรู้ความเข้าใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการมีส่วนร่วมในการระดมทุนและการระดมทุนเพื่อการศึกษาจากทุกภาคส่วนของสังคม

2.2 ผลักดันให้มีการแก้ไขพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชนและการจัดทำนโยบายส่งเสริมการศึกษาเพื่อปรับเปลี่ยนบทบาทของรัฐ

2.3 ส่งเสริมความร่วมมือการพัฒนาการศึกษา

ยุทธศาสตร์ 3 การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรเพื่อการศึกษา

มาตรการ

3.1 กำหนดต้นทุนค่าใช้จ่ายรายหัวเพื่อเป็นฐานในการกำหนดอัตราเงินอุดหนุนรายหัวสำหรับการอุดหนุนสถานศึกษาเอกชนที่สะท้อนคุณภาพมาตรฐานการจัดการศึกษา

3.2 ปรับเงินอุดหนุนรายหัว (ร้อยละ 70 85 และ 100) มาเป็นเงินอุดหนุนรายหัวที่แปรผันตามคุณภาพผลิตภัณฑ์และประสิทธิภาพโดยกำหนดระยะเวลาของการเปลี่ยนผ่านในการบังคับใช้ 5 ปีนับแต่วันที่เริ่มประกาศใช้

3.3 ผลักดันวิธีการจัดสรรเงินอุดหนุนเป็นค่าอาหารกลางวัน มาเป็นการจัดสรรให้นักเรียนทุกคนเช่นเดียวกับผู้เรียนในสถานศึกษาของรัฐ

3.4 ยกเลิกการกำหนดเพดานค่าเล่าเรียนในสถานศึกษาเอกชน

3.5 ผลักดันให้ค่าเล่าเรียนค่าธรรมเนียมการเรียนสามารถนำมาหักลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดานิติบุคคล

3.6 ผู้เรียนที่ด้อยโอกาสยากจนให้สถานศึกษาดำเนินการช่วยเหลือผู้เรียนที่ด้อยโอกาส

3.7 สถานศึกษาเอกชนที่มีศักยภาพและความพร้อมในการเป็นศูนย์ฝึกอบรมและพัฒนาวิชาชีพครูสามารถเปิดหลักสูตรการพัฒนาฝึกอบรมและเก็บค่าใช้จ่ายในการอบรม

3.8 จัดสรรเงินอุดหนุนเพื่อการพัฒนาผู้บริหารและครูในสถานศึกษาเอกชนที่อุทิศตนเสียสละทุ่มเทการทำงานมีจรรยาบรรณในวิชาชีพมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ผ่านการทดสอบทักษะความรู้ความสามารถและสมรรถนะ

ยุทธศาสตร์ 4 การส่งเสริมกลไกการแข่งขันที่เป็นธรรมภายใต้การกำกับของรัฐ

มาตรการ

4.1 ส่งเสริมสนับสนุนการใช้มาตรการทางภาษีเป็นเครื่องมือในการระดมทุนและการระดมทุนเพื่อการศึกษา

4.2 แก้ไขกฎหมายว่าด้วยกองทุนสงเคราะห์กระทรวงศึกษาธิการตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินกองทุนไปลงทุนในตลาดเงินตลาดทุน

4.3 ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายระเบียบวิธีปฏิบัติเพื่อลดขั้นตอนปฏิบัติที่ไม่จำเป็น

4.4 พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการให้มีความยืดหยุ่นคล่องตัวทันสมัยมีความโปร่งใสและตอบโต้บริบทที่เปลี่ยนแปลง

2.6 ค่านิยมและวัฒนธรรมองค์กร OPECWINS

O = Optimism มีทัศนคติที่ดี

P = Potential ทำงานมีศักยภาพ

E = Excellence มุ่งมั่นสู่ความเป็นเลิศ

C = Clear ชัดชัด สุจริต โปร่งใส

W = Willful มีความมุ่งมั่นตั้งใจทำงานอย่างเต็มศักยภาพ

I = Improvement การพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ

N = Network and Communication การเป็นเครือข่ายที่มี

ปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

S = Service Mind การมีจิตมุ่งบริการ

3. ทิศทางการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

การศึกษาเอกชนเป็นระบบการศึกษาที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการศึกษาประเทศมีส่วนร่วมในการสร้างคุณลักษณะที่ดีต่อเยาวชนไทย สร้างการแข่งขันและเปรียบเทียบ

ช่วยกระตุ้นคุณภาพการศึกษาของประเทศ สร้างความเจริญทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคม พัฒนาคุณภาพของเยาวชนให้เป็นกำลังสำคัญของการพัฒนาประเทศมาเป็นระยะเวลา ยาวนาน ทิศทางการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ได้แก่ (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม การศึกษาเอกชน, 2566, หน้า 2)

3.1 ยกระดับคุณภาพการศึกษาของประเทศ

การจัดการศึกษาของสถานศึกษาเอกชนเป็นระบบการจัดการศึกษา บนหลักความรับผิดชอบ (Accountability) โดยสถานศึกษาต้องรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ ทางการเรียนรู้ของผู้ปกครองและผู้เรียน การอุดหนุนค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาสำหรับ นักเรียนในสถานศึกษาเอกชนมีลักษณะที่สนับสนุนต่อหลักการจัดสรรงบประมาณแบบ มุ่งเน้นผลงาน (Performance Based Budgeting: PBB) ที่จัดสรรตามต้นทุนผลผลิตต่อหน่วย อีกทั้งยังเป็นการจัดสรรผ่านด้านอุปสงค์ (Demand – Side Finance) ตามจำนวนนักเรียน ที่เข้าเรียนในแต่ละสถานศึกษา ซึ่งมีประสิทธิภาพมากกว่าการจัดสรรงบประมาณให้กับ สถานศึกษาของรัฐ ส่งผลให้การบริหารจัดการศึกษาเอกชนมีประสิทธิภาพ และสร้าง ความท้าทายในการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและการบริการที่ดีเพื่อสร้างความไว้วางใจ กับผู้ปกครองและผู้เรียน

3.2 สร้างโอกาสทางการศึกษาให้กับผู้เรียนในการเข้าถึงการศึกษา ที่มีคุณภาพมาตรฐาน

สร้างคุณภาพที่แตกต่างตามความต้องการของผู้ปกครองและผู้เรียน ทั้งในส่วนของการศึกษาในระบบ ประถมศึกษา (ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน) และสถานศึกษาเอกชนนอกระบบที่ช่วยสร้างโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิตทั้งในด้าน วิชาการ ทักษะชีวิต และทักษะอาชีพ นอกจากนี้ ยังมีการจัดการศึกษาประเภทโรงเรียน นานาชาติที่มีหลักสูตรเฉพาะด้านหลากหลาย มาตรฐานเทียบเท่าหลักสูตรในต่างประเทศ

3.3 แบ่งเบาภาระงบประมาณของรัฐ การจัดการศึกษาเอกชนช่วยให้รัฐ ประหยัดงบประมาณ

ด้านการศึกษาของประเทศ โดยสถานศึกษาเอกชนเป็นผู้ลงทุน และรับภาระค่าใช้จ่ายด้านงบลงทุน อาทิ ค่าที่ดิน ค่าอาคารสถานที่ สนามเด็กเล่น ภาษี โรงเรือน ค่าสาธารณูปโภค เงินเดือน ค่าจ้างครูชาวต่างประเทศ ค่าอุปกรณ์การเรียน การสอน ค่าการพัฒนาอบรมบุคลากร ค่าดอกเบี้ย ฯลฯ ประกอบกับการบริหารจัดการ ที่มีความคล่องตัว และสามารถระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษาจากผู้ปกครองได้ส่วนหนึ่ง

ทำให้สามารถจัดการศึกษาที่มีคุณภาพใกล้เคียงหรือสูงกว่าสถานศึกษาของรัฐโดยใช้งบประมาณที่น้อยกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับสถานศึกษาในระดับและประเภทเดียวกัน

3.4 การมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการจัดการศึกษา

ตามหลักหุ้นส่วนการศึกษาระหว่างรัฐและเอกชน (Public – Private Partnerships in Education) นอกจากจะช่วยสร้างโอกาสทางการศึกษาและแบ่งเบาภาระภาครัฐแล้ว การจัดการศึกษาเอกชนยังช่วยให้เกิดการแข่งขันด้านคุณภาพภายในระบบการศึกษาของประเทศ ช่วยให้รัฐสามารถเลือกผู้จัดการศึกษาโดยกำหนดคุณภาพการศึกษาที่ต้องการ รวมทั้งได้ใช้ประโยชน์จากทักษะและความชำนาญเฉพาะของสถานศึกษาเอกชนนับตั้งแต่เริ่มการปฏิรูปการศึกษาในปี 2542 จนถึงปัจจุบัน ได้มีการดำเนินนโยบายที่สำคัญ ซึ่งส่งผลต่อพัฒนาการของระบบการศึกษาเอกชนหลายประการ

สรุปได้ว่า สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน มีหน้าที่กำกับ ดูแล ส่งเสริม สนับสนุน การจัดการศึกษาเอกชนให้มีคุณภาพเท่าเทียมและเป็นธรรม เพื่อเป็นทางเลือกทางการศึกษาแก่ผู้ปกครอง ผู้เรียน อีกทั้งช่วยภาครัฐประหยัดงบประมาณด้านการศึกษาของประเทศอีกด้วยในระดับจังหวัดหน่วยงานกลุ่มส่งเสริมการศึกษาเอกชน มีหน้าที่ กำกับดูแล ส่งเสริม สนับสนุน การจัดการศึกษาเอกชนให้มีคุณภาพ ภายในจังหวัดตนเอง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

1.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร

ปิยะวรรณ คิตโสตา (2561, หน้า 143 – 160) ได้ศึกษาภาวะผู้นำของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานโรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารและประสิทธิผลการบริหารงานโรงเรียนมัธยมศึกษา จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุนทรีกร วรณรส (2561, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่องเกี่ยวกับปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียนเอกชนที่เปิดสอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดอุดรธานี ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผล

ต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียนเอกชนที่เปิดสอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดอุดรธานี อยู่ในระดับมาก

ภคพร เลิกนอก (2563, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาการ บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามุกดาหาร เขต 4 พบว่า การเปรียบเทียบความคิดเห็นผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนและครูผู้สอนเกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา โดยจำแนกตามสถานภาพ เพศ และประสบการณ์การทำงานทั้งในภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

ทศพล สุวรรณราช ได้ทำการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น (2564, บทคัดย่อ) ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นในภาพรวม พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีอายุ ระดับการศึกษา และขนาดโรงเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุหิต หมดอะดัม และสุนทรี วรรณไพเราะ (2562, หน้า 1910) ได้ทำการวิจัยเรื่องภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสงขลา วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสงขลา จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ ทำงาน และขนาดสถานศึกษา กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสงขลา ปีการศึกษา 2561 จำนวน 350 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ เกรงซีและเมอร์แกน และนำมาสุ่มแบบแบ่งชั้น ตามขนาดของสถานศึกษา แล้วสุ่มอย่างง่าย โดยวิธีการจับสลาก ผลการวิจัย พบว่า ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยี ใน ภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ผลการเปรียบเทียบ พบว่า ครูที่มีอายุ ระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีโดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ส่วนครูที่มีเพศ ประสบการณ์ทำงาน และทำงานในขนาดสถานศึกษาที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นโดยภาพรวมไม่แตกต่าง รายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 งานวิจัยศึกษา

ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนสงขลาจากความคิดเห็นครูเก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม 334 ฉบับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้ t - test, F - test ผลวิจัยแสดงค่าเฉลี่ยภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีแต่ละด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

กัญญารัตน์ สุขแสน (2563, หน้า 191) ได้ทำการวิจัยรูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำด้านดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนในเครือมูลนิธิ คณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย การสรุปผลการวิจัยเรื่อง รูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำด้านดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนในเครือมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย แบ่งเป็น 3 ตอน ตามวัตถุประสงค์ ได้แก่ 1) กรอบแนวคิดของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในยุคดิจิทัล และภาวะผู้นำด้านดิจิทัล 2) ผลการศึกษาระดับ ภาวะผู้นำด้านดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนในเครือมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทยในสภาพปัจจุบันและที่พึงประสงค์ และ 3) ผลการพัฒนารูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำด้านดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนในเครือมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย ผลการวิจัยแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า จากสภาพปัจจุบันในภาพรวมของภาวะผู้นำด้าน ดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนในเครือมูลนิธิ คณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทยอยู่ในระดับปานกลาง จากแผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (2559) ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนากำลังคนให้พร้อมเข้าสู่ยุค เศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล ซึ่งสอดคล้องกับสภาพที่พึงประสงค์การพัฒนาภาวะผู้นำด้านดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนในเครือมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด แสดงให้เห็นถึงผู้บริหารมีความต้องการในการพัฒนาเพื่อให้สามารถนำไปปฏิบัติ ในการขับเคลื่อนให้ทุกโรงเรียนในเครือมูลนิธิฯ สู่วิถีความเป็นเลิศ และมุ่งสู่มาตรฐานสากล สามารถแข่งขันกับทุก ๆ ประเทศในโลกได้มีระบบการจัดทำฐานข้อมูลสารสนเทศระดับมูลนิธิฯ มีข้อมูลของทุกโรงเรียน และนำไปใช้ในการบริหารจัดการระดับมูลนิธิฯ จากแผนยุทธศาสตร์มูลนิธิคณะ เซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย ระยะ 6 ปี (พ.ศ. 2559 – 2564) (มูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย, 2559) และส่งสำนักงาน กสทช. (2561) ระบบ 5G วัตถุประสงค์ไม่เพียงเพื่อให้เกิดการเชื่อมโยง การรองรับการติดต่อสื่อสาร และการเข้าถึงข้อมูลของคน (Humancentric Communication) เพียงอย่างเดียวอีกต่อไป แต่ยังมีวัตถุประสงค์เพื่อรองรับความต้องการในการติดต่อสื่อสารของสรรพสิ่ง (Machine – Centric Communication) ในภาคส่วนต่าง ๆ ของเศรษฐกิจจะส่งผลให้ก้าวสู่ยุคที่ 4 ของการปฏิวัติอุตสาหกรรมซึ่งเป็นยุคของการ

เปลี่ยนผ่านสู่สังคมดิจิทัลอย่างเต็มตัว แนวโน้มอุตสาหกรรมจะมีการเชื่อมต่อระหว่างอุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ หรือที่เรียกว่า Internet of things (IoT) และการทำงานแบบอัตโนมัติจะเข้ามามีบทบาทสำคัญ โดยการทำงานต่าง ๆ ที่เป็นกิจวัตรของมนุษย์ในปัจจุบัน อาจถูกแทนที่ด้วยเทคโนโลยี อุตสาหกรรมจะมีความแข็งแกร่งขึ้นรวดเร็วขึ้น และฉลาดขึ้น เทคโนโลยีสื่อสารจะไม่เป็นเพียงแค่ส่วนประกอบหนึ่งในวิถีชีวิตของเราอีกต่อไป แต่จะเป็นสิ่งจำเป็นที่ขาดไม่ได้ในชีวิตประจำวัน รวมทั้งจะเป็นแรงผลักดันให้เกิดการรวบรวมข้อมูล และองค์ความรู้ขนาดใหญ่ และข้อมูลเหล่านี้จะเป็นกุญแจสำคัญในการเพิ่มศักยภาพ และประสิทธิภาพในการใช้ชีวิตของมนุษย์ไม่ว่าจะในด้านเศรษฐกิจหรือสังคม

ชฎานิส โฆษิตพิมานเวช และเอกราช โฆษิตพิมานเวช (2563, หน้า 263) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน สรุปได้ว่าภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน ประกอบไปด้วย 1) วิสัยทัศน์ดิจิทัลคือยกระดับความเป็นเลิศขององค์กร การเข้าใจกลยุทธ์ที่สนับสนุนเป้าหมายจะเป็นการเพิ่มโอกาสในการแข่งขันขององค์กรด้วยนวัตกรรมดิจิทัล 2) ทักษะและความรู้ดิจิทัล คือ ความรู้ความสามารถและทักษะของผู้บริหารในการเข้าถึง การใช้ข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ 3) การสื่อสารและสารสนเทศโดยดิจิทัลคือพฤติกรรมของผู้บริหารที่แสดงออกถึงการสื่อสาร การประชาสัมพันธ์และการสร้างเครือข่าย 4) ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี คือ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอน การวัดประเมินผล การสร้างนวัตกรรมและการสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้

ณัฐกานต์ แยมชื่น และกัญญ์รัชการย์ เลิศอมรศักดิ์ (2563, หน้า 341) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ทักษะผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน พบว่า ทักษะผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครู โดยรวมมีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ ดังนี้ ด้านทักษะการสื่อสาร ทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและดิจิทัล ทักษะการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ทักษะด้านการคิดสร้างสรรค์ และทักษะการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทักษะผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครู

มีจำนวน 4 ตัวแปร ที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลของสถานศึกษาได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ทักษะการคิด สร้างสรรค์ ทักษะการสื่อสาร ทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและดิจิทัล และทักษะการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล โดยตัวแปรทั้งสี่ร่วมกันพยากรณ์แปรปรวนของประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ได้ร้อยละ 88.00

จันทิมา รุ่งเรือง (2563, หน้า 55) ได้ทำการวิจัย เรื่อง โมเดลเชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลโรงเรียนเอกชนในยุคดิจิทัล ผลการศึกษาระดับปัจจัยพบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามีค่าใกล้เคียงกัน ประเด็นที่มีค่าต่ำสุด คือ 1) ผู้บริหารส่งเสริมให้มีการจัดห้องเรียนเสมือนจริง (virtual classroom) 2) ผู้บริหารจัดหาโปรแกรมสำเร็จรูปที่มีเนื้อหาตรงตามหลักสูตรให้บุคลากรได้ใช้ในการเรียนการสอน และ 3) ผู้บริหารส่งเสริมให้บุคลากรใช้สมาร์ทโฟน (smart phone) ในการจัดการเรียนการสอน ตามลำดับ ดังนั้นเพื่อให้เกิดประสิทธิผลในการจัดการศึกษา ผู้บริหารจึงควรทำสิ่งต่อไปนี้ 1) จัดทำห้องเรียนเสมือนจริง (virtual classroom) ให้ครูและนักเรียนได้ใช้ 2) จัดหาโปรแกรมสำเร็จรูปที่มีเนื้อหาตรงตามหลักสูตรให้ครู เพื่อการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ และ 3) สนับสนุนการจัดการเรียนโดยใช้สมาร์ทโฟน เช่นการใช้ Google Classroom 1.2 ผลการวิเคราะห์โมเดลเชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลโรงเรียนเอกชนในยุคดิจิทัลพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงกับประสิทธิผลโรงเรียนเอกชน มี 3 ปัจจัย คือ 1) ภาวะผู้นำยุคดิจิทัล ผู้บริหารต้องมีวิสัยทัศน์ในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารจัดการ สนับสนุนให้ครูและนักเรียนใช้เทคโนโลยี ในการจัดการเรียนการสอน ต้องเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง คือ พร้อมเสมอในการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในองค์กรและที่สำคัญคือ ทำอย่างไรให้เกิดการสร้างนวัตกรรมในองค์กรอย่างหลากหลาย ดังนั้นนอกจากจะต้องมีภาวะผู้นำดิจิทัลดังกล่าวแล้ว หากต้องการบริหารโรงเรียนเอกชนให้มีประสิทธิผล ผู้บริหารจำเป็นจะต้องนำทักษะด้านอื่น ๆ มาพัฒนาร่วมด้วยดังนี้ 1.1) เป็นผู้ที่มีคุณธรรม 1.2) ใช้หลักนิติธรรมในการบริหารงาน 1.3) มีความโปร่งใส 1.4) บริหารงานอย่างคุ้มค่า 1.5) มีความรับผิดชอบ และ 1.6) ใช้หลักการมีส่วนร่วม 2) การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ผู้บริหารจะต้องสนับสนุนและส่งเสริมการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ดังนี้ 2.1) การใช้สื่อทางเทคโนโลยีอย่างหลากหลายในการสื่อสาร 2.2) การสื่อสารต้องเป็นการสื่อสารเชิงบวกและ 2.3) การสื่อสารต้องทำอย่างสม่ำเสมออย่างชัดเจนเข้าใจง่ายถูกต้องและครบถ้วน

และ 3) การทำงานเป็นทีม ผู้บริหารควรส่งเสริมให้เกิดระบบการทำงานเป็นทีม ในสถานศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม ดังนี้ 3.1) สถานศึกษาต้องมีเป้าหมายของการทำงาน 3.2) ต้องให้ความไว้วางใจซึ่งกันและกัน 3.3) ให้การยอมรับ และ 3.4) ให้เกียรติกันในการทำงานมีความเคารพในบทบาทหน้าที่ของผู้อื่น นอกจากนี้การทำงานเป็นทีมจะประสบความสำเร็จ และทำให้เกิดประสิทธิผลต่อโรงเรียนต้องประกอบไปด้วยภาวะผู้นำที่ดี และการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลด้วย

สุนิสา ศรีสมภาร และโสภณ เพ็ชรพวง (2563, หน้า 19) ได้ทำการวิจัย ภาวะผู้นำที่ดีของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการโรงเรียนเอกชน อำเภอเมืองนครราชสีมา พบว่า ภาวะผู้นำที่ดีของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน อำเภอเมืองนครราชสีมา โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.82$, S.D. = 0.78) เมื่อพิจารณารายด้านเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากสูงสุดไปยังค่าเฉลี่ย ต่ำสุด ได้แก่ การประชาสัมพันธ์ด้วยสื่อดิจิทัล ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = 0.80) การปรับตัวในการทำงานยุคดิจิทัล ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = 0.83) กลยุทธ์การบริหารสื่อดิจิทัล ($\bar{X} = 3.82$, S.D. = 0.79) การรับรู้ทางวัฒนธรรมดิจิทัล ($\bar{X} = 3.81$, S.D. = 0.87) การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ($\bar{X} = 3.77$, S.D. = 0.83) และการสื่อสารดิจิทัล ($\bar{X} = 3.76$, S.D. = 0.76) ตามลำดับ ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้ 1. ข้อเสนอแนะระดับนโยบายสำหรับหน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลโรงเรียนเอกชน เพื่อพัฒนาภาวะผู้นำที่ดีของผู้บริหารสถานศึกษาและส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานด้านวิชาการของโรงเรียนเอกชนให้มีประสิทธิผลและเกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ดังนี้ 1.1 ควรมีการส่งเสริมสนับสนุนผู้บริหารสถานศึกษาให้มีการพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ที่จะขับเคลื่อน ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล กำหนดแนวทางการดำเนินงานที่ชัดเจนและสามารถเข้าถึงข้อมูลใหม่ ๆ ได้อย่างสม่ำเสมอ 1.2 ควรส่งเสริมผู้บริหารสถานศึกษาในการนำเทคโนโลยีมาใช้อำนวยความสะดวกหรือเสริมสร้างแนวความคิดให้ผู้บริหารมีจินตนาการที่ดี ในการพัฒนาองค์กรสู่ความสำเร็จ และสามารถพัฒนา องค์การให้ทันสมัยอยู่เสมอ 1.3 ควรส่งเสริมผู้บริหารสถานศึกษาให้มีการติดต่อสื่อสารผ่านสื่อดิจิทัล โดยการนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ ในการสื่อสารเพื่อให้่ายต่อการรับข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็วและสามารถเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ สู่ชุมชนได้เป็นอย่างดี 2. ข้อเสนอแนะระดับปฏิบัติสำหรับโรงเรียนเอกชนเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการบริหารงานวิชาการ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ ดังนี้ 2.1 ผู้บริหารสถานศึกษาควรพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ที่มีทั้งแหล่งเรียนรู้

ภายในและภายนอกโรงเรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างเต็มที่ทุกเวลา

2.2 ผู้บริหารสถานศึกษาควรพัฒนาและส่งเสริมการใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาสามารถนำสื่อต่าง ๆ ที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกสนใจในการเรียนมากยิ่งขึ้น และยังช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว

2.3 ผู้บริหารสถานศึกษาควรดำเนินการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียน ในศตวรรษที่ 21 ให้ผู้เรียนก้าวทันยุคแห่งการเปลี่ยนแปลงส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่นำสื่อเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพ 1. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน อำเภอเมืองนครราชสีมา โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยสูงสุดไปยังค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ การประชาสัมพันธ์ด้วยสื่อดิจิทัล การปรับตัวในการทำงานยุคดิจิทัล กลยุทธ์การบริหารสื่อดิจิทัล การรับรู้ทางวัฒนธรรมดิจิทัล การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล และการสื่อสารดิจิทัล ผลวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากภาวะผู้นำดิจิทัลเป็นพฤติกรรมและกระบวนการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลที่ช่วยนำพาองค์กรไปสู่ผลสำเร็จ รู้จักนำข้อดีของเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารงาน และใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนให้เกิดประโยชน์สูงสุด และที่สำคัญสอนให้ผู้เรียน รู้จักใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีในการหาความรู้ต่าง ๆ ได้ตลอดเวลา จึงส่งผลให้ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียนเอกชน อำเภอเมืองนครราชสีมา โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

กฤษฎาพร ชาพิศร, วลัยพรรณ อ้วนนาแวง, และจิตติยาภรณ์ เชาววรากุล (2566, หน้า 118 – 120) ได้ทำการวิจัย ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนเอกชนเขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร พบว่า 1. การศึกษาข้อมูลภาวะผู้นำ ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนเอกชนเขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร จากการหาค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนเอกชนเขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็น รายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล การสื่อสารด้านดิจิทัล การรู้ด้านดิจิทัล การมีวิสัยทัศน์ด้านดิจิทัล การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ด้านดิจิทัล และการปฏิบัติงานอย่างมืออาชีพ ตามลำดับ 2. การทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนเอกชนเขต บางพลัด กรุงเทพมหานคร จำแนกตามลักษณะประชากรศาสตร์โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ t – test และ One Way ANOVA

(F – Test) เพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างของตัวแปรโดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ปรากฏผลการทดสอบสมมติฐาน ดังนี้ สมมติฐานที่ 1 ครูในโรงเรียนเอกชนเขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร ที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาแตกต่างกัน เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย สมมติฐานที่ 2 ครูในโรงเรียนเอกชนเขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อ ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาไม่แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย สมมติฐานที่ 3 ครูในโรงเรียนเอกชนเขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร ที่วุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ไม่แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย สมมติฐานที่ 4 ครูในโรงเรียนเอกชนเขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร ที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาไม่แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย

พรมมา จันทรโคตร, วลัยนิภา ฉลากบาง, และวันเพ็ญ นันทะศรี (2566, หน้า 170) ได้ทำการวิจัยเรื่อง องค์ประกอบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ ซึ่งได้จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีของนักวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการสังเคราะห์เนื้อหาจากเอกสารสู่ตารางสังเคราะห์องค์ประกอบ โดยแสดงในรูปความถี่ ตั้งแต่ 6 ขึ้นไป ซึ่งเท่ากับหรือมากกว่าร้อยละ 50 ของความถี่ทั้งหมดมาเป็น องค์ประกอบ ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ พบว่ามี 5 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) ด้านวิสัยทัศน์ดิจิทัล ความถี่ 11 คิดเป็นร้อยละ 91.66 2) ด้านความรู้ดิจิทัล ความถี่ 10 คิดเป็นร้อยละ 83.33 3) ด้านความเป็นมืออาชีพดิจิทัล ความถี่ 8 คิดเป็นร้อยละ 66.66 4) ด้านทักษะเทคโนโลยี และการสื่อสารดิจิทัล ความถี่ 8 คิดเป็นร้อยละ 66.66 และ 5) ด้านการบริหารจัดการดิจิทัล ความถี่ 7 คิดเป็นร้อยละ 58.33 และจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ จำนวน 5 คน พบว่า มีความเห็นสอดคล้องกับองค์ประกอบภาวะผู้นำดิจิทัลทั้ง 5 องค์ประกอบ

พิมพิลา อำนาจ (2566, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี พบว่า 1. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก 2. ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ

ในโรงเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก 3. ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตาม สถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยรวมพบว่า ไม่แตกต่างกัน 4. ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน จำแนกตามสถานภาพ การดำรงตำแหน่ง ขนาดโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยรวม พบว่า ไม่แตกต่างกัน 5. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาและประสิทธิผลการบริหารงาน วิชาการในโรงเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง 6. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสามารถพยากรณ์ประสิทธิผล การบริหารงานวิชาการในโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีจำนวน 4 ด้าน คือ ด้านการสร้างเครือข่ายดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ (X_5) ด้านการสื่อสารดิจิทัล (X_2) ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล (X_4) และด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล (X_1) โดยมีอำนาจพยากรณ์ ร้อยละ 59.80 7. การวิจัยในครั้งนี้ได้นำเสนอแนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สถานศึกษา จำนวน 4 ด้าน คือ 1) ด้านการสร้างเครือข่ายดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ 2) ด้าน การสื่อสารดิจิทัล 3) ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล และ 4) ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนไว้ด้วย

วรารมณ์ พวงสำเภา (2566, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า บทความนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานคร และ 2) เพื่อเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามวุฒิการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และขนาดสถานศึกษารูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงสำรวจใช้แนวคิดเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาเป็นกรอบการวิจัย พื้นที่วิจัย คือ โรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานครกลุ่มตัวอย่างคือ ครู โรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 357 คน ใช้วิธีคัดเลือกแบบวิธีสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ ผลการวิจัยพบว่า 1. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพ

ตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก 2. ครูที่มีวุฒิ การศึกษาและประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำดิจิทัล ของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน 3. ครูที่อยู่ในขนาดสถานศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพ ตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานครโดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ไอรดา นรสาร (2566, หน้า 11) ได้ทำการวิจัยเรื่องการวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษา เปรียบเทียบ หาความสัมพันธ์ หาอำนาจพยากรณ์และหา แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพของโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ใน การวิจัย คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ประจำปีการศึกษา 2565 จำนวน 348 คน โดยใช้ การสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi – Stage Random Sampling) จำแนกเป็น ผู้บริหาร สถานศึกษา จำนวน 109 คน และครูผู้สอน จำนวน 239 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บ ข้อมูลเป็นแบบสอบถามประมาณค่า 2 ด้าน คือ ด้านที่ 1 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.951 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ ระหว่าง .598 – .903 ด้านที่ 2 ประสิทธิภาพของโรงเรียน มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .966 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .460–.843 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานโดยใช้การวิเคราะห์ t – test, One – Way ANOVA, ค่าสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson’s Product–Moment Correlation Coefficient) และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแต่ละขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) ผลการวิจัยพบว่า 1. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารและประสิทธิภาพ ของโรงเรียน ตามความ คิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน อยู่ในระดับมาก 2. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารและประสิทธิภาพของโรงเรียน ตามความ คิดเห็นของ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง พบว่า โดยรวม มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำแนกตามขนาด โรงเรียนพบว่า โดยรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน พบว่า โดยรวมไม่แตกต่างกัน 3. ภาวะผู้นำดิจิทัล

ของผู้บริหารและประสิทธิผลของโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน มีความสัมพันธ์กันทางบวก อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01

4. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร มีจำนวน 2 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ ประสิทธิภาพของโรงเรียน ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ด้านทักษะเทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหาร (X_1) ด้านการใช้เทคโนโลยีในการวัดผลและประเมินผล (X_3) โดยมีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในโรงเรียน ร้อยละ 41.40 และมีความ

คลาดเคลื่อนมาตรฐานของพยากรณ์ เท่ากับ ± 56874 5. แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารและประสิทธิผลของ โรงเรียน ทั้ง 2 ด้าน ประกอบด้วย ด้านทักษะเทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหาร และด้านการใช้เทคโนโลยีในการวัดผลและประเมินผล

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน

ทวีศักดิ์ อ่ำลา (2551, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบ 1) รูปแบบการบริหารโรงเรียนเอกชนที่เป็นนิติบุคคลในปัจจุบัน 2) รูปแบบการบริหารโรงเรียนเอกชนที่เป็นนิติบุคคลที่ควรจะเป็น 3) ผลการตรวจสอบรูปแบบการบริหาร โรงเรียนเอกชนที่เป็นนิติบุคคลที่เหมาะสม วิธีดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ 1. การศึกษารูปแบบการบริหารโรงเรียนเอกชนนิติบุคคลในปัจจุบัน 2. การศึกษารูปแบบการบริหารโรงเรียนเอกชนนิติบุคคลที่ควรจะเป็น 3. การตรวจสอบรูปแบบการบริหารโรงเรียนเอกชนนิติบุคคลที่เหมาะสม โดยได้ศึกษาเอกสารข้อมูลที่เกี่ยวข้องและสัมภาษณ์ผู้บริหาร โรงเรียน 17 คน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน 69 คน คณะกรรมการสถานศึกษา 18 คน ครูในโรงเรียนเอกชนทุกประเภท 20 คน รวม 124 คน วิเคราะห์และสังเคราะห์เป็นรูปแบบการบริหารโรงเรียนเอกชนนิติบุคคลในปัจจุบันได้ 7 รูปแบบ พร้อมทั้งรูปแบบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และรูปแบบที่สรุปจากโรงเรียนนิติบุคคลของรัฐ รวมเป็น 9 รูปแบบ นำรูปแบบทั้ง 9 รูปแบบ ไปสอบถามผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเอกชน จำนวน 29 ท่าน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ Mospasameic ได้รูปแบบที่ควรจะเป็นและใช้ในโรงเรียนเอกชนคือรูปแบบที่ 8 ผู้วิจัยนำรูปแบบที่เหมาะสมนี้ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 9 คนพิจารณาถึงความเหมาะสมในการนำไปใช้และพัฒนาปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น โดยวิธีการอ้างอิงผู้ทรงคุณวุฒิ (Comoiseur.hip) เครื่องมือที่ใช้คือแบบวิเคราะห์เอกสาร แบบสัมภาษณ์ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ค่ามัธยฐานและวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของแต่ละกลุ่มผู้เชี่ยวชาญและรูปแบบการบริหารทั้ง 9 รูปแบบด้วย Willcoxin Mann – Whitney U Test ผลการวิจัยพบว่า 1. รูปแบบของการ

บริหารโรงเรียนเอกชนที่เป็นนิติบุคคลในปัจจุบัน มี 7 รูปแบบ 2. รูปแบบของการบริหารโรงเรียนเอกชนที่ควรจะเป็น คือ รูปแบบที่ 8 ซึ่งมีคณะกรรมการบริหารโรงเรียนเป็นหลัก มีผู้อำนวยการและผู้จัดการรับผิดชอบงานแยกจากกัน 3. รูปแบบที่เหมาะสมกับการบริหารโรงเรียนเอกชนที่เป็นนิติบุคคล คือรูปแบบที่ 8 ซึ่งมีความเหมาะสม ถูกต้อง เป็นไปได้ และสามารถนำไปปรับใช้กับโรงเรียนเอกชนนิติบุคคล

สุนทรีกร วรรณรส (2561, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียนเอกชนที่เปิดสอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดอุดรธานี การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียนเอกชนที่เปิดสอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดอุดรธานี 2) การเปรียบเทียบ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ 4) ศึกษาอำนาจพยากรณ์ 5) หาแนวทางพัฒนาปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียนเอกชนที่เปิดสอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดอุดรธานี 1) พฤติกรรมการบริหารของผู้นำ ควรกำหนดเป้าหมายและแนวทางของการพัฒนาประสิทธิผลในด้านต่าง ๆ ของโรงเรียนไว้อย่างชัดเจน ส่งเสริมให้มีการอบรมเชิงปฏิบัติการ 2) ปัจจัยบรรยากาศ ควรมีความเป็นผู้นำทางวิชาการ ส่งเสริมให้ครูมีการพัฒนานวัตกรรมและนำไปใช้ในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและพัฒนาศักยภาพของนักเรียน ผู้บริหารโรงเรียนและ 3) ปัจจัยคุณภาพชีวิต ควรมีการส่งเสริมสนับสนุนการอบรมเพื่อพัฒนางานตนเองอย่างสม่ำเสมอการพัฒนาวิชาชีพด้วยการฝึกอบรม ยกย่องบุคลากรที่มีผลงานดีเด่นเป็นที่ประจักษ์ 4) พฤติกรรมการสอนของครู ควรส่งเสริมให้ครูได้รับการพัฒนาเพื่อนำมาพัฒนาผู้เรียนด้วยทักษะการคิดวิเคราะห์และเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ นวัตกรรมที่หลากหลาย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูผู้สอน ปีการศึกษา 2560 จำนวน 341 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียนเอกชนที่เปิดสอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดอุดรธานี สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F – test) ชนิด One – Way ANOVA การวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation) และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยวิธีวิเคราะห์ Stepwise ผลการวิจัย พบว่า 1. ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียนเอกชน ที่เปิดสอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัด

อุดรธานี อยู่ในระดับมาก 2. การเปรียบเทียบ ตามสภาพการดำรงตำแหน่งที่ปฏิบัติงาน ในโรงเรียนที่เปิดสอนในระดับที่ต่างกัน ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน โดย ภาพรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3. ความสัมพันธ์ มีความสัมพันธ์กันในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4. อำนาจพยากรณ์ ได้แก่ พฤติกรรม การบริหารของผู้นำ ปัจจัยบรรยากาศของโรงเรียน ปัจจัยคุณภาพชีวิต ในการทำงาน พฤติกรรมการสอนของครู 5. แนวทางพัฒนาปัจจัยทางการบริหารโรงเรียน เอกชน มีจำนวน 4 ปัจจัย ที่ต้องได้รับการพัฒนาประกอบด้วย 5.1 พฤติกรรมการบริหาร ของผู้นำ ควรกำหนดเป้าหมายและแนวทางของการพัฒนาประสิทธิผลในด้านต่าง ๆ ของ โรงเรียนไว้อย่างชัดเจน ส่งเสริมให้มีการอบรมเชิงปฏิบัติการ 5.2 ปัจจัยบรรยากาศ ควรมีความเป็นผู้นำทางวิชาการ ส่งเสริมให้ครูมีการพัฒนานวัตกรรมและนำไปใช้ใน ชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและพัฒนาศักยภาพของนักเรียน

นาซีซะห์ ลาเตะ (2564) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การค้นคว้าอิสระครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดนครราชสีมา 2) เพื่อเปรียบเทียบการบริหารงาน ของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดนครราชสีมา และ 3) เพื่อประมวลข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดนครราชสีมา กลุ่มตัวอย่างคือ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการ ค้นคว้าอิสระ คือ ผู้บริหารโรงเรียนและครู จำนวน 273 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวม ข้อมูลคือแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ข้อมูลคือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าทดสอบที และค่าทดสอบเอฟ ผล การค้นคว้าอิสระพบว่า 1. ระดับการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดนครราชสีมาภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก 2. ผลเปรียบเทียบการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษา เอกชนจังหวัดนครราชสีมา เพศ อายุ ประสบการณ์ในการทำงาน ตำแหน่งและขนาดของ สถานศึกษาไม่แตกต่างกัน 3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียน เอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดนครราชสีมา ได้แก่ 1) ด้านการบริหารด้าน การจัดการ ผู้บริหารควรมีการประชุมด้านการบริหารและการจัดการทุกครั้งเพื่อวางแผน ทรัพยากรที่มีให้เกิดประสิทธิภาพมากที่สุด ผู้บริหารควรมีการพัฒนาผู้เรียน ครู บุคลากร ทางการศึกษาเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรมตามลักษณะอันพึงประสงค์และดำรงชีวิต

ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 2) ด้านการบริหารด้านการวางแผน ผู้บริหารควรมีการพัฒนาระบบการบริหารจัดการให้เป็นสถานศึกษาที่มีความทันสมัยต่อสถานการณ์การเปลี่ยนแปลง ผู้บริหารควรมีการพัฒนาองค์กรอย่างต่อเนื่องและต้องมีการกำหนดเป้าหมายและวางแผนระยะสั้น ระยะกลางและระยะยาวที่ชัดเจน 3) ด้านการบริหารด้านวิชาการ ผู้บริหารควรมีการพัฒนากระบวนการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อยกระดับคุณภาพการเรียนรู้รวมถึงการเพิ่มประสิทธิภาพทางการเรียน ผู้บริหารควรมีการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ทันต่อเหตุการณ์ตามระดับมาตรฐานสากล 4) ด้านการบริหารด้านงบประมาณ ผู้บริหารควรมีการศึกษาวิเคราะห์การจัดและการพัฒนาการศึกษาในการจัดสรรงบประมาณของสถานศึกษาตามกรอบทิศทางของพื้นที่การศึกษาและความต้องการของสถานศึกษา ผู้บริหารควรมีการวางแผนงบประมาณทางการเงินเพื่อบรรลุพันธกิจของสถานศึกษาให้เป็นไปในทิศทางที่วางไว้ 5) ด้านการบริหารด้านบุคคล ผู้บริหารควรมีประเมินผลการปฏิบัติงานของครูและบุคลากรอย่างเป็นระบบและสม่ำเสมอ ผู้บริหารควรมีการแต่งตั้งครูและบุคลากรในการปฏิบัติงานให้เหมาะสมตามความรู้ ความถนัด และความสามารถ

กันตชาติ กุณนอก (2565, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษา เปรียบเทียบหาความสัมพันธ์หาอำนาจพยากรณ์ และหาแนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน 91 คน และครูผู้สอน 251 คน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 342 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยเปิดตารางกำหนดขนาดของ Krejcie and Morgan และใช้วิธีสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi – Stage Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ประกอบด้วย แบบสอบถามภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน มีค่าอำนาจจำแนก .492 – .843 มีค่าความเชื่อมั่น ทั้งฉบับเท่ากับ .977 และแบบสอบถามประสิทธิผลของโรงเรียน มีค่าอำนาจจำแนก .516–.773 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .965 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบ t – test ชนิด Independent Samples การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way

ANOVA) การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson's Product – Moment Correlation Coefficient) และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแต่ละขั้นตอน ผลการวิจัยพบว่า 1. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก 2. ประสิทธิภาพของโรงเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก 3. ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่งขนาดของโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ที่แตกต่างกันโดยรวม พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4. ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลของโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดของโรงเรียนและประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่แตกต่างกันโดยรวม พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 5. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลของโรงเรียนมีความสัมพันธ์กันในทางบวก อยู่ในระดับปานกลาง ($r_{xy}=.629$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 6. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 3 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ด้านการสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีในการวัดและประเมินผล ด้านการสนับสนุนการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และด้านจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล โดยมีอำนาจพยากรณ์ ร้อยละ 58.60 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ ± 0.27376 7. แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 เสนอแนะไว้ 3 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านการสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีในการวัดและประเมินผลควรใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการรวบรวมข้อมูลเพื่อการวัดผลนักเรียน 2) ด้านการสนับสนุนการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ใช้เพื่อปรับปรุงการสอน เผยแพร่แนวทางการสอนที่ดีและผู้บริหารคอยอำนวยความสะดวกและ 3) ด้านจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ควรมีการสร้างความตระหนักและกำหนดนโยบายที่เกี่ยวข้องกับจรรยาบรรณของการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

โรจนศักดิ์ อินทนน (2564, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำของผู้บริหารในยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาเปรียบเทียบ ศึกษาความสัมพันธ์ศึกษาอำนาจพยากรณ์ และหาแนวทางการพัฒนา

ภาวะผู้นำของผู้บริหารในยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร
สถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดของโรงเรียน
และประสบการณ์ในการปฏิบัติงานกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 348 คน จำแนกเป็นผู้บริหาร
สถานศึกษา จำนวน 100 คนครูผู้สอนจำนวน 248 คน จาก 45 โรงเรียน สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง
ของเครจซี่และมอร์แกนและสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) เครื่องมือ
ที่ใช้ ได้แก่ แบบสอบถามภาวะผู้นำของผู้บริหารในยุคดิจิทัล มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง
0.694 – 0.870 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.981 และแบบสอบถามประสิทธิผลการ
บริหารงานโรงเรียน มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.628 – 0.805 มีค่าความเชื่อมั่น
เท่ากับ 0.975 และแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ
ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบค่าที (Independent Samples t – test)
การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson's Product) ผลการวิจัยพบว่า 1. ภาวะผู้นำของผู้บริหาร
ในยุคดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับมาก 2. ประสิทธิผลการบริหารงานโรงเรียน โดยรวม
อยู่ในระดับมาก 3. ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำของผู้บริหารในยุคดิจิทัล จำแนกตาม
สถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดของโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน
ที่แตกต่างกัน พบว่า โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4. ผลการ
เปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารงานโรงเรียน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง
ขนาดของโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน พบว่า โดยรวม
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 5. ภาวะผู้นำของผู้บริหารในยุคดิจิทัล
กับประสิทธิผลการบริหารงานโรงเรียน โดยรวม พบว่า มีความสัมพันธ์กันทางบวก
อยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
.745 6. ภาวะผู้นำของผู้บริหารในยุคดิจิทัล จำนวน 2 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์
ประสิทธิผลการบริหารงานโรงเรียน ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่
ด้านการทำงานเป็นทีมและความร่วมมือ และด้านความคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรม
โดยมีอำนาจพยากรณ์ ร้อยละ 61.90 7. แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหาร
ในยุคดิจิทัล ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานโรงเรียน เสนอแนะไว้ 2 ด้าน
ประกอบด้วย 1) ด้านการทำงานเป็นทีมและความร่วมมือ และ 2) ด้านความคิด
สร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรม

พระมหาทรงพล พลธโร (2566, หน้า 205) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียนกุศล ของวัดในพระพุทธศาสนา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เขต 3 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน พบว่าผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้อำนวยการโรงเรียนและครูผู้สอนที่ส่งผลต่อ ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียนการกุศลของวัดในพระพุทธศาสนา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เขต 3 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

2. งานวิจัยในต่างประเทศ

2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร

Mike Ribble (2009, Abstract) ได้ทำการวิจัย เรื่องความเป็นพลเมืองดิจิทัลในโรงเรียนในแต่ละวันโลกกำลังกลายเป็นดิจิทัลมากขึ้น / นักเรียนของคุณเริ่มใช้อุปกรณ์เทคโนโลยีมากขึ้นเรื่อย ๆ ทั้งที่บ้านและในห้องเรียน แต่พวกเขาพร้อมจะเป็นพลเมืองดิจิทัลที่ดีแล้วหรือยัง เช่นเดียวกับที่คุณสอนนักเรียนเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ของสังคม คุณจำเป็นต้องสอนพวกเขาเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ของโลกดิจิทัล และวิธีที่จะปลอดภัย และรับผิดชอบต่อเทคโนโลยี Mike Ribble แสดงให้คุณเห็นว่าความเป็นพลเมืองดิจิทัลในโรงเรียนฉบับที่สองเป็นอย่างไร แนะนำองค์ประกอบทั้ง 9 ประการของการเป็นพลเมืองดิจิทัล แต่ละองค์ประกอบได้รับการกำหนด อธิบาย และติดตามด้วยตัวอย่างการใช้งานที่เหมาะสมและไม่เหมาะสม Ribble ยังสร้างความตระหนักรู้ถึงปัญหาต่าง ๆ ในแต่ละองค์ประกอบ และยังให้คำสำคัญและทรัพยากรของเว็บไซต์อีกด้วย องค์ประกอบเหล่านี้เป็นกรอบการทำงานสำหรับส่วนที่เหลือของหนังสือ องค์ประกอบ 9 ประการของความเป็นพลเมืองดิจิทัลได้รับการระบุหลังจากการประเมินบทความ หนังสือ และการออกอากาศข่าวหลายร้อยรายการที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยี การใช้ในทางที่ผิด และการละเมิด องค์ประกอบทั้ง 9 นี้มุ่งเน้นไปที่ปัญหาในปัจจุบัน แม้ว่าจะมีความยืดหยุ่นเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีในอนาคตอันใกล้ก็ตาม องค์ประกอบต่าง ๆ เป็นกรอบการทำงานสำหรับการทำความเข้าใจประเด็นด้านเทคโนโลยีที่มีความสำคัญต่อนักการศึกษา ควรใช้เพื่อระบุความต้องการในปัจจุบันในโปรแกรมเทคโนโลยีของโรงเรียนหรือเขตการศึกษา ตลอดจนประเด็นปัญหาใหม่ ๆ ที่อาจมีความสำคัญมากขึ้นในปีต่อ ๆ ไป

Grey – Bowen (2010, Abstract) ได้ทำการวิจัย ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียน ประถมศึกษาในเขตไมอามี ผลการวิจัย พบว่า 1) ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนประถมศึกษาในเขตไมอามี มีความเชี่ยวชาญในด้านการเพิ่มผลผลิตและการปฏิบัติวิชาชีพมากที่สุดจากมาตรฐานชาติด้านการใช้ เทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาของ (NETS – A) ทั้ง 6 ด้าน และมีความเชี่ยวชาญน้อยที่สุดในด้านการวัดผลและการประเมินผล 2) ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนประถมศึกษาในเขตไมอามี มุ่งเน้นและให้ความสำคัญกับมาตรฐานชาติด้านการใช้เทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาของ (NETS – A) ในด้านภาวะผู้นำที่มีวิสัยทัศน์สูงที่สุด ความสำคัญรองลงมา ได้แก่ ด้านประเด็นทางสังคม กฎหมายและจริยธรรม และด้านการรายงานความสามารถของตนเองของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียน 3) ระดับความสามารถด้านภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนที่จบการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาในหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ 4) ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนที่จบการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีที่แตกต่างกันให้ความสำคัญกับเทคโนโลยีทางการศึกษาอยู่ในระดับที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และ 5) ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนมีความต้องการพัฒนาวิชาชีพ ตามมาตรฐานชาติด้านการใช้เทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาของ (NETS – A) ด้านภาวะผู้นำที่มีวิสัยทัศน์มากที่สุด จากทั้ง 6 ด้าน

Fisher (2013, Abstract) ได้ทำการวิจัย ผู้บริหารสถานศึกษา ในศตวรรษที่ 21 การศึกษาความสัมพันธ์ของภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีกับการบูรณาการเทคโนโลยีในโรงเรียนที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในรัฐเท็กซัส ผลการวิจัย พบว่า การรับรู้ของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนกับความสามารถของครูในการบูรณาการเทคโนโลยี และการพัฒนาวิชาชีพทางด้านเทคโนโลยี นอกจากนี้ยังพบว่า ความเชี่ยวชาญทางด้านเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษานั้นมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับ ความสามารถของครูในการบูรณาการเทคโนโลยีและการพัฒนาวิชาชีพทางด้านเทคโนโลยี

Lin Zhong (2016, Abstract) ได้ศึกษาประสิทธิภาพของความเป็นผู้นำดิจิทัลของโรงเรียนประถมศึกษาในมิสซิสซิปปี การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบภาวะผู้นำดิจิทัล เพื่อช่วยในการปรับปรุงการสื่อสารและการทำงานร่วมกันในโรงเรียนประถมได้อย่างไร ผลการวิจัยพบว่า การสนับสนุนการสื่อสารของครูและความร่วมมือเกี่ยวกับการประชุมอย่างเป็นทางการ, การฝึกอบรม, โซเชียลมีเดีย, เว็บไซต์, การเรียนรู้

ออนไลน์, การสอนแบบดิจิทัล, การพัฒนาวิชาชีพเฉพาะบุคคล การสร้างหลักการมี
ประสิทธิภาพในการสนับสนุน การพัฒนาวิชาชีพและการเป็นพลเมืองดิจิทัล

Raamani Thannimalai and Arumugam Raman (2017, pp. 119 – 131) ได้ทำการวิจัย ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากับการบูรณาการเทคโนโลยีใน ห้องเรียนของครูในศตวรรษที่ 21 ผลการวิจัย พบว่า ระดับภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีตามมาตรฐานชาติด้าน การใช้เทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาของ (NETS – A) จำนวน 5 ด้าน อยู่ในระดับสูง และพบว่า ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์ที่สำคัญกับการบูรณาการเทคโนโลยี ในการจัดการเรียนการสอนของครู

Munriah Khalis AlAjmi (2022, pp. 2 – 3) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ผลกระทบความเป็นผู้นำด้านดิจิทัลที่มีผลต่อเทคโนโลยีของครู การบูรณาการระหว่าง การระบาดใหญ่ของ COVID-19 ในคูเวต การศึกษานี้วิเคราะห์ผลกระทบของผู้นำดิจิทัล ต่อการบูรณาการเทคโนโลยีของครูในคูเวตช่วงโควิด-19 โดยศึกษาบทบาทผู้นำดิจิทัล ลักษณะผู้นำ ความท้าทายและปัจจัยที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการวิเคราะห์ผลลัพธ์จากการใช้เทคโนโลยีของครูและผู้นำ เพื่อตอบคำถามเกี่ยวกับการปฏิบัติของผู้นำ การบูรณาการเทคโนโลยีของครู และผลกระทบของผู้นำต่อการบูรณาการดังกล่าว การวิจัยพบว่าผู้นำดิจิทัลส่งผลต่อการใช้เทคโนโลยีของครูอย่างมีนัยสำคัญ การบูรณาการเทคโนโลยีเพิ่มการเป็นผู้นำดิจิทัล อย่างไรก็ตามยังพบอุปสรรคด้านทรัพยากร การฝึกอบรม และ นโยบาย การระบาดของโควิด-19 เร่งการใช้เทคโนโลยีทางการศึกษา และบทบาทของ ผู้นำโรงเรียนและผู้กำหนดนโยบายมีความสำคัญต่อความสำเร็จในการนำเทคโนโลยีมาใช้ ในโรงเรียน

Rais Hidayat, and Yuyun Elizabeth Patras (2024, p. 34) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ผู้นำของโรงเรียนในอินโดนีเซียสัมภาษณ์เชิงยุทธศาสตร์ที่จำเป็น บทความ กล่าวถึง ความสำคัญและอุปสรรคของผู้นำดิจิทัล ความสำคัญของผู้นำดิจิทัลในโรงเรียน การขาดความรู้ ความเข้าใจเทคโนโลยีและทรัพยากรเป็นอุปสรรคสำคัญ แม้มีความพยายามพัฒนาจากนโยบายต่าง ๆ แต่ก็ยังพบปัญหาการต่อต้านการเปลี่ยนแปลง คุณลักษณะของผู้นำดิจิทัลที่ประสบความสำเร็จ งานวิจัยศึกษาคุณลักษณะของผู้นำดิจิทัล ของผู้อำนวยการโรงเรียนในอินโดนีเซียโดยใช้แบบจำลอง Rasch พบว่าผู้นำดิจิทัล จำเป็นต้องมีความรู้ ทักษะ และวิสัยทัศน์ในการนำโรงเรียนในยุคดิจิทัลให้ประสบ

ความสำเร็จรวมถึงการยอมรับ การปรับตัว และการพัฒนาวัฒนธรรมดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ประสิทธิผล นวัตกรรมและความพึงพอใจของผู้เรียนและเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขัน วิธีการวิจัยและผลการศึกษางานวิจัยศึกษาความเป็นผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนในอินโดนีเซียใช้แบบสอบถาม 12 ข้อ วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยแบบจำลอง Rasch และเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก ผลการวิจัยพบว่า ครูตอบแบบสอบถามเห็นด้วยกับข้อความเกี่ยวกับความเป็นผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนและเครื่องมือวัดมีความน่าเชื่อถือสูงผลการวิเคราะห์คุณภาพแบบสอบถาม PDL การวิจัย PDL มีคุณภาพสูง ค่า INFIT MNSQ และ OUTFIT MNSQ ใกล้เคียง 1 ค่า INFIT ZSTD และ OUTFIT ZSTD ใกล้เคียง 0 การจัดกลุ่มสมบูรณ์ คุณภาพรายการดี มีรายการเดียวที่มี INFIT MNSQ มากกว่า 1.35 ความแปรปรวน 60.5% เกินมาตรฐาน การให้คะแนนถูกต้อง รายการยากสุดคือ “ข่าวกรองการแข่งขันดิจิทัล” “การสื่อสารดิจิทัล” และ “ความยืดหยุ่นทางดิจิทัล” สรุปผลการวิจัยความเป็นผู้นำดิจิทัลงานวิจัยศึกษาความเป็นผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนในอินโดนีเซีย ใช้แบบสอบถาม 12 ข้อวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วย Rasch Model และเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกผลการวิจัยพบว่า ครูตอบแบบสอบถามเห็นด้วยกับข้อความเกี่ยวกับความเป็นผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนและเครื่องมือวัดมีความน่าเชื่อถือสูง

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน

Klein Joseph (2012, Abstract) ได้ทำการวิจัย สภาพปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษาและโรงเรียนมัธยมศึกษาในประเทศอังกฤษ การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา และโรงเรียนมัธยมศึกษาในประเทศอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างคือ ครูผู้สอนจำนวน 200 คน ปี ค.ศ. 2012 การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างแบบการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการหาค่าสหสัมพันธ์แบบพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการที่พบบ่อยส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการ ได้แก่ ด้านความโปร่งใสของผู้บริหารที่ไม่สามารถตรวจสอบจากบุคคลภายนอกได้ และความขัดแย้งของบุคลากรในโรงเรียนย่อมส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนทั้งสิ้น

Cevat Celep (2014, Abstract) ในโลกเทคโนโลยีปัจจุบัน การบูรณาการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) เข้ากับการศึกษากลายเป็นเรื่องสำคัญ อย่างไรก็ตาม

ก็ตาม หากไม่มีความพยายามอย่างแท้จริงของครู ครูเหมือนจะเป็นไปไม่ได้ที่จะบูรณาการเทคโนโลยีเข้ากับการฝึกปฏิบัติในชั้นเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ทักษะคิดเชิงบวกของครูต่อเทคโนโลยีการศึกษาถือเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการบูรณาการเทคโนโลยีเข้ากับการเรียนการสอน การวิจัยยังแสดงให้เห็นว่าความเป็นผู้นำทางเทคโนโลยีของครูใหญ่อาจมีความสัมพันธ์กับการบูรณาการเทคโนโลยีการศึกษาของครูเข้ากับการสอนในชั้นเรียน การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจผลกระทบของความเป็นผู้นำทางเทคโนโลยีของครูใหญ่ในระดับมัธยมศึกษาต่อทัศนคติของครูที่มีต่อเทคโนโลยีการศึกษา ข้อมูลเกี่ยวกับครูใหญ่ ความเป็นผู้นำด้านเทคโนโลยีถูกรวบรวมโดยใช้ “ระดับความเป็นผู้นำทางเทคโนโลยี” ที่พัฒนาโดย Sincar ในปี 2009 และข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติของครูที่มีต่อเทคโนโลยีการศึกษารวบรวมโดยใช้ “ระดับทัศนคติต่อเทคโนโลยีการศึกษา” ที่พัฒนาโดย Pala ในปี 2006 การวิเคราะห์ทางสถิติได้เปิดเผยว่าผู้บริหาร ความเป็นผู้นำทางเทคโนโลยีมีผลเพียงเล็กน้อยต่อทัศนคติเชิงบวกของครูต่อการใช้เทคโนโลยีการศึกษา และไม่มีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อทัศนคติเชิงลบ

Phongsakorn Adulpittayaporn (2019, Abstract) ได้ทำการศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กตามแนวคิดเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ผลการศึกษาพบว่า 1) สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กตามแนวคิดเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางและมากโดยด้านที่มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ การจัดการเรียนการสอน และการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ($PNI_{Modified} = 0.52$) รองลงมาคือ การพัฒนาหลักสูตร ($PNI_{Modified} = 0.49$) และการวัดผลประเมินผล ($PNI_{Modified} = 0.46$) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กตามแนวคิดเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน มีทั้งหมด 5 แนวทาง 17 แนวทางย่อย และ 41 วิธีดำเนินการ ประกอบด้วย 1) การจัดการเรียนการสอน และการพัฒนากระบวนการเรียนรู้มี 3 แนวทางย่อย และ 10 วิธีดำเนินการ 2) การพัฒนาหลักสูตร มี 2 แนวทางย่อยและ 4 วิธีดำเนินการ 3) การวัดผลประเมินผล มี 2 แนวทางย่อย และ 5 วิธีดำเนินการและ 5) การส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ และการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการ มี 8 แนวทางย่อย และ 17 วิธีดำเนินการ

จากการการศึกษางานเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ สรุปได้ว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้บริหาร

สถานศึกษาแสดงออกถึงการมีวิสัยทัศน์ด้านเทคโนโลยีดิจิทัลในการกำหนดทิศทางอย่างมีขั้นตอนเป็นระบบ สถานศึกษาจะประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ตั้งไว้นั้นขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษาและความร่วมมือของบุคลากร ความสามารถในการบริหารจัดการกับปัญหา ผู้บริหารมีความสามารถในการประยุกต์ใช้เครื่องมือดิจิทัลต่าง ๆ กับข้อมูลสารสนเทศในการประกอบการตัดสินใจวางแผนการดำเนินงานตามกรอบกลยุทธ์ที่ตั้งเป้าไว้ มีทักษะในการเลือกใช้โปรแกรมที่ช่วยในการบริหารจัดการการทำงานร่วมกันคน และสามารถนำข้อมูลมาประยุกต์ใช้และช่วยในการตัดสินใจได้ มีการพัฒนาองค์ความรู้ให้ทันต่อเหตุการณ์ สนับสนุนการทำงานของบุคลากร พัฒนาวิชาชีพอย่างสร้างสรรค์ จนเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญในด้านการเป็นผู้นำในการใช้เทคโนโลยี สามารถถ่ายทอดความรู้ให้กับบุคลากร สนับสนุนการสื่อสารของครู และประสานความร่วมมือกับการหน่วยงานภายนอก ประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารระหว่างองค์กร ประสิทธิภาพการบริหารงานโรงเรียน หมายถึง ผลสำเร็จของการดำเนินงานที่เกิดจากความสามารถของผู้บริหารโรงเรียน เพื่อให้การดำเนินงานประสบผลสำเร็จ บรรลุวัตถุประสงค์ และเป้าหมายตามคู่มือการบริหารโรงเรียนในโครงการพัฒนาการบริหารรูปแบบนิติบุคคล กระทรวงศึกษาธิการ มี 4 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านการบริหารงานวิชาการ ที่มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพของหลักสูตร ความคล่องตัวในการดำเนินงานตามแผนงานวิชาการ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น 2) ด้านการบริหารงานงบประมาณ ที่มุ่งเน้นการกำหนดแผนปฏิบัติการประจำปี และแผนพัฒนารายสามปี มีการรายงานผล SAR ของสถานศึกษา ผลการดำเนินงานการเงินและบัญชีถูกต้องตามระเบียบของทางราชการ 3) ด้านการบริหารงานบุคคล ที่มุ่งเน้นประสิทธิภาพของงานจากการจัดบุคคลเข้าทำงาน ผลการพัฒนาและส่งเสริมความก้าวหน้าทางวิชาชีพ ผลของการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของทางราชการ และผลการประเมินการปฏิบัติงานของบุคลากร 4) ด้านการบริหารงานทั่วไป ที่มุ่งเน้นผลของการดำเนินงานตามแผนงานบริหารงานทั่วไป ผลการดำเนินงานกิจการนักเรียน ผลการดำเนินงาน และพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา ผลการดำเนินงานอาคารสถานที่ผลการประชาสัมพันธ์กิจกรรมของสถานศึกษา มีเครือข่ายพัฒนาการศึกษาและมีการรายงานผลการปฏิบัติงานเป็นเอกสาร ซึ่งผู้วิจัยจะได้ทำการศึกษาต่อไปว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารด้านใดบ้างที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานโรงเรียนต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหาร
โรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร
ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหาร
โรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 2 แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อ
ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
ในจังหวัดสกลนคร ประกอบด้วย

1. ผู้ทรงคุณวุฒิ
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การวิเคราะห์ข้อมูล

**ตอนที่ 1 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหาร
โรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
ในจังหวัดสกลนคร**

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร ประจำปีการศึกษา 2567 จำนวนทั้งสิ้น 758 คน ผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน 45 คน และครูผู้สอนจำนวน 713 คน จำนวน จาก 45 โรงเรียน (กลุ่มส่งเสริมการศึกษาเอกชน ศึกษาธิการจังหวัดสกลนคร, 2567)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร ประจำปีการศึกษา 2567 กำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้ตารางของ Krejcie and Morgan (1970, pp. 607 – 610, อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2556 หน้า 43) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 254 คน จาก 45 โรงเรียน แต่ในการวิจัยครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่าง 256 คน ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi – Stage Random Sampling) ดังนี้

1.2.1 ผู้วิจัยใช้โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนครโดยการเลือกแบบเจาะจง มีทั้งหมด 45 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 19 โรงเรียน โรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 20 โรงเรียน โรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 6 โรงเรียน

1.2.2 ผู้วิจัยเลือกผู้บริหารสถานศึกษาแบบเจาะจงจากโรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 1 คน โรงเรียนขนาดกลาง 1 คน และโรงเรียนขนาดใหญ่ 1 คน ได้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 45 คน

1.2.2.1 โรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 19 คน

1.2.2.2 โรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 20 คน

1.2.2.3 โรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 6 คน

1.2.3 ผู้วิจัยกำหนดครูผู้สอนที่อยู่ในโรงเรียนที่เป็นหน่วยสุ่มโดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายโดยวิธีจับฉลากแบบใส่คืน ดังนี้ โรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 3 คน โรงเรียน

ขนาดกลาง จำนวน 5 คน โรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 9 คนได้กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็น
ครูผู้สอน จำนวน 211 คน ดังนี้

1.2.3.1 โรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 57 คน

1.2.3.2 โรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 100 คน

1.2.3.3 โรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 54 คน

โดยจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา ดังตาราง 6

ตาราง 6 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามขนาดของโรงเรียนเอกชน
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร

ขนาด โรงเรียน	โรงเรียน	ประชากร (คน)		รวม	กลุ่มตัวอย่าง (คน)		รวม
		ผู้บริหาร	ครูผู้สอน		ผู้บริหาร	ครูผู้สอน	
ขนาด เล็ก	โรงเรียนอนุบาลภนิดา	1	3	4	1	3	4
	โรงเรียนอนุบาลรพีพร	1	4	5	1	3	4
	โรงเรียนอนุบาลรัตนพร	1	3	4	1	3	4
	โรงเรียนอนุบาลนวมณี	1	4	5	1	3	4
	โรงเรียนอนุบาลชนิการต์	1	5	6	1	3	4
	โรงเรียนอนุบาลจรัญลักษณ์	1	3	4	1	3	4
	โรงเรียนอนุบาลปิ่นเกศ	1	3	4	1	3	4
	โรงเรียนอนุบาลโกญจนาท	1	5	6	1	3	4
	โรงเรียนอนุบาลร่มเกษ	1	4	5	1	3	4
	โรงเรียนอนุบาลปิยะธิดา	1	3	4	1	3	4
	โรงเรียนอนุบาลจินดาพร	1	5	6	1	3	4
	โรงเรียนอนุบาลแสงมณี	1	3	4	1	3	4
	โรงเรียนต้นเกษพิทยา	1	4	5	1	3	4
	โรงเรียนอนุบาลเจริญวัฒนา	1	5	6	1	3	4
	โรงเรียนอนุบาลกชวีร์	1	5	6	1	3	4

ตาราง 6 (ต่อ)

ขนาด โรงเรียน	โรงเรียน	ประชากร (คน)		รวม	กลุ่มตัวอย่าง (คน)		รวม
		ผู้บริหาร	ครูผู้สอน		ผู้บริหาร	ครูผู้สอน	
ขนาดเล็ก	โรงเรียนอนุบาลจุฬารักษ์	1	9	10	1	3	4
	โรงเรียนณัฐติยาสกลนคร	1	9	10	1	3	4
	โรงเรียนอนุบาลอัสสนา	1	9	10	1	3	4
	โรงเรียนอนุบาลจุฬารักษ์	1	9	10	1	3	4
ขนาด กลาง	โรงเรียนอนุบาลเพลินพิพัฒน์	1	5	6	1	5	6
	โรงเรียนสองภาษาสกลนคร	1	12	13	1	5	6
	โรงเรียนอนุบาลแก่งดีมีสุข	1	10	11	1	5	6
	โรงเรียนอนุบาลนิชากรบัณฑิต	1	16	17	1	5	6
	โรงเรียนอนุบาลวรรณทอง	1	20	21	1	5	6
	โรงเรียนอนุบาลภักดี	1	18	19	1	5	6
	โรงเรียนอนุบาลวาริชภูมิ	1	24	25	1	5	6
	โรงเรียนปารววรรณศึกษา	1	19	20	1	5	6
	โรงเรียนภูพานหลวง	1	24	25	1	5	6
	โรงเรียนอนุบาลสิริพร	1	10	11	1	5	6
	โรงเรียนอุดมจิตวิทยา	1	10	11	1	5	6
	โรงเรียนอนุบาลสร้อยพร	1	15	16	1	5	6
	โรงเรียนอนุบาลเพ็ญจันทร์	1	12	13	1	5	6
	โรงเรียนอนุบาลภัทรวรรณ	1	19	20	1	5	6
	โรงเรียนนิรมลวิทยา	1	30	31	1	5	6
	โรงเรียนเซนต์ยอแซฟนิคมน้ำจืด	1	26	27	1	5	6

ตาราง 6 (ต่อ)

ขนาด โรงเรียน	โรงเรียน	ประชากร (คน)		รวม	กลุ่มตัวอย่าง (คน)		รวม
		ผู้บริหาร	ครูผู้สอน		ผู้บริหาร	ครูผู้สอน	
ขนาด กลาง	โรงเรียนเมธาศึกษา	1	12	13	1	5	6
	โรงเรียนธารปัญญา	1	15	16	1	5	6
	โรงเรียนมูลนิธิโคกสว่างธรรมมา นุสรณ์	1	18	19	1	5	6
	โรงเรียนการกุศลวัดบูรพา วิทยาการกุศล	1	6	7	1	5	6
ขนาด ใหญ่	โรงเรียนมารีย์พิทักษ์พังโคน	1	44	45	1	10	11
	โรงเรียนเซนต์ยอแซฟสกลนคร	1	58	59	1	10	11
	โรงเรียนอนุบาลสุพรรณเทศ	1	38	39	1	10	11
	โรงเรียนมารีย์พิทักษ์สว่างแดนดิน	1	51	52	1	10	11
	โรงเรียนเซนต์โยเซฟท่าแร่	1	55	56	1	10	11
	โรงเรียนการกุศลวัดบูรพา	1	51	52	1	10	11
รวม		45	713	758	45	217	262

2. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีของ Rensis Likert มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร โดยแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย สถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดของสถานศึกษา และประสบการณ์ และประสบการณ์

การปฏิบัติงานของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน มีลักษณะเป็นแนวตรวจสอบรายการ (Check List) มีรายละเอียดดังนี้

1. สถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประกอบด้วย
 - 1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา
 - 1.2 ครูผู้สอน
2. ขนาดของสถานศึกษา ประกอบด้วย
 - 2.1 ขนาดเล็ก
 - 2.2 ขนาดกลาง
 - 2.3 ขนาดใหญ่
3. ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ประกอบด้วย
 - 3.1 น้อยกว่า 5 ปี
 - 3.2 ตั้งแต่ 5 – 10 ปี
 - 3.3 มากกว่า 10 ปี

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร จำนวน 5 ด้าน ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีระดับความคิดเห็น 5 ระดับจากมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ประกอบด้วย

1. การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล
2. การรู้ดิจิทัล
3. การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล
4. การสื่อสารดิจิทัล

ตอนที่ 3 ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จากมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ประกอบด้วย

1. การบริหารงานวิชาการ
2. การบริหารงานงบประมาณ
3. การบริหารงานบุคคล
4. การบริหารงานทั่วไป

สำหรับแบบสอบถามในตอนที่ 2 และตอนที่ 3 มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ระดับ ตามวิธีของเรนซัสไลเคอร์ธ (Rensis Likert Method) มีความหมายและค่าน้ำหนัก ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร / ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด ให้มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 5 คะแนน

ระดับ 4 หมายถึง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร / ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน อยู่ในระดับมาก ให้มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 4 คะแนน

ระดับ 3 หมายถึง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร / ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ให้มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 3 คะแนน

ระดับ 2 หมายถึง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร / ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน อยู่ในระดับน้อย ให้มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 2 คะแนน

ระดับ 1 หมายถึง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร / ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน อยู่ในระดับน้อยที่สุด ให้มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 1 คะแนน

2.2 การหาคุณภาพของเครื่องมือวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.2.1 ศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร ตำรา บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามด้วยตนเองโดยอาศัยข้อมูลจากการศึกษาตามข้อ 1 ซึ่งมีเนื้อหาครอบคลุมขอบข่ายการดำเนินงานเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของการบริหารโรงเรียนแล้วกำหนดคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ระดับ ตามวิธีของเรนซัสไลเคอร์ธ (Rensis Likert)

2.2.3 นำร่างแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบและให้คำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการวิจัย

2.2.4 ปรับปรุงแก้ไขร่างแบบสอบถามตามคำแนะนำของคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

2.2.5 นำร่างแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านโครงสร้าง (Construct Validity) ด้านเนื้อหา

(Content Validity) การใช้ภาษา (Wording) ด้านรูปแบบการสอบถาม (Format) และหาดัชนีความสอดคล้อง (Index of item objective congruence: IOC) ของแบบสอบถาม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ โดยใช้เกณฑ์ ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการบริหารการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา จำนวน 2 คน และผู้เชี่ยวชาญทางด้านการบริหารการศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ศึกษาธิการจังหวัดสกลนคร จำนวน 3 คน เพื่อให้คำแนะนำทางด้านการปรับปรุงโครงสร้างแบบสอบถาม (Structure and Format) ให้ดียิ่งขึ้นในด้านอื่น ๆ ของข้อคำถามแต่ละข้อที่เห็นสมควรปรับปรุงแก้ไขให้มีความสมบูรณ์ ผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วยบุคคลต่อไปนี้

2.5.1 นักวิชาการในสถาบันอุดมศึกษา ที่สำเร็จการศึกษา ระดับปริญญาเอก มีตำแหน่งทางวิชาการตั้งแต่ผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป จำนวน 2 ท่าน ดังนี้

2.5.1.1 รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร ประธานหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

2.5.1.2 รองศาสตราจารย์ ดร.ธวัชชัย ไพไหล อาจารย์ ประจำหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

2.5.2 ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการบริหารการศึกษาโดยสำเร็จ การศึกษาระดับปริญญาโท ทางด้านการบริหารการศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ศึกษาธิการจังหวัดสกลนคร จำนวน 3 คน ดังนี้

2.5.2.1 ดร.กิตติพงศ์ สุวรรณเทน ผู้อำนวยการโรงเรียน อนุบาลสุวรรณเทน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนศึกษาธิการ จังหวัดสกลนคร และประธานกรรมการประสานและส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดสกลนคร

2.5.2.2 นางสาวนิตยา ไชสุระ ผู้อำนวยการโรงเรียน ปารววรรณศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนศึกษาธิการ จังหวัดสกลนคร

2.5.2.3 นางสาวสุภาภรณ์ บัณเฑาะว์ ภาณุภัฏ รับใบอนุญาตโรงเรียน
 ธารปัญญา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ศึกษาธิการ
 จังหวัดสกลนคร

2.6 นำแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้
 (Try – out) กับผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม
 การศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร จำนวน 50 คน จาก 5 โรงเรียน ประกอบด้วย
 ผู้บริหาร โรงเรียนละ 1 คน และครูผู้สอนโรงเรียนละ 9 คน

2.7 นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้มาคำนวณหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ
 โดยการหาค่าสหสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item total
 Correlation) ตามวิธีการของเพียร์สัน โดยตัดข้อที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟา
 (α – Coefficient) ต่ำกว่า 0.23 ออกไป ผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกและความเชื่อมั่น
 ของแบบสอบถามจากการทดลองใช้เครื่องมือ ปรากฏดังนี้

2.7.1 แบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ทั้งฉบับ
 ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.86 และค่าอำนาจจำแนกของ
 แบบสอบถามรายข้ออยู่ระหว่าง 0.535 – 0.88 รายละเอียดรายด้าน ดังนี้

2.7.1.1 การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ
 อยู่ระหว่าง 0.971 – 0.972 และค่าความเชื่อมั่นรายด้าน 0.661

2.7.1.2 การรู้ดิจิทัล มีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง
 0.971 – 0.972 และค่าความเชื่อมั่นรายด้าน 0.815

2.7.1.3 การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล มีค่าอำนาจจำแนก
 รายข้ออยู่ระหว่าง 0.971 – 0.972 และค่าความเชื่อมั่นรายด้าน 0.807

2.7.1.4 การสื่อสารดิจิทัล มีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง
 0.971 – 0.972 และค่าความเชื่อมั่นรายด้าน 0.821

2.7.2 แบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน
 ทั้งฉบับ ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.908 และค่าอำนาจจำแนก
 ของแบบสอบถามรายข้ออยู่ระหว่าง 0.722 – 0.904 รายละเอียดรายด้าน ดังนี้

2.7.2.1 การบริหารงานวิชาการ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ
 อยู่ระหว่าง 0.971 – 0.972 และค่าความเชื่อมั่นรายด้าน 0.880

2.7.2.2 การบริหารงานงบประมาณ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ อยู่ระหว่าง 0.971 – 0.971 และค่าความเชื่อมั่นรายด้าน 0.930

2.7.2.3 ด้านการบริหารงานบุคคล มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ อยู่ระหว่าง 0.971 – 0.971 และค่าความเชื่อมั่นรายด้าน 0.889

2.7.2.4 การบริหารงานทั่วไป มีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.971–0.972 และค่าความเชื่อมั่นรายด้าน 0.899

2.8 จัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์และนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังต่อไปนี้

3.1 ผู้วิจัยเสนอคำร้องต่อสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครให้ออกหนังสือขอความร่วมมือไปยังศึกษานิเทศก์จังหวัดสกลนคร ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนเอกชนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ศึกษานิเทศก์จังหวัดสกลนคร จากกลุ่มตัวอย่าง 256 ฉบับ ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดส่งแบบสอบถามด้วยตนเอง และทางออนไลน์

3.2 ผู้วิจัยไปรับแบบสอบถามด้วยตนเอง และทางออนไลน์

3.3 รวบรวมแบบสอบถามที่ได้รับคืนทั้งหมดมาตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ในการตอบแบบสอบถาม

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

4.1 ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม

4.2 กรอกรหัสแบบสอบถาม

4.3 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยระบบคอมพิวเตอร์ (โปรแกรมสำเร็จรูป)

และวิเคราะห์หาค่าสถิติต่าง ๆ ตามสมมติฐานการวิจัย

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

5.1 สถิติตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

5.1.1 การหาอำนาจจำแนก ค่าสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation)

5.1.2 การวัดความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach

5.1.3 การหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้สัมประสิทธิ์ความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC)

5.2 สถิติพื้นฐาน

5.2.1 ค่าเฉลี่ย (Percentage)

5.2.2 ร้อยละ (Mean)

5.2.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

5.3 สถิติทดสอบสมมติฐาน

5.3.1 สถิติทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร อยู่ในระดับมาก” และสมมติฐานข้อที่ 2 “ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร อยู่ในระดับมาก” ใช้สถิติหาค่าเฉลี่ย (Mean: $\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) การแปลความหมายของคะแนน ผู้วิจัยได้กำหนดการวัดระดับความ คิดเห็นภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร / ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร โดยใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนนเป็นตัวชี้วัดซึ่งกำหนดเกณฑ์ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 12)

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร / ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร / ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน อยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร / ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน อยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร / ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน อยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร / ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน อยู่ในระดับน้อยที่สุด

5.3.2 สถิติทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร สถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดของสถานศึกษา และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน มีความคิดเห็นแตกต่างกัน” และสมมติฐานข้อที่ 4 “ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษา เอกชน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพ การดำรงตำแหน่ง ขนาดของสถานศึกษา และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน มีความ คิดเห็นแตกต่างกัน” กรณีจำแนกตาม สถานภาพการดำรงตำแหน่ง ใช้สถิติการทดสอบ โดยการวิเคราะห์ค่าที (t – test) แบบ Independent Samples กรณีจำแนกตาม ขนาดของ สถานศึกษา และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ใช้สถิติการทดสอบโดยการวิเคราะห์ค่า เอฟ (F – test) ชนิด One – way ANOVA หากพบว่าค่าเอฟ (F – test) มีความแตกต่างกัน ทำการเปรียบเทียบรายคู่โดยใช้วิธีการของ Scheffe หรือ LSD. ตามความเหมาะสม

5.3.3 สถิติทดสอบสมมติฐานข้อที่ 5 “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร และประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษา เอกชน ในจังหวัดสกลนคร มีความสัมพันธ์กันทางบวก” ใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์อย่างง่ายแบบเพียร์สัน Pearson’s Product Moment Coefficient โดยใช้เกณฑ์ การแปลงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ดังนี้ (สมโภชน์ อเนกสุข, 2553, หน้า 80)

- 0.90 – 1.00 หมายถึง มีความสัมพันธ์ทางบวกสูงมาก
- 0.70 – 0.89 หมายถึง มีความสัมพันธ์ทางบวกสูง
- 0.50 – 0.69 หมายถึง มีความสัมพันธ์ทางบวกปานกลาง
- 0.30 – 0.49 หมายถึง มีความสัมพันธ์ทางบวกน้อย
- 0.01 – 0.29 หมายถึง มีความสัมพันธ์ทางบวกน้อยมาก
- 0 หมายถึง ไม่มีความสัมพันธ์กันแบบเชิงเส้น

5.3.4 สถิติทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4 “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สามารถพยากรณ์ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม

การศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร” ใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบเป็นขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ตอนที่ 2 แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อ ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม การศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร

1. ผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้วิจัยนำผลการวิจัยที่ได้มาจัดทำแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร โดยพิจารณาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารด้านที่มีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร มาสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 คน แล้วสรุปเป็นแนวทางในการพัฒนาประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร โดยมีรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิดังนี้

1. นักวิชาการในสถาบันอุดมศึกษา ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก มีตำแหน่งทางวิชาการตั้งแต่ผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป จำนวน 2 ท่าน ดังนี้

1.1 รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร ประธานหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

1.2 รองศาสตราจารย์ ดร.ธวัชชัย ไพไธล อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

2. ผู้อำนวยการกลุ่มส่งเสริมการศึกษาเอกชนและศึกษานิเทศ
จำนวน 3 ท่าน ดังนี้

2.1 นายณักรบ หอมไกรลาศ ผู้อำนวยการกลุ่มส่งเสริมการศึกษา
เอกชน

2.2 ดร.อรุณรุ่ง โยธสิงห์ ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ และ
ผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา สำนักงานศึกษาธิการ
จังหวัดสกลนคร

2.3 ดร.เพชรดาว นิลสว่าง ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
กลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสกลนคร

3. ผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการสถานศึกษาที่สำเร็จ
การศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโท จำนวน 4 ท่าน

3.1 ดร.กิตติพงศ์ สุวรรณเทน ผู้อำนวยการโรงเรียนสุวรรณเทน
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ศึกษาธิการจังหวัดสกลนคร

3.2 นางสาวนิตยา ไชยสุระ ผู้อำนวยการผู้อำนวยการโรงเรียน
ปารววรรณศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ศึกษาธิการ
จังหวัดสกลนคร

3.3 นางจิตนภา ก้อนอิน ผู้อำนวยการโรงเรียนอุดมจิตวิทยา
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ศึกษาธิการจังหวัดสกลนคร

3.4 นางอุษาวดี พรหมดีราช รองผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาล
วาริชภูมิ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ศึกษาธิการจังหวัด
สกลนคร

4. ครูผู้สอนที่สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโท
หรือประสบการณ์ทำงานมากกว่า 10 ปี จำนวน 1 ท่าน

4.1 นางอรอุมา ไชยราช ครูผู้สอนโรงเรียนอนุบาลภัทรวรรณ
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ศึกษาธิการจังหวัดสกลนคร

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการหาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อ
ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
ในจังหวัดสกลนคร ผู้วิจัยได้นำภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในด้านที่มีอำนาจพยากรณ์
ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียนโดยรวม มาร่างเป็นแบบสัมภาษณ์ แล้วนำเสนอต่อ
คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาความถูกต้องและเหมาะสมแล้วนำไปใช้
สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิต่อไป

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และนำเสนอเป็นรายชื่อเรียงลำดับตามความถี่จากมากไปหาน้อย

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย เรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหาร
โรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ครั้งนี้
ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิจัยในครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนด
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n	แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
%	แทน ร้อยละ
t	แทน ค่าสถิติการแจกแจง t (t – distribution)
F	แทน ค่าสถิติการแจกแจง F (F – distribution)
*	แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
X	แทน ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร
X ₁	แทน การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล
X ₂	แทน การรู้ดิจิทัล
X ₃	แทน การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล
X ₄	แทน การสื่อสารดิจิทัล
X _t	แทน ผลรวมของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร

Y	แทน	ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน
Y_1	แทน	การบริหารงานวิชาการ
Y_2	แทน	การบริหารงานงบประมาณ
Y_3	แทน	การบริหารงานบุคคล
Y_4	แทน	การบริหารงานทั่วไป
Y_5	แทน	การทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชน
Y_t	แทน	ผลรวมประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน
SS	แทน	ผลรวมของคะแนนยกกำลังสอง
MS	แทน	คะแนนเฉลี่ยยกกำลังสอง
df	แทน	ชั้นแห่งความอิสระ
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์หรือประสิทธิภาพในอำนาจพยากรณ์
α	แทน	ค่าคงที่ของพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน
$S.E._2$	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนคะแนนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ตัวแปรพยากรณ์
$S.E._{est}$	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์
Y'	แทน	ค่าสมการของตัวแปรเกณฑ์ (ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน) อันเนื่องมาจากตัวแปรพยากรณ์ (ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร) ที่ได้จากการถดถอยพหุคูณในรูปแบบคะแนนดิบ
Z'	แทน	ค่าสมการพยากรณ์ตัวแปรเกณฑ์ (ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน) อันเนื่องมาจากตัวแปรพยากรณ์ (ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร) ที่ได้จากการถดถอยพหุคูณในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน

ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปทั้งหมด จำนวน 256 ฉบับ โดยจำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 45 ฉบับ และครูผู้สอน จำนวน 211 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามกลับมา และมีความสมบูรณ์ จำนวน 256 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ของแบบสอบถามทั้งหมด จากนั้นได้ตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ให้คะแนนตามที่กำหนดไว้แล้ว ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายผลการวิเคราะห์ตามขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพ การดำรงตำแหน่ง ขนาดของสถานศึกษา และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยหาค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานของการวิจัย

2.1 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน

2.2 ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน

2.3 การเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดของสถานศึกษา และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

2.3.1 การเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง

2.3.2 การเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา

2.3.3 การเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

2.4 การเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดของสถานศึกษา และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

2.4.1 การเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง

2.4.2 การเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา

2.4.3 การเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

2.5 ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร กับประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน

2.6 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน

ตอนที่ 3 แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดของสถานศึกษา และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้กลุ่มตัวอย่างซึ่งได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร จำนวน 45 โรงเรียน ซึ่งมีจำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 256 คน เป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 45 คน และครูผู้สอน จำนวน 211 คน ดังตาราง 7

ตาราง 7 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดของสถานศึกษา และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

(n = 256)

สถานภาพของผู้ตอบ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. สถานภาพการดำรงตำแหน่ง		
1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา	45	17.58
1.2 ครูผู้สอน	211	82.42
รวม	256	100.00
2. ขนาดของสถานศึกษา		
2.1 ขนาดเล็ก	72	28.13
2.2 ขนาดกลาง	119	46.48
2.3 ขนาดใหญ่	65	25.39
รวม	256	100.00
3. ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน		
3.1 น้อยกว่า 5 ปี	42	16.41
3.2 ตั้งแต่ 5 – 10 ปี	152	59.38
3.3 มากกว่า 10 ปี	62	24.22
รวม	256	100.00

จากตาราง 7 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนทั้งสิ้น 256 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 17.60 และครูผู้สอน จำนวน 211 คน คิดเป็นร้อยละ 82.40

เมื่อจำแนกตามขนาดของสถานศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่อยู่ในสถานศึกษาขนาดกลาง จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 46.48 รองลงมาคือ สถานศึกษาขนาดเล็ก จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 28.13 และ สถานศึกษาขนาดใหญ่ จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 25.39 ตามลำดับ

เมื่อจำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบ แบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ตั้งแต่ 5 – 10 ปี จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 59.38 รองลงมาคือ มากกว่า 10 ปี จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 24.22 และน้อยกว่า 5 ปีจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 16.41 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานของการวิจัย

2.1 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม การศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน

ตามสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่า “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัด สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดของ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน อยู่ในระดับมาก” โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ทั้งโดยรวมและรายด้าน แล้วเปรียบเทียบกับ เกณฑ์การแปลผลที่กำหนดไว้ ปรากฏดังตาราง 8 ถึง ตาราง 13

ตาราง 8 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษา เอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และ ครูผู้สอน โดยรวม

ด้านที่	ภาวะผู้นำดิจิทัล ของผู้บริหาร	ค่าสถิติ		การแปลผล	ลำดับ
		$\bar{X}$	S.D.		
1	การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล (X_1)	4.44	0.57	มาก	4
2	การรู้ดิจิทัล (X_2)	4.49	0.51	มาก	2

ตาราง 8 (ต่อ)

ด้านที่	ภาวะผู้นำดิจิทัล ของผู้บริหาร	ค่าสถิติ		การแปลผล	ลำดับ
		$\bar{X}$	S.D.		
3	การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ ดิจิทัล (X_3)	4.53	0.54	มากที่สุด	1
4	การสื่อสารดิจิทัล (X_4)	4.49	0.52	มาก	3
รวม		4.49	0.50	มาก	

จากตาราง 8 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.49$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ และอยู่ในระดับมาก 3 ข้อ โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล ($\bar{X} = 4.53$) การรู้ดิจิทัล ($\bar{X} = 4.49$) การสื่อสารดิจิทัล ($\bar{X} = 4.49$) และการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ($\bar{X} = 4.44$) ตามลำดับ

ดังนั้น ผลการวิจัยจึงสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่า “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ของผู้บริหารและครูผู้สอน อยู่ในระดับมาก”

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน รายด้าน ปรากฏดังตาราง 9 – 12

ตาราง 9 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษา
เอกชนในจังหวัดสกลนครตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา
และครูผู้สอน ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล (X_1)

ข้อ	การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล	ค่าสถิติ		การแปลผล	ลำดับ
		$\bar{X}$	S.D.		
1	ผู้บริหารสถานศึกษาร่วมกับครูและบุคลากรในการกำหนดนโยบายดิจิทัลและข้อตกลงร่วมกันอย่างเป็นรูปธรรม	4.42	.65	มาก	3
2	ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาวิเคราะห์สภาพแวดล้อมขององค์กร	4.45	.64	มาก	1
3	ผู้บริหารสถานศึกษากำหนดเป็นวิสัยทัศน์ที่มุ่งเน้นการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการสร้างนวัตกรรมในการขับเคลื่อนการดำเนินงานขององค์กรให้เกิดประสิทธิภาพ	4.42	.68	มาก	4
4	ผู้บริหารสถานศึกษากำหนดเป็นวิสัยทัศน์ที่มุ่งเน้นการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ส่งเสริมต่อยอดการสร้างนวัตกรรมเพื่อให้ประสิทธิผลตามเป้าหมายขององค์กร	4.45	.66	มาก	2
รวม		4.44	.57	มาก	

จากตาราง 10 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล (X_1) อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.44$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาวิเคราะห์สภาพแวดล้อมขององค์กร ($\bar{X} = 4.45$) ผู้บริหารสถานศึกษากำหนดเป็นวิสัยทัศน์ที่มุ่งเน้นการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ส่งเสริมต่อยอดการสร้างนวัตกรรมเพื่อให้

ประสิทธิผลตามเป้าหมายขององค์กร ($\bar{X} = 4.45$) ผู้บริหารสถานศึกษากำหนดเป็น
วิสัยทัศน์ที่มุ่งเน้นการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการสร้างนวัตกรรมในการขับเคลื่อนการ
ดำเนินงานขององค์กรให้เกิดประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 4.42$) และผู้บริหารสถานศึกษากำหนด
เป็นวิสัยทัศน์ที่มุ่งเน้นการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ส่งเสริมต่อยอดการสร้างนวัตกรรม
เพื่อให้ประสิทธิผลตามเป้าหมายขององค์กร ($\bar{X} = 4.42$) ตามลำดับ

ตาราง 10 ภาพผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษา
เอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และ
ครูผู้สอน ด้านการรู้ดิจิทัล (X_2)

ข้อ	การรู้ดิจิทัล	ค่าสถิติ		การแปลผล	ลำดับ
		$\bar{X}$	S.D.		
1	ผู้บริหารสถานศึกษามีความรู้เข้าใจ ในเทคโนโลยีดิจิทัล	4.53	.61	มากที่สุด	1
2	ผู้บริหารสถานศึกษามีวิจารณญาณ เลือกใช้อุปกรณ์อย่างเหมาะสม	4.51	.59	มากที่สุด	2
3	ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำเทคโนโลยี ดิจิทัลมาแก้ปัญหาภายในสถานศึกษาได้ อย่างเหมาะสม	4.41	.65	มาก	6
4	ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำเทคโนโลยี ดิจิทัลเข้ามาใช้ในการบริหารจัดการ สถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.49	.62	มาก	3
5	ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำเทคโนโลยี ดิจิทัลมาสร้างนวัตกรรมเพื่อให้เกิด ประสิทธิผลตามเป้าหมายขององค์กร	4.46	.64	มาก	4
6	ผู้บริหารสถานศึกษานำเทคโนโลยีดิจิทัล เข้ามาใช้ในการปฏิบัติงานโดยคำนึงถึง ความเป็นธรรมจริยธรรมและกฎหมาย	4.45	.63	มาก	5
รวม		4.49	.51	มาก	

จากตาราง 10 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน ด้านการรู้ดิจิทัล (X_2) อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.49$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 2 ข้อ และอยู่ในระดับมาก 4 ข้อ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ ผู้บริหารสถานศึกษามีความรู้เข้าใจในเทคโนโลยีดิจิทัล ($\bar{X} = 4.53$) ผู้บริหารสถานศึกษามีวิจรรย์ญาณเลือกใช้อุปกรณ์ดิจิทัลอย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 4.51$) และผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาใช้ในการบริหารจัดการสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 4.49$) ตามลำดับ

ตาราง 11 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล (X_3)

ข้อ	การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล	ค่าสถิติ		การแปลผล	ลำดับ
		$\bar{X}$	S.D.		
1	ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการสร้างความเปลี่ยนแปลงในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ภายในสถานศึกษา	4.40	.63	มาก	5
2	ผู้บริหารสถานศึกษานำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ให้เป็นเรื่องปกติ	4.47	.63	มาก	4
3	ผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนให้เกิดวัฒนธรรมการเรียนรู้โลกดิจิทัลภายในองค์กร	4.53	.63	มากที่สุด	2
4	ผู้บริหารสถานศึกษาเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้แสดงความคิดเห็น	4.49	.65	มาก	3
5	ผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติงาน	4.58	.63	มากที่สุด	1
รวม		4.49	.52	มาก	

จากตาราง 11 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล (X_3) อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.49$) เมื่อพิจารณาารายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด 2 ข้อ และอยู่ในระดับมาก 3 ข้อ โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ ผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 4.58$) ผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนให้เกิดวัฒนธรรมการเรียนรู้โลกดิจิทัลภายในองค์กร ($\bar{X} = 4.53$) และผู้บริหารสถานศึกษาเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้แสดงความคิดเห็น ($\bar{X} = 4.49$) ตามลำดับ

ตาราง 12 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน ด้านการสื่อสารดิจิทัล (X_4)

ข้อ	การสื่อสารดิจิทัล	ค่าสถิติ		การแปลผล	ลำดับ
		$\bar{X}$	S.D.		
1	ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการสื่อสารภายในสถานศึกษา	4.56	.62	มากที่สุด	1
2	ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการประชาสัมพันธ์ภายในสถานศึกษา	4.53	.63	มากที่สุด	3
3	ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถใช้สื่อดิจิทัลสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับสถานศึกษา	4.56	.64	มากที่สุด	2
4	ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมาสร้างความเข้าใจร่วมกันระหว่างครู	4.52	.63	มากที่สุด	4
5	ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมาสร้างความเข้าใจร่วมกันระหว่างนักเรียน	4.46	.63	มาก	5
รวม		4.53	.54	มาก	

จากตาราง 12 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน ด้านการสื่อสารดิจิทัล (X_4) อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 4 ข้อ และอยู่ในระดับมาก 1 ข้อ โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ ผู้บริหารสถานศึกษา มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการสื่อสารภายในสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.56$) ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถใช้สื่อดิจิทัลสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.56$) และผู้บริหารสถานศึกษา มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการประชาสัมพันธ์ภายในสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.53$) ตามลำดับ

2.2 ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน

ตามสมมติฐานข้อที่ 2 “ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน อยู่ในระดับมาก” โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ทั้งโดยรวมและรายด้าน แล้วเปรียบเทียบกับเกณฑ์การแปลผลที่กำหนดไว้ ปรากฏดังตาราง 13

ตาราง 13 ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน โดยรวม

ด้านที่	ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน	ค่าสถิติ		การแปลผล	ลำดับ
		$\bar{X}$	S.D.		
1	ด้านการบริหารงานวิชาการ (Y_1)	4.53	.53	มากที่สุด	4
2	ด้านการบริหารงานงบประมาณ (Y_2)	4.55	.52	มากที่สุด	3
3	ด้านการบริหารงานบุคคล (Y_3)	4.62	.47	มากที่สุด	1
4	ด้านการบริหารทั่วไป (Y_4)	4.55	.51	มากที่สุด	2
รวม		4.56	.48	มากที่สุด	

จากตาราง 13 พบว่า ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการบริหารงานบุคคล ($\bar{X} = 4.62$) ด้านการบริหารงานงบประมาณ ($\bar{X} = 4.55$) ด้านการบริหารทั่วไป ($\bar{X} = 4.55$) ด้านการบริหารงานวิชาการ ($\bar{X} = 4.53$) ตามลำดับ

ดังนั้น ผลการวิจัยจึงสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่า “ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน อยู่ในระดับมาก”

ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน รายด้าน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน ดังตาราง 14 – 17

ตาราง 14 ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน ด้านการบริหารงานวิชาการ (Y_1)

ข้อ	การบริหารงานวิชาการ	ค่าสถิติ		การแปลผล	ลำดับ
		$\bar{X}$	S.D.		
1	สถานศึกษามีการพัฒนาหรือดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น และการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา กระบวนการเรียนรู้	4.48	.64	มาก	7
2	สถานศึกษามีการพัฒนาหรือดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น และการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา กระบวนการเรียนรู้	4.57	.60	มากที่สุด	2
3	สถานศึกษามีการพัฒนาหรือดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น และการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา กระบวนการเรียนรู้	4.48	.64	มาก	8

ตาราง 14 (ต่อ)

ข้อ	การบริหารงานวิชาการ	ค่าสถิติ		การ แปลผล	ลำดับ
		$\bar{X}$	S.D.		
4	สถานศึกษามีการพัฒนาหรือดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่นและการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา กระบวนการเรียนรู้	4.55	.66	มากที่สุด	4
5	สถานศึกษามีการพัฒนาหรือดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่นและการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา กระบวนการเรียนรู้	4.52	.66	มากที่สุด	6
6	สถานศึกษามีการพัฒนาหรือดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่นและการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา กระบวนการเรียนรู้	4.53	.67	มากที่สุด	5
7	สถานศึกษามีการพัฒนาหรือดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่นและการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา กระบวนการเรียนรู้	4.55	.61	มากที่สุด	3
8	สถานศึกษามีการพัฒนาหรือดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่นและการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา กระบวนการเรียนรู้	4.58	.62	มากที่สุด	1
รวม		4.53	.53	มากที่สุด	

จากตาราง 14 พบว่า ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน ด้านการบริหารงานวิชาการ (Y_1) อยู่ในระดับมากที่สุด

($\bar{X} = 4.53$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 6 ข้อ และอยู่ในระดับมาก 2 ข้อ โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ สถานศึกษามีการพัฒนาหรือดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น และการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษากระบวนการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.58$) สถานศึกษามีการพัฒนาหรือดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น และการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษากระบวนการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.57$) สถานศึกษามีการพัฒนาหรือดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น และการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษากระบวนการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.55$) ตามลำดับ

ตาราง 15 ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน ด้านการบริหารงานงบประมาณ (Y_2)

ข้อ	การบริหารงานงบประมาณ	ค่าสถิติ		การแปลผล	ลำดับ
		$\bar{X}$	S.D.		
1	สถานศึกษามีการจัดทำแผนนโยบายงบประมาณการจัดทำแผนปฏิบัติการ การใช้เงินตามที่ได้รับจัดสรร	4.57	.60	มากที่สุด	3
2	สถานศึกษามีการตรวจสอบติดตามและ รายงานงบประมาณการตรวจสอบติดตาม และรายงานการใช้ผลผลิตจาก งบประมาณ	4.48	.66	มาก	8
3	สถานศึกษามีการบริหารงบประมาณการ อนุมัติใช้จ่ายงบประมาณที่ได้รับจัดสรรการ ขอโอนและการเปลี่ยนแปลงงบประมาณ	4.55	.62	มากที่สุด	5
4	สถานศึกษามีการรายงานผลการเบิกจ่าย งบประมาณการเบิกเงินจากคลังการรับเงิน การเก็บรักษาเงินและการจ่ายเงินการนำเงิน ส่งคลัง	4.58	.62	มากที่สุด	2

ตาราง 15 (ต่อ)

ข้อ	การบริหารงานงบประมาณ	ค่าสถิติ		การแปลผล	ลำดับ
		$\bar{X}$	S.D.		
5	สถานศึกษามีการจัดหารายได้กองทุนเพื่อการศึกษา มีการปฏิบัติงานอื่นใดตามที่ได้รับมอบหมายเกี่ยวกับกองทุนเพื่อการศึกษา	4.49	.70	มาก	7
6	สถานศึกษามีการบริหารทรัพยากรเพื่อการศึกษา การระดมทรัพยากรและการลงทุนการบริหารจัดการทรัพยากรเพื่อการศึกษาการจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สิน	4.55	.66	มากที่สุด	6
7	สถานศึกษามีการจัดหาพัสดุ การควบคุมดูแลบำรุงรักษาและจำหน่ายพัสดุ	4.57	.62	มากที่สุด	4
8	สถานศึกษามีการวางแผนพัสดุและการกำหนดรูปแบบรายการ หรือคุณลักษณะเฉพาะของครุภัณฑ์	4.59	.60	มากที่สุด	1
9	สถานศึกษามีงานข้อมูลสารสนเทศ การพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการจัดทำและจัดหาพัสดุ	4.56	.64	มากที่สุด	5
รวม		4.55	.52	มากที่สุด	

จากตาราง 15 พบว่า ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน ด้านการบริหารงานงบประมาณ (Y_2) อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.55$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 6 ข้อ และอยู่ในระดับมาก 2 ข้อ โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ สถานศึกษามีการวางแผนพัสดุและการกำหนดรูปแบบรายการ หรือคุณลักษณะเฉพาะของครุภัณฑ์ ($\bar{X} = 4.59$) สถานศึกษามีการรายงานผลการเบิกจ่ายงบประมาณการเบิกเงินจากคลังการ

รับเงินการเก็บรักษาเงินและการจ่ายเงินการนำเงินส่งคลัง ($\bar{X} = 4.58$) และสถานศึกษา
มีการจัดทำแผนนโยบายงบประมาณการจัดทำแผนปฏิบัติการ การใช้เงินตามที่ได้รับ
จัดสรร ($\bar{X} = 4.57$) ตามลำดับ

ตาราง 16 ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม
การศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา
และครูผู้สอน ด้านการบริหารงานบุคคล (Y_3)

ข้อ	การบริหารงานบุคคล	ค่าสถิติ		การแปลผล	ลำดับ
		$\bar{X}$	S.D.		
1	สถานศึกษามีการจัดสรรอัตรากำลังครู และบุคลากรทางการศึกษาในสรรหา และบรรจุแต่งตั้ง	4.58	.60	มากที่สุด	7
2	สถานศึกษามีการจัดระบบและการ จัดทำทะเบียนประวัติ	4.65	.60	มากที่สุด	4
3	สถานศึกษามีการดำเนินการเกี่ยวกับ การเลื่อนขั้นเงินเดือนการลาทุก ประเภท	4.52	.67	มาก	8
4	สถานศึกษามีการส่งเสริมและยกย่อง เชิดชูเกียรติการส่งเสริมมาตรฐาน วิชาชีพและจรรยาบรรณวิชาชีพ	4.65	.56	มากที่สุด	5
5	สถานศึกษามีการส่งเสริมวินัย คุณธรรม และจริยธรรมสำหรับครูและ บุคลากรทางการศึกษา	4.67	.58	มากที่สุด	1
6	สถานศึกษามีการริเริ่มส่งเสริมการ ขอรับใบอนุญาตการพัฒนาครูและ บุคลากรทางการศึกษา	4.67	.55	มากที่สุด	2

ตาราง 16 (ต่อ)

ข้อ	การบริหารงานบุคคล	ค่าสถิติ		การแปลผล	ลำดับ
		$\bar{X}$	S.D.		
7	สถานศึกษามีการดำเนินการทางวินัยและการลงโทษการรายงานการดำเนินการทางวินัย	4.53	.70	มากที่สุด	8
8	สถานศึกษามีการดำเนินการประเมินผลการปฏิบัติงาน	4.66	.58	มากที่สุด	3
รวม		4.62	.47	มากที่สุด	

จากตาราง 16 พบว่า ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนครตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน ด้านการบริหารงานบุคคล (Y_3) อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.62$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ สถานศึกษามีการส่งเสริมวินัยคุณธรรม และจริยธรรมสำหรับครูและบุคลากรทางการศึกษา ($\bar{X} = 4.67$) สถานศึกษามีการริเริ่มส่งเสริมการขอรับใบอนุญาตการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา ($\bar{X} = 4.67$) และสถานศึกษามีการดำเนินการประเมินผลการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 4.66$) ตามลำดับ

ตาราง 17 ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม
การศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนครตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา
และครูผู้สอน ด้านการบริหารงานทั่วไป (Y₄)

ข้อ	การบริหารทั่วไป	ค่าสถิติ		การ แปลผล	ลำดับ
		$\bar{X}$	S.D.		
1	สถานศึกษามีการดำเนินการเกี่ยวกับการ ดำเนินงานธุรการการจัดทำสำมะโนผู้เรียน การรับนักเรียน การเสนอความเห็นเกี่ยวกับ เรื่องการจัดตั้ง ยุบ รวมหรือเลิก สถานศึกษา	4.51	.70	มากที่สุด	7
2	สถานศึกษามีการประสานการจัดการศึกษา ในระบบ นอกระบบและตามอัธยาศัย	4.37	.80	มาก	9
3	สถานศึกษามีการประชาสัมพันธ์งาน การศึกษา งานประสานราชการกับส่วน ภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น	4.50	.68	มากที่สุด	8
4	สถานศึกษามีการส่งเสริมสนับสนุนและ ประสานการจัดการศึกษาของบุคคล ชุมชน องค์กร หน่วยงานและสถาบันสังคมอื่น	4.57	.60	มากที่สุด	5
5	สถานศึกษามีการทัศนศึกษานอก สถานศึกษา งานกิจการนักเรียนแนว ทางการจัดกิจกรรมเพื่อปรับเปลี่ยน พฤติกรรมในการลงโทษนักเรียน	4.53	.67	มากที่สุด	6
6	สถานศึกษามีการพัฒนาระบบและ เครือข่ายข้อมูลสารสนเทศ การ ประสานงานและพัฒนาเครือข่ายการศึกษา	4.58	.62	มากที่สุด	3

ตาราง 17 (ต่อ)

ข้อ	การบริหารทั่วไป	ค่าสถิติ		การ แปลผล	ลำดับ
		$\bar{X}$	S.D.		
7	สถานศึกษามีการวางแผนการบริหารงาน การศึกษา งานวิจัยเพื่อพัฒนานโยบายและ แผน การจัดระบบการบริหารและพัฒนา องค์กรการพัฒนามาตรฐานการปฏิบัติงาน	4.58	.60	มากที่สุด	4
8	สถานศึกษามีงานเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา การระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา การ จัดระบบ การควบคุมภายในหน่วยงาน	4.63	.59	มากที่สุด	1
9	สถานศึกษามีการจัดทำบัญชีการเงินการ จัดทำรายงานทางการเงินและงบการเงิน การจัดทำหรือจัดหาแบบพิมพ์บัญชี ทะเบียนและรายงาน	4.63	.59	มากที่สุด	2
รวม		4.55	.51	มากที่สุด	

จากตาราง 17 พบว่า ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนครตามความคิดเห็นของผู้บริหาร
สถานศึกษา และครูผู้สอน ด้านการบริหารงานทั่วไป (Y_4) อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.55$)
เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 8 ข้อ และอยู่ในระดับมาก 1 ข้อ โดย
เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ สถานศึกษามีงานเทคโนโลยี
เพื่อการศึกษา การระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา การจัดระบบ การควบคุมภายใน
หน่วยงาน ($\bar{X} = 4.63$) สถานศึกษามีการจัดทำบัญชีการเงินการจัดทำรายงานทางการเงิน
และงบการเงินการจัดทำหรือจัดหาแบบพิมพ์บัญชี ทะเบียนและรายงาน ($\bar{X} = 4.63$)
สถานศึกษามีการพัฒนาระบบและเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศ การประสานงานและ
พัฒนาเครือข่ายการศึกษา ($\bar{X} = 4.58$) ตามลำดับ

2.3 การเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงาน

คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร

สถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดของสถานศึกษา และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

ตามสมมติฐานข้อที่ 3 “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดของสถานศึกษา และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน แตกต่างกัน” โดยจำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ใช้สถิติการวิเคราะห์ค่าที (t – test ชนิด Independent Samples) จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ใช้สถิติทดสอบค่าเอฟ (F – test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – way ANOVA) กรณีพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's Method) ปรากฏดังนี้

2.3.1 การเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ดังตาราง 18

ตาราง 18 การเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร	ผู้บริหาร สถานศึกษา (n = 45)		ครูผู้สอน (n = 211)		t	Sig.
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล	4.45	.48	4.44	.59	.912*	.044
2. การรู้ดิจิทัล	4.52	.50	4.48	.51	.655	.961
3. การสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล	4.59	.45	4.57	.54	.195	.074
4. การสื่อสารดิจิทัล	4.54	.57	4.52	.54	.883	.901
รวม	4.52	.46	4.48	.51	.579	.235

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 18 ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง พบว่าโดยรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนอีกสามด้านไม่แตกต่างกัน

ดังนั้น ผลการวิจัยนี้จึงไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ว่า “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง แตกต่างกัน”

2.3.2 การเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา ปรากฏดังตาราง 19

ตาราง 19 การเปรียบเทียบระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน

ภาวะผู้นำดิจิทัล ของผู้บริหาร	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
1. การมีวิสัยทัศน์ ดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	8.798	2	4.399	14.636**	.001
	ภายในกลุ่ม	76.040	253	.301		
	รวม	84.838	255			
2. การรู้ดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	7.885	2	3.942	16.795**	.001
	ภายในกลุ่ม	59.386	253	.235		
	รวม	67.271	255			
3. การสร้าง วัฒนธรรมการ เรียนรู้ดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	7.958	2	3.979	15.938**	.001
	ภายในกลุ่ม	63.162	253	.250		
	รวม	71.119	255			

ตาราง 19 (ต่อ)

ภาวะผู้นำดิจิทัล ของผู้บริหาร	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
4. การสื่อสารดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	7.570	2	3.785	13.833**	.001
	ภายในกลุ่ม	69.220	253	.274		
	รวม	76.790	255			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	8.018	2	4.009	17.887**	.001
	ภายในกลุ่ม	56.705	253	0.224		
	รวม	64.723	255			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 19 ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกข้อ ได้แก่ ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ด้านการรู้ดิจิทัล ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล และด้านการสื่อสารดิจิทัล ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method) ดังตาราง 20

ตาราง 20 การเปรียบเทียบความแตกต่างของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร จำแนกตามขนาดของสถานศึกษาเป็นรายคู่ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน

ภาวะผู้นำดิจิทัลของ ผู้บริหาร	ขนาดของ สถานศึกษา	$\bar{X}$	ขนาดของสถานศึกษา		
			ขนาดเล็ก	ขนาด กลาง	ขนาด ใหญ่
การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล		$\bar{X}$	4.42	4.61	4.16
	ขนาดเล็ก	4.42	-	-.19	.26*
	ขนาดกลาง	4.61	-	-	.45*
	ขนาดใหญ่	4.16	-	-	-
การรู้ดิจิทัล		$\bar{X}$	4.49	4.65	4.22
	ขนาดเล็ก	4.49	-	-.16	.27*
	ขนาดกลาง	4.65	-	-	.43*
	ขนาดใหญ่	4.22	-	-	-
การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล		$\bar{X}$	4.50	4.65	4.21
	ขนาดเล็ก	4.50	-	-.15	.29*
	ขนาดกลาง	4.65	-	-	.44*
	ขนาดใหญ่	4.21	-	-	-
การสื่อสารดิจิทัล		$\bar{X}$	4.55	4.67	4.25
	ขนาดเล็ก	4.55	-	-.12	.30*
	ขนาดกลาง	4.67	-	-	.42*
	ขนาดใหญ่	4.25	-	-	-
ภาวะผู้นำดิจิทัลของ ผู้บริหาร โดยรวม		$\bar{X}$	4.49	4.65	4.21
	ขนาดเล็ก	4.49	-	-.16	.28*
	ขนาดกลาง	4.65	-	-	.44*
	ขนาดใหญ่	4.21	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 20 ผลการเปรียบเทียบระดับความแตกต่างของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามขนาดของสถานศึกษาเป็นรายคู่ โดยรวม พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนในสถานศึกษาขนาดเล็กและขนาดกลาง มีระดับความคิดเห็นมากกว่าผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในสถานศึกษาขนาดใหญ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ด้านการรู้ดิจิทัล ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล และด้านการสื่อสารดิจิทัล ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนในสถานศึกษาขนาดเล็กและขนาดกลาง มีระดับความคิดเห็นมากกว่าผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในสถานศึกษาขนาดใหญ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.3.3 การเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยรวมและรายด้าน ดังตาราง 21

ตาราง 21 การเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน

ภาวะผู้นำดิจิทัล ของผู้บริหาร	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
1. การมีวิสัยทัศน์ ดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	3.652	2	1.826	5.691**	.004
	ภายในกลุ่ม	81.185	253	.321		
	รวม	84.838	255			
2. การรู้ดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	1.933	2	.967	3.743*	.025
	ภายในกลุ่ม	65.337	253	.258		
	รวม	67.271	255			

ตาราง 21 (ต่อ)

ภาวะผู้นำดิจิทัล ของผู้บริหาร	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
3. การสร้าง วัฒนธรรมการ เรียนรู้ดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	1.697	2	.849	3.092*	.047
	ภายในกลุ่ม	69.422	253	.274		
	รวม	71.119	255			
4. การสื่อสารดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	1.562	2	.781	2.627	.074
	ภายในกลุ่ม	75.228	253	.297		
	รวม	76.790	255			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2.055	2	1.027	4.148*	.017
	ภายในกลุ่ม	62.668	253	.248		
	รวม	64.723	255			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 21 ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัด
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็น
ของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยรวม
พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .01 จำนวน 1 ด้าน คือ ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการรู้ดิจิทัล และด้านการสร้างวัฒนธรรมการ
เรียนรู้ดิจิทัล ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้
วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method) ดังตาราง 22

ตาราง 22 การเปรียบเทียบความแตกต่างของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร จำแนกตาม
ประสบการณ์การทำงานเป็นรายคู่ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม
การศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา
และครูผู้สอน

ภาวะผู้นำดิจิทัลของ ผู้บริหาร	ประสบการณ์ ในการ ปฏิบัติงาน	$\bar{X}$	ประสบการณ์การทำงาน		
			น้อยกว่า 5 ปี	ตั้งแต่ 5 - 10 ปี	มากกว่า 10 ปี
การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล		$\bar{X}$	4.24	4.54	4.34
	น้อยกว่า 5 ปี	4.24	-	-.29*	.20
	ตั้งแต่ 5 - 10 ปี	4.54	-	-	.20
	มากกว่า 10 ปี	4.34	-		
การรู้ดิจิทัล		$\bar{X}$	4.37	4.57	4.41
	น้อยกว่า 5 ปี	4.37	-	-.20*	-.04
	ตั้งแต่ 5 - 10 ปี	4.57	-	-	.16*
	มากกว่า 10 ปี	4.41	-	-	-
การสร้างวัฒนธรรม การเรียนรู้ดิจิทัล		$\bar{X}$	4.37	4.56	4.42
	น้อยกว่า 5 ปี	4.37	-	-.19*	-.05
	ตั้งแต่ 5 - 10 ปี	4.56	-	-	-.14
	มากกว่า 10 ปี	4.42	-	-	-
การสื่อสารดิจิทัล		$\bar{X}$	4.24	4.34	4.53
	น้อยกว่า 5 ปี	4.24		-.11	-.06
	ตั้งแต่ 5 - 10 ปี	4.34			-.18*
	มากกว่า 10 ปี	4.53			
ภาวะผู้นำดิจิทัลของ ผู้บริหาร โดยรวม		$\bar{X}$	4.37	4.57	4.39
	น้อยกว่า 5 ปี	4.37	-	-.20*	-.03
	ตั้งแต่ 5 - 10 ปี	4.57	-	-	-.17*
	มากกว่า 10 ปี	4.49	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 22 ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนตามประสบการณ์ทำงาน ตั้งแต่ 5 – 10 ปี มีความคิดเห็นสูงกว่าประสบการณ์ทำงาน น้อยกว่า 5 ปี และประสบการณ์ทำงานมากกว่า 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล และด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ในสถานศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 5 – 10 ปี มีระดับความคิดเห็น มากกว่าผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในสถานศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 5 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วน ด้านการรู้ดิจิทัล พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนตามประสบการณ์ทำงาน ตั้งแต่ 5 – 10 ปี มีความคิดเห็นสูงกว่าประสบการณ์ทำงาน น้อยกว่า 5 ปี และประสบการณ์ทำงานมากกว่า 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญสถิติที่ระดับ .05

2.4 การเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดของสถานศึกษา และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

ตามสมมติฐานข้อ 4 “ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดของสถานศึกษา และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน แตกต่างกัน” โดยจำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ใช้สถิติการวิเคราะห์ค่าที (t – test ชนิด Independent Samples) จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ใช้สถิติทดสอบค่าเอฟ (F – test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – way ANOVA) กรณีพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีการของ Scheffe (Scheffe’s Method) หรือใช้วิธี LSD. ตามความเหมาะสมปรากฏดังนี้

2.4.1 การเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ดังตาราง 23

ตาราง 23 การเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน

ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน	ผู้บริหารสถานศึกษา (n = 45)		ครูผู้สอน (n = 211)		t	Sig.
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. การบริหารงานวิชาการ	4.61	0.46	4.52	0.54	1.250	0.053
2. การบริหารงานงบประมาณ	4.52	.54	4.52	.54	2.003*	0.011
3. การบริหารงานบุคคล	4.52	0.54	4.59	0.50	3.353**	0.000
4. การบริหารงานทั่วไป	4.67	0.43	4.52	0.52	2.009*	0.025
รวม	4.68	0.33	4.54	0.50	2.394**	0.000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 23 ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน พบว่า โดยรวมและรายด้าน ทุกด้านแตกต่างกัน

ดังนั้น ผลการวิจัยนี้จึงสอดคล้องกับสมมติฐาน ที่ว่า “ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง แตกต่างกัน”

2.4.2 การเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา ดังตาราง 24

ตาราง 24 การเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน

ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
1. การงานบริหารวิชาการ	ระหว่างกลุ่ม	6.037	2	3.018	11.559**	.000
	ภายในกลุ่ม	66.067	253	.261		
	รวม	72.103	255			
2. การงานบริหารงบประมาณ	ระหว่างกลุ่ม	5.835	2	2.917	11.327**	.000
	ภายในกลุ่ม	65.165	253	.258		
	รวม	71.000	255			
3. การงานบริหารบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	6.445	2	3.222	15.649**	.000
	ภายในกลุ่ม	52.097	253	.206		
	รวม	58.542	255			
4. การงานบริหารทั่วไป	ระหว่างกลุ่ม	8.776	2	4.388	18.797**	.000
	ภายในกลุ่ม	59.058	253	.233		
	รวม	67.834	255			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	6.661	2	3.331	16.049**	.000
	ภายในกลุ่ม	52.504	253	.208		
	รวม	59.165	255			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 24 ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน จำแนกตามขนาดโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน พบว่า โดยรวมและรายด้าน

ทุกด้าน แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ่ (Scheffe's – Method) ดังตาราง 25

ดังนั้น ผลการวิจัยนี้จึงสอดคล้องกับสมมติฐาน ที่ว่า “ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามขนาดสถานศึกษา แตกต่างกัน”

ตาราง 25 การเปรียบเทียบความแตกต่างของประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน จำแนกตามขนาดของสถานศึกษาเป็นรายคู่ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน

ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน	ขนาดของสถานศึกษา	$\bar{X}$	ขนาดของสถานศึกษา		
			ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
1. การบริหารงานวิชาการ		$\bar{X}$	4.24	4.34	4.53
	ขนาดเล็ก	4.24	–	0.29*	0.10
	ขนาดกลาง	4.34	–	–	0.19
	ขนาดใหญ่	4.53	–		
2. การบริหารงานงบประมาณ		$\bar{X}$	4.36	4.40	4.56
	ขนาดเล็ก	4.36	–	–0.20*	–0.04
	ขนาดกลาง	4.40	–	–	0.16*
	ขนาดใหญ่	4.56	–	–	–
3. การบริหารงานบุคคล		$\bar{X}$	4.37	4.42	4.56
	ขนาดเล็ก	4.37	–	–0.19*	–0.05
	ขนาดกลาง	4.42	–	–	–0.14
	ขนาดใหญ่	4.56	–	–	–

ตาราง 25 (ต่อ)

ประสิทธิผลการ บริหารโรงเรียน	ขนาดของ สถานศึกษา	$\bar{X}$	ขนาดของสถานศึกษา		
			ขนาด เล็ก	ขนาด กลาง	ขนาด ใหญ่
4. การบริหารงาน ทั่วไป		$\bar{X}$	4.36	4.39	4.56
	ขนาดเล็ก	4.36	-	-0.20	-0.31*
	ขนาดกลาง	4.39	-	-	0.16
	ขนาดใหญ่	4.56	-	-	-
ประสิทธิผลการ บริหารโรงเรียน โดยรวม		$\bar{X}$	4.36	4.39	4.56
	ขนาดเล็ก	4.36	-	-0.20	-0.31*
	ขนาดกลาง	4.39	-	-	0.16
	ขนาดใหญ่	4.56	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 25 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา โดยรวม พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในสถานศึกษาขนาดใหญ่ มีความคิดเห็นมากกว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในสถานศึกษาขนาดเล็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการบริหารงานวิชาการ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในสถานศึกษาขนาดกลางมีความคิดเห็นมากกว่าผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในสถานศึกษาขนาดเล็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านการบริหารงานงบประมาณ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในสถานศึกษาขนาดกลางมีความคิดเห็นมากกว่าผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในสถานศึกษาขนาดเล็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความคิดเห็นน้อยกว่าผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในสถานศึกษาขนาดใหญ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านการบริหารงานบุคคล ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในสถานศึกษาขนาดกลางมีความคิดเห็นมากกว่าผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในสถานศึกษาขนาดเล็ก อย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และด้านบริหารงานทั่วไป ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในสถานศึกษาขนาดใหญ่มีความคิดเห็นมากกว่าผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในสถานศึกษาขนาดเล็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.4.3 การเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน ดังตาราง 26

ตาราง 26 การเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน

ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
1. การงานบริหารวิชาการ	ระหว่างกลุ่ม	.564	2	.282	.996	.371
	ภายในกลุ่ม	71.540	253	.283		
	รวม	72.103	255			
2. การงานบริหารงบประมาณ	ระหว่างกลุ่ม	.582	2	.291	1.046	.353
	ภายในกลุ่ม	70.417	253	.278		
	รวม	71.000	255			
3. การงานบริหารบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	.342	2	.171	.744	.476
	ภายในกลุ่ม	58.200	253	.230		
	รวม	58.542	255			
4. การงานบริหารทั่วไป	ระหว่างกลุ่ม	2.180	2	1.090	4.200*	.016
	ภายในกลุ่ม	65.654	253	.260		
	รวม	67.834	255			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	.671	2	.336	1.451	.236
	ภายในกลุ่ม	58.494	253	.231		
	รวม	59.165	255			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 26 ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน พบว่าโดยรวมไม่แตกต่างกัน และรายด้านแตกต่างกันด้านการบริหารงานทั่วไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's – Method) ดังตาราง 27

ดังนั้น ผลการวิจัยนี้จึงไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่า “ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน แตกต่างกัน”

ตาราง 27 การเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานเป็นรายคู่ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน

ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน	ประสบการณ์การทำงาน		ประสบการณ์การทำงาน		
			น้อยกว่า 5 ปี	ตั้งแต่ 5-10 ปี	มากกว่า 10 ปี
การงานบริหารทั่วไป		$\bar{X}$	4.58	4.61	4.39
	น้อยกว่า 5 ปี	4.58	–	–0.03	0.19
	ตั้งแต่ 5 – 10 ปี	4.61	–	–	0.22*
	มากกว่า 10 ปี	4.39	–		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 27 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน เป็นรายคู่ ด้านการบริหารงานทั่วไป พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในสถานศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 5 – 10 ปี มีระดับความคิดเห็น มากกว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน

ในสถานศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงาน มากกว่า 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.5 ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร กับประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนตามสมมติฐานข้อที่ 5 “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน มีความสัมพันธ์กันทางบวก” ใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson’s Product Moment Correlation Coefficient)

ตาราง 28 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร
สถานศึกษา และครูผู้สอน มีความสัมพันธ์กันทางบวก

ตัวแปร	X_t	X_1	X_2	X_3	X_4	Y_t	Y_1	Y_2	Y_3	Y_4
X_t	1									
X_1	.911**	1								
X_2	.941**	.813**	1							
X_3	.927**	.773**	.832**	1						
X_4	.942**	.788**	.866**	.852**	1					
Y_t	.872**	.746**	.816**	.840**	.845**	1				
Y_1	.854**	.723**	.793**	.847**	.818**	.939**	1			
Y_2	.830**	.710**	.776**	.792**	.815**	.939**	.864**	1		
Y_3	.794**	.682**	.746**	.750**	.779**	.949**	.846**	.853**	1	
Y_4	.790**	.681**	.746**	.758**	.756**	.926**	.805**	.802**	.870**	1

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 28 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร และประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร โดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับสูง ($r_{XY} = 0.872$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร (X) จำนวน 4 ด้าน กับประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน จำนวน 4 ด้าน มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า

การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลกับประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร มีความสัมพันธ์กันเชิงบวกในระดับสูง ($r_{X1Y} = 0.746$) โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การรู้ดิจิทัล ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร มีความสัมพันธ์กันเชิงบวกในระดับสูง ($r_{X2Y} = 0.816$) โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลกับประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร มีความสัมพันธ์กันเชิงบวกในระดับสูง ($r_{X3Y} = 0.840$) โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การสื่อสารดิจิทัลกับประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร มีความสัมพันธ์กันเชิงบวกในระดับสูง ($r_{X4Y} = 0.845$) โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ดังนั้น ผลการวิจัยจึงสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 5 ที่ว่า “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารและประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน มีความสัมพันธ์กันทางบวก”

ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนครมีรายละเอียดโดยรวมและรายด้าน ดังตาราง 29 – 33

ตาราง 29 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารและประสิทธิผลการบริหารโรงเรียนโดยรวม (Y_t) สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร	ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน (Y_t)	
	Pearson Correlation	ระดับความสัมพันธ์
1. การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล (X_1)	.813**	สูง
2. การรู้ดิจิทัล (X_2)	.832**	สูง
3. การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล (X_3)	.852**	สูง
4. การสื่อสารดิจิทัล (X_4)	.845**	สูง
รวม (X_t)	.872**	สูง

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 29 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารและประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน โดยรวม (Y_t) สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร พบว่า โดยรวมมีความสัมพันธ์กันในระดับสูง 0.872 เมื่อพิจารณาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวก (Y_t) กับประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน โดยเรียงลำดับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากมากไปหาน้อย ดังนี้ 1) การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล (X_3) กับประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน ความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับสูง ($r_{X_3Y_t} = 0.852$) 2) การสื่อสารดิจิทัล (X_4) กับประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน (Y_t) ความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับสูง ($r_{X_4Y_t} = 0.845$) 3) การรู้ดิจิทัล (X_2) กับประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน (Y_t) ความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับสูง ($r_{X_2Y_t} = 0.832$) 4) การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล (X_1) กับประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน (Y_t) ความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับสูง ($r_{X_1Y_t} = 0.813$)

ตาราง 30 ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลการบริหาร
โรงเรียน ด้านการบริหารงานวิชาการ (Y_1) สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
ส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร	ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน (Y_1)	
	Pearson Correlation	ระดับ ความสัมพันธ์
1. การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล (X_1)	.723**	สูง
2. การรู้ดิจิทัล (X_2)	.793**	สูง
3. การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล (X_3)	.847**	สูง
4. การสื่อสารดิจิทัล (X_4)	.818**	สูง
รวม (X_i)	.854 **	สูง

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 30 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร และประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน ด้านการบริหารงานวิชาการ (Y_1) โดยรวม สังกัด สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร พบว่า โดยรวม มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง 0.854 เมื่อพิจารณาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวก กับประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน ด้านการบริหารงานวิชาการ (Y_1) โดยเรียงลำดับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากมากไปหาน้อย ดังนี้ 1) ด้านการสร้าง วัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล (X_3) กับประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน (Y_1) ความสัมพันธ์ ทางบวกอยู่ในระดับสูง ($r_{X_3Y_1} = 0.847$) 2) ด้านการสื่อสารดิจิทัล (X_4)กับประสิทธิผลการ บริหารโรงเรียน (Y_1) ความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับสูง ($r_{X_4Y_1} = 0.818$) 3) ด้านการรู้ ดิจิทัล (X_2) กับประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน (Y_1) ความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับสูง ($r_{X_2Y_1} = 0.793$) 3) 4) ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล (X_1) กับประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน ความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับสูง ($r_{X_1Y_1} = 0.723$)

ตาราง 31 ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน ด้านการบริหารงานงบประมาณ (Y_2) สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร	ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน (Y_2)	
	Pearson Correlation	ระดับความสัมพันธ์
1. การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล (X_1)	.710**	สูง
2. การรู้ดิจิทัล (X_2)	.776**	สูง
3. การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล (X_3)	.792**	สูง
4. การสื่อสารดิจิทัล (X_4)	.815**	สูง
รวม (X_t)	.830**	สูง

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 31 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร และประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน ด้านการบริหารงานงบประมาณ (Y_2) โดยรวม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร พบว่า โดยรวมมีความสัมพันธ์กันในระดับสูง 0.830 เมื่อพิจารณาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวก กับประสิทธิผลการบริหารโรงเรียนด้านการบริหารงานงบประมาณ (Y_2) โดยเรียงลำดับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากมากไปหาน้อย ดังนี้ 1) ด้านการสื่อสารดิจิทัล (X_4) กับประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน (Y_2) ความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับสูง ($r_{X_4Y_2} = 0.815$) 2) ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล (X_3) กับประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน (Y_2) ความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับสูง ($r_{X_3Y_2} = 0.792$) 3) ด้านการรู้ดิจิทัล (X_2) กับประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน (Y_2) ความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับสูง ($r_{X_2Y_2} = 0.776$) 4) ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล (X_1) กับประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน ความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับสูง ($r_{X_1Y_2} = 0.710$)

ตาราง 32 ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลการบริหาร
โรงเรียน ด้านการบริหารงานบุคคล (Y_3) สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
ส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร	ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน (Y_3)	
	Pearson Correlation	ระดับ ความสัมพันธ์
1. การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล (X_1)	.682**	ปานกลาง
2. การรู้ดิจิทัล (X_2)	.746**	สูง
3. การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล (X_3)	.750**	สูง
4. การสื่อสารดิจิทัล (X_4)	.779**	สูง
รวม (X_t)	.794**	สูง

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 32 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารและ
ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน ด้านการบริหารงานบุคคล (Y_3) โดยรวม สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร พบว่า โดยรวมมีความสัมพันธ์
กันในระดับสูง 0.794 เมื่อพิจารณาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร พบว่า มีความสัมพันธ์
ทางบวก กับประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน ด้านการบริหารงานบุคคล (Y_3)
โดยเรียงลำดับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากมากไปหาน้อย ดังนี้ 1) ด้านการสื่อสาร
ดิจิทัล (X_4) กับประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน (Y_3) ความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับสูง
($r_{X_4Y_3} = 0.779$) 2) ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล (X_3) กับประสิทธิผลการ
บริหารโรงเรียน (Y_3) ความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับสูง ($r_{X_3Y_3} = 0.750$) 3) ด้านการรู้
ดิจิทัล (X_2) กับประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน (Y_3) ความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับสูง
($r_{X_2Y_3} = 0.746$) 4) ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล (X_1) กับประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน
ความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับปานกลาง ($r_{X_1Y_3} = 0.682$)

ตาราง 33 ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน ด้านการบริหารงานทั่วไป (Y_4) สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร	ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน (Y_4)	
	Pearson Correlation	ระดับความสัมพันธ์
1. การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล (X_1)	.681**	ปานกลาง
2. การรู้ดิจิทัล (X_2)	.746**	สูง
3. การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล (X_3)	.758**	สูง
4. การสื่อสารดิจิทัล (X_4)	.756**	สูง
รวม (X_t)	.790**	สูง

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 33 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารและประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน ด้านการบริหารงานบุคคล (Y_3) โดยรวม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร พบว่า โดยรวมมีความสัมพันธ์กันในระดับสูง 0.790 เมื่อพิจารณาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวก กับประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน ด้านการบริหารงานบุคคล (Y_3) โดยเรียงลำดับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากมากไปหาน้อย ดังนี้ 1) ด้านการสื่อสารดิจิทัล (X_4) กับประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน (Y_4) ความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับสูง ($r_{X_4Y_4} = 0.756$) 2) ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล (X_3) กับประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน (Y_4) ความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับสูง ($r_{X_3Y_4} = 0.758$) 3) ด้านการรู้ดิจิทัล (X_2) กับประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน (Y_4) ความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับสูง ($r_{X_2Y_4} = 0.746$) 4) ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล (X_1) กับประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน (Y_4) ความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับปานกลาง ($r_{X_1Y_3} = 0.681$)

2.6 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน

ตามสมมติฐานข้อที่ 6 “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร อย่างน้อย 1 ด้าน มีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน” ใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแต่ละขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) ดังตาราง 34

ตาราง 34 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน โดยรวม (Y_t)

ตัวแปร พยากรณ์	R	R ²	Adjusted R ²	b	S.E.b	β	t	Sig.
การสื่อสาร ดิจิทัล (X_4)	.845	.714	.713	.313	.059	.357	5.268**	.000
การสร้าง วัฒนธรรมการ เรียนรู้ดิจิทัล (X_3)	.876	.767	.765	.338	.056	.370	6.069**	.000
การเรียนรู้ดิจิทัล (X_2)	.881	.775	.773	.187	.060	.199	3.112**	.002

$$\alpha = 0.787 \quad S.E._{est} = \pm 0.22966$$

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 34 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ที่นำมาวิเคราะห์จำนวน 4 ด้าน พบว่ามีจำนวน 3 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนครได้ โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการสื่อสารดิจิทัล (X_4) ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล (X_3) ด้านการเรียนรู้ดิจิทัล (X_2)

ตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ที่ดีที่สุด คือ ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล (X_3) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.370 ด้านการสื่อสารดิจิทัล (X_4) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.357 ด้านการรู้ดิจิทัล (X_2) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.199 ตามลำดับ ซึ่งตัวแปร ทั้ง 3 ด้านนี้ สามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ได้ร้อยละ 77.30 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ ± 0.22966

สามารถเขียนสมการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณในคะแนนดิบ ได้ดังนี้

$$Y_t' = 0.787 + .313X_4 + 0.338X_3 + 0.187X_2$$

และสามารถเขียนสมการวิเคราะห์การถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

$$Z_{Yt}' = 0.357Z_4 + 0.370Z_3 + 0.199Z_2$$

ดังนั้น ผลการวิจัยครั้งนี้ มีความสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ 6 ที่ว่า “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานอย่างน้อย 1 ด้าน มีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน”

ตาราง 35 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ที่มีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน ด้านการบริหารงานวิชาการ (Y_1)

ตัวแปรพยากรณ์	R	R ²	Adjusted R ²	b	S.E.b	β	t	Sig.
การสื่อสารดิจิทัล (X_4)	0.847	0.717	0.716	0.497	0.064	0.494	7.763**	.000
การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล (X_3)	0.867	0.751	0.749	0.259	0.068	0.267	3.780**	.000
การรู้ดิจิทัล (X_2)	0.870	0.756	0.753	0.156	0.069	0.151	2.266*	.024

$$\alpha = .427 \quad S.E._{est} = \pm 0.26415$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 35 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร นำมาวิเคราะห์จำนวน 4 ด้าน พบว่ามีจำนวน 3 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน ด้านการบริหารงานวิชาการ (Y_1) สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนครได้ โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการสื่อสารดิจิทัล (X_4) และด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล (X_3) และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 ด้าน คือ ด้านการรู้ดิจิทัล (X_2)

ตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ที่ดีที่สุด คือ ด้านการสื่อสารดิจิทัล (X_4) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.494 ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล (X_3) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.267 และด้านการรู้ดิจิทัล (X_2) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.151 ตามลำดับ ซึ่งตัวแปร ทั้ง 3 ด้านนี้ สามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน ด้านการบริหารงานวิชาการ (Y_1) สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ได้ร้อยละ 75.30 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ ± 0.26415

สามารถเขียนสมการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณในคะแนนดิบ ได้ดังนี้

$$Y_1' = 0.427 + 0.497 X_4 + 0.259 X_3 + 0.156 X_2$$

และสามารถเขียนสมการวิเคราะห์การถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน

ได้ดังนี้

$$Z_{Y_1'} = 0.494 Z_4 + 0.267 Z_3 + 0.151 Z_2$$

ตาราง 36 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่มีอำนาจ
พยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน ด้านการบริหารงานงบประมาณ (Y_2)

ตัวแปร พยากรณ์	R	R ²	Adjusted R ²	b	S.E.b	β	t	Sig.
การสื่อสาร ดิจิทัล (X_4)	0.815	0.664	0.662	0.398	0.075	0.413	5.326**	.000
การสร้าง วัฒนธรรมการ เรียนรู้ดิจิทัล (X_3)	0.836	0.699	0.697	0.301	0.070	0.301	4.306**	.000
การรู้ดิจิทัล (X_2)	0.840	0.705	0.702	0.172	0.075	0.167	2.280*	.023

$\alpha = 0.627$ S.E._{est} = ± 0.28824

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 36 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร นำมาวิเคราะห์จำนวน 4 ด้าน
พบว่ามีจำนวน 3 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน ด้านการ
บริหารงานงบประมาณ (Y_2) สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
ในจังหวัดสกลนครได้ โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการ
สื่อสารดิจิทัล (X_4) และด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล (X_3) และมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ด้าน คือ ด้านการรู้ดิจิทัล (X_2)

ตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ที่ดีที่สุด คือ ด้านการสื่อสารดิจิทัล (X_4) โดยมีค่า
สัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.413 ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้
ดิจิทัล (X_3) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.301 และด้านการรู้
ดิจิทัล (X_2) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.161 ตามลำดับ
ซึ่งตัวแปร ทั้ง 3 ด้านนี้ สามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน ด้านการ
บริหารงานงบประมาณ (Y_2) สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

ในจังหวัดสกลนคร ได้ร้อยละ 70.20 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ ± 0.28824

สามารถเขียนสมการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณในคะแนนดิบ ได้ดังนี้

$$Y_1' = 0.627 + 0.413 X_4 + 0.301X_3 + 0.172X_2$$

และสามารถเขียนสมการวิเคราะห์การถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

$$Z_{Y_1'} = 0.413Z_4 + 0.301Z_3 + 0.167Z_2$$

ตาราง 37 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่มีอำนาจ
พยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน ด้านการบริหารงานบุคคล (Y_3)

ตัวแปร พยากรณ์	R	R ²	Adjusted R ²	b	S.E.b	β	t	Sig.
การสื่อสาร ดิจิทัล (X_4)	0.779	0.606	0.605	0.348	0.075	0.399	4.661**	.000
การสร้าง วัฒนธรรม การเรียนรู้ ดิจิทัล (X_3)	0.796	0.634	0.631	0.229	0.070	0.252	3.274**	.001
การรู้ดิจิทัล (X_2)	0.801	0.642	0.637	0.177	0.075	0.190	2.353**	.019

$$d = 1.215 \quad S.E._{est} = \pm 0.28851$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 37 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร นำมาวิเคราะห์จำนวน 4 ด้าน
พบว่ามีจำนวน 3 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน ด้านการ
บริหารงานงานบุคคล (Y_3) สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนใน
จังหวัดสกลนครได้ โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการ
สื่อสารดิจิทัล (X_4) และด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล (X_3) และมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ด้าน คือ ด้านการรู้ดิจิทัล (X_2)

ตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ที่ดีที่สุด คือ ด้านการสื่อสารดิจิทัล (X_4) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.399 ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล (X_3) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.252 และด้านการรู้ดิจิทัล (X_2) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.190 ตามลำดับ ซึ่งตัวแปร ทั้ง 3 ด้านนี้ สามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน ด้านการบริหารงานบุคคล (Y_3) สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ได้ร้อยละ 63.70 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ ± 0.288515

สามารถเขียนสมการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณในคะแนนดิบ ได้ดังนี้

$$Y_1' = 1.215 + 0.348 X_4 + 0.229 X_3 + 0.177 X_2$$

และสามารถเขียนสมการวิเคราะห์การถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

$$Z_{Y1}' = 0.399 Z_4 + 0.252 Z_3 + 0.190 Z_2$$

ตาราง 38 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่มีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน ด้านการบริหารงานทั่วไป (Y_4)

ตัวแปรพยากรณ์	R	R ²	Adjusted R ²	b	S.E.b	β	t	Sig.
การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล (X_3)	0.758	0.574	0.573	.325	.076	.332	4.250**	.000
การสื่อสารดิจิทัล (X_4)	0.787	0.619	0.616	.249	.082	.265	3.050**	.003
การรู้ดิจิทัล (X_2)	0.795	0.631	0.627	.241	.082	.240	2.933**	.004

$$a = 0.878 \quad S.E._{est} = \pm 0.31501$$

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 38 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร นำมาวิเคราะห์ จำนวน 4 ด้าน พบว่ามีจำนวน 3 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน ด้านการ

บริหารงานงานบุคคล (Y_4) สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนใน
จังหวัดสกลนครได้ โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จำนวน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการ
สร้างวัฒนธรรมดิจิทัล (X_3) ด้านการสื่อสารดิจิทัล (X_4) และด้านการรู้ดิจิทัล (X_2)

ตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ที่ดีที่สุด คือ ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล (X_3)
โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.332 ด้านการสื่อสารดิจิทัล (X_4)
โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.265 และด้านการรู้ดิจิทัล (X_2)
โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.240 ตามลำดับ ซึ่งตัวแปร ทั้ง 3
ด้านนี้ สามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน ด้านการบริหารงานทั่วไป
(Y_4) สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร
ได้ร้อยละ 62.70 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ ± 0.31501

สามารถเขียนสมการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณในคะแนนดิบ ได้ดังนี้

$$Y_1' = 0.878 + 0.325 X_3 + 0.249 X_4 + 0.241 X_2$$

และสามารถเขียนสมการวิเคราะห์การถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน

ได้ดังนี้

$$Z_{Y_1'} = 0.332 Z_3 + 0.265 Z_4 + 0.240 Z_2$$

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัล
ของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
ส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ดังตาราง 39

ตาราง 39 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร

ตัวแปรพยากรณ์	ตัวแปรพาณเฑณฑ์ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน					สรุป
	การบริหารงานวิชาการ (Y1)	การบริหารงานงบประมาณ (Y2)	การบริหารงานบุคคล (Y3)	การบริหารงานทั่วไป (Y4)	รวม (Yt)	
การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล (X ₁)	×	×	×	×	×	ไม่ต้องพัฒนา
การรู้ดิจิทัล (X ₂)	✓	✓	✓	✓	✓	ต้องพัฒนา
การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล (X ₃)	✓	✓	✓	✓	✓	ต้องพัฒนา
การสื่อสารดิจิทัล (X ₄)	✓	✓	✓	✓	✓	ต้องพัฒนา

✓ มีค่าอำนาจพยากรณ์

× ไม่มีค่าอำนาจพยากรณ์

ตอนที่ 3 แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อ ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษา เอกชนในจังหวัดสกลนคร

ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร จำนวน 4 ด้าน พบว่า มีจำนวน 3 ด้าน มีอำนาจพยากรณ์ที่ดี ได้แก่ ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล (X₃) ด้านการสื่อสารดิจิทัล (X₄) และด้านการรู้ดิจิทัล (X₂) โดยนำภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร จำนวน 3 ด้าน ไปสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 ท่าน เพื่อให้ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ให้สูงกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร โดยเรียงจาก ด้านการรู้ดิจิทัล (X_2) ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล (X_3) และด้านการสื่อสารดิจิทัล (X_4) ดังนี้

1. การรู้ดิจิทัล

จากการสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนาทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ด้านการรู้ดิจิทัล ดังตัวอย่างการสัมภาษณ์ ดังนี้

“...ผู้บริหารสถานศึกษาต้องเรียนรู้เท่าทันสื่อเทคโนโลยีดิจิทัล ในปัจจุบันอย่างสม่ำเสมอ พัฒนาทักษะในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล วิเคราะห์และคัดเลือกสื่อที่มีประสิทธิภาพ จากแหล่งที่เชื่อถือได้มาปรับใช้ในการบริหารสถานศึกษา...”

(นักรบ หอมไกรลาศ, สัมภาษณ์, 11 พฤศจิกายน 2567)

“...ผู้บริหารสถานศึกษามีทักษะในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ค้นหา วิเคราะห์ข้อมูล และนำมาใช้อย่างถูกต้อง มีการสร้างนวัตกรรมมาใช้ในการบริหารสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล...”

(อรุณรุ่ง โยธสิงห์, สัมภาษณ์, 11 พฤศจิกายน 2567)

“...ผู้บริหารสถานศึกษาพัฒนาทักษะความรู้เทคโนโลยีดิจิทัล สม่ำเสมอ ใช้ข้อมูลสารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพมีแหล่งที่มาที่ชัดเจน นำประโยชน์ทางเทคโนโลยีดิจิทัลมาพัฒนาสร้างนวัตกรรมใหม่เพื่อบริหารสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป...”

(เพชรดาว นิลสว่าง, สัมภาษณ์, 11 พฤศจิกายน 2567)

“...ผู้บริหารสถานศึกษามีความรู้ความเข้าใจในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อเป็นประโยชน์ในการบริหารสถานศึกษา ได้แก่ การเพิ่มทักษะความรู้เทคโนโลยีดิจิทัล ให้ทันสถานการณ์ยุคปัจจุบัน นำคอมพิวเตอร์มาใช้เป็นเครื่องมือเก็บข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ ของสถานศึกษา และนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ ในการบริหารสถานศึกษา...”

(กิตติพงศ์ สุวรรณแทน, สัมภาษณ์, 4 ธันวาคม 2567)

“...ในด้านของการรู้ดิจิทัลผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีทักษะความเข้าใจ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่มีประสิทธิภาพ วิเคราะห์คัดเลือกเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีประสิทธิภาพมาใช้ในการบริหารสถานศึกษา...”

(นิตยา ไชสุระ, สัมภาษณ์, 4 ธันวาคม 2567)

“...ผู้บริหารสถานศึกษาพัฒนาทักษะในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพ รู้เท่าทันภัยคุกคามจากเทคโนโลยีดิจิทัล มีการพัฒนาและสร้างนวัตกรรมใหม่มาใช้ในการบริหารสถานศึกษา...”

(จิตนภา ก้อนอิน, สัมภาษณ์, 4 ธันวาคม 2567)

“...ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีทักษะความรู้ ความเข้าใจการใช้เครื่องมือเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีอยู่ในปัจจุบันเพื่อพัฒนากระบวนการบริหารสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด...”

(อุษาวดี พรหมดีราช, สัมภาษณ์, 4 ธันวาคม 2567)

“...ผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจเทคโนโลยีดิจิทัล เพิ่มทักษะพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ และวิเคราะห์ข้อมูลที่มีประสิทธิภาพจากแหล่งต่าง ๆ มาใช้สร้างเป็นเครื่องมือในการบริหารสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ...”

(อรอุมา ไชยราช, สัมภาษณ์, 15 ธันวาคม 2567)

“...ผู้บริหารสถานศึกษาต้องพัฒนาทักษะ ความรู้ ความเข้าใจ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างสม่ำเสมอ วิเคราะห์แยกแยะข้อมูลที่มีคุณภาพ มีแหล่งที่มาชัดเจน มาใช้อย่างมีจรรยาบรรณ ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลสร้างนวัตกรรมใหม่มาใช้ในการบริหารสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล...”

(ไชยา ภวະบุตร, สัมภาษณ์, 25 มกราคม 2568)

“...ผู้บริหารสถานศึกษาสร้างทักษะรอบรู้เท่าทันสื่อเทคโนโลยีดิจิทัล เรียนรู้และพัฒนาทักษะในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และคัดเลือกสื่อและนวัตกรรมใหม่ ๆ จากแหล่งต่าง ๆ มาปรับใช้ในการบริหารสถานศึกษา...”

(ธวัชชัย ไพไธล, สัมภาษณ์, 17 กุมภาพันธ์ 2568)

ตาราง 40 (ต่อ)

แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำ ดิจิทัลของผู้บริหาร	นักรบ หอมเกราะ	อรุณรุ่ง โยธลิงก์	เพชรดาว นิลสว่าง	กิตติพงศ์ สุวรรณแทน	นิตยา ไชยสุระ	จิตนภา กอนอิน	อุษาวดี พรหมเด็กราช	อรอุมา ไชยราช	ไชยา ภาวะบุตร	ธวัชชัย ไพโรจน์	รวม	ร้อยละ
3. ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมี จรรยาบรรณในการใช้ เทคโนโลยีดิจิทัล				✓							1	10
4. ผู้บริหารสถานศึกษาต้อง รู้เท่าทันภัยคุกคามทาง เทคโนโลยีดิจิทัลในมิติต่าง ๆ						✓					1	10
5. ผู้บริหารสถานศึกษาสร้าง นวัตกรรมใหม่จากเทคโนโลยี ดิจิทัลเพื่อนำมาใช้ในการ สถานศึกษา		✓				✓		✓	✓	✓	5	50

จากตาราง 40 พบว่า การสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาปัจจัยภาวะผู้นำ
ผู้บริหาร ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
ส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ด้านการรู้ดิจิทัล (X_2) จากการสัมภาษณ์ ผู้วิจัย
ใช้เกณฑ์ความถี่ 5 ข้อ ขึ้นไป โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยสรุปได้ดังนี้

1. ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีทักษะความรู้ ความเข้าใจ การใช้ เทคโนโลยี
ดิจิทัล เพื่อนำมาพัฒนากระบวนการบริหารสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพและ
ประสิทธิผล
2. ผู้บริหารสถานศึกษาควรรู้วิเคราะห์ข้อมูลคัดเลือกแหล่งที่มาที่เชื่อถือได้
เพื่อนำข้อมูลมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
3. ผู้บริหารสถานศึกษาควรสร้างนวัตกรรมใหม่จากเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อ
นำมาใช้บริหารสถานศึกษา

2. การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล

จากการสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนาทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล (X_3) ดังตัวอย่างการสัมภาษณ์ ดังนี้

“...ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีการสืบเสาะหาความรู้ตลอดเวลา ส่งเสริมให้ครูทุกคนสามารถใช้โปรแกรมพื้นฐานทางเทคโนโลยีดิจิทัลได้ ใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ต่าง ๆ มาเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการปฏิบัติงานได้ ช่วยเหลือและแลกเปลี่ยนความรู้ ใช้มัลติมีเดียที่เป็นแพลตฟอร์มฟรีให้เกิดประโยชน์สูงสุด เนื่องด้วยขนาดของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารโรงเรียนแตกต่างกัน เนื่องจากมีข้อจำกัดด้านงบประมาณ ทรัพยากรด้านการศึกษา บุคลากรทางการศึกษา ...”

(นักรบ หอมไกรลาศ, สัมภาษณ์, 11 พฤศจิกายน 2567)

“...ผู้บริหารสถานศึกษาควรสร้างความตระหนักและคุณค่า ความจำเป็นในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการปฏิบัติงาน โดยการสร้างเครือข่ายความร่วมมือภายในและภายนอกโรงเรียน โดยวิธีการแลกเปลี่ยนความรู้การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล สร้างวัฒนธรรมดิจิทัล และต้องกระตุ้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล สนับสนุนให้บุคลากรเข้ารับการพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัล การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่หลากหลายเพื่อนำมาใช้จัดการเรียนรู้และปฏิบัติงาน...”

(อรุณรุ่ง โยธสิงห์, สัมภาษณ์, 11 พฤศจิกายน 2567)

“...ผู้บริหารสถานศึกษาต้องส่งเสริมให้ครูได้ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ให้ครูที่มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลช่วยเหลือครูที่ต้องการความช่วยเหลือในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ส่งเสริมให้ครูและนักเรียนได้ใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างเต็มที่...”

(เพชรดาว นิลสว่าง, สัมภาษณ์, 11 พฤศจิกายน 2567)

“...ผู้บริหารสถานศึกษาต้องตระหนักถึงความสำคัญการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัลในสถานศึกษา กระตุ้นให้บุคลากรเห็นความจำเป็นของการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล...”

(กิตติพงศ์ สุวรรณเทน , สัมภาษณ์, 4 ธันวาคม 2567)

“...สนับสนุนส่งเสริมให้ครูผู้สอน บุคลากรทางการศึกษาใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการกระบวนการปฏิบัติงาน ...”

(นิตยา ไชยสุระ, สัมภาษณ์, 4 ธันวาคม 2567)

“...ส่งเสริมวัฒนธรรมดิจิทัล ให้รางวัล ยกย่อง ชมเชยให้กับครูที่มีความสามารถด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ...”

(จิตนภา ก้อนอิน, สัมภาษณ์, 4 ธันวาคม 2567)

“...ผู้บริหารสถานศึกษาและครูกำหนดนโยบายด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัลร่วมกัน นำแอปพลิเคชันแพลตฟอร์มต่าง ๆ มาใช้ในการปฏิบัติงานร่วมกัน ...”

(อุษาวดี พรหมดีราช, สัมภาษณ์, 4 ธันวาคม 2567)

“...ผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษาอย่างเป็นระบบร่วมกัน นำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารสถานศึกษา...”

(อรอุมา ไชยราช, สัมภาษณ์, 15 ธันวาคม 2567)

“...ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ มีการรวมกลุ่มเพื่อการทำงานภายในองค์กรโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล...”

(ไชยา ภวະบุตร, สัมภาษณ์, 25 มกราคม 2568)

“...ผู้บริหารสนับสนุนให้บุคลากรใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารจัดการ และฝึกปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอและกระตุ้นให้บุคลากรเห็นความต้องการจำเป็นและคุณค่าของการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล...”

(ธวัชชัย โพธิ์ไธล, สัมภาษณ์, 17 กุมภาพันธ์ 2568)

จากผลการสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนาทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล สามารถสรุปได้ดังตาราง 41

ตาราง 41 แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล (X₃)

แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร	นักบริหาร หอการค้า	อธิการบดี โยธลิงก์	เฟรชดาว นิลสว่าง	กิตติพงษ์ สุวรรณแทน	นิตยา ไชยสุระ	จิตนภา กอนอิน	อุษาวดี พรหมดีราช	อรอุมา ไชยราช	โซญา ภาวบุตร	อัมย์ชัย ไพฑูริ	รวม	ร้อยละ
1. ช่วยเหลือ ส่งเสริม และแลกเปลี่ยนความรู้ ให้ครูได้ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลหรือโปรแกรมพื้นฐานได้	✓		✓		✓	✓	✓		✓		6	60
2. ผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนให้ครูได้เกิดการเรียนรู้ตลอดเวลา พัฒนาตนเอง ผ่านกิจกรรมอบรมสัมมนา		✓	✓	✓		✓	✓			✓	6	60
3. ผู้บริหารสถานศึกษาควรสร้างความตระหนักถึงคุณค่าและความจำเป็นในการใช้ดิจิทัลในการปฏิบัติงาน		✓	✓	✓	✓				✓	✓	6	60

แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำ ดิจิทัลของผู้บริหาร	นักรบ หอมไกรลาศ	อรณรุ่ง โยธสิงห์	เพชรดาว นิลสว่าง	กิตติพงศ์ สวรรณแทน	นิตยา ไชยสระ	จิตนภา กอนอิน	อุษาวดี พรหมดีราช	อรอนมา ไชยราช	ไชยา ภาวะบุตร	ธวัชชัย ไพไธเส	รวม	ร้อยละ
4. ผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากรทางการศึกษา ต้องมีนโยบายร่วมกันในการพัฒนาเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เครื่องมือเทคโนโลยีดิจิทัลและกำหนดปฏิทินปฏิบัติงาน เพื่อให้เกิดวัฒนธรรมในการทำงานอย่างเป็นขั้นตอน		✓					✓	✓			3	30
5. สนับสนุนสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ และอินเทอร์เน็ตให้เพียงพอต่อการใช้งาน รวมถึงส่งเสริมให้นักเรียนใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน		✓						✓	✓		3	30
6. ใหัรางวัล ยกย่อง ชมเชยให้กับครูที่มีความสามารถด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล						✓					1	10

จากตาราง 41 พบว่า การสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาปัจจัยภาวะผู้นำผู้บริหาร ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล (X_3) จากการ

สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ความถี่ 5 ข้อขึ้นไป โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยสรุปได้ดังนี้

1. มีช่วยเหลือ ส่งเสริม และแลกเปลี่ยนความรู้ ให้ครูได้ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลหรือโปรแกรมพื้นฐานได้
2. ผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนให้ครูได้เกิดการเรียนรู้ตลอดเวลา พัฒนาตนเอง ผ่านกิจกรรมอบรม-สัมมนา
3. ผู้บริหารสถานศึกษาควรสร้างความตระหนักถึงคุณค่าและความจำเป็นในการใช้ดิจิทัลในการปฏิบัติงาน

3. การสื่อสารดิจิทัล

จากการสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนาทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ด้านการสื่อสารดิจิทัล ดังตัวอย่างการสัมภาษณ์ ดังนี้

“...ใช้การสื่อสารเทคโนโลยีดิจิทัล ในการบริหารจัดการงานสถานศึกษา ผ่านกลุ่มแอปพลิเคชันไลน์ ทำให้การสื่อสารสะดวกรวดเร็วตรงกลุ่มสายงาน และใช้ประชาสัมพันธ์กิจกรรมของสถานศึกษา...”

(นักรบ หอมไกรลาศ, สัมภาษณ์, 11 พฤศจิกายน 2567)

“...ผู้บริหารสถานศึกษานำโซเชียลมีเดียมาใช้ในการสื่อสารกับบุคลากรในองค์กรและผู้ปกครอง ตั้งเป็นกลุ่มรวม เป็นกลุ่มตามสายงาน ตั้งกลุ่มผู้ปกครองแต่ละระดับชั้น ส่งผลทำให้สามารถสื่อสารได้ตรงตามกลุ่มเป้าหมาย แต่ควรต้องหาเครื่องมือมาวัดว่าผู้รับสารได้รับสารที่ส่งไปแล้วหรือไม่ จะทำให้การสื่อสารผ่านเทคโนโลยีดิจิทัลนั้นสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น...”

(อรุณรุ่ง โยธสิงห์, สัมภาษณ์, 11 พฤศจิกายน 2567)

“...ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลประชาสัมพันธ์กิจกรรมของสถานศึกษาอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอเพื่อให้ชุมชน หรือผู้มีส่วนได้เสียได้รับทราบข่าวสารจากสถานศึกษา งานประชาสัมพันธ์ถือเป็นเครื่องมือที่มีอานุภาพในการส่งผลต่อภาพลักษณ์ที่ดีของสถานศึกษา...”

(เพชรดาว นิลสว่าง, สัมภาษณ์, 11 พฤศจิกายน 2567)

“...การสื่อสารผ่านช่องทางออนไลน์กับครู ผู้ปกครอง ผู้บริหารด้วยกันเอง ใช้แอปพลิเคชันช่วยเหลือครูในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ลดภาระครู สะดวกต่อการเก็บข้อมูล และยังเป็นสารสนเทศของโรงเรียนที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนต่อไปได้ มีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารของทางโรงเรียนผ่านช่องทางหน้าเพจโรงเรียน หรือกลุ่มไลน์ประชาสัมพันธ์กับหน่วยงานต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ...”

(กิตติพงศ์ สุวรรณเทน, สัมภาษณ์, 4 ธันวาคม 2567)

“...ใช้กลุ่มไลน์ในการสื่อสารการปฏิบัติงานกับบุคลากรครู แต่ทั้งนี้ผู้บริหารต้องตระหนักถึงความเหมาะสม หากเป็นงานสำคัญที่มีรายละเอียดขั้นตอนเยอะ ให้เลี่ยงหลีกเลี่ยงการส่งผ่านกลุ่มไลน์เนื่องจากอาจมีประเด็นสำคัญตกหล่นได้ ใช้กลุ่มไลน์ในการสื่อสารกับผู้ปกครองในแต่ละระดับชั้นข้อดีกลุ่มเป้าหมายตรงตามที่เราต้องการ...”

(นิตยา ไชสุระ, สัมภาษณ์, 4 ธันวาคม 2567)

“...ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลสื่อสารกันภายในองค์กรเพื่อลดเวลาในการเดินทาง ส่งเสริมสนับสนุนบุคลากรครูใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติงานให้ความรู้ในการใช้สื่อดิจิทัลอย่างถูกต้องถูกกฎหมายแก่นักเรียน...”

(จิตนภา ก้อนอิน, สัมภาษณ์, 4 ธันวาคม 2567)

“...ผู้บริหารสถานศึกษาใช้โซเชียลมีเดียมาใช้ในการสื่อสารกับผู้ปกครองโดยตรง สร้างเว็บไซต์สถานศึกษา เพจเฟซบุ๊ก ติ๊กต็อก เพื่อประชาสัมพันธ์ข่าวสารและกิจกรรมของสถานศึกษาทุกวัน...”

(อุษาวดี พรหมดีราช, สัมภาษณ์, 4 ธันวาคม 2567)

“...ผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนการใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลในการประชาสัมพันธ์ข่าวสารสถานศึกษาทั้งภายในและภายนอกอย่างสม่ำเสมอ นำโซเชียลมีเดียมาเป็นเครื่องมือประชาสัมพันธ์หลาย ๆ ช่องทาง...”

(อรอุมา ไชยราช, สัมภาษณ์, 15 ธันวาคม 2567)

“...ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีการสื่อสาร การประชาสัมพันธ์ การประชาสัมพันธ์ มีการสื่อสารผ่านไลน์กับครู นักเรียน ผู้ปกครอง หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และมีการสื่อสารผ่านเพจ เว็บไซต์สู่บุคคลภายนอก...”

(ไชยา ภาวะบุตร, สัมภาษณ์, 25 มกราคม 2568)

“...ผู้บริหารสถานศึกษาใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการสื่อสารกับบุคลากรในองค์กรหลาย ๆ ช่องทาง และนำมาใช้ในการประชาสัมพันธ์งานแต่ละฝ่าย เพื่อให้ บุคลากรครู นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชนได้ทราบข่าวสารกิจกรรมของสถานศึกษาตลอดเวลา...”

(ธวัชชัย ไพไธล, สัมภาษณ์, 17 กุมภาพันธ์ 2567)

จากผลการสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนาทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ด้านการสื่อสารดิจิทัล สามารถสรุปได้ดังตาราง 42

ตาราง 42 แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพ
บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
ในจังหวัดสกลนคร ด้านการสื่อสารดิจิทัล (X₄)

แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำ ดิจิทัลของผู้บริหาร	นักรบ หอมโกรลาต	อรณัฐ โยธสิงห์	เพชรดาว นิลสว่าง	กิตติพงศ์ สุวรรณแทน	นิตยา ไชยสุระ	จิตนภา กอนอิน	อุษาวดี พรหมดีราช	อรอุมา ไชยราช	ไชยา ภาวะบุตร	ธวัชชัย ไพโรจน์	รวม	ร้อยละ
1. ผู้บริหารมีการใช้สื่อเทคโนโลยี ดิจิทัลในการสื่อสาร เพื่อสร้าง ความเข้าใจร่วมกันระหว่างครู บุคลากร นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน หน่วยงานอื่น ๆ ให้เป็น ปัจจุบันอยู่เสมอ	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	9	90
2. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริม ให้ครูสื่อสารผ่านช่องทางออนไลน์ ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การประสานการดูแลนักเรียน ระหว่างครูกับผู้ปกครอง ตลอดจนการปฏิบัติงานต่าง ๆ ที่รับผิดชอบ และสร้างเครื่องมือ ตอบกลับจากผู้รับสาร	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	9	90
3. มีการจัดเก็บข้อมูลจากการ สื่อสารผ่านช่องทางออนไลน์และ การเข้าถึงแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เพื่อ เป็นสารสนเทศของโรงเรียนที่ สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการ ปฏิบัติงานต่อไปได้				✓	✓	✓			✓	✓	5	50

ตาราง 42 (ต่อ)

แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำ ดิจิทัลของผู้บริหาร	นักรบ หอมโกรลาศ	อรุณรุ่ง โยธสิงห์	เพชรดาว นิลสว่าง	กิตติพงศ์ สุวรรณแทน	นิตยา ไชยสุระ	จิตนภา กอนอิน	อุษากดี พรหมดีราช	อรอุมา ไชยราช	ไชยา ภาวะบุตร	ธวัชชัย ไพฑูเรศ	รวม	ร้อยละ
4. มีการประชาสัมพันธ์ ข่าวสาร การดำเนินโครงการ หรือกิจกรรมต่าง ๆ ของ โรงเรียน ผ่านกลุ่มไลน์ หน้าเพจ หรือเว็บไซต์ของ โรงเรียนและพัฒนา อัปเดตข้อมูลของโรงเรียน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	10	100

จากตาราง 42 พบว่า การสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาปัจจัยภาวะผู้นำ
ผู้บริหาร ที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
ส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ด้านการสื่อสารดิจิทัล (X₄) จากการสัมภาษณ์
ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ความถี่ 5 ข้อ ขึ้นไป โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยสรุปได้
ดังนี้

1. มีการประชาสัมพันธ์ข่าวสาร การดำเนินโครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ
ของโรงเรียน ผ่านกลุ่มไลน์ หน้าเพจ หรือเว็บไซต์ของโรงเรียนและพัฒนา อัปเดตข้อมูล
ของโรงเรียน
2. ผู้บริหารมีการใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลในการสื่อสาร เพื่อสร้างความเข้าใจ
ร่วมกันระหว่างครู บุคลากร นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน หน่วยงานอื่น ๆ ให้เป็นปัจจุบัน
อยู่เสมอ
3. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมให้ครูสื่อสารผ่านช่องทางออนไลน์ ในการ
ดูแลช่วยเหลือนักเรียน การประสานการดูแลนักเรียนระหว่างครูกับผู้ปกครอง ตลอดจน
การปฏิบัติงานต่าง ๆ ที่รับผิดชอบ และสร้างเครื่องมือตอบกลับจากผู้รับสาร

4. มีการจัดเก็บข้อมูลจากการสื่อสารผ่านช่องทางออนไลน์และการเข้าถึงแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เพื่อเป็นสารสนเทศของโรงเรียนที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงานต่อไปได้

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปราย ผลการวิจัย และนำเสนอข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สมมติฐานของการวิจัย
3. วิธีดำเนินการวิจัย
4. สรุปผลการวิจัย
5. อภิปรายผล
6. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน
2. เพื่อศึกษาประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน
3. เพื่อเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดของสถานศึกษา และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน
4. เพื่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน

จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดของสถานศึกษา และประสบการณ์
ในการปฏิบัติงาน

5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผล
การบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ตามความ
คิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน

6. เพื่อศึกษาอำนาจพยากรณ์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผล
การบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ตามความ
คิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน

7. เพื่อหาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ที่ส่งผลต่อ
ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

สมมติฐานของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม
การศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา
และครูผู้สอน อยู่ในระดับมาก

2. ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม
การศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา
และครูผู้สอน อยู่ในระดับมาก

3. ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหาร ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
ส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา
และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดของสถานศึกษา
และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน แตกต่างกัน

4. ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม
การศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา
และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดของสถานศึกษา
และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน แตกต่างกัน

5. ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารและประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน
ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร ตามความ
คิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน มีความสัมพันธ์กันทางบวก
6. ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารอย่างน้อย 1 ด้าน มีอำนาจพยากรณ์
ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
ในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน

วิธีดำเนินการวิจัย

**ตอนที่ 1 ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการ
บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
ในจังหวัดสกลนคร**

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และ
ครูผู้สอน ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร
ประจำปีการศึกษา 2567 จำนวนทั้งสิ้น 758 คน ผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน 45 คน
และครูผู้สอนจำนวน 713 คน จาก 45 โรงเรียน (กลุ่มส่งเสริมการศึกษาเอกชน
ศึกษาธิการจังหวัดสกลนคร, 2567)

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และ
ครูผู้สอน ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร
ประจำปีการศึกษา 2567 กำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้ตารางของ Krejcie and Morgan
(1970, pp. 607 – 610, อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2556 หน้า 43) ได้กลุ่มตัวอย่าง
จำนวน 254 คน จาก 45 โรงเรียน แต่ในการวิจัยครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่าง 256 คน ใช้การสุ่ม
ตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi – Stage Random Sampling)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสอบถามมาตรา
ส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีของ Rensis Likert มีจุดมุ่งหมายเพื่อ

ศึกษาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร โดยแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย สถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดของสถานศึกษา และประสบการณ์ และประสบการณ์ การปฏิบัติงานของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน มีลักษณะเป็นแนวตรวจสอบรายการ (Check List) มีรายละเอียดดังนี้

1. สถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประกอบด้วย
 - 1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา
 - 1.2 ครูผู้สอน
2. ขนาดของสถานศึกษา ประกอบด้วย
 - 2.1 ขนาดเล็ก
 - 2.2 ขนาดกลาง
 - 2.3 ขนาดใหญ่
3. ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ประกอบด้วย
 - 3.1 ต่ำกว่า 5 ปี
 - 3.2 ตั้งแต่ 5 – 10 ปี
 - 3.3 มากกว่า 10 ปี

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร จำนวน 4 ด้าน จำนวน 20 ข้อ ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีระดับความคิดเห็น 5 ระดับจากมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ประกอบด้วย

1. ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล
2. ด้านการรู้ดิจิทัล
3. ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล
4. ด้านการสื่อสารดิจิทัล

ตอนที่ 3 ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน โรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร จำนวน 4 ด้าน จำนวน 31 ข้อ

ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จากมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ประกอบด้วย

1. การบริหารงานวิชาการ
2. การบริหารงานงบประมาณ
3. การบริหารงานบุคคล
4. การบริหารงานทั่วไป

ซึ่งแบบสอบถามในตอนต้นที่ 2 และตอนที่ 3 มีลักษณะเป็น แบบสอบถาม มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ระดับ ตามวิธีของ เรนซีสไลเคอร์ท (Rensis Likert Method) (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 82)

โดยแบบสอบถามมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item objective congruence: IOC) อยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00 แสดงว่าแบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าดัชนี สอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์หรือเนื้อหาตามเกณฑ์ที่กำหนด มีค่าอำนาจ จำแนกและค่าความเชื่อมั่น ดังนี้ 1) ด้านภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโดยรวม (X_i) มีค่า อำนาจจำแนก อยู่ระหว่าง 0.654 – 0.971 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.968 2) ด้านประสิทธิผลการบริหารทั่วไปในโรงเรียนโดยรวม (Y_i) มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.813 – 0.777 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .972

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวม ข้อมูล ดังต่อไปนี้

4.1 ผู้วิจัยจะใช้แบบสอบถามทั้งที่เป็นเอกสารและแบบสอบถาม ออนไลน์ โดยชี้แจงวัตถุประสงค์ในการศึกษาให้ทราบและขอรับแบบสอบถามคืนหลังจาก ตอบแบบสอบถามเสร็จเรียบร้อยแล้ว พร้อมทั้งตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล ซึ่งหาก ข้อมูลไม่ครบถ้วนผู้วิจัยจะใช้วิธีเดินทางไปเก็บข้อมูลด้วยตนเองและส่งแบบสอบถามทาง ไปรษณีย์ จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 256 ฉบับ

4.2 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมแบบสอบถาม ตรวจสอบความ สมบูรณ์ของแบบสอบถามแล้วจึงนำมาทำการวิเคราะห์ข้อมูล

4.3 ผู้วิจัยทำการประมวลผลวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยใช้ โปรแกรมสำเร็จรูป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้การวิเคราะห์ข้อมูลตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย หลังจาก
ที่ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามคืนทั้งหมด มาตรวจสอบความสมบูรณ์ แล้วทำการวิเคราะห์
ข้อมูลทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยใช้ค่าสถิติ ดังนี้

5.1 การทดสอบสมมติฐานที่ 1 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร

สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิด
ของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน อยู่ในระดับมาก สถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ย (Mean)
และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

5.2 การทดสอบสมมติฐานที่ 2 ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน

สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความ
คิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน อยู่ในระดับมาก สถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ย
(Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

5.3 การทดสอบสมมติฐานที่ 3 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร

สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความ
คิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง
และขนาดของโรงเรียน ใช้สถิติการวิเคราะห์ค่าที (t – test ชนิด Independent Samples)
ส่วนประกอบในการปฏิบัติงานที่ต่างกัน แตกต่างกัน ใช้สถิติทดสอบค่าเอฟ (F – test)
แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) กรณีพบความแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีการ
ของ Scheffe (Scheffe's Method)

5.4 การทดสอบสมมติฐานที่ 4 ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน

สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความ
คิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง
และขนาดของโรงเรียน ใช้สถิติการวิเคราะห์ค่าที (t – test ชนิด Independent Samples)
ส่วนประกอบในการปฏิบัติงานที่ต่างกัน แตกต่างกัน ใช้สถิติทดสอบค่าเอฟ (F – test)
แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) กรณีพบความแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีการ
ของ Scheffe (Scheffe's Method)

5.5 การทดสอบสมมติฐานที่ 5 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน มีความสัมพันธ์กันทางบวก ใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

5.6 การทดสอบสมมติฐานที่ 6 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาอย่างน้อย 1 ด้าน มีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน สถิติที่ใช้ คือ การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแต่ละขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ตอนที่ 2 แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร

โดยนำภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารด้านที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร ไปสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 คน แล้วนำมาวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร สรุปผลได้ ดังนี้

1. ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 1 ด้าน และอยู่ในระดับมาก 3 ด้าน โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล การรู้ดิจิทัล การสื่อสารดิจิทัล และการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ตามลำดับ

2. ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการบริหารงานงบประมาณ ด้านการบริหารทั่วไป ด้านการบริหารงานวิชาการตามลำดับ

3. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดของสถานศึกษาและประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน พบว่า

3.1 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง พบว่า โดยรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนอีกสามด้านไม่แตกต่างกัน

3.2 ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.3 ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดของสถานศึกษาและประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน พบว่า

4.1 ผลการเปรียบเทียบประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร จำแนกตามสถานภาพการ

ดำรงตำแหน่ง ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน พบว่า โดยรวม และรายด้าน ทุกด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.2 ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน โดยรวมและรายด้าน ทุกด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.3 ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน พบว่า โดยรวมไม่แตกต่างกัน และรายด้านแตกต่างกันด้านการบริหารงานทั่วไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร โดยรวม มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับสูง ($r_{xy} = 0.872$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

6. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ที่นำมาวิเคราะห์จำนวน 4 ด้าน พบว่ามีจำนวน 3 ด้านที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนครได้ โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการสื่อสารดิจิทัล (X_4) ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล (X_3) ด้านการรู้ดิจิทัล (X_2) ตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ที่ดีที่สุด คือ ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล (X_3) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.370 ด้านการสื่อสารดิจิทัล (X_4) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.357 ด้านการรู้ดิจิทัล (X_2) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.199 ตามลำดับ ซึ่งตัวแปร ทั้ง 3 ด้านนี้ สามารถรวมกันพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ได้ร้อยละ 77.30 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ ± 0.22966

สามารถเขียนสมการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณในคะแนนดิบ ได้ดังนี้

$$Y'_i = 0.787 + .313X_4 + 0.338X_3 + 0.187X_2$$

และสามารถเขียนสมการวิเคราะห์การถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

$$Z_{Yt}' = 0.357Z_4 + 0.370Z_3 + 0.199Z_2$$

7. แนวทางการพัฒนา ผู้วิจัยนำภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จำนวน 4 ด้าน พบว่า มี 3 ด้านมีอำนาจพยากรณ์ที่ดี ได้แก่ ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล (X_3) ด้านการสื่อสารดิจิทัล (X_4) และด้านการรู้ดิจิทัล (X_2) ดังนี้

7.1 ด้านการสื่อสารดิจิทัล (X_4) มีแนวทางการพัฒนา ดังนี้ 1) ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการประชาสัมพันธ์ข่าวสาร การดำเนินโครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน ผ่านกลุ่มไลน์ หน้าเพจ หรือเว็บไซต์ของโรงเรียนและพัฒนา อัปเดตข้อมูลของโรงเรียน 2) ผู้บริหารควรมีการใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลในการสื่อสาร เพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันระหว่างครู บุคลากร นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน หน่วยงานอื่น ๆ ให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ 3) ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูสื่อสารผ่านช่องทางออนไลน์ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การประสานการดูแลนักเรียนระหว่างครูกับผู้ปกครอง ตลอดจนการปฏิบัติงานต่าง ๆ ที่รับผิดชอบ และสร้างเครื่องมือตอบกลับจากผู้รับสาร 4) ควรมีการจัดเก็บข้อมูลจากการสื่อสารผ่านช่องทางออนไลน์และการเข้าถึงแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เพื่อเป็นสารสนเทศของโรงเรียนที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงานต่อไปได้

7.2 ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล (X_3) มีแนวทางการพัฒนา ดังนี้ 1) ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีช่วยเหลือ ส่งเสริม และแลกเปลี่ยนความรู้ ให้ครูได้ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลหรือโปรแกรมพื้นฐานได้ 2) ผู้บริหารสถานศึกษาควรสนับสนุนให้ครูได้เกิดการเรียนรู้ตลอดเวลา พัฒนาตนเอง ผ่านกิจกรรมอบรม-สัมมนา 3) ผู้บริหารสถานศึกษาควรสร้างความตระหนักถึงคุณค่า และความจำเป็นในการใช้ดิจิทัลในการปฏิบัติงาน

7.3 ด้านการรู้ดิจิทัล (X_2) ควรมีการพัฒนา ดังนี้ 1) ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีทักษะความรู้ ความเข้าใจ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อนำมาพัฒนากระบวนการบริหารสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล 2) ผู้บริหารสถานศึกษาควรวิเคราะห์ข้อมูลคัดเลือกแหล่งที่มาที่เชื่อถือได้ เพื่อนำข้อมูลมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

และประสิทธิผล 3) ผู้บริหารสถานศึกษาสร้างนวัตกรรมใหม่จากเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อนำมาใช้บริหารสถานศึกษา

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ผู้วิจัยอภิปรายผลตามผลการวิจัย ดังนี้

1. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก อยู่ในระดับมากที่สุด 1 ด้าน คือ การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลและอยู่ในระดับมาก 3 ด้าน คือ โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การรู้ดิจิทัล การสื่อสารดิจิทัลและการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาสร้างวัฒนธรรมในการทำงานและสร้างบรรยากาศของสถานศึกษาให้มีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลภายในสถานศึกษาอย่างต่อเนื่องเป็นระบบ มีการใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือในการบริหารสถานศึกษา และส่งเสริมให้ครูผู้สอนใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์พื้นฐาน หรือโซเชียลมีเดียเป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนการสอน และใช้เป็นระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน รวมถึงส่งเสริมสนับสนุนให้ครูและบุคลากรเข้ารับการอบรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา เพื่อให้ครูได้นำไปใช้ในการพัฒนาการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ มีการใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลในการสื่อสารและสร้างความเข้าใจร่วมกันระหว่างครู บุคลากร นักเรียน ชุมชน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการพัฒนางาน รวมถึงใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลในการประชาสัมพันธ์การดำเนินงานของสถานศึกษา มีวิจยารณญาณในการเลือกใช้สื่อดิจิทัลที่เหมาะสมถูกกฎหมาย อีกทั้งกำหนดทิศทางการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อดำเนินงานของสถานศึกษาไปสู่เป้าหมายตามที่ต้องการ มีกลยุทธ์ในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติงาน เข้าใจกลยุทธ์ที่สนับสนุนเป้าหมาย ช่วยให้สถานศึกษามีเป้าหมายการดำเนินงานที่มีทิศทางเดียวกันอย่างชัดเจน เพื่อนำมาใช้บริหารจัดการภายในสถานศึกษาอย่างเป็นระบบได้ สอดคล้องผลการวิจัยของ

วรารณ พวงสำเภา (2566, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพมหานครตะวันออกสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤษฎาพร ชาพิศร (2566, หน้า 120 – 124) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนเอกชน เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร พบว่า ผลการศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนเอกชน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็น รายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล การสื่อสารด้านดิจิทัล การรู้ด้านดิจิทัล การมีวิสัยทัศน์ด้านดิจิทัล การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ด้านดิจิทัล และการปฏิบัติงานอย่างมืออาชีพ ตามลำดับ

2. ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม

การศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการบริหารงานงบประมาณ ด้านการบริหารทั่วไป ด้านการบริหารงานวิชาการ ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องคล้อยกับสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียนเป็นหัวใจของการบริหาร ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนต้องร่วมมือกันแสวงหาแนวทางในการบริหารโรงเรียนให้เกิดผลสัมฤทธิ์ พัฒนาปรับปรุงหลักสูตรของโรงเรียนให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของบริบทสังคมในปัจจุบัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของพระมหาทรงพล พลธโร (2566, หน้า 134) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียนกุศล ของวัดในพระพุทธศาสนา

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เขต 3 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.42$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ คือ ด้านการบริหารวิชาการ ($\bar{X} = 4.47$) ด้านการบริหารงบประมาณ ($\bar{X} = 4.42$) ด้านการบริหารทั่วไป ($\bar{X} = 4.40$) ด้านการบริหารงานบุคคล ($\bar{X} = 4.38$) ตามลำดับ และสอดคล้องกับงานวิจัยของสุนทรีกร วรณรต (2561, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่องเกี่ยวกับปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียนเอกชนที่เปิด สอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดอุดรธานี ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียนเอกชน ที่เปิดสอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดอุดรธานี อยู่ในระดับมาก

3. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดของโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน พบว่า

3.1 ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง พบว่าโดยรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนอีกสามด้านไม่แตกต่างกัน ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียนเอกชนต้องปฏิบัติงานภายใต้นโยบายและแนวทางเดียวกัน ทำให้มีการรับรู้และให้ความสำคัญกับภาวะผู้นำดิจิทัลในระดับใกล้เคียงกัน นอกจากนี้ โรงเรียนเอกชนมักให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะดิจิทัลของบุคลากรทุกระดับอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ทั้งผู้บริหารและครูมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการทำงานและการเรียนการสอน อีกทั้งโครงสร้างการบริหารของโรงเรียนเอกชนมักมีความยืดหยุ่น เปิดโอกาสให้ครูและผู้บริหารมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับการนำเทคโนโลยีมาใช้ ดังนั้น สถานภาพการดำรงตำแหน่งจึงไม่ส่งผลให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลแตกต่างกันมากนัก สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ภคพร เลิกนอก (2563, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 4 พบว่า การเปรียบเทียบความคิดเห็นผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนและครูผู้สอนเกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา โดยจำแนกตามสถานภาพทั้งในภาพรวม และรายด้าน ไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ผลการวิจัยพบว่า กฤษฎาพร ชาพิศร, วลัยพรรณ อ้วนนาแว, จิตติยาภรณ์ เซาวรรากุล (2566, บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนเอกชนเขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร พบว่า ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากสูงที่สุดไปต่ำที่สุด คือ การเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล ($\bar{X} = 4.35$) การสื่อสารด้านดิจิทัล การรู้ ด้านดิจิทัล ($\bar{X} = 4.32$) การมีวิสัยทัศน์ ด้านดิจิทัล การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล ($\bar{X} = 4.31$) และการปฏิบัติงานอย่างมืออาชีพ ($\bar{X} = 4.30$) ตามลำดับ ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาพบว่า ภาพรวมของครูที่มีเพศ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำ

ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาแตกต่างกัน ส่วนอายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำดิจิทัล ของผู้บริหารสถานศึกษาไม่แตกต่างกัน

3.2 การเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีความสามารถในการอำนวยความสะดวกและสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์เทคโนโลยีดิจิทัลในการปฏิบัติงานของครูและบุคลากรทางการศึกษาแตกต่างกัน โรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ มีทรัพยากรเทคโนโลยีดิจิทัลที่แตกต่างกันส่งผลถึงศักยภาพด้านเทคโนโลยีดิจิทัลแตกต่างกันสอดคล้องกับผลการศึกษาของทศพล สุวรรณราช ได้ทำการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นบุรีรัมย์ (2564, บทคัดย่อ) ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาตาม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นบุรีรัมย์ ในภาพรวม พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่อยู่ในขนาดโรงเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3 การเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน พบว่า โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะประสบการณ์ในการปฏิบัติงานส่งผลต่อการรับรู้และการปรับตัวต่อเทคโนโลยีดิจิทัล ผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์มากอาจคุ้นเคยกับรูปแบบการบริหารและการสอนแบบดั้งเดิม ทำให้มีการปรับใช้เทคโนโลยีแตกต่างจากบุคลากรรุ่นใหม่ที่เติบโตมากับเทคโนโลยี นอกจากนี้ บุคลากรที่มีประสบการณ์น้อยมักมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้และเปิดรับการเปลี่ยนแปลงมากกว่า ซึ่งส่งผลต่อการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารและจัดการเรียนการสอน อีกทั้งโอกาสในการพัฒนาและเข้าร่วมอบรมด้านดิจิทัลอาจแตกต่างกันตามช่วงอายุและประสบการณ์ทำงาน ทำให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารมีความแตกต่างกัน สอดคล้องกับผลการศึกษาของอดุลย์ วรรณะปะกะ (2566, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารและประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำแนกตามประสิทธิภาพการทำงาน พบว่า โดยรวมมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

4. ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่งขนาดของสถานศึกษาและประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานพบว่า

4.1 ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง พบว่า ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน พบว่า โดยรวมและรายด้าน ทุกด้านแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียนเป็นหัวใจของการบริหาร ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนต้องร่วมมือกันแสวงหาแนวทางในการบริหารโรงเรียนให้เกิดผลสัมฤทธิ์ พัฒนาปรับปรุงหลักสูตรของโรงเรียนให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของบริบทสังคมในปัจจุบัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของปิยะวรรณ คิตโสภา (2561, หน้า 143 – 160) ได้ศึกษาภาวะผู้นำของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานโรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารและประสิทธิผลการบริหารงานโรงเรียนมัธยมศึกษา จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.2 ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามขนาดสถานศึกษา พบว่า โดยรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะขนาดของสถานศึกษามีผลต่อการจัดการทรัพยากร บุคลากร และงบประมาณ โรงเรียนขนาดใหญ่มีโครงสร้างบริหารที่เป็นระบบ และได้รับงบประมาณสนับสนุนมากกว่า ทำให้สามารถพัฒนาคุณภาพการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในขณะที่โรงเรียนขนาดเล็กอาจมีข้อจำกัดด้านบุคลากรและงบประมาณ ส่งผลต่อการบริหารและการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพน้อยกว่า นอกจากนี้ ปัจจัยด้านบริบทชุมชนและการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองก็อาจส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนแต่ละขนาดแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้อง

ผลการวิจัย โรจนศักดิ์ อินทนน (2564, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาภาวะผู้นำของผู้บริหาร ในยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร พบว่าผลการเปรียบเทียบประสิทธิภาพการบริหารงาน โรงเรียน จำแนกตามขนาดของโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01

4.3 ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร สถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตาม ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน พบว่า โดยรวม ไม่แตกต่างกัน และรายด้านแตกต่างกันด้านการบริหารงานทั่วไป อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนโยบายและ แนวทางการบริหารของโรงเรียนเอกชนมีมาตรฐานที่ชัดเจน ทำให้ผู้บริหารและครูผู้สอน ปฏิบัติงานภายใต้กรอบเดียวกันโดยไม่ขึ้นกับประสบการณ์ นอกจากนี้ โรงเรียนเอกชน มักมีการพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่องผ่านการอบรมและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ส่งผลให้ ครูและผู้บริหารมีศักยภาพใกล้เคียงกัน อีกทั้งการทำงานเป็นทีมและการสนับสนุนจาก องค์กรทำให้ทุกคนสามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยไม่ขึ้นกับระยะเวลาการ ทำงาน นอกจากนี้ สภาพแวดล้อมทางการศึกษาและทรัพยากรของโรงเรียนอาจมีบทบาท สำคัญมากกว่าประสบการณ์ส่วนบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพระมหาทรงพล พลธโร (2566, หน้า 205) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหาร โรงเรียนกุศล ของวัดในพระพุทธศาสนา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เขต 3 สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน พบว่าผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของ ผู้อำนวยการโรงเรียนและครูผู้สอนที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียนการกุศล ของวัดในพระพุทธศาสนา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำแนกตามประสบการณ์ในการ ปฏิบัติงาน โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันและสอดคล้องกับงานวิจัย ของ Klein Joseph (2012, Abstract) ได้ทำการวิจัย สภาพปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน ประถมศึกษาและโรงเรียนมัธยมศึกษาในประเทศอังกฤษการวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา และโรงเรียน มัธยมศึกษาในประเทศอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างคือ ครูผู้สอนจำนวน 200 คน ปี ค.ศ. 2012 การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างแบบการสุ่มอย่างง่ายเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานและการหาค่าสหสัมพันธ์แบบพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการที่พบย่อม ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการ ได้แก่ ด้านความโปร่งใสของผู้บริหารที่ไม่สามารถ

ตรวจสอบจากบุคคลภายนอกได้ และความขัดแย้งของบุคลากรในโรงเรียนย่อมส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนทั้งสิ้น

5. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารและประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร โดยรวม มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับสูง ($r_{XY} = 0.872$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร มีบทบาทสำคัญในการนำเทคโนโลยีมาปรับใช้ในการบริหารโรงเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ การใช้เทคโนโลยีช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ ซึ่งสอดคล้องกับ ชาญยุทธ์ วงศ์, อาทิตย์ ฉัตรชัยพลรัตน์ และกุหลาบ ปุริสาร (2566, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา เรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครู ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครูมีความสัมพันธ์ในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภาวิช เซาว์นเกษม และคณะ (2563) ได้ศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 (สุภาวิช เซาว์นเกษม และคณะ, 2563) โดยผลการศึกษาพบว่า สัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหาร สถานศึกษากับประสิทธิผลโรงเรียน มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับมาก อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบว่า เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์รายด้าน ระหว่างตัวแปรภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับตัวแปรประสิทธิผลของ โรงเรียน พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล บริหารคุณภาพการศึกษา (X6) กับประสิทธิผลของโรงเรียน ด้านความสามารถในการผลิต นักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง (Y1) มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับค่อนข้าง สูง ($r_{X6,Y1} = .712$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 สอดคล้องกับงานวิจัยของ วุฒิชัย เนียมเทศ, ภัทราภรณ์ บุญชู (2565, หน้า 266) ได้ศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของ ผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 พบว่า ในช่วงภาวะวิกฤติ COVID -19 ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 ในช่วงภาวะวิกฤติ

COVID-19 มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับค่อนข้างสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ซึ่งผลการวิจัยมีความสอดคล้องกับสมมติฐาน โดยภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สถานศึกษาและประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 ในช่วงภาวะวิกฤติ COVID -19 มีความสัมพันธ์ในทางบวก

6. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร นำมาวิเคราะห์จำนวน 4 ด้าน พบว่า มีจำนวน 3 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสงขลาได้ ร้อยละ 77.30 โดยมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการสื่อสารดิจิทัล (X_4) และด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล (X_3) และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ด้าน คือ ด้านการรู้ดิจิทัล (X_2) ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการสื่อสารดิจิทัล (X_4) และการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล (X_3) เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้โรงเรียนสามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ การสื่อสารดิจิทัลที่ดีช่วยให้ข้อมูลไหลเวียนได้รวดเร็ว เพิ่มความร่วมมือระหว่างบุคลากร และสนับสนุนการตัดสินใจของผู้บริหาร ขณะที่ วัฒนธรรมดิจิทัลช่วยส่งเสริมให้ครูและบุคลากรมีทัศนคติที่เปิดรับเทคโนโลยีและนวัตกรรม ส่วนการรู้ดิจิทัล (X_2) ช่วยให้ผู้บริหารสามารถเลือกใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับการบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น ทั้งสามด้านนี้จึงส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับ สอดคล้องกับงาน กันตชาติ กุดนอก ได้ศึกษา เรื่องภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ที่นำมาวิเคราะห์จำนวน 5 ด้าน พบว่า มี 3 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 โดยรวม (Y_t) ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับ Zhong (2016) ที่กล่าวไว้ว่าผู้บริหารต้องมีความสามารถในการบริหารจัดการเพื่อปรับปรุงระบบอย่างต่อเนื่อง สามารถนำเทคโนโลยีมาใช้ในการวัดผลและการประเมินผล เพื่อมาบูรณาการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน ในสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (Zhong, L., 2016)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร พบว่ามีจำนวน 3 ด้าน สามารถพยากรณ์ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน คือ การรู้ดิจิทัล การสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล การสื่อสารดิจิทัล จึงเสนอแนะแนวทางปฏิบัติดังนี้

1.1 การรู้ดิจิทัล (Digital Literacy) โดยผู้บริหารควรมีความรู้ดิจิทัล เพื่อสามารถเลือกใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการและการตัดสินใจ อีกทั้งยังสามารถแนะนำและพัฒนาทักษะดิจิทัลให้กับครูและบุคลากรในโรงเรียนได้ นอกจากนี้ การรู้ดิจิทัลช่วยให้ผู้บริหารสามารถวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อพัฒนากระบวนการบริหารได้ดียิ่งขึ้น ส่งผลให้โรงเรียนสามารถปรับตัวและพัฒนาอย่างต่อเนื่องในยุคดิจิทัล

1.2 การสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล (Digital Culture) โดยผู้บริหารควรสร้างวัฒนธรรมดิจิทัลเพื่อช่วยส่งเสริมให้บุคลากรในโรงเรียนเปิดรับการเปลี่ยนแปลงและนวัตกรรมใหม่ ๆ ทำให้การใช้เทคโนโลยีกลายเป็นส่วนหนึ่งของการทำงานและการเรียนการสอน โรงเรียนที่มีวัฒนธรรมดิจิทัลที่เข้มแข็งจะสามารถปรับตัวเข้ากับความต้องการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีได้อย่างรวดเร็ว อีกทั้งยังช่วยลดความเหลื่อมล้ำด้านทักษะดิจิทัลระหว่างบุคลากร ส่งผลให้การบริหารงานมีประสิทธิภาพมากขึ้นและสามารถขับเคลื่อนการศึกษาให้ก้าวหน้าตามยุคสมัย การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารช่วยลดภาระงานที่ไม่จำเป็น เพิ่มความแม่นยำและความรวดเร็วในการดำเนินงาน ทำให้การบริหารจัดการทรัพยากรของโรงเรียนมีประสิทธิภาพมากขึ้น นอกจากนี้ เทคโนโลยียังช่วยให้ผู้บริหารสามารถวางแผนและตัดสินใจโดยใช้ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นปัจจุบัน อีกทั้งยังช่วยเสริมสร้างระบบติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ ส่งผลให้สามารถปรับปรุงและพัฒนาโรงเรียนได้อย่างต่อเนื่อง

1.3 การสื่อสารดิจิทัล (Digital Communication) โดยผู้บริหารควรเพิ่มการสื่อสารดิจิทัลที่ดีช่วยให้การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างผู้บริหาร ครู บุคลากร และผู้ปกครองมีความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ลดปัญหาการสื่อสารที่ผิดพลาดและเพิ่มความร่วมมือภายในองค์กร เทคโนโลยีดิจิทัลช่วยให้สามารถบริหารจัดการข้อมูลและ

ประสานงานได้อย่างมีระบบ อีกทั้งยังช่วยให้ผู้บริหารสามารถส่งเสริมและสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวิสัยทัศน์และนโยบายของโรงเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้การบริหารงานโรงเรียนดำเนินไปอย่างราบรื่นและมีประสิทธิผล

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป

ผู้วิจัยขอนำเสนอแนวปฏิบัติ ดังนี้

2.1 ควรศึกษาปัจจัยเพิ่มเติมที่อาจมีผลต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียนนอกเหนือจากภาวะผู้นำดิจิทัล ควรพิจารณาปัจจัยอื่น ๆ เช่น นโยบายของโรงเรียน วัฒนธรรมองค์กร และการมีส่วนร่วมของครูและบุคลากร ซึ่งอาจส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารการศึกษาปัจจัยเพิ่มเติมจะช่วยให้สามารถอธิบายความสัมพันธ์ได้ครอบคลุมมากขึ้น ทำให้ผลการวิจัยมีความลึกซึ้งและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้มากขึ้น

2.2 ควรทำการเปรียบเทียบผลกระทบของภาวะผู้นำดิจิทัลระหว่างโรงเรียนขนาดเล็กและขนาดใหญ่ขนาดของโรงเรียนอาจมีผลต่อการนำภาวะผู้นำดิจิทัลมาใช้ในการบริหาร โรงเรียนขนาดใหญ่มีทรัพยากรมากกว่า ในขณะที่โรงเรียนขนาดเล็กอาจมีข้อจำกัดด้านบุคลากรและงบประมาณ การศึกษาความแตกต่างเหล่านี้จะช่วยให้เข้าใจว่าปัจจัยด้านขนาดโรงเรียนส่งผลต่อการบริหารอย่างไร

2.3 ควรใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพเพิ่มเติมเพื่อเสริมข้อมูลเชิงลึก งานวิจัยนี้อาจใช้ข้อมูลเชิงปริมาณเป็นหลัก การเพิ่มการศึกษาเชิงคุณภาพ เช่น การสัมภาษณ์เชิงลึกหรือการสังเกตการณ์ จะช่วยให้เข้าใจมุมมองของผู้บริหาร ครู และบุคลากรเกี่ยวกับการใช้ภาวะผู้นำดิจิทัลในบริหารงานได้ดีขึ้น ข้อมูลเชิงคุณภาพจะช่วยอธิบายผลการวิจัยเชิงปริมาณให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

2.4 ควรศึกษาผลกระทบของภาวะผู้นำดิจิทัลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนนอกจากผลกระทบต่อการบริหารโรงเรียน ควรศึกษาว่าภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารส่งผลต่อคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างไร การใช้เทคโนโลยีในการบริหารอาจช่วยให้โรงเรียนพัฒนาหลักสูตร การเรียนการสอน และการวัดผลให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาโดยรวม

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนกกาญจน์ สุรินนา. (2566). การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา มุกดาหาร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกจนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- กนกวรรณ สารโป. (2558). สภาพปัญหาการบริหารงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกจนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- กรณัฐ์ ตาแปง. (2562). บทบาทภาวะผู้นำทางการศึกษาของผู้บริหารยุคดิจิทัลในโรงเรียนขยาย โอกาสทางการศึกษา กลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาแม่สลองในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. เพาะ: มหาวิทยาลัยราชภัฏพะเยา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2556). คู่มือการบริหารโรงเรียนในโครงการพัฒนาการบริหารรูปแบบนิติบุคคล. กรุงเทพฯ: ชุมชมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- _____. (2565). นโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการกระทรวงศึกษาธิการ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2566.
- กัญญารัตน์ สุขแสน. (2563). รูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำด้านดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนในเครือมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย. ดุษฎีนิพนธ์ ค.ด. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยรังสิต.
- กันตชาติ กุดนอก. (2565). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกจนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- กฤษฎาพร ชาพิศรา, วลัยพรรณ อ้วนนาแว, และจิตติยาภรณ์ เขาวรรากุล. (2566). ภาวะผู้นำดิจิทัล ของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนเอกชนเขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร. วารสารบริหารการศึกษา มคอ. 20(39).
- กัญญารัตน์ สุขแสน. (2563). รูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนในเครือมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ กศ.ด. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรังสิต.

- กันตชาติ กุตนอก. (2565). *ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- กิตติศักดิ์ บุณรังศรี. (2565). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
- คณิน คำแพง และพรชัย สิทธิศรีบุญกุล (2563). *โมเดลภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดขอนแก่น*. โมเดลแข่งขันภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมและภาวะผู้นำแบบดิจิทัล. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ขอนแก่น. มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- จันทนา แสนสุข. (2559). *ภาวะผู้นำ Leadership*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: บริษัท ทริป.
- จิณณวัตร ปะโคทั้ง. (2561). *ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลสำหรับผู้บริหารสถานศึกษามืออาชีพ*. อุบลราชธานี: ศิริธรรมออฟเซ็ท.
- จิตรกร จันทรสุข. (2564). การศึกษาองค์ประกอบภาวะผู้นำดิจิทัลสำหรับผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 3. *Sisaket Rajabhat University Journal*, 15(2), 39 – 49.
- จุฑามาศ กมลและสุภาวดี ลาภเจริญ. (2565). *ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในสังกัดสหวิทยาเขตปิยมิตร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- จุฬาลักษณ์ อังษรณรงค์. (2561). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตหนองหาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 จังหวัดอุดรธานี*. *วารสารวิชาการวิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย*, 8(2), 154 – 171.
- จิรพล สังข์โพธิ์. (2560). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ*. *วารสารวิชาการวิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย*, 8(2), 154 – 171.

- จิราภรณ์ ปกรณ์. (2564). รูปแบบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. ดุษฎีนิพนธ์ กศ.ด.
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จิระนันท์ มูลมาตร ธาริณี ใจสะอาด, นงเยาว์ เรืองบุญส่ง, ภาณุวัฒน์ สุวรรณมาโจ,
รวิวรรณ สิทธิสุวรรณ, อธิ์รุ่ง วรบำรุงกุล, และอรุณเกียรติ จันทร์ส่งแสง.
(2564). การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารของสถานศึกษา
ในยุคดิจิทัลทรานส์ฟอร์เมชัน. *วารสารคุณภาพชีวิตกับกฎหมาย*, 17(2),
21 – 32.
- ชฎานิต โฆษิตพิมานเวช และเอกราช โฆษิตพิมานเวช. (2563). ภาวะผู้นำดิจิทัลของ
ผู้บริหารโรงเรียนเอกชน. *วิทยานิพนธ์* ป.ด. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น ขอนแก่น.
- ชาญยุทธ์ วงคุษ อาทิตย์ ฉัตรชัยพลรัตน์, และกุหลาบ ปุริสาร. (2566). ภาวะผู้นำดิจิทัล
ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครูใน
โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น
วิทยานิพนธ์ ค.ด. ขอนแก่น: วิทยาลัยบัณฑิตเอเซีย.
- ชัยศักดิ์ ศุกระกาญจน์. (2562). ภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์การในยุค THAILAND
4.0. สืบค้นเมื่อ 28 พฤศจิกายน 2566
จาก <https://spark.adobe.com/page/YIGXuPO3qkdtE/>.
- ชีวิน อ่อนละออ, สุชาติ บางวิเศษ, กานนท์ แสนเภา และ สวิตา อ่อนละออ. (2563). ภาวะ
ผู้นำยุคดิจิทัลสำหรับนักบริหารการศึกษา. *วารสารวิทยาลัยบัณฑิตเอเซีย*, 10(1),
108 – 109.
- ชำนาญ คำปัญญาโสโนทัย. (2559). ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา
โรงเรียนในฝัน: พหุกรณีศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.ด. สกลนคร:
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ไชยา ภาวะบุตร. (2554). *ความเป็นนักบริหารมืออาชีพ*. สกลนคร: ห้างหุ้นส่วน สมศักดิ์
การพิมพ์ กรู๊ป.
- _____. (2555). *ภาวะผู้นำทางวิชาการในสถานศึกษา*. สกลนคร: ห้างหุ้นส่วน สมศักดิ์
การพิมพ์ กรู๊ป.

- ชุตีรัตน์ กาญจนธัญชัย. (2562). *ตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ด. นครปฐม: มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
- ณัฐฐณิชา โคทังคะ. (2561). *วัฒนธรรมองค์การที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงาน โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ณัฐวุฒิ พงศ์ศิริ. (2560). *ผู้นำในยุคดิจิทัล*. เข้าถึงได้จาก <http://www.dharmniti.co.th/> ผู้นำในยุค-digital-economy 30 สิงหาคม 2565.
- ฐิติมา วรรณศรี. (2564). *การบริหารจัดการศึกษาในยุคดิจิทัล*. พิษณุโลก: รัตนสุวรรณการพิมพ์.
- ณรงฤทธิ์ นามเหลา. (2560). *คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ดาวรรุวรรณ ถวิลการ. (2564). *การพัฒนาภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของนักศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำดิจิทัล*. วิทยานิพนธ์ กศ.บ. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ต้องลักษณะ บุญธรรม. (2559). *การเป็นผู้นำยุคเศรษฐกิจดิจิทัลกับการพัฒนาที่ยั่งยืนขององค์กรทางการศึกษา*. *วารสารวิชาการครุศาสตร์อุตสาหกรรม พระจอมเกล้าพระนครเหนือ*. 7(1). 75 – 78.
- ทศพล สุวรรณราช. (2564). *ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นนทบุรี*. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 7(3), 160 – 177.
- ทรัพย์ศิริ จันทักษ์. (2561). *รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุปัจจัยบทบาทการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน*. วิทยานิพนธ์ ค.ด. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ทิพวรรณ ลำเนาแก้ว. (2560). *ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. ฉะเชิงเทรา: มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.

- ทิศชากร แสนสุริวงศ์. (2561). ปัจจัยแรงจูงใจในการทำงานของครูที่ส่งผลต่อ
ประสิทธิผลโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาปึงกาฬ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏ
สกลนคร.
- ทินกร บัวชู และทิพภาพร บัวชู. (2562). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา.
วารสารครุศาสตร์สาร คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จ
เจ้าพระยา. 13(2), 285 – 294.
- ทวีศักดิ์ อ่ำลา. (2551). การนำเสนอรูปแบบการบริหารโรงเรียนเอกชนที่เป็นนิติบุคคล.
วิทยานิพนธ์ ปร.ด. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร
- ธนกร จันทะนาม. (2562). การศึกษาภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา
ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 2
วิทยานิพนธ์ ค.ม. อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ธิดา แซ่ซัน. (2562). การพัฒนาแบบจำลองการเรียนการสอนบนเว็บโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน
เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ดิจิทัล สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี. ดุษฎีนิพนธ์
ปร.ด. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นภัสรัญช์ สุขเสนา และคณะ. (2564). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อ
ประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 ชัยภูมิ. วารสารปัญญาวิวัฒน์. 14(3),
178 – 191.
- นาซีสะห์ ลาเตะ. (2564). การบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงาน
การศึกษาเอกชน จังหวัดนราธิวาส. วิทยานิพนธ์ ค.ม. ยะลา:
มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- เนติกานต์ พัทบุรี. (2552). ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการบริหารงานกับการปฏิบัติงาน
ตามกระบวนการบริหารงานบุคคลของผู้บริหารสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัด
สำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาพัทลุง. วิทยานิพนธ์ ค.ม. ยะลา: มหาวิทยาลัย
ราชภัฏยะลา.
- ปกรณ ลีสกุล. (2561). Leadership in Digital Era: ภาวะผู้นำในโลกดิจิทัล. [ออนไลน์].

- ปณิดา สุภารมย์ และกุหลาบ ปุริสาร. (2566). แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 5. วารสารวิชาการและวิจัย มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. 13(1), 128 – 142.
- ปัทมา ชัยโรจน์วงศ์. (2563). การพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลเพื่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษา เขต 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. เชียงราย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- ปัทมา ประทุมสุวรรณ. (2561). ทักษะการบริหารในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษาชั้นพื้นฐานที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สุราษฎร์ธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2553). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพมหานคร.
- ปิยะวรรณ คิตโสตา. (2561). ภาวะผู้นำของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานโรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานศึกษาธิการภาค 11. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- บุญณัฐฐา มาเชค. (2565). การบริหารองค์การทางการศึกษาในยุคดิจิทัล. วิทยานิพนธ์ กศ.ด. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ฝนทิพย์ หาญชนะ. (2565). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผล การบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- พระมหาทรงพล พลธโร. (2566). ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียนการกุศล ของวัดในพระพุทธศาสนา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เขต 3 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- พรชนิตร์ สีนาราช. (2560). ทักษะการรู้ดิจิทัลเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้. วารสารห้องสมุด, 61(2), 76 – 92.

- พรมมา จันทรโคตร, วลัยนิภา ฉลากบาง, และวันเพ็ญ นันทะศรี. (2567). องค์ประกอบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. *วารสารวิจัยวิชาการ The Journal of Research and Academics* หลักสูตรบัณฑิตศึกษา วิทยาเขตนครสวรรค์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. 7(2), 163 – 180.
- พลู เดชะรินทร์. (2560, หน้า 55). องค์กร 4.0. เข้าถึงได้จาก <http://www.bangkokbiznews.com/blog/detail/640476>. 15 ธันวาคม 2565.
- พา อักษรเสือ. (2562). ภาวะผู้นำแบบยั่งยืนของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ ค.ศ. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น.
- ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. (2559). การศึกษา 4.0 เราต้องแปลงกับดักให้เป็นความหวังดี. *การศึกษา 4.0 เป็นยิ่งกว่าการศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- พัชรินทร์ ราชโล. (2561). ความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมองค์การกับประสิทธิผลของการบริหารงานโรงเรียนขนาดใหญ่ สำนักงานเขตหนองจอก สังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พิชญ์พิมล สุนทวงค์. (2565, หน้า 10). แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ ปร.ศ. สารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พิพัฒน์พงษ์ วิเศษ. (2560). ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3. วิทยานิพนธ์ ค.ศ.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- พิมพ์ิลา อำนาจ. (2566). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ. วิทยานิพนธ์ ค.ศ.ม. สกลนคร. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

- พิบูล อภัยโส. (2557). โปรแกรมการพัฒนภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหาร
สถานศึกษาที่มุ่งองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดนครพนม. วิทยานิพนธ์. ค.ด. สกลนคร:
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- เพลินพิศ มั่นกระโทก. (2562, หน้า 40). ประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียน
ดีเด่น อำเภอแม่แตงจังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ ค.ด. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัย
ราชภัฏเชียงใหม่.
- ไพฑูรย์ มะณู. (2559). สื่อดิจิทัล (Digital Media). ค้นหาเมื่อวันที่ 02 ธันวาคม 2562
<https://sites.google.com/a/esdc.go.th/paitoon/sux-dicithal>.
- ภาคพร เลิกนอก. (2563). การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 4. วารสาร
บัณฑิตศึกษามหาจุฬาลงกรณ์, 7(2), 151 – 166.
- ภารดี อนันต์นาวิ. (2562). การพัฒนาตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร
สถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
ภาคตะวันตก. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา. 30 (2), 44 – 53.
- ภูริรัตน์ สุกใส. (2565). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับ
ความเป็นองค์กรแห่งนวัตกรรมของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาในจังหวัด
อุดรธานี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- มณีวรรณ เหมือนนาค. (2565). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหาร
สถานศึกษากับการทำงานเป็นทีมของครูในโรงเรียนกลุ่มสหวิทยาเขตปทุม
เบญจา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4. วารสารการ
บริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร. 10(38),
61 – 70.
- มัทนิตา คงช่วย. (2563). ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน
ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช
เขต 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สุราษฎร์ธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
- มูฮำหมัดรุซลัน ลือปาเกะลูติง. (2565). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตรัง กระบี่. วิทยานิพนธ์
ศษ.ม. สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.

- ยุกตนันท์ หวานจำ. (2555). การบริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของโรงเรียน ในอำเภอคลองหลวง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- ราชกิจจานุเบกษา. (2550). รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550. เล่มที่ 124.
- รัตนา เหลืองงาม. (2562). ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. จันทบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- รัตนภรณ์ วัชรธัญยาพล. (2563). ตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดกรุงเทพมหานคร. ดุษฎีนิพนธ์ ศษ.ด. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.
- รุจาภรณ์ ลักษณะดี. (2565). ภาวะผู้นำการดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในสหวิทยาเขตบ้านบึง 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกริก.
- โรจนศักดิ์ อินทนน. (2564). ภาวะผู้นำของผู้บริหารในยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- วรภรณ์ พวงสำเนาและชนมณี ศิลาณุกิจ. (2566). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในสังกัดสหวิทยาเขตปิยมิตร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี. วารสารสหวิทยาการร่วมสมัย. 2(1), 1 – 14.
- วรุจ วรดล. (2563). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำวิถิต่างเป้าหมายของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการบริหารงานโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- วสันต์ชัย สดคมขำ (2564). ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบูรณาการเทคโนโลยีและเจตคติต่อการใช้เทคโนโลยีของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- วิโรจน์ สารรัตน์. (2563). *ภาวะผู้นำ ทฤษฎีและนันทศาสตร์ร่วมสมัยปัจจุบัน*. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ. ทิพย์วิสุทธิ.
- วิภาสิณี หัตถกรรจ์. (2561, หน้า 45). *ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียนดีประจำตำบล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- วิทยา สอนกุลหาบ. (2558). *สภาวะความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนในเครือข่าย พัฒนาการศึกษาระดับสูง เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 5. การค้นคว้าแบบอิสระ ศษ.ม. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่*.
- วีรชาติ กาญจนกันโห. (2562). *ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียนสู่ยุคประเทศไทย 4.0 ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- วีรยุทธ เสกแก้ว. (2560). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วุฒิพร ประทุมพงษ์. 2556, หน้า 50). *ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน ขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 3*. วิทยานิพนธ์. ศษ.ม. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วุฒิชัย เนียมเทศ ภัทราภรณ์ บุญชู. (2565). *ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1*. *วารสารมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์*, 9(9), 258 – 269.
- วรรณวรรณ อินทร์ชู และจิตติมา วรรณศรี. (2565). *ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2*. *Journal of Roi Kaensarn Academi*, 7(6), 300 – 311.
- วรวิมล ไชยสัตย์. (2566). *ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

- ศิลป์ชัย อวตระกุล. (2553). *การบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่จัดการศึกษาพิเศษ แบบเรียนร่วม* สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 4. วิทยานิพนธ์ ค.ม. เชียงราย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- ศิริวรรณ แก้วกันยา. (2561). *การบริหารจัดการงบประมาณรายจ่ายประจำปีของสำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์*. กรุงเทพฯ: สำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์.
- ศิริพงษ์ กลิ่นโพธิ์. (2564). *รูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน*. วิทยานิพนธ์ กศ.ด. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน. (2561). *แนวทางพัฒนาทักษะด้านดิจิทัล ของข้าราชการและบุคลากรภาครัฐเพื่อการปรับเปลี่ยนเป็นรัฐบาลดิจิทัล*. เข้าถึงได้จาก https://www.ocsc.go.th/digital_skills. 7 พฤศจิกายน 2565.
- สุพิชา คิตคำ. (2566). *ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผล การบริหารงานทั่วไปในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษามุกดาหาร*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏ สกลนคร.
- สำนักงานคณะกรรมการการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2561). *ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 – 2580)*. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- สุกัญญา แซ่ม้อย. (2560). *การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล*. วิทยานิพนธ์ ค.ด. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุชนา โกมลวานิช. (2563). *องค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23. ในการประชุมวิชาการ เสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 21*. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุชาติ อินทร์จันทร์. (2560). *โมเดลการวัดประสิทธิผลโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา: การประยุกต์ใช้การวิเคราะห์พหุระดับ*. *วารสารนานาชาติ มหาวิทยาลัยขอนแก่น สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*. 7(3), 108 – 126.
- สุนันทา สมใจ และวิชุดา กิจธรรม. (2561). *การบริหารสถานศึกษาด้วยภาวะผู้นำทางเทคโนโลยี*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- สุนทรีกร วรณรรส. (2561). *ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียนเอกชนที่เปิดสอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดอุดรธานี*.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- สุภาวิช เขาวรรณเกษม และคณะ. (2563). *ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1*. สารนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุภัทรา สังขาร. (2560). *ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะผู้นำเชิงเทคโนโลยีกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 2*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. ลพบุรี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- สุทินันท์ ชื่นชม, กัลยา ใจรักษ์, อำนาจ โกวรรณ. (2564). รูปแบบการพัฒนาทักษะการรู้ดิจิทัลของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้. *วารสารสารสนเทศศาสตร์*, 39(2), 16 – 33.
- สุรรัตน์ รอดพัน. (2564). *การศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนพระราชรั้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- สุริดา หลังจิ. (2556). *ประสิทธิภาพและประสิทธิผลการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานราธิวาส*.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. ยะลา: มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- สุนทรีกร วรณรรส. (2561). *ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียนเอกชนที่เปิดสอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดอุดรธานี*.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- สันติ บุญภิรมย์. (2552). *การบริหารงานวิชาการ*. กรุงเทพฯ: บุ๊คพอยท์
- สุหิต หมดอะ และสุนทรี วรณไพเราะ. (2562). *ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสงขลา*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ.

- หทัยชนก ปัญญา. (2558). *ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงาน วิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 2*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- หุ้มเพ็ง พันธะจันทร์สุข. (2547). *สภาพและปัญหาการบริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- อติราภรณ์ วรรณรัตน์ และเสาวณี สิริสุขศิลป์. (2557). ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อความมีประสิทธิภาพของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 6. *วารสารศึกษาศาสตร์ ฉบับวิจัยบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น*. 8(4), 210 – 219.
- อษรารักษ์ อุณิเศษ. (2560). *แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครูที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- อดุลย์ วรรณปะกะ. (2566). *ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- อดุลย์ อุบลี. (2566). *พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 1*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- อาภาภรณ์ ภูศรี และเพชรวิทย์ จันทร์ศิริสิริ. (2565). กลยุทธ์การพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2. *วารสารพุทธปรัชญาวิวัฒน์*, 6(2), 200 – 211.

- เอกชัย กี่สุขพันธ์. (2559). *การบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล (School Management in Digital Era)*. [ออนไลน์]. จาก <https://www.trueplookpanya.com/knowledge/content/52232/-eduteaartedu-teaart-teaartdi>. 27 สิงหาคม 2565.
- เอกรัตน์ เชื้อวงศ์คำ และ วัลลภา อาริรัตน์. (2564). องค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 4. *การประชุมผลงานวิชาการระดับบัณฑิตศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 22*. ขอนแก่น.
- อัฐพงศ์ จารุทรัพย์สดี. (2554). *การบริหารคุณภาพงานการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนบ้านวังข่อย อำเภอไพศาลี จังหวัดนครสวรรค์*. วิทยานิพนธ์ ปร.ม. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- ไอรดา นรสาร. (2566). *ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- อำนวย วงศ์สิงห์. (2552). *การกระจายอำนาจการบริหารงานงบประมาณในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานอำเภอแก่งกระจานสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 2*. สารนิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อารินดา ตอหะ. (2555). *ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานกับประสิทธิผลการดำเนินงานตามภารกิจหลักของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. ยะลา: มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- อรอุมา ไกลฝน. (2564). *ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- Adulpittayaporn, P. (2019). *Approaches for The Academic management improvement of the small-sized secondary schools according to the concept of student quality development networks*. Dissertation Abstract, Faculty of Education, Chulalongkorn University.

- Buehler D. (2016). Digital Leadership & Strategy & Online. Retrieved from:
<http://www.slideshare.net/onekanzuru/how-to-kick-assonline-part-1-digitalleadership-strategy-doyle-buehlerdigital-leadership>.
- Burns J. M. (1987). *Leadership*. New York: Harper & Row.
- Celep, C. (2014). Effect of Principals' Technological Leadership on Teachers' Attitude Towards the Use of Educational Technologies. *International Federation for Information Processing*, 273 – 282.
- CASTLE (2009). Principals Technology Leadership Assessment. Retrieved from
<http://dangerouslyirrelevant.org/wp-content/uploads/2017/04/PTLAPacket.pdf>.
- Daft. (2008). *Management*. (3rd ed.). Fort Worth, TX: The Dryden.
- Fisher (2013). Donna M. (2013). *"The 21st –Century Principal: A Correlational Study of Technology Leadership and Technology Integration in TEXAS K–12 Schools."* Ed.D. dissertation, School of Information Studies, Department of Educational Administration, Texas A&M University – Commerce.
- Grey–Bowen (2010). Judith E.A Study of Technology Leadership Among Elementary Public School Principals in Miami – Dade County, Ph.D. dissertation, School of Information Studies, Faculty of Educational Leadership, St. Thomas University,
- Glickman (1990). *Supervision and Instructional Leadership: A Developmental Approach*. (6 th ed.), Boston: Allyn & Bacon.
- Hoy and Miskel (2001). *Educational administration: Theory, research, and practice*. (6 thed), Boston: McGraw – Hall.
- Ilomäki, L., & Lakkala, M. (2018). Digital technology and practices for school improvement: innovative digital school model. *Research and Practice in Technology Enhanced Learning*, 13(1), 25. Retrieved from <https://doi.org/10.1186/s41039-018-0094-8>.
- Klein Joseph. (2012). "Academic Optimism and Community Engagement in USA Schools," *Journal of Educational Management*. 26(5), 77 – 78.

- Marpuis and Huston. (2007). *"Leadership Role and Mangement Functions in Nursing Theory & Application*. Philadelphia: Lippincott williams &Wilkins
- Martin, A., & Grudziecki, J. (2006). DigEuLit: Concepts and Tools for Digital Literacy Development. *ITALICS: Innovations In Teaching & Learning In Information & Computer Sciences*, 5(4), 246 – 264.
- Ribble, M. (2011). *Digital Citizenship in Schools* (2 nd ed.). United States of America.
- Rais Hidayat, and Yuyun Elizabeth Patras (2024). *Digital Leadership of School Principals in Indonesia: Strategic Interventions Needed*.
- Thannimalai, R. & Raman. (2018). The Influence of Principals' Technology leadership and Professional Development on Teachers' Technology Integration in Secondary School. *Malaysian Journal of Learning and Instruction*, 15(1), 203 – 228.
- Thannimalai, R. & Raman, (2019). Principals Technology leadership and its Effection Teachers technology Integration in the 21st Century Classrooms. *International Journal of Instruction*, 12(4), 423 – 442.
- Zhong, L. (2016). The Effectiveness of Digital Leadership at K–12 Schools in Mississippi Regarding Communication and Collaboration During CCRS Implementation. 328 (Dissertations. 328, University of Southern Mississippi).
- Schermerhorn, Hunt and Osborn (2005). *The Impact of Digital Leadership on the Performance of Secondary Teachers*.
- Sheninger, E. C. (2019). *Digital Leadership*. London: Corwin. Sheninger, E. C. (2014). *Digital leadership: changing paradigms for changing times*. United States of America: Corwin
- Stodgily (1974). *Handbook of leadership: A survey of theory and research*. New York: McMillan.

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ ในการตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของ
ผู้บริหาร ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม
การศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร ประธานหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต
และหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
2. รองศาสตราจารย์ ดร.ธวัชชัย โพธิ์ไหล อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต
และหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
3. ดร.กิตติพงศ์ สุวรรณเทน ผู้รับใบอนุญาต / ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาล
สุวรรณเทน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
ส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร
และประธานกรรมการประสานและส่งเสริม
การศึกษาเอกชนจังหวัดสกลนคร
4. นางสาวนิตยา ไชสุระ ผู้อำนวยการโรงเรียนปารววรรณศึกษา
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม
การศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร
5. นางสุภานันท์ บัณงาม ผู้รับใบอนุญาต / ผู้อำนวยการโรงเรียนธาร
ปัญญา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
ส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ ในการตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัล
ของผู้บริหาร ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
ส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร จำนวน 10 ท่าน ประกอบด้วย

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร ประธานหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต
และหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
2. รองศาสตราจารย์ ดร.ธวัชชัย โพธิ์ไธสง อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต
และหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
3. นายณักรบ หอมไกรลาศ ผู้อำนวยการกลุ่มส่งเสริมการศึกษาเอกชน
ศึกษาธิการจังหวัดสกลนคร
4. ดร.อรุณรุ่ง โยธสิงห์ ผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผล
การจัดการศึกษา สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด
สกลนคร ศึกษาพิเศษศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
กลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผลการจัด
การศึกษา สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสกลนคร
ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
5. ดร.เพชรดาว นิลสว่าง
6. ดร.กิตติพงศ์ สุวรรณแทน ผู้รับใบอนุญาต / ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาล
สุวรรณแทน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
ส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร
และประธานกรรมการประสานและส่งเสริม
การศึกษาเอกชนจังหวัดสกลนคร

7. นางสาวนิตยา ไชสุระ ผู้อำนวยการผู้อำนวยการโรงเรียนปารววรรณ
ศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม
การศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร
8. นางสาวจิตนภา ก้อนอิน ผู้อำนวยการโรงเรียนอุดมจิตวิทยา
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม
การศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร
9. นางอุษาวดี พรหมดีราช รองผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลวาริชภูมิ สังกัด
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษา
เอกชนในจังหวัดสกลนคร
10. นางอรอุมา ไชยราช หัวหน้าฝ่ายบริหารงานบุคคล โรงเรียนอนุบาล
ภทรวรรณ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
ส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการวิจัย

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๗๔๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑ กรกฎาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุมัติคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ไยยา ภวามบุตร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ

๒. เครื่องมือการวิจัย

๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวสุกัญญา เหมะธูลิน รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๒๕๑๒๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญพิศ ธรรมรัตน์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุมัติคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวสุกัญญา เหมะธูลิน โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๗๗๕๖ ๙๑๖๖

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๗๔๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑ กรกฎาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ธวัชชัย ไพโหล

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวสุกัญญา เหมะจุลิน รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๕๑๒๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญพิศ ธรรมรัตน์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อให้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๕๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๕๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวสุกัญญา เหมะจุลิน โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๗๗๕๖ ๙๑๖๖

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๗๔๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑ กรกฎาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตเป็นผู้อยู่เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.กิตติพงษ์ สุวรรณเทศ

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวสุกัญญา เหมะธูลิน รหัสประจำตัวนักศึกษา ๒๖๔๒๑๒๒๕๑๒๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญพิศ ธรรมรัตน์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุญาตให้ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวสุกัญญา เหมะธูลิน โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๗๗๕๖ ๙๑๖๖

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๗๔๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑ กรกฎาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุมัติครุฑเป็นสัญลักษณ์ตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางสาวนิตยา ไชสุระ

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวสุกัญญา เหมะจุลิน รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๒๔๑๒๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญพิศ ธรรมรัตน์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุมัติครุฑของท่านเป็นสัญลักษณ์ในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวสุกัญญา เหมะจุลิน โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๗๗๕๖ ๔๑๖๖

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๗๔๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑ กรกฎาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางสาวนันท์ ปันงาม

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวสุกัญญา เหมะธูลิน รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๒๕๑๒๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญพิศ ธรรมรัตน์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวสุกัญญา เหมะธูลิน โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๗๗๕๖ ๙๑๖๖

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๙๒๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒ สิงหาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุมัติเคราะหืทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลโสตถา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวสุกัญญา เหมะจุลิน รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๒๕๑๒๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพลินพิศ ธรรมรัตน์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอตกลงใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขออนุมัติเคราะหืทำนุญาติให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะหืจากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวสุกัญญา เหมะจุลิน โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๗๗๕๖ ๙๑๖๖

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๙๒๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒ สิงหาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนธาตุพนมพัฒน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสุกัญญา เหมะธูลิน รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๔๑๒๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพลินพิศ ธรรมรัตน์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสุกัญญา เหมะธูลิน โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๗๗๕๖ ๙๑๖๖

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๙๒๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒ สิงหาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเซนต์ยอแซฟสงคราม

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวสุกัญญา เหมะธูลิน รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๒๕๑๒๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพลินทิศ ธรรมรัตน์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวสุกัญญา เหมะธูลิน โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๗๗๕๖ ๙๑๖๖

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๙๒๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒ สิงหาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุมัติเคราะหืทดสอบใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลกิงกาญจนาแก

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวสุกัญญา เหมะธูลิน รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๒๕๑๒๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพลินพิศ ธรรมรัตน์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอยืมทดสอบใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดสอบใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวสุกัญญา เหมะธูลิน โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๗๗๕๖ ๙๑๖๖

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๙๒๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒ สิงหาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุมัติครุภัณฑ์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลเซเชฐานนุช

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวสุกัญญา เหมะธูลิน รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๒๙๑๒๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพลินพิศ ธรรมรัตน์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอยืมทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวสุกัญญา เหมะธูลิน โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๗๗๕๖ ๙๑๖๖

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๔๘๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๙ สิงหาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสุกัญญา เหมะธูลิน รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๒๔๑๒๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพลินพิศ ธรรมรัตน์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้การศึกษาค้นคว้าสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน ให้นักศึกษารายดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย เพื่อนำข้อมูลที่ได้ประกอบการศึกษาวิทยานิพนธ์ และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสุกัญญา เหมะธูลิน โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๗๗๕๖ ๔๑๖๖

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๔๔๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสุกัญญา เหมะธูลิน รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๔๑๒๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพลินพิศ ธรรมรัตน์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร ตามความมุ่งหมายของการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสุกัญญา เหมะธูลิน โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๗๗๕๖ ๔๑๖๖

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๔๔๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ธวัชชัย ไพไหล

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวสุกัญญา เหมะธูลิน รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๔๑๒๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพลินพิศ ธรรมรัตน์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร ตามความมุ่งหมายของการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวสุกัญญา เหมะธูลิน โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๗๗๕๖ ๔๑๖๖

ที่ อว ๐๖๒๓.๑๒/ว ๑๔๙๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน นางอรอุมา ไชยราช

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสุกัญญา เหมะธูลิน รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๒๔๑๒๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพลินพิศ ธรรมรัตน์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร ตามความมุ่งหมายของการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสุกัญญา เหมะธูลิน โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๗๗๕๖ ๙๑๖๖

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๔๔๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนโยธา ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน นายณัฏฐ หอมไกรลาศ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสุกัญญา เหมะธูลิน รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๒๔๑๒๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพลินพิศ ธรรมรัตน์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร ตามความมุ่งหมายของการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสุกัญญา เหมะธูลิน โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๗๗๕๖ ๔๖๖๖

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๔๙๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางการพัฒนา

เรียน นางสาวนิตยา ไชสุระ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวสุกัญญา เหมะธูลิน รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๕๑๒๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพลินพิศ ธรรมรัตน์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร ตามความมุ่งหมายของการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวสุกัญญา เหมะธูลิน โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๗๗๕๖ ๙๑๖๖

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๔๔๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนโยธาติ่งชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน ดร.อรุณรุ่ง โยธสิงห์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวสุกัญญา เหมะธูลิน รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๕๑๒๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพลินพิศ ธรรมรัตน์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร ตามความมุ่งหมายของการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวสุกัญญา เหมะธูลิน โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๗๗๕๖ ๙๑๖๖

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๔๔๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน นางอุษาวดี พรหมศิริราช

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสุกัญญา เหมะธูลิน รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๕๑๒๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพลินพิศ ธรรมรัตน์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร ตามความมุ่งหมายของการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสุกัญญา เหมะธูลิน โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๗๗๕๖ ๔๑๖๖

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๔๔๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน ดร.เพชรดาว นิลสว่าง

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสุกัญญา เหมะจุลิน รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๒๔๑๒๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพลินพิศ ธรรมรัตน์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร ตามความมุ่งหมายของการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสุกัญญา เหมะจุลิน โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๗๗๕๖ ๕๑๖๖

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๔๔๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนมิตรภาพ ตำบลเมือง
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน ดร.กิตติพงษ์ สุวรรณเทน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสุกัญญา เหมะธูลิน รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๔๑๒๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพลินพิศ ธรรมรัตน์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร ตามความมุ่งหมายของการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสุกัญญา เหมะธูลิน โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๗๗๕๖ ๔๑๖๖

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๔๔๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน นางจิตินภา มัธยัสถ์สุข

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวสุกัญญา เหมะธูลิน รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๒๔๑๒๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพลินพิศ ธรรมรัตน์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร ตามความมุ่งหมายของการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวสุกัญญา เหมะธูลิน โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๗๗๕๖ ๔๑๖๖

ภาคผนวก ค

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามการวิจัย

เรื่อง “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร
คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้สำหรับผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร
 2. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร
ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม
การศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร
 3. แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
ตอนที่ 2 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม
การศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร
ตอนที่ 3 ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
ส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร
- จึงขอความกรุณาจากท่านได้ตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง ผู้วิจัยจะเก็บ
รักษาคำตอบของท่านไว้เป็นความลับ โดยจะนำมาวิเคราะห์ในภาพรวม ซึ่งไม่มีผลกระทบ
ต่อท่านใดทั้งสิ้น และขอขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบ
คำถามครั้งนี้

ขอขอบพระคุณในความร่วมมือของท่าน

นางสุกัญญา เหมะธูลิน

นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตอนที่ 1

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดกรอกข้อมูลเกี่ยวกับท่านโดยกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐

หน้าข้อความตามสภาพที่เป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1.1 สถานภาพ

- ☐ ผู้บริหารสถานศึกษา
- ☐ ครูผู้สอน

1.2 ขนาดของโรงเรียน

- ☐ โรงเรียนขนาดเล็ก
- ☐ โรงเรียนขนาดกลาง
- ☐ โรงเรียนขนาดใหญ่

1.3 ประสบการณ์ทำงาน

- ☐ น้อยกว่า 5 ปี
- ☐ ตั้งแต่ 5 - 10 ปี
- ☐ มากกว่า 10 ปี

ตอนที่ 2

แบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร

สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความในแต่ละข้อแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ตามสภาพ

ความเป็นจริงที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด ตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

5 หมายถึง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร อยู่ในระดับ มากที่สุด

4 หมายถึง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร อยู่ในระดับ มาก

3 หมายถึง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร อยู่ในระดับ ปานกลาง

2 หมายถึง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร อยู่ในระดับ น้อย

1 หมายถึง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร อยู่ในระดับ น้อยที่สุด

ตัวอย่าง

ข้อ	ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร	ระดับความคิดเห็น				
1. การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล		5	4	3	2	1
0	ผู้บริหารมีการกำหนดทิศทางการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อดำเนินงานของสถานศึกษาไปสู่เป้าหมายตามที่ต้องการ	✓				

จากตัวอย่างแสดงว่า

ข้อ 0 ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่า ผู้บริหารมีการกำหนดทิศทางการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อดำเนินงานของสถานศึกษาไปสู่เป้าหมายตามที่ต้องการ อยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 3

แบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน

สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดสกลนคร

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความในแต่ละข้อแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ตามสภาพ

ความเป็นจริงที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด ตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

5 หมายถึง ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน อยู่ในระดับ มากที่สุด

4 หมายถึง ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน อยู่ในระดับ มาก

3 หมายถึง ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน อยู่ในระดับ ปานกลาง

2 หมายถึง ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน อยู่ในระดับ น้อย

1 หมายถึง ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน อยู่ในระดับ น้อยที่สุด

ตัวอย่าง

ข้อ	ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน	ระดับความคิดเห็น				
1. ดานวิชาการ		5	4	3	2	1
0	สถานศึกษามีการพัฒนาหรือดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น และการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษากระบวนการเรียนรู้	✓				

จากตัวอย่างแสดงว่า

ข้อ 0 ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่า ครูมีการสร้าง ออกแบบ และพัฒนาหลักสูตรในการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียน โดยจัดทำหลักสูตรจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ อยู่ในระดับ มากที่สุด

ข้อ	ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน	ระดับความคิดเห็น				
1. ด้านการบริหารงานวิชาการ		5	4	3	2	1
1	สถานศึกษามีการพัฒนาหรือดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น และการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษากระบวนการเรียนรู้					
2	สถานศึกษามีกระบวนการเรียนรู้และพัฒนาส่งเสริมให้มี แหล่งเรียนรู้					
3	สถานศึกษามีการส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ					
4	สถานศึกษามีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา					
5	สถานศึกษามีการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน และการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา					
6	สถานศึกษามีการการแนะแนว นิเทศการศึกษา การประกันคุณภาพการศึกษาให้มีมาตรฐาน					
7	สถานศึกษามีการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการ					
8	สถานศึกษามีการคัดเลือกหนังสือแบบเรียนเพื่อใช้ในสถานศึกษา และการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา					
2. ด้านการบริหารงานงบประมาณ						
9	สถานศึกษามีการจัดทำแผนนโยบายงบประมาณการจัดทำแผนปฏิบัติการ การใช้เงินตามที่ได้รับจัดสรร					

ข้อ	ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน	ระดับความคิดเห็น				
2. ด้านการบริหารงบประมาณ		5	4	3	2	1
10	สถานศึกษามีการตรวจสอบติดตามและรายงานงบประมาณการตรวจสอบติดตามและรายงานการใช้ผลผลิตจากงบประมาณ					
11	สถานศึกษามีการบริหารงบประมาณการอนุมัติใช้จ่ายงบประมาณที่ได้รับจัดสรรการขอโอนและการเปลี่ยนแปลงงบประมาณ					
12	สถานศึกษามีการรายงานผลการเบิกจ่ายงบประมาณการเบิกเงินจากคลังการรับเงินการเก็บรักษาเงินและการจ่ายเงินการนำเงินส่งคลัง					
13	สถานศึกษามีการจัดหารายได้กองทุนเพื่อการศึกษามีการปฏิบัติงานอื่นใดตามที่ได้รับมอบหมายเกี่ยวกับกองทุนเพื่อการศึกษ					
14	สถานศึกษามีการบริหารทรัพยากรเพื่อการศึกษา การระดมทรัพยากรและการลงทุนการบริหารจัดการทรัพยากรเพื่อการศึกษาการจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สิน					
15	สถานศึกษามีการจัดหาพัสดุ การควบคุมดูแลบำรุงรักษาและจำหน่ายพัสดุ					
16	สถานศึกษามีการวางแผนพัสดุและการกำหนดรูปแบบรายการ หรือคุณลักษณะเฉพาะของครุภัณฑ์					
17	สถานศึกษามีงานข้อมูลสารสนเทศ การพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการจัดทำและจัดหาพัสดุ					
3. ด้านการบริหารงานบุคคล						
18	สถานศึกษามีการจัดสรรอัตรากำลังครูและบุคลากรทางการศึกษาในสรรหาและบรรจุแต่งตั้ง					

ข้อ	ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน	ระดับความคิดเห็น				
3. ด้านการบริหารงานบุคคล		5	4	3	2	1
19	สถานศึกษามีการจัดระบบและการจัดทำทะเบียนประวัติ					
20	สถานศึกษามีการดำเนินการเกี่ยวกับการเลื่อนขั้นเงินเดือน การลาทุกประเภท					
21	สถานศึกษามีการส่งเสริมและยกย่องเชิดชูเกียรติการ ส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณวิชาชีพ					
22	สถานศึกษามีการส่งเสริมวินัย คุณธรรม และจริยธรรม สำหรับครูและบุคลากรทางการศึกษา					
23	สถานศึกษามีการริเริ่มส่งเสริมการขอรับใบอนุญาตการ พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา					
24	สถานศึกษามีการดำเนินการทางวินัยและการลงโทษการ รายงานการดำเนินการทางวินัย					
25	สถานศึกษามีการดำเนินการประเมินผลการปฏิบัติงาน					
4. ด้านการบริหารทั่วไป		5	4	3	2	1
26	สถานศึกษามีการดำเนินการเกี่ยวกับการดำเนินงานธุรการ การจัดทำสำมะโนผู้เรียนการรับนักเรียน การเสนอ ความเห็นเกี่ยวกับเรื่องการจัดตั้ง ยุบ รวมหรือเลิก สถานศึกษา					
27	สถานศึกษามีการประสานการจัดการศึกษาในระบบ นอกระบบและตามอัธยาศัย					
28	สถานศึกษามีการประชาสัมพันธ์งานการศึกษา งาน ประสานราชการกับส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น					
29	สถานศึกษามีการส่งเสริมสนับสนุนและประสานการจัด การศึกษาของบุคคล ชุมชน องค์กร หน่วยงานและสถาบัน สังคมอื่น					

ข้อ	ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน	ระดับความคิดเห็น				
4. ด้านการบริหารงานทั่วไป		5	4	3	2	1
30	สถานศึกษามีการพัฒนศึกษานอกสถานศึกษา งานกิจการนักเรียนแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการลงโทษนักเรียน					
31	สถานศึกษามีการพัฒนาระบบและเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศ การประสานงานและพัฒนาเครือข่ายการศึกษา					
32	สถานศึกษามีการวางแผนการบริหารงานการศึกษา งานวิจัยเพื่อพัฒนานโยบายและแผน การจัดระบบการบริหารและพัฒนาองค์กรการพัฒนามาตรฐานการปฏิบัติงาน					
33	สถานศึกษามีงานเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา การระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา การจัดระบบ การควบคุมภายในหน่วยงาน					
34	สถานศึกษามีการจัดทำบัญชีการเงินการจัดทำรายงานทางการเงินและงบการเงินการจัดทำหรือจัดหาแบบพิมพ์บัญชี ทะเบียนและรายงาน					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูง

ภาคผนวก ง

ค่าคุณภาพเครื่องมือ

ตาราง 43 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญ ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร
ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
ส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร

ข้อ	หัวข้อ / คำถาม	คนที่					รวม	IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม									
1	สถานภาพการดำรงตำแหน่ง	+1	+1	+1	+1	+1	5.0	1.00	ใช้ได้
2	ขนาดของสถานศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	5.0	1.00	ใช้ได้
3	ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน	+1	+1	+1	+1	+1	5.0	1.00	ใช้ได้
ตอนที่ 2 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร									
1. การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล									
1	ผู้บริหารสถานศึกษาร่วมกับครูและบุคลากรในการกำหนดนโยบายดิจิทัล และข้อตกลงร่วมกันอย่างเป็นรูปธรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาวิเคราะห์สภาพแวดล้อมขององค์กร	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	ผู้บริหารสถานศึกษากำหนดเป็นวิสัยทัศน์ที่มุ่งเน้นการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการสร้างนวัตกรรมในการขับเคลื่อนการดำเนินงานขององค์กรให้เกิดประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4	ผู้บริหารสถานศึกษากำหนดเป็นวิสัยทัศน์ที่มุ่งเน้นการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ส่งเสริมต่อยอดการสร้างนวัตกรรมเพื่อให้ประสิทธิผลตามเป้าหมายขององค์กร	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ข้อ	หัวข้อ / คำถาม	คนที่					รวม	IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
2. การรู้ดิจิทัล									
5	ผู้บริหารสถานศึกษามีความรู้อเข้าใจในเทคโนโลยีดิจิทัล	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6	ผู้บริหารสถานศึกษามีวิจารณ์ญาณเลือกใช้สื่อดิจิทัลอย่างเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7	ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาแก้ปัญหาภายในสถานศึกษาได้อย่างเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
8	ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาใช้ในการบริหารจัดการสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
9	ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้สร้างนวัตกรรมเพื่อให้เกิดประสิทธิผลตามเป้าหมายขององค์กร	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
10	ผู้บริหารสถานศึกษานำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามามีใช้ในการปฏิบัติงานโดยคำนึงถึงความ เป็นธรรมจริยธรรมและกฎหมาย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3. ด้านการสรวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล									
11	ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการสร้างความเปลี่ยนแปลงในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ภายในสถานศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
12	ผู้บริหารสถานศึกษานำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ให้เป็นเรื่องปกติ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
13	ผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนให้เกิดวัฒนธรรมการเรียนรู้โลกดิจิทัลภายในองค์กร	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 43 (ต่อ)

ข้อ	หัวข้อ / คำถาม	คนที่					รวม	IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
14	ผู้บริหารสถานศึกษาเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้แสดงความคิดเห็น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
15	ผู้บริหารสถานศึกษานับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติงาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4. การสื่อสารดิจิทัล									
16	ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการสื่อสารภายในสถานศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
17	ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการประชาสัมพันธ์ภายในสถานศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
18	ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถใช้สื่อดิจิทัลสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับสถานศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
19	ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมาสร้างความเข้าใจร่วมกันระหว่างครู	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
20	ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมาสร้างความเข้าใจร่วมกันระหว่างนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 43 (ต่อ)

ข้อ	หัวข้อ / คำถาม	คนที่					รวม	IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
ตอนที่ 3 ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร									
1. ด้านบริหารงานวิชาการ									
1	สถานศึกษามีการพัฒนาหรือดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น และการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	สถานศึกษามีกระบวนการเรียนรู้ และการพัฒนาส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	สถานศึกษามีการส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4	สถานศึกษามีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5	สถานศึกษามีการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอน ผลการเรียนรู้ และการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6	สถานศึกษามีการนิเทศการศึกษา การแนะแนว การประกันคุณภาพการศึกษาให้มีมาตรฐาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7	สถานศึกษามีการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 43 (ต่อ)

ข้อ	หัวข้อ / คำถาม	คนที่					รวม	IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
2. ด้านการบริหารงานงบประมาณ									
8	สถานศึกษามีการคัดเลือกหนังสือแบบเรียนเพื่อใช้ในสถานศึกษา และการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
9	สถานศึกษามีการจัดทำแผนนโยบายงบประมาณการจัดทำแผนปฏิบัติการ การใช้เงินตามที่ได้รับจัดสรร	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
10	สถานศึกษามีการตรวจสอบติดตามและรายงานงบประมาณการตรวจสอบติดตามและรายงานการใช้ผลผลิตจากงบประมาณ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
11	สถานศึกษามีการบริหารงบประมาณการอนุมัติใช้จ่าย งบประมาณที่ได้รับจัดสรร การขอโอนและการเปลี่ยนแปลงงบประมาณ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
12	สถานศึกษามีการรายงานผลการเบิกจ่ายงบประมาณการเบิกเงินจากคลังการรับเงิน การเก็บรักษาเงินและการจ่ายเงินการนำเงินส่งคลัง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
13	สถานศึกษามีการจัดหารายได้กองทุนเพื่อการศึกษา มีการปฏิบัติงานอื่นใดตามที่ได้รับมอบหมายเกี่ยวกับกองทุนเพื่อการศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
14	สถานศึกษามีการบริหารทรัพยากรเพื่อการศึกษา การระดมทรัพยากรและการลงทุนการบริหารจัดการทรัพยากรเพื่อการศึกษาการจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สิน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 43 (ต่อ)

ข้อ	หัวข้อ / คำถาม	คนที่					รวม	IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
2. ด้านการบริหารงานงบประมาณ									
15	สถานศึกษามีการจัดหาพัสดุ การควบคุมดูแลบำรุงรักษาและจำหน่ายพัสดุ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
16	สถานศึกษามีการวางแผนพัสดุและการกำหนดรูปแบบรายการ หรือคุณลักษณะเฉพาะของครุภัณฑ์	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
17	สถานศึกษามีงานข้อมูลสารสนเทศ การพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการจัดทำและจัดหาพัสดุ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3. ด้านการบริหารงานบุคคล									
18	สถานศึกษามีการจัดสรรอัตรากำลังครูและบุคลากรทางการศึกษาในสรรหาและบรรจุแต่งตั้ง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
19	สถานศึกษามีการจัดระบบและการจัดทำทะเบียนประวัติ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
20	สถานศึกษามีการดำเนินการเกี่ยวกับการเลื่อนขั้นเงินเดือนการลาทุกประเภท	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
21	สถานศึกษามีการส่งเสริมและยกย่องเชิดชูเกียรติการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณวิชาชีพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
22	สถานศึกษามีการส่งเสริมวินัย คุณธรรม และจริยธรรมสำหรับครูและบุคลากรทางการศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
23	สถานศึกษามีการริเริ่มส่งเสริมการขอรับใบอนุญาตการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 43 (ต่อ)

ข้อ	หัวข้อ / คำถาม	คนที่					รวม	IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
3. ด้านการบริหารงานบุคคล									
24	สถานศึกษามีการดำเนินการทางวินัยและการลงโทษการรายงานการดำเนินการทางวินัย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
25	สถานศึกษามีการดำเนินการประเมินผล การปฏิบัติงาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4. ด้านการบริหารงานทั่วไป									
26	สถานศึกษามีการดำเนินการเกี่ยวกับการดำเนินงานธุรการการจัดทำสำมะโนผู้เรียน การรับนักเรียน การเสนอความเห็นเกี่ยวกับเรื่องการจัดตั้ง ยุบ รวมหรือเลิกสถานศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
27	สถานศึกษามีการประสานการจัดการศึกษาในระบบ นอกระบบและตามอัธยาศัย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
28	สถานศึกษามีการประชาสัมพันธ์งานการศึกษา งานประสานราชการกับส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
29	สถานศึกษามีการส่งเสริมสนับสนุนและประสานการจัดการศึกษาของบุคคล ชุมชน องค์กร หน่วยงานและสถาบันสังคมอื่น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
30	สถานศึกษามีการทัศนศึกษานอกสถานศึกษา งานกิจการนักเรียนแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการลงโทษนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 43 (ต่อ)

ข้อ	หัวข้อ / คำถาม	คนที่					รวม	IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
4. ด้านการบริหารงานทั่วไป									
31	สถานศึกษามีการพัฒนาระบบและเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศ การประสานงานและพัฒนาเครือข่ายการศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
32	สถานศึกษามีการวางแผนการบริหารงานการศึกษา งานวิจัยเพื่อพัฒนานโยบายและแผน การจัดระบบการบริหารและพัฒนาองค์การพัฒนามาตรฐานการปฏิบัติงาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
33	สถานศึกษามุ่งงานเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา การระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา การจัดระบบ การควบคุมภายในหน่วยงาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
34	สถานศึกษามีการจัดทำบัญชีการเงินการจัดทำรายงานทางการเงินและงบการเงินการจัดทำหรือจัดหาแบบพิมพ์บัญชีทะเบียนและรายงาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ภาคผนวก จ

ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ

ตาราง 44 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามภาวะผู้นำ
ดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนใน
จังหวัดสกลนคร

ด้านที่	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก
1. การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล	1	.540
	2	.548
	3	.483
	4	.482
ค่าความเชื่อมั่น .796 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .482 – 548		
2. การรู้ดิจิทัล	5	.729
	6	.439
	7	.568
	8	.707
	9	.729
	10	.450
ค่าความเชื่อมั่น .862 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .450 – .729		
3. การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล	11	.432
	12	.434
	13	.590
	14	.628
	15	.478
ค่าความเชื่อมั่น .807 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .432 – .628		
4. การสื่อสารดิจิทัล	16	.389
	17	.569
	18	.610
	19	.540
	20	.574
ค่าความเชื่อมั่น .821 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .540 – .610		

ตาราง 45 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามประสิทธิผล
การบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนใน
จังหวัดสกลนคร

ด้านที่	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก
1. ด้านการบริหารงานวิชาการ	1	.643
	2	.677
	3	.609
	4	.598
	5	.715
	6	.561
	7	.609
	8	.620
2. ด้านการบริหารงานงบประมาณ	9	.489
	10	.628
	11	.658
	12	.796
	13	.709
	14	.724
	15	.764
	16	.773
	17	.817

ตาราง 45 (ต่อ)

ด้านที่	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก
3. ด้านการบริหารงานบุคคล ค่าความเชื่อมั่น .889 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .526 – .732	18	.565
	19	.583
	20	.620
	21	.732
	22	.526
	23	.659
	24	.622
	25	.644
4. ด้านการบริหารงานทั่วไป ค่าความเชื่อมั่น .899 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .517 – .828	26	.828
	27	.517
	28	.676
	29	.669
	30	.589
	31	.629
	32	.643
	33	.541
	34	.544

ภาคผนวก จ

ตัวอย่างการวิเคราะห์ผลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปมาลงตาราง

ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม
การศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร

Descriptive Statistics

	N	Mean	Std. Deviation
TotleVX1	256	4.4424	.57680
TotleKnowX2	256	4.4948	.51362
TotleCulX3	256	4.4984	.52811
TotleComX4	256	4.5313	.54876
TotleX	256	4.4917	.50380
Valid N (listwise)	256		

ระดับประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษา
เอกชนในจังหวัดสกลนคร

Descriptive Statistics

	N	Mean	Std. Deviation
TotleAcaY1	256	4.5386	.53175
TotleBudY2	256	4.5543	.52766
TotlePreY3	256	4.6206	.47914
TotleGenY4	256	4.5508	.51577
TotleY	256	4.5661	.48168
Valid N (listwise)	256		

การเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง

Group Statistics

	Status	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
TotleVX1	Executive	45	4.4500	.48442	.07221
	Teacher	211	4.4408	.59566	.04101
TotleKnowX2	Executive	45	4.5259	.50871	.07583
	Teacher	211	4.4882	.51562	.03550
TotleCuiX3	Executive	45	4.5911	.45518	.06785
	Teacher	211	4.4787	.54131	.03727
TotleComX4	Executive	45	4.5422	.57148	.08519
	Teacher	211	4.5289	.54517	.03753
TotleX	Executive	45	4.5273	.46290	.06900
	Teacher	211	4.4841	.51281	.03530

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
TotleVX1	Equal variances assumed	4.116	.044	.097	254	.922	.00924	.09489	-.17764	.19612
	Equal variances not assumed			.111	75.312	.912	.00924	.08304	-.15618	.17466
TotleKnowX2	Equal variances assumed	.002	.961	.447	254	.655	.03777	.08447	-.12857	.20412
	Equal variances not assumed			.451	64.742	.653	.03777	.08373	-.12946	.20501
TotleCuiX3	Equal variances assumed	3.211	.074	1.298	254	.195	.11244	.08660	-.05811	.28298
	Equal variances not assumed			1.452	73.151	.151	.11244	.07741	-.04184	.26672
TotleComX4	Equal variances assumed	.015	.901	.147	254	.883	.01331	.09028	-.16448	.19110
	Equal variances not assumed			.143	62.246	.887	.01331	.09309	-.17276	.19938
TotleX	Equal variances assumed	1.418	.235	.521	254	.603	.04319	.08284	-.11995	.20634
	Equal variances not assumed			.557	69.057	.579	.04319	.07751	-.11144	.19782

การเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร จำแนกตามขนาดสถานศึกษา

ANOVA

		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
TotleVX1	Between Groups	8.798	2	4.399	14.636	.000
	Within Groups	76.040	253	.301		
	Total	84.838	255			
TotleKnowX2	Between Groups	7.885	2	3.942	16.795	.000
	Within Groups	59.386	253	.235		
	Total	67.271	255			
TotleCuiX3	Between Groups	7.958	2	3.979	15.938	.000
	Within Groups	63.162	253	.250		
	Total	71.119	255			
TotleComX4	Between Groups	7.570	2	3.785	13.833	.000
	Within Groups	69.220	253	.274		
	Total	76.790	255			
TotleX	Between Groups	8.018	2	4.009	17.887	.000
	Within Groups	56.705	253	.224		
	Total	64.723	255			

การเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร จำแนกตามประสบการณ์การปฏิบัติงาน

ANOVA

		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
TotleVX1	Between Groups	3.652	2	1.826	5.691	.004
	Within Groups	81.185	253	.321		
	Total	84.838	255			
TotleKnowX2	Between Groups	1.933	2	.967	3.743	.025
	Within Groups	65.337	253	.258		
	Total	67.271	255			
TotleCulX3	Between Groups	1.697	2	.849	3.092	.047
	Within Groups	69.422	253	.274		
	Total	71.119	255			
TotleComX4	Between Groups	1.562	2	.781	2.627	.074
	Within Groups	75.228	253	.297		
	Total	76.790	255			
TotleX	Between Groups	2.055	2	1.027	4.148	.017
	Within Groups	62.668	253	.248		
	Total	64.723	255			

การเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง

Group Statistics

	Status	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
TotleAcaY1	Executive	45	4.6194	.46233	.06892
	Teacher	211	4.5213	.54485	.03751
TotleBudY2	Executive	45	4.6765	.42891	.06394
	Teacher	211	4.5282	.54375	.03743
TotlePreY3	Executive	45	4.7778	.30256	.04510
	Teacher	211	4.5871	.50316	.03464
TotleGenY4	Executive	45	4.6741	.43577	.06496
	Teacher	211	4.5245	.52847	.03638
TotleY	Executive	45	4.6870	.33887	.05052
	Teacher	211	4.5403	.50386	.03469

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means					95% Confidence Interval of the Difference	
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	Lower	Upper
TotleAcaY1	Equal variances assumed	3.764	.053	1.124	254	.262	.09812	.08727	-.07374	.26998
	Equal variances not assumed			1.250	72.592	.215	.09812	.07847	-.05828	.25451
TotleBudY2	Equal variances assumed	6.603	.011	1.719	254	.087	.14837	.08631	-.02161	.31835
	Equal variances not assumed			2.003	77.426	.049	.14837	.07409	.00085	.29589
TotlePreY3	Equal variances assumed	15.468	< .001	2.447	254	.015	.19069	.07792	.03725	.34414
	Equal variances not assumed			3.353	103.657	.001	.19069	.05687	.07791	.30347
TotleGenY4	Equal variances assumed	5.052	.025	1.774	254	.077	.14959	.08433	-.01650	.31567
	Equal variances not assumed			2.009	74.396	.048	.14959	.07446	.00125	.29793
TotleY	Equal variances assumed	17.810	< .001	1.864	254	.064	.14669	.07871	-.00832	.30170
	Equal variances not assumed			2.394	91.035	.019	.14669	.06128	.02497	.26841

การเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน จำแนกตามขนาดสถานศึกษา

ANOVA

		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
TotleAcaY1	Between Groups	6.037	2	3.018	11.559	.000
	Within Groups	66.067	253	.261		
	Total	72.103	255			
TotleBudY2	Between Groups	5.835	2	2.917	11.327	.000
	Within Groups	65.165	253	.258		
	Total	71.000	255			
TotlePreY3	Between Groups	6.445	2	3.222	15.649	.000
	Within Groups	52.097	253	.206		
	Total	58.542	255			
TotleGenY4	Between Groups	8.776	2	4.388	18.797	.000
	Within Groups	59.058	253	.233		
	Total	67.834	255			
TotleY	Between Groups	6.661	2	3.331	16.049	.000
	Within Groups	52.504	253	.208		
	Total	59.165	255			

การเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน จำแนกตามประสบการณ์การปฏิบัติงาน

ANOVA

		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
TotleAcaY1	Between Groups	.564	2	.282	.996	.371
	Within Groups	71.540	253	.283		
	Total	72.103	255			
TotleBudY2	Between Groups	.582	2	.291	1.046	.353
	Within Groups	70.417	253	.278		
	Total	71.000	255			
TotlePreY3	Between Groups	.342	2	.171	.744	.476
	Within Groups	58.200	253	.230		
	Total	58.542	255			
TotleGenY4	Between Groups	2.180	2	1.090	4.200	.016
	Within Groups	65.654	253	.260		
	Total	67.834	255			
TotleY	Between Groups	.671	2	.336	1.451	.236
	Within Groups	58.494	253	.231		
	Total	59.165	255			

ค่าความสัมพันธ์สหสัมพันธ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพ
การบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัด
สกลนคร

Correlations											
		TotleVX1	TotleKnowX2	TotleCulX3	TotleComX4	TotleX	TotleAcaY1	TotleBudY2	TotlePreY3	TotleGenY4	TotleY
TotleVX1	Pearson Correlation	1	.813**	.773**	.788**	.911**	.723**	.710**	.682**	.681**	.746**
	Sig. (2-tailed)		<.001	<.001	<.001	<.001	<.001	<.001	<.001	<.001	<.001
	N	256	256	256	256	256	256	256	256	256	256
TotleKnowX2	Pearson Correlation	.813**	1	.832**	.866**	.941**	.793**	.776**	.746**	.746**	.816**
	Sig. (2-tailed)	<.001		<.001	<.001	<.001	<.001	<.001	<.001	<.001	<.001
	N	256	256	256	256	256	256	256	256	256	256
TotleCulX3	Pearson Correlation	.773**	.832**	1	.852**	.927**	.847**	.792**	.750**	.758**	.840**
	Sig. (2-tailed)	<.001	<.001		<.001	<.001	<.001	<.001	<.001	<.001	<.001
	N	256	256	256	256	256	256	256	256	256	256
TotleComX4	Pearson Correlation	.788**	.866**	.852**	1	.942**	.818**	.815**	.779**	.756**	.845**
	Sig. (2-tailed)	<.001	<.001	<.001		<.001	<.001	<.001	<.001	<.001	<.001
	N	256	256	256	256	256	256	256	256	256	256
TotleX	Pearson Correlation	.911**	.941**	.927**	.942**	1	.854**	.830**	.794**	.790**	.872**
	Sig. (2-tailed)	<.001	<.001	<.001	<.001		<.001	<.001	<.001	<.001	<.001
	N	256	256	256	256	256	256	256	256	256	256
TotleAcaY1	Pearson Correlation	.723**	.793**	.847**	.818**	.854**	1	.864**	.846**	.805**	.939**
	Sig. (2-tailed)	<.001	<.001	<.001	<.001	<.001		<.001	<.001	<.001	<.001
	N	256	256	256	256	256	256	256	256	256	256
TotleBudY2	Pearson Correlation	.710**	.776**	.792**	.815**	.830**	.864**	1	.853**	.802**	.939**
	Sig. (2-tailed)	<.001	<.001	<.001	<.001	<.001	<.001		<.001	<.001	<.001
	N	256	256	256	256	256	256	256	256	256	256
TotlePreY3	Pearson Correlation	.682**	.746**	.750**	.779**	.794**	.846**	.853**	1	.870**	.949**
	Sig. (2-tailed)	<.001	<.001	<.001	<.001	<.001	<.001	<.001		<.001	<.001
	N	256	256	256	256	256	256	256	256	256	256
TotleGenY4	Pearson Correlation	.681**	.746**	.758**	.756**	.790**	.805**	.802**	.870**	1	.926**
	Sig. (2-tailed)	<.001	<.001	<.001	<.001	<.001	<.001	<.001	<.001		<.001
	N	256	256	256	256	256	256	256	256	256	256
TotleY	Pearson Correlation	.746**	.816**	.840**	.845**	.872**	.939**	.939**	.949**	.926**	1
	Sig. (2-tailed)	<.001	<.001	<.001	<.001	<.001	<.001	<.001	<.001	<.001	
	N	256	256	256	256	256	256	256	256	256	256

** . Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

ค่าอำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหาร
โรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร

Model Summary

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
1	.845 ^a	.714	.713	.25819
2	.876 ^b	.767	.765	.23357
3	.881 ^c	.775	.773	.22966

a. Predictors: (Constant), TotleComX4

b. Predictors: (Constant), TotleComX4, TotleCulX3

c. Predictors: (Constant), TotleComX4, TotleCulX3, TotleKnowX2

Coefficients^a

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients		t	Sig.
		B	Std. Error	Beta			
1	(Constant)	1.206	.134			8.965	.000
	TotleComX4	.742	.029	.845		25.170	.000
2	(Constant)	.892	.129			6.937	.000
	TotleComX4	.414	.051	.471		8.135	.000
	TotleCulX3	.400	.053	.439		7.575	.000
3	(Constant)	.787	.131			6.018	.000
	TotleComX4	.313	.059	.357		5.268	.000
	TotleCulX3	.338	.056	.370		6.069	.000
	TotleKnowX2	.187	.060	.199		3.112	.002

a. Dependent Variable: TotleY

ภาคผนวก ข

แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อเสนอแนวทางพัฒนา

แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ
เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร
ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน
สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร

ชื่อผู้วิจัยนางสุกัญญา เหมะธูลิน นักศึกษาปริญญาโท

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผศ.ดร.เพ็ญพิศ ธรรมรัตน์

ผศ.ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์.....

สถานที่ทำงาน

วัน/เดือน/ปี ที่สัมภาษณ์

เริ่มสัมภาษณ์เวลา น.สิ้นสุดการสัมภาษณ์เวลา น.

คำชี้แจง

1. แบบสัมภาษณ์สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร
 ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
 ในจังหวัดสกลนคร

2. ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่มีอำนาจพยากรณ์ส่งผลต่อ
 ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัด
 สกลนคร

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร จำนวน 4 ได้แก่
 1) ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล 2) ด้านการรู้ดิจิทัล 3) ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล 4) ด้าน
 การสื่อสารดิจิทัล ปรากฏว่าด้านที่มีอำนาจพยากรณ์ 3 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านการรู้ดิจิทัล 2) ด้าน
 การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล 3) ด้านการสื่อสารดิจิทัล เพื่อหาแนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัล
 ของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม
 การศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร

3. การสัมภาษณ์มีความสำคัญยิ่ง จึงใคร่ขอความร่วมมือจากผู้ทรงคุณวุฒิในการให้การ
 สัมภาษณ์ในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณอย่างสูงยิ่งที่ท่านให้ความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัยในครั้งนี้

นางสุกัญญา เหมะธูลิน

นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ประเด็นคำถาม

1. ท่านมีแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ด้านการรู้ดิจิทัล ซึ่งเป็น ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน อย่างไร

(ด้านการรู้ดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่แสดงออกถึง การสืบค้นและส่งต่อข้อมูลให้กับผู้อื่นได้อย่างปลอดภัย รวมไปถึงประเมินความน่าเชื่อถือ ของข้อมูลและคัดเลือกสื่อเทคโนโลยีดิจิทัลในแหล่งต่าง ๆ มาใช้ในการทำงานได้อย่าง เหมาะสม พร้อมทั้งมีการจัดเก็บข้อมูล สารสนเทศและเนื้อหาดิจิทัลอย่างเป็นระบบ)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ท่านมีแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ด้านการสร้างวัฒนธรรมการ เรียนรู้ดิจิทัล ซึ่งเป็น ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหาร โรงเรียน อย่างไร

(การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหาร สถานศึกษาที่แสดงให้เห็นถึงค่านิยม ความรู้ ความคิด ศิลธรรม ประเพณี จากการเรียนรู้ และใช้เป็นวิถีชีวิตที่คนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งยึดถือปฏิบัติสืบต่อกันมา ซึ่งจะกลายเป็นนิสัยและ ความเคยชิน โดยใช้เป็นเครื่องมือในการแก้ไขปัญหาการปรับตัวและถูกถ่ายทอดไปยัง สมาชิกหรือบุคลากรในวัฒนธรรมองค์กรดิจิทัล)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3. ท่านมีแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ด้านการสื่อสารดิจิทัล ซึ่งเป็นภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน อย่างไร

(การสื่อสารดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่แสดงออกถึงการสื่อสาร การประชาสัมพันธ์ และการสร้างเครือข่าย โดยใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการสื่อสารกับนักเรียน ครู บุคลากร และชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูง

ภาคผนวก ข

ภาพประกอบการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

ภาพประกอบ 2 สัมภาษณ์ นายณักรบ หอมไกรลาศ ผู้อำนวยการกลุ่มส่งเสริมการศึกษา
เอกชน ศึกษาธิการจังหวัดสกลนคร สัมภาษณ์ 11 พฤศจิกายน 2567

ภาพประกอบ 3 สัมภาษณ์ ดร.อรุณรุ่ง โยธสิงห์ ผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศติดตามและ
ประเมินผลการจัดการศึกษา สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสกลนคร
ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ และ
ดร.เพชรดาว นิลสว่าง กลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผล
การจัดการศึกษา สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสกลนคร
ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สัมภาษณ์ 11 พฤศจิกายน 2567

ภาพประกอบ 4 สัมภาษณ์ ดร.กิตติพงศ์ สุวรรณเทน ผู้รับใบอนุญาต / ผู้อำนวยการ
โรงเรียนอนุบาลสุพรรณเทน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม
การศึกษาเอกชนในจังหวัดสุพรรณบุรี และประธานกรรมการประสาน
และส่งเสริมการศึกษาเอกชนจังหวัดสุพรรณบุรี
สัมภาษณ์ 4 ธันวาคม 2567

ภาพประกอบ 5 สัมภาษณ์ นางสาวนิตยา ไชยสุระ ผู้อำนวยการผู้อำนวยการ
โรงเรียนปารววรรณศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม
การศึกษาเอกชนในจังหวัดสุพรรณบุรี
สัมภาษณ์ 4 ธันวาคม 2567

ภาพประกอบ 6 สัมภาษณ์ นางสาวจิตนภา ก้อนอิน ผู้อำนวยการโรงเรียนอุดมจิตวิทยา
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
ในจังหวัดสกลนคร สัมภาษณ์ 4 ธันวาคม 2567

ภาพประกอบ 7 สัมภาษณ์ นางอุษาวดี พรหมดีราช รองผู้อำนวยการโรงเรียน
อนุบาลวาริชภูมิ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษา
เอกชนในจังหวัดสกลนคร สัมภาษณ์ 4 ธันวาคม 2567

ภาพประกอบ 8 สัมภาษณ์ นางอรอุมา ไชยราช หัวหน้าฝ่ายบริหารงาน
บุคคล โรงเรียนอนุบาลภัทรวรรณ สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดสกลนคร
สัมภาษณ์ 15 ธันวาคม 2567

ภาพประกอบ 9 สัมภาษณ์ รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร
ประธานหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต และหลักสูตร
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร สัมภาษณ์ 25 มกราคม 2568

ภาพประกอบ 10 สัมภาษณ์ รองศาสตราจารย์ ดร.ธวัชชัย ไพไธล
 อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต
 และหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
 สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
 มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร สัมภาษณ์ 17 กุมภาพันธ์ 2568

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล	นางสุกัญญา เหมะรุลีน
วัน เดือน ปีเกิด	วันที่ 28 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2531
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 8 หมู่ที่ 2 ตำบลวาริชภูมิ อำเภอวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร
ตำแหน่งปัจจุบัน	รองผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลภัทรวรรณ
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนอนุบาลภัทรวรรณ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ ส่งเสริมการศึกษาเอกชน อำเภอวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2550	ประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาณิชยการ สาขาการชาย วิทยาลัยเทคนิคสกลนคร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร
พ.ศ. 2552	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แผนกพาณิชยกรรม/สาขางาน การตลาด วิทยาลัยเทคนิคสกลนคร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร
พ.ศ. 2554	ปริญญาตรี บริหารธุรกิจบัณฑิต (บธ.บ.) วิชาเอกการตลาด มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสกลนคร อำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร
พ.ศ. 2557	ประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขา วิชาชีพครู (ป.บัณฑิต) มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร
พ.ศ. 2568	ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2556	ครูผู้สอนโรงเรียนอนุบาลภัทรวรรณ
พ.ศ. 2563 - ปัจจุบัน	รองผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลภัทรวรรณ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน อำเภอวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร